

**ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

DOKTORA TEZİ

Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

**KÜLTÜREL ÇEŞİTLİLİK BAĞLAMINDA KIRSAL MİMARİ
MİRASIN DEĞERLENDİRİLMESİ: ADANA İLİ CEYHAN
İLÇESİ ÖRNEĞİ**

MİMARLIK ANABİLİM DALI

ADANA-2022

ÖZ

DOKTORA TEZİ

**KÜLTÜREL ÇEŞİTLİLİK BAĞLAMINDA KIRSAL MİMARİ MİRASIN
DEĞERLENDİRİLMESİ: ADANA İLİ CEYHAN İLÇESİ ÖRNEĞİ**

Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

**ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI**

Danışman : Prof. Dr. F. Duygu SABAN
Yıl: 2022, Sayfa: 385
Jüri : Prof. Dr. F. Duygu SABAN
: Prof. Dr. Mücahit YILDIRIM
: Doç. Dr. Altay ÇOLAK
: Prof. Dr. Muzaffer SÜMBÜL
: Doç. Dr. Meltem UÇAR

Yöresel olan yapıların kırsal yerleşimlerdeki biçimlenmesi, yöre sakinlerinin geleneksel olarak devam ettirdiği yaşam şekli, geçim kaynakları, iklimsel faktörler, topografya ve yakın çevrede bulunan malzeme vb. etkenlerle oluşmuştur. Geleneksel olarak nesiller boyu süregelen kırsal yerleşimlerdeki kültürel çeşitliliğin mekâna nasıl yansıtıldığını kırsal mimari miras üzerinden araştırmak çalışmanın temel çıkış noktasını oluşturmaktadır. Bu doğrultuda, Adana ilinin Ceyhan ilçesinde bulunan farklı kültürlere ait Burhanlı (Yörük Köyü), Durhasandede (Alevi Köyü), Yellibel (Tatar Köyü), Mustafabeyli (Balkan Göçmeni Köyü) ve Adapınar (Çerkez Köyü) köyleri, etnik kökene ait kültürün yaşatılması ve bu kültürlere ait özgün örnekleri barındırmaları nedenleriyle çalışma alanı olarak seçilmiştir. Çalışma kapsamında köylerin tarihsel oluşum ve gelişimi incelenerek yerleşim yerleri değerlendirilmiş, her bir yerleşimden 15 adet geleneksel konutun mevcut durumu belgelenmiş, kültürel etkilerin yerleşimdeki parsel organizasyonu ile iç ve dış mekânlara nasıl yansıtıldığı araştırılmış ve karşılaştırılmıştır. Yapılan çalışma sonucunda, kültürün kırsal mimariye mekânsal organizasyonda olmasa da iç ve dış mekânlardaki detay çözümlerinde yansıtıldığı, geleneksel yaşamın halen sürdürüldüğü kırsal yerleşimlerdeki mimari mirasın niteliksiz müdahalelerle tehdit altında olduğu, bu özgün niteliklerin somut olmayan kültürel miras da dâhil edilerek belgelenmesi ve korunması gerektiği anlaşılmıştır. Son olarak, çalışma sonucunda kırsal mimari mirasın belgelenmesi için anıt fişi tasarımı önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Kültürel Çeşitlilik, Kırsal Miras, Ceyhan, Adana

ABSTRACT

Phd THESIS

EVALUATION OF RURAL ARCHITECTURAL HERITAGE IN THE CONTEXT OF CULTURAL DIVERSITY: AN EXAMPLE OF ADANA- CEYHAN

Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

CUKUROVA UNIVERSITY
INSTITUTE OF NATURAL AND APPLIED SCIENCES
DEPARTMENT OF ARCHITECTURE

Supervisor : Prof. Dr. F. Duygu SABAN
Year: 2022, Pages: 385
Committee : Prof. Dr. F. Duygu SABAN
: Prof. Dr. Mücahit YILDIRIM
: Doç. Dr. Altay ÇOLAK
: Prof. Dr. Muzaffer SÜMBÜL
: Doç. Dr. Meltem UÇAR

The formation of local structures in rural settlements were formed by factors such as the traditional way of life of the local residents, their livelihoods, climatic factors, topography and materials in the immediate environment. The main aim of the study is to investigate how the cultural diversity in rural settlements, which has been traditionally continued for generations, is reflected in the rural architectural heritage. In this direction, Burhanlı (Nomadic), Durhasandede (Alevi), Yellibel (Tatar), Mustafabeyli (Balkan Immigrant) and Adapınar (Circassian) villages belonging to different cultures in the Ceyhan district of Adana province are selected for case study. The villages were chosen because of keeping the ethnic original culture alive and hosting unique examples of these cultures. Within the scope of the study, the historical formation and development of the villages were examined and the settlements were evaluated, the current situation of 15 traditional houses from each settlement was documented, and the cultural effects reflected on the parcel organization in the settlement and the interior and exterior spaces were investigated and compared. As a result of the study, it can be concluded that culture is reflected in rural architecture, particularly in the detail solutions in the interior and exterior spaces rather than the spatial organization, that the architectural heritage in the rural settlements where traditional life is still maintained is under threat with unqualified interventions and that these original qualities should be recorded with the inclusion of intangible cultural heritage properties and preserved. Finally, a new form to be used for documentation of rural architectural heritage is proposed.

Keywords: Culture, Cultural Diversity, Vernacular Heritage, Ceyhan, Adana

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET

Günümüzde, kentlerdeki yaşamın ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitim alanlarında hızla ilerlemesi, kırsal alanlarda yaşamın getirdiği zorluklar karşısında insanları kırsaldan kente göç etmeye yöneltmiştir. Terk edilen kırsal alanlarda yaşam koşullarının biçimlendirdiği mimariye sahip özgün doku yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmakta ve zamana direnememektedir. Terk edilmeyen alanlarda ise teknolojinin getirdiği yeni uygulamalar kullanılırken, yerel malzeme ve teknikler dikkate alınmamakta, çevresel koşullar gözetilmeyerek bilinçsiz yapılaşma oluşmakta bunun sonucu olarak yöresel olan özgün karakter bozulmaktadır.

Yüzyıllar boyunca Osmanlı İmparatorluğu sınırlarında yaşayan farklı grupların göçle gelerek yerleştiği Adana'da kültürel çeşitliliğin mekâna nasıl yansıtıldığını kırsal mimari miras üzerinden araştırmayı amaç edinen bu çalışmada, kırsal yaşamın süregeldiği ve farklı etnik kökenlere bağlı olarak kültürün nispeten yaşatıldığı, kültüre ait özgün örnekleri barındıran yerleşme karakterine sahip Adana ilinin Ceyhan ilçesinde bulunan Burhanlı (Yörük Köyü), Durhasandede (Alevi Köyü), Yellibel (Tatar Köyü), Mustafabeyli (Balkan Göçmeni Köyü), Adapınar (Çerkez Köyü) köyleri (yeni adıyla mahalleleri) çalışma alanı olarak seçilmiştir. Bu kapsamda özgün bir kimlik oluşturan çalışma alanının tespit ve belgeleme çalışmaları; her bir yerleşimde seçilen 15 adet geleneksel konut özelinde alınan rölöveler, yerleşime ve kırsal mirasa odaklanarak yapılan analizler, literatür taraması ve yerel kullanıcılarla sözlü görüşme yöntemlerine dayanmaktadır.

Sosyolojik açıdan değişik kültürel yapılara sahip olan grupların yaşadıkları alanda oluşturdıkları yapılaşma türü, başka bir deyişle geleneklerle sürdürülmüş olan mimarinin kırsal alanda nasıl uygulandığı, kültürün bu oluşumu nasıl ve ne derecede etkilediği tezin ana araştırma konusunu oluşturmaktadır. Değişik grupların oluşturdıkları mimari doku ve ürünler, barınma eyleminin ötesinde o topluluğun geleneksel yaşamını da yansıtmaktadır. Beş farklı gruptaki kültür ve

geleneğin kırsal yerleşme ve yapılaşma eylemi üzerine etkilerinin dört aşamada incelendiği çalışmanın birinci bölümünde kültür ve kültürün yerleşime etkisinin kuramsal çerçevesi oluşturulmuş, ikinci bölümde kırsal mimari miras ve mirasın korunması konuları tartışılmıştır. Bu doğrultuda öncelikle yöntemin kavramsal çerçevesi değerlendirilerek, çalışmanın anlaşılabilirliği arttırılmaya çalışılmıştır. Kırsal mirası koruma kavramının Avrupa’da yaygınlaşması ve yasalarla desteklenip hız kazanması II. Dünya Savaşı sonrasında yaşanan yıkımlar neticesinde gerçekleşmesi, kentsel uygulamalara yönelik yapılan çalışmalarda kırsal mimari mirasın korunması kavramının 20. yy. ortalarından sonra dikkat çekmeye başlaması ve Türkiye’de kültürel mirasın korunmasına yönelik çalışmaların 1990’lardan itibaren hız kazanmış olması bu bölümde aktarılmıştır.

Alan çalışmasının bulgularının sunulduğu üçüncü bölümde Yörük, Alevi, Tatar, Balkan göçmeni ve Çerkez kültürü ile yerleşim özellikleri incelenerek Ceyhan bölgesindeki kültürel çeşitliliğin nispeten devam ettirildiği ve kırsal mimarlık mirası olarak günümüze ulaşan yapıların yer aldığı köyler tespit edilmiş, bu köylerdeki kültürel mirasın fiziksel özellikleri kadar kültürel çeşitliliğinin de değerlendirilebilmesi adına iki bölümden oluşan envanter fişi üretilmiştir. Dördüncü bölümde dokunun bütün olarak korunup geleneksel yaşamın devam ettirildiği ender köylerden olduğu için seçilen Burhanlı, Durhasandede, Yellibel, Mustafabeyli ve Adapınar köylerinin tarihsel gelişimi, geleneksel mimarisi, geleneksel yapıım türleri ve teknikleri, geleneksel kültürün iç ve dış mekân oluşumundaki etkileri; her bir yerleşimde belirlenen 15 adet geleneksel konut yapısı özelinde incelenerek köylerdeki özgün olan geleneksel mimarinin tipolojik özellikleri belirlenmiş, çalışma kapsamında geliştirilmiş olan envanter fişlerine işlenmiştir.

Son bölümde ise kırsal mimari mirasa kültürel çeşitliliğin yansımaları envanter fişlerinden edinilen veriler bağlamında karşılaştırmalı analiz yöntemiyle değerlendirilmiş, benzerlikler ve farklılıklar saptanarak kendine özgü nitelikleri bulunan kırsal mirasın korunması ve sürdürülebilirliği üzerine önerilerde

bulunulmuştur. Çalışma sonucunda kültürün iç ve dış mekâna olan etkileri ortaya konulmuş, neredeyse tamamı sofalı plan tipinde inşa edilmiş tek ya da iki katlı evlerin görüldüğü çalışma alanındaki iki katlı evlerin alt katının; ahır, depo, ambar, samanlık, yemlik, tohumluk, mağaza ya da yaşama alanından oluştuğu, üst katların ise yaşam katı olarak tasarlandığı anlaşılmıştır. Yapılarda kültüre özgü olarak iç mekânda oluşturulmuş ocak, yüklük, taga (kapaksız duvar nişi), mahmil (kapaklı duvar nişi), hamamlık, tahtalık, çağlık (banyo yapmak yâda bulaşık yıkamak için oluşturulmuş, yerden 10 cm yükseklikteki kare formundaki alan) gibi mekânlar, dış mekân oluşumlarında ise ocaklık (ekmeklik), anıt ağaç, kuyu, ahır, sayvant, gökcük gibi mekânlar gündelik hayatın yansıması olarak belirlenmiştir. Geleneksel yöntemlerle çoğu zaman imece usulü yığma kargir yapım sistemi ile inşa edilen evlerde kullanılan yapı malzemesi, bölgenin konumu ve iklimi ile yakından ilişkili olarak ahşap, kerpiç, taş ya da doğal bitki örtüsünden üretilmiş çit duvardır. Köylerin yakınındaki topraklık denilen bölgeden elde edilen toprak, dere kenarı ya da yakınlardaki dağlardan getirilen taş ve ahşap temel yapı malzemelerini oluşturmaktadır. Köylerdeki evlere süreç içinde değişen ihtiyaçlar doğrultusunda ıslak hacim eklemek gibi çeşitli müdahalelerin yapıldığı görülmektedir. Yapılan bu çalışma ile kültürün mekânsal organizasyonda ve detay çözümlerde mekâna yansıtıldığı anlaşılmış, belgelemenin somut olmayan kültürel mirasın dâhil edilmesiyle zenginleştirilebileceği ve kültürel özelliklerin daha sağlıklı biçimde yansıtılabileceği sonucu çıkarılmış, diğer kırsal yerleşimlerdeki özgün mimari mirasın araştırılması ve belgelenmesi için örnek oluşturulmuş, günümüze kadar yaşatılarak gelen kırsal mimari mirasın korunması ve sürekliliğinin sağlanması adına farkındalık yaratılması hedeflenmiştir.

TEŞEKKÜR

Çalışmalarımın her aşamasında yakın ilgi ve bilimsel desteğini esirgemeyip beni yönlendiren sayın danışman hocam Prof. Dr. F. Duygu SABAN' a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmalarımın başından sonuna kadar Tez izleme komitesinde yer alarak bana yol gösteren ve değerli görüşlerinden faydalandığım Sayın Prof. Dr. Mücahit YILDIRIM' a, Doç. Dr. Altay ÇOLAK' a, teşekkür ederim. Çalışmalarım sırasında sabır ve özverilerini esirgemeyen, sonsuz sevgisiyle her zaman güç veren sevgili eşim Nuh GÖGEBAKAN' a, çalışma ortamı sağlayarak destek olan kızım Z. Duru ve oğlum Ö. Doruk 'a, ve çok kıymetli geniş aileme sonsuz teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

SAYFA

ÖZ	I
ABSTRACT.....	II
GENİŞLETİLMİŞ ÖZET	III
TEŞEKKÜR.....	VII
İÇİNDEKİLER	VIII
ÇİZELGELER DİZİNİ	XIV
ŞEKİLLER DİZİNİ	XVIII
SİMGELER VE KISALTMALAR.....	XXII
1. GİRİŞ	1
2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ	5
2.1. Kültür Kavramı	5
2.2. Kültürel Çeşitlilik - Çokkültürlülük.....	6
2.3. Kültür ve Yerleşik Hayat	8
2.3.1. Kültürel Çeşitliliğin Yerleşime Etkisi	9
3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI.....	13
3.1. Kırsal Mimari Mirasın Tanımı ve Biçimlenmesiyle İlişkili Kavramlar.....	13
3.1.1. Çevresel Özelliklerin Mimari Biçimlenmeye Etkileri.....	17
3.1.2. Sosyokültürel Yaşamın Mimari Biçimlenmeye Etkileri	18
3.1.3. Sosyoekonomik Yaşamın Mimari Biçimlenmeye Etkileri	19
3.2. Kültürel Manzara ve Kültürel Peyzaj.....	21
3.3. Kırsal Mimari Mirasın Korunması.....	23
3.4. Kırsal Mimari Mirası Korumanın Gelişimi	24
3.4.1. Uluslararası Alanda Kırsal Mimari Mirası Korumanın Gelişimi	24
3.4.2. Ulusal Alanda Kırsal Mimari Mirası Korumanın Gelişimi	31
4. ÖNCEKİ ÇALIŞMALAR	39
4.1. Kültür, Kültürel Çeşitlilik, Kültürün Yerleşime Olan Etkileri Konularında Yapılmış Olan Çalışmalar.....	39

4.2. Kırsal Miras, Kırsal Mirasın Korunması ve Sürdürülebilirliği, Değerlendirilmesi Konularında Yapılmış Olan Çalışmalar	40
4.3. Adana İli, Ceyhan İlçesi Kırsal Alanında Yapılmış Olan Önceki Çalışmalar	43
5. MATERYAL VE METOD	49
5.1. Materyal	49
5.2. Yöntem (Metot)	49
5.2.1. Kırsal Mimari Mirasın Değerlendirilmesi-Envanter Fişi	52
6. BULGULAR VE TARTIŞMA	61
6.1. Adana İli, Ceyhan İlçesinin Kırsal Mimari Tarihi	61
6.2. Adana İli, Ceyhan İlçesinin Kırsal Mimari Biçimlenmesi	63
6.2.1. Ceyhan İlçesinin Sosyokültürel Yaşamı	63
6.2.2. Ceyhan İlçesinin Çevresel Özellikleri	66
6.2.3. Ceyhan İlçesinin Sosyoekonomik Özellikleri	69
6.3. Ceyhan İlçesindeki Kültürel Çeşitlilik	71
6.3.1. Yörük Kültürü ve Yerleşim Özellikleri	75
6.3.1.1. Burhanlı Köyü (Mahallesi)	77
6.3.1.2. Burhanlı Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri	78
6.3.1.3. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi	82
6.3.1.4. Burhanlı Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler ..	85
6.3.1.5. Burhanlı Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	86
6.3.1.6. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri	88
6.3.1.7. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri	91
6.3.1.8. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar ..	93
6.3.1.9. Burhanlı Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi	94
6.3.2. Alevi Kültürü ve Yerleşim Özellikleri	97
6.3.2.1. Durhasandede Köyü (Mahallesi)	99

6.3.2.2. Durhasandede Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri.....	99
6.3.2.3. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi	104
6.3.2.4. Durhasandede Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	107
6.3.2.5. Durhasandede Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	109
6.3.2.6. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri.....	111
6.3.2.7. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri.....	113
6.3.2.8. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar	116
6.3.2.9. Durhasandede Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi	117
6.3.3. Tatar Kültürü ve Yerleşim Özellikleri.....	120
6.3.3.1. Yelibel Köyü (Mahallesi).....	121
6.3.3.2. Yelibel Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri	122
6.3.3.3. Yelibel Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi	127
6.3.3.4. Yelibel Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler ..	130
6.3.3.5. Yelibel Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	131
6.3.3.6. Yelibel Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri	133
6.3.3.7. Yelibel Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri.....	136
6.3.3.8. Yelibel Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar .	138
6.3.3.9. Yelibel Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi	139
6.3.4. Balkan Göçmen Kültürü ve Yerleşim Özellikleri	143

6.3.4.1. Mustafabeyli Köyü (Mahallesi)	145
6.3.4.2. Mustafabeyli Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri	146
6.3.4.3. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/ Parsel İlişkisi	150
6.3.4.4. Mustafabeyli Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	153
6.3.4.5. Mustafabeyli Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	154
6.3.4.6. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri.....	155
6.3.4.7. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri	158
6.3.4.8. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar	160
6.3.4.9. Mustafabeyli Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi	161
6.3.5. Çerkez Kültürü ve Yerleşim Özellikleri	164
6.3.5.1. Adapınar Köyü (Mahallesi)	166
6.3.5.2. Adapınar Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri	166
6.3.5.3. Adapınar Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi.	170
6.3.5.4. Adapınar Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler	173
6.3.5.5. Adapınar Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler .	175
6.3.5.6. Adapınar Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri	176
6.3.5.7. Adapınar Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri.....	178

6.3.5.8. Adapınar Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen	
Bozulmalar	180
6.3.5.9. Adapınar Köyünden Elde Edilen Bulguların	
Değerlendirilmesi	182
6.4. Alan Çalışması Bulgularının Değerlendirilmesi	184
6.4.1. Kültürün Bina/Parsel ilişkisine Etkisi	184
6.4.2. Kültürün Dış Mekâna Etkisi.....	186
6.4.3. Kültürün İç Mekâna Etkisi	188
6.4.4. Kültürün Yapılardaki Plan Tipolojilerine Etkisi	191
6.4.5. Kültürün Yapım Sistemleri ve Malzemelerine Etkisi	193
6.4.6. Kültürün Yapılarda Görülen Bozulmalara Etkisi	198
6.4.7. Çalışma Alanının Somut Olmayan Kültürel Miras Açısından	
Değerlendirilmesi	199
7. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	201
7.1. Kırsal Mimari Miras İçin Örnek Envanter Fişi	203
7.1.1. Birinci Bölüm-Genel Tanıtım	204
7.1.2. İkinci Bölüm-Mimari Özellikler ve Kültürel Yansımalar	205
7.1.2.1. Yerleşim İle İlgili Bilgiler	205
7.1.2.2. Parsel İle İlgili Bilgiler	206
7.1.2.3. Yapı İle İlgili Bilgiler	206
7.1.2.4. Kültür İle İlgili Bilgiler.....	208
7.1.2.5. Yöresel Sözlük.....	209
7.2. Kırsal Mimari Mirasın Korunması İçin Öneriler	212
KAYNAKLAR	215
ÖZGEÇMİŞ	233

ÇİZELGELER DİZİNİ

SAYFA

Çizelge 3.1. Kırsal Mimari Mirası Biçimlendiren, Çevresel, Sosyokültürel ve Sosyoekonomik Etkenler	16
Çizelge 4.1. Literatür Analizi Çizelgesi.....	47
Çizelge 5.1. Araştırma Yöntemi	50
Çizelge 5.2. Yöntem Akış Diyagramı	53
Çizelge 6.1. Ceyhan İlçesindeki Köylerin Topoğrafik Durumu	67
Çizelge 6.2. Ceyhan İlçesindeki Köylerin Yerleşim Durumu.....	67
Çizelge 6.3. Ceyhan İlçesinde Yapı Malzemesi Temin Edilen Köy Adedi	69
Çizelge 6.4. Ceyhan İlçesindeki Köylerde Kullanılan Yapı Sistem ve Malzemeleri	69
Çizelge 6.5. Ceyhan İlçesindeki Köylerde Bulunan Usta Sayısı	69
Çizelge 6.6. Alan Çalışması Yapılan Köyler	74
Çizelge 6.7. Burhanlı Köyünde Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi	82
Çizelge 6.8. Burhanlı Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi	85
Çizelge 6.9. Burhanlı Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi	88
Çizelge 6.10. Burhanlı Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi	89
Çizelge 6.11. Burhanlı Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	92
Çizelge 6.12. Burhanlı Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç Ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular	96
Çizelge 6.13. Durhasandede Köyünde Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi	105

Çizelge 6.14. Durhasandede Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	108
Çizelge 6.15. Durhasandede Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	111
Çizelge 6.16. Durhasandede Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi	113
Çizelge 6.17. Durhasandede Köyündeki Yapı Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	116
Çizelge 6.18. Durhasandede Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç Ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular	119
Çizelge 6.19. Yellibel Köyü Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi.....	127
Çizelge 6.20. Yellibel Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi	130
Çizelge 6.21. Yellibel Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi	133
Çizelge 6.22. Yellibel Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi	134
Çizelge 6.23. Yellibel Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi	138
Çizelge 6.24. Yellibel Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular	142
Çizelge 6.25. Mustafabeyli Köyü Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi	150
Çizelge 6.26. Mustafabeyli Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	153
Çizelge 6.27. Mustafabeyli Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	155
Çizelge 6.28. Mustafabeyli Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi	156

Çizelge 6.29. Mustafabeyli Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	159
Çizelge 6.30. Mustafabeyli Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular	163
Çizelge 6.31. Adapınar Köyü Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi....	170
Çizelge 6.32. Adapınar Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi	173
Çizelge 6.33. Adapınar Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi	175
Çizelge 6.34. Adapınar Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi	176
Çizelge 6.35. Adapınar Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi.....	180
Çizelge 6.36. Adapınar Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular	183
Çizelge 6.37. Arazi Kullanım Açısından Değerlendirme Çizelgesi	185
Çizelge 6.38. Kültürün Bina/Parsel İlişkisine Etkisi.....	185
Çizelge 6.39. Kültürün Dış Mekâna Etkisi	188
Çizelge 6.40. Kültürün İç Mekâna Etkisi.....	191
Çizelge 6.41. Kültürün Plan Tipolojisine Etkisi	193
Çizelge 6.42. Kültürün Yapım Sistem ve Malzemesine Etkisi	194
Çizelge 6.43. Mekânlara Verilen İsimler Açısından Değerlendirme Çizelgesi	200

ŞEKİLLER DİZİNİ

SAYFA

Şekil 2.1.	Motilone Yerlilerinin Barınak Örneği	10
Şekil 2.2.	Aborjin Yerlilerinin Barınak Örneği	10
Şekil 2.3.	Kümbet Ev Örneği	11
Şekil 3.1.	Türkiye'nin Çeşitli Bölgelerinden Kırsal Yerleşim Örnekleri	14
Şekil 3.2.	Kırsal Mirasın Korunmasına Yönelik Uluslararası Ve Ulusal Mevzuat Gelişimi	25
Şekil 5.1.	TÜBA/TÜKSEK Tarafından Hazırlanmış Olan Yerleşim Envanter Fişi Örneği	54
Şekil 5.2.	TÜBA/TÜKSEK Tarafından Hazırlanmış Olan Yapı Envanter Fişi Örneği	55
Şekil 5.3.	Zeynep Eres Tarafından Hazırlanmış Olan Yapı Envanter Fişi Örneği.....	56
Şekil 5.4.	Çorapçıoğlu ve Diğ. Tarafından Hazırlanmış Olan Yerleşim Envanter Fişi Örneği	57
Şekil 5.5.	Çorapçıoğlu ve Diğ. Tarafından Hazırlanmış Olan Yapı Envanter Fişi Örneği	58
Şekil 5.6.	Çorapçıoğlu ve Diğ. Tarafından Hazırlanmış Olan Yapım Sistemi Envanter Fişi Örneği	59
Şekil 6.1.	Ceyhan İlçesindeki Yörüklerin Yayla Hayatı	64
Şekil 6.2.	Ceyhan İlçesinin Kültürel Çeşitlilik Haritası.....	72
Şekil 6.3.	Ceyhan İlçesinin Kültürel Çeşitlilik Bağlamında Çalışılan Köyler.....	73
Şekil 6.4.	Burhanlı Köyünün Konumu	79
Şekil 6.5.	Burhanlı Köyünün Yerleşim Karakteri ve Sokakları	79
Şekil 6.6.	Burhanlı Köyü Nitelikli Yapı Çizelgesi	81
Şekil 6.7.	Burhanlı Köyünde Bina-Parsel İlişkisi ve Çalışılan Yapılar	83
Şekil 6.8.	Burhanlı Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları	84

Şekil 6.9.	Burhanlı Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler	86
Şekil 6.10.	Burhanlı Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler	88
Şekil 6.11.	Yörük Evinde Merdiven Detayı	89
Şekil 6.12.	Burhanlı Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları.....	90
Şekil 6.13.	Burhanlı Köyündeki Konutların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri.....	92
Şekil 6.14.	Burhanlı Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri.....	94
Şekil 6.15.	Durhasandede Köyünün Konumu	100
Şekil 6.16.	Durhasandede Köyünün Sokakları	100
Şekil 6.17.	Durhasandede Türbesi	101
Şekil 6.18.	Durhasandede Köyünde Tespit Edilen Kırsal Mimari Miras ve Konumları.....	103
Şekil 6.19.	Durhasandede Köyü Bina-Parsel İlişkisi.....	105
Şekil 6.20.	Durhasandede Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları.....	106
Şekil 6.21.	Kuyu Depo Örneği	107
Şekil 6.22.	Durhasandede Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler	109
Şekil 6.23.	Durhasandede Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler	110
Şekil 6.24.	Durhasandede Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları.....	112
Şekil 6.25.	Durhasandede Köyündeki Yapım Sistemleri ve Malzemeleri	115
Şekil 6.26.	Durhasandede Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri	117
Şekil 6.27.	Yellibel Köyünün Konumu	123
Şekil 6.28.	Yellibel Köyünün Yerleşim Karakteri ve Sokakları.....	123
Şekil 6. 29.	Düven Örneği	125
Şekil 6.30.	Yellibel Köyünde Tespit Edilen Kırsal Mimari Miras ve Konumları.....	126
Şekil 6.31.	Yellibel Köyü Bina-Parsel İlişkisi.....	128
Şekil 6.32.	Yellibel Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları	129
Şekil 6.33.	Yellibel Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler	131

Şekil 6.34.	Yellibel Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler	132
Şekil 6.35.	Yellibel Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları	135
Şekil 6.36.	Yellibel Köyündeki Yapım Sistemleri ve Malzemeleri	137
Şekil 6.37.	Yellibel Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri.....	139
Şekil 6.38.	Serbest Kaytarma Oyunu.....	141
Şekil 6.39.	Mustafabeyli Köyünün Konumu	146
Şekil 6.40.	Mustafabeyli Köyünün Yerleşim Karakteri ve Sokakları	147
Şekil 6.41.	Mustafabeyli Köyü Nitelikli Yapı Çizelgesi	149
Şekil 6.42.	Mustafabeyli Köyü Bina-Parsel İlişkisi ve Çalışılan Yapılar.....	151
Şekil 6.43.	Mustafabeyli Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları.....	152
Şekil 6.44.	Mustafabeyli Köyündeki Parsellerde Konut Dışı Öğeler	154
Şekil 6.45.	Mustafabeyli Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler	155
Şekil 6.46.	Mustafabeyli Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları	157
Şekil 6.47.	Mustafabeyli Köyündeki Konutların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri.....	159
Şekil 6.48.	Mustafabeyli Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri.....	161
Şekil 6.49.	Adapınar Köyü'nün Konumu	167
Şekil 6.50.	Adapınar Köyü'nün Yerleşim Karakteri ve Sokakları	168
Şekil 6.51.	Adapınar Köyünde Tespit Edilen Kırsal Mimari Miras ve Konumları.....	169
Şekil 6.52.	Adapınar Köyü Bina-Parsel İlişkisi ve Çalışılan Yapılar	171
Şekil 6.53.	Adapınar Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları	172
Şekil 6.54.	Adapınar Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler	174
Şekil 6.57.	Adapınar Köyündeki Konutların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri.....	179
Şekil 6.58.	Adapınar Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri.....	181
Şekil 6.59.	Vaziyet Planı Açısından Değerlendirme	186
Şekil 6.60.	Dış Mekândaki Ocak Kullanımı	187

Şekil 6.61. İç Mekândaki Kültürel Öğeler.....	190
Şekil 6.62. Kat Planları Açısından Değerlendirme.....	193
Şekil 6.63. Yapım Sistemleri ve Malzemeleri Açısından Değerlendirme	196
Şekil 6.64. Yapım Tekniği ve Malzeme Kullanımı	197
Şekil 7.1. Çalışma Kapsamında Hazırlanmış Olan Envanter Fişi Birinci Bölüm Örneği	210
Şekil 7.2. Çalışma Kapsamında Hazırlanmış Olan Envanter Fişi İkinci Bölüm Örneği	211

SİMGELER VE KISALTMALAR

Ad	: Adet
AIY	: Adana İl Yıllığı
ÇEKÜL	: Çevre ve Kültür Değerlerini Koruma ve Tanıtma Vakfı
ECOVAST	: Avrupa Köy ve Küçük Ölçekli Kentler Birliği
GEEAYK	: Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu
ICOMOS	: Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi
IUCN	: Uluslararası Doğa Koruma Birliği
KEEA	: Köy Envanter Etüdü Adana
KHK	: Kanun Hükmünde Kararname
KUDEB	: Koruma Uygulama ve Denetim Büroları
TÜBA	: Türkiye Bilimler Akademisi
TÜBİTAK	: Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu
TÜKSEK	: Türkiye Kültür Sektörü
UNESCO	: Avrupa Konseyi, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu
WWF	: Doğal Hayatı Koruma Vakfı

1. GİRİŞ

Kırsal yerleşimler zaman içinde, toplumun sosyokültürel yapısı ve doğayla bütünleşerek şekillenmiştir. Ana unsuru yöresel yapılar olan bu yerleşimlerde yöre sakinlerinin geleneksel olarak devam ettirdiği yaşam şekli, geçim kaynakları, iklimsel faktörler, topografya ve yakın çevrede bulunan malzeme gibi değişken etkenler ile özgün doku oluşmuştur. Yerleşimden yerleşime farklılık gösteren yerel mimari biçimlenme yöresinin kendine özgü mimari kimliğini yansıtmaktadır. Kültürlere göre çeşitlilik gösteren yöresel yerleşimlere ait özgün dokuların ve mimari kimliğin sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi, sosyal ve kültürel değerlerin kaybedilmemesi açısından önemlidir.

Günümüzde, kentlerdeki yaşamın ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitim alanlarında hızla ilerlemesi, kırsal alanlarda yaşamın getirdiği zorluklar ve kırsal alan politikalarının yetersizliklerinden dolayı köyden kente göç her geçen gün artarak devam etmektedir. Terk edilen kırsal alanların önemli ifadesi olan, yaşam koşullarının biçimlendirdiği mimari miras yıpranıp yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmakta ve zamana direnememektedir. Terk edilmeyen alanlarda ise teknolojinin getirdiği yenilikler kullanılırken, yerel malzeme ve teknikler hiçe sayılmakta, çevresel koşullar gözetilmeyerek bilinçsiz yapılaşma oluşmakta, yöresel karakter bozulmaktadır. Tüm bu olumsuz gelişmeler; kırsal alanlardaki geleneksel mimari ürünler üzerinde baskı oluşturmakta; korunmaları için politikalar geliştirilerek kırsal alanlarda sürdürülebilirlik çalışmalarının yapılmasını gerekli kılmaktadır.

Türkiye’de mimarlık başta olmak üzere farklı disiplinler tarafından geleneksel kırsal mimariyi çeşitli yönleri ile inceleyen birçok çalışma yapılmış, cephe ve plan organizasyonu, kırsal planlama ve sürdürülebilirlik, kırsal alan korumadaki yasal mevzuat açısından kırsal mimariyi oluşturan faktörler gibi farklı konular ele alınmıştır. Yerleşimden yerleşime farklılık gösteren kırsal mimariye; ağırlıklı olarak kullanılan yapı malzemesi, plan organizasyonu, cephe oranları gibi

fiziksel özellikler ya da sürdürülebilirlik açılarından somut miras olarak bakılmış, kültürel pratiklerin kırsal miras oluşumundaki etkilerinin, bir başka deyişle somut olmayan mirasın değerlendirildiği, kırsal alan korumanın bütüncül olarak ele alındığı çalışmalar kısıtlı kalmıştır.

Kırsal mimari miras, seçilen çevrenin olanakları ve eldeki malzemelerle çoğunlukla konut sahibi ya da yerel yapı ustaları tarafından geleneksel tekniklerle inşa edilmiş, insanla doğa arasında kurulan etkileşimin en canlı örneklerindendir. Kırsal mimariyi, sakinlerinin süregelen kültürel pratiklerle gereksinimlere göre çoğu zaman kendileri tarafından ya da imece usulü açık ve kapalı alanda, yakın çevrenin olanaklarıyla inşa ettiği yapılar bütünü olarak tanımlamak mümkündür.

Bu tanım çerçevesinde araştırmanın hareket noktası aşağıdaki sorularla kurgulanmıştır.

- Kırsal mimarinin oluşumunda kültürün etkisi nasıldır?
- Kırsal mimarinin şekillenmesinde, çok geniş bir kavram olan kültürün hangi unsuru ve/veya unsurları belirleyici rol oynamıştır?
- Kırsal mimari mirasın bulunduğu yerleşmelerde kültürün yerleşimin karakterine yansımaları nasıldır?
- Farklı etnik gruplar tarafından oluşturulan kırsal yerleşmeler arasındaki benzerlikler ve farklılıklar nelerdir?
- Kırsal mimari mirasın iç ve dış mekân organizasyonu kültürel çeşitliliğe göre nasıl şekillenmiştir?
- Kırsal alanda mimari mirasın korunması ve sürekliliği adına yapılması gerekenler nelerdir?

Bu çalışma; sosyolojik açıdan değişik kültürel yapılara sahip olan etnik grupların yaşadıkları alanda oluşturdukları, barınma eyleminden çıkıp o topluluğun geleneksel mimarisini oluşturmuş yapılaşma türü, bir başka deyişle geleneklerle süregelen mimarinin kırsal alanda nasıl uygulandığı, kültürün bu oluşumu

nasıl ve ne derecede etkilediği; yaşam pratiklerinin mekâna nasıl ve ne oranda yansıtıldığı, kısaca kültürün mekâna nasıl etki ettiği sorularına odaklanmaktadır.

Söz konusu araştırma sorularını cevaplayabilmek amacıyla kültürel çeşitliliği geniş ve farklı kültürel/etnik toplulukların oluşturduğu kırsal yerleşimlerin bulunduğu Adana ili özelinde alan çalışması yapmak uygun görülmüştür. Adana ilinin özellikle Ceyhan ilçesi 19. Yüzyıldan itibaren Osmanlı İmparatorluğu'nun farklı bölgelerinden gelen etnik toplulukların yerleştirildiği bir alan olduğundan Ceyhan ilçesi sınırları içerisindeki köylere odaklanılmıştır. Çalışmanın Materyal-Metot bölümünde alan çalışması hakkında detaylı bilgi verilmiştir.

Çalışma kapsamında gerçekleştirilen literatür taramasında kırsal mimari mirasın belgelenmesinde ve özelliklerinin tanımlanmasında kullanılmak üzere envanter fişlerinin hazırlandığı, ancak söz konusu envanter fişlerinde kültürün mekana nasıl yansıtıldığının belirlenmesinin mümkün olmadığı ve kültürel çeşitliliğin kırsal mimari mirasın özgün niteliklerini belirleyici unsur olması nedeniyle eksiklik olduğu tespit edildiğinden, çalışma sonucunda kültürel çeşitliliğin kırsal mimari mirasa nasıl yansıdığına tespit edilebileceği öneri envanter fişi hazırlanması çalışmanın ana hedefidir.

2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ

Bu bölümde kültür kavramı tartışılarak, kültürün yerleşime etkisinin kuramsal çerçevesi oluşturulmaya çalışılmıştır.

2.1. Kültür Kavramı

Latin kökenli olan kültür sözcüğü, ‘*Colere; sürmek, ekip biçmek*’ kelimesinden türeyen, ekilen biçilen yani ekin anlamında kullanılan ‘*Cultura*’dan gelmektedir (Arslanoğlu, 2000). ‘*Culture*’ sözcüğü XVII. yüzyıla kadar aynı anlamda kullanılırken ilk kez Voltaire, kültür sözcüğünü, insan zekâsının (*esprit*) oluşumu, gelişimi, geliştirilmesi ve yüceltilmesi anlamında kullanmıştır (Güvenç, 1979). Bazı araştırmacıların yazılarında uygarlık yani medeniyet karşılığı olarak kullandıkları kültür sözcüğü için Güvenç (1979:101-102)’in aktardığına göre Sapir (1924:402), ‘*Kültür, varlığımızın yapısını (ilişkilerini) belirleyen, sosyal bir süreçle öğrendiğimiz uygulama ve inançların, maddi ve manevi öğelerin birliğidir*’, Sorokin (1947:313); ‘*Kültür, sosyal, kültürel evrendeki açık seçik eylemlerin ve araçların ortaya koyduğu ve nesnelleştirdiği anlamlar, değerler ve kurallar, bunların etkileşim ve ilişkileri, bütünleşmiş ve bütünleşmemiş gruplarıdır*’, Winston (1933:209); ‘*Kültür, sosyal etkileşimin ürünüdür*’, Herskovits (1948:17); ‘*Kültür, yaşam çevremizin insan yapısı olan kesimidir*’, White (1949:363); ‘*Kültür, maddi öğelerin, davranışların, düşünce ve duyguların, simgelerden oluşan simge (sembol)lere dayalı bir örgütlenmesidir*’ tanımını yaparken, Güvenç, (1979) bu tanımların hepsini içeren, ‘*Kültür; doğa’nın yarattıklarına karşılık, insanoğlunun yarattığı herşeydir*’ tanımlaması yapmıştır (Güvenç,1979:102). Kültürün günümüzde en çok kabul gören tanımı; Tylor’ın önermiş olduğu, toplumun bir mensubu olarak bireyin edindiği bilgi, inanç, sanat, töre, yasa, görenek ve diğer tüm yetenekler ile alışkanlıkların oluşturduğu karmaşık bir toplamdır (Tylor, 2016).

2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Kültür sözcüğünün yaygın olarak dört ayrı anlamda kullanıldığı görülmektedir (Kroeber ve Kluckhohn,1952:169-170) .

- Bilimsel alandaki kültür: bir toplumun ya da bütün toplumların birikimli uygarlığıdır yani uygarlıktır.
- Beşeri alandaki kültür: Eğitim sürecinin bir ürünüdür.
- Estetik alandaki kültür: Güzel sanatlardır.
- Maddi (teknolojik) ve biyolojik alanda kültür: üretme, tarım, ekin, çoğaltma ve yetiştirmedir.

Reid, yaklaşık 40.000 yıl önce, insanın tam gelişmiş kültür diyebileceğimiz olgunluğa ulaştığını, doğal hayata uyum sağlayıp, öğrenilmiş davranışlar sergilediğini söylemektedir (Reid, 2015). Zaman içinde insanlar, sanat, din, dil ve teknoloji alanında evrilip, içinde bulundukları çevrenin koşullarına uygun nitelikte özel ürünler icat ederek var olmaya çalışmışlardır. İçinde bulunduğu farklı çevre koşullarına göre değişiklik gösteren toplumların kültürel akışı, süreklilik göstererek bir nesilden diğerine aktarılan bir olgu olup kültürel çeşitliliği de beraberinde getirmiştir.

2.2. Kültürel Çeşitlilik - Çokkültürlülük

Deneyimsel bir olgu olan kültür, içgüdüsel ve kalıtsal nitelik taşımadan, her bireyin doğduktan sonra edinmeye başladığı alışkanlıklar halinde sürece dayalı olarak kendini göstermektedir. Bir kuşaktan diğerine geçen, bir anlamda devinimsel bir yapıda süreklilik gösteren kültür, toplumsal yaşam içinde sisteme dönüştüğünde; bireylerin temel ihtiyacı olan beslenme ve barınma gibi temel eylemleri karşılanırsa da, nerelerde, ne vakitlerde, neleri, nasıl yiyecekleri yine kültürel özelliklere göre ortaya çıkarmaktadır. Kültür denildiğinde öncelikli olarak akla gelen kavram, kültürün sürekliliğini sağladığı için gelenek ve görenektir. Bu

2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

anlamda kültürün tarihi bir varlık alanı olduğu ve değişip evrilen bir olgu niteliği taşıdığı söylenebilir (Güvenç, 1979).

Kültürel sistem sadece sürekli değil aynı zamanda toplumsaldır. Yani, bu öğretiler, örgütlenmiş birliklerde, gruplarda ya da toplumlarda yaşayan insanlarca yaratılır ve paylaşılır. Bir grubun üyeleri tarafından paylaşılan alışkanlıklar, kabul edilen davranış, tutum ve değerler o grubun kültürünü oluşturmaktadır. Sosyal bir grubun paylaştığı alışkanlıklar; en küçük grup olan aileden en geniş grup olan ulus düzeyine kadar bir kültür ya da alt kültürdür (Aydınlı, 2003). Bütün kültürler, kendi yaşamlarını devam ettirmeye çalışırken temelde birbirlerine benzer tutum sergileyerek grup birliği ve dayanışma gösterse de içinde bulundukları şartlar açısından davranışsal farklılıklar sergileyerek çokkültürlülük yaratır (Parekh, 2001).

Antropolojik bir kavram olan çokkültürlülük, kavramsal olarak tarihsel ve sosyolojik bir olguya işaret ederek etnik ve kültürel farklılıkları ifade eder. Kültürel çeşitlilikten kaynaklanan çokkültürlü olma durumu; günümüzdeki hemen her toplumun sahip olduğu, tarihsel, dinsel, etnik çeşitlilik sonucunda ortaya çıkmaktadır. Bir arada yaşayan farklı kültürleri tanımlamak adına kullanılan çokkültürlülük kavramının, sosyal bilimler literatüründe kullanımı, özellikle 1990'lı yıllarda artmıştır (Parekh, 2001; Bostancı, 2002; Canatan, 2009). Batı literatüründe kültürel çeşitliliği ya da kültürel çoğulculuğu ifade etmek için başlangıçta çokluğu ifade eden Latince kökenli '*pluri*' kavramı kullanılırken, daha sonra çokluk anlamı içermesinin yanı sıra nicel çoklukla birlikte nitel çeşitlilik ve farklılık anlamlarını da içermesi nedeniyle '*multi*' kelimesi kullanılmaya başlanmıştır (Anık, 2012).

Tarih boyunca devam eden kültürel çeşitliliğin kaynağının ve temellerinin insanların farklılığına ve yarattıkları kültüre dayandığı söylenebilir (Aydınlı, 2003). Durağan ve tamamlanmış olmayıp gelişmeye açık olan insan doğasının kültür tarafından yeniden yapılandırılması, farklılıkların ve çeşitliklerin temelleri olarak sayılabilir (Ceylan, 2020). Bu bağlamda insan olmak, hem ortak bir doğanın hem

2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

de farklı kültürün üyesi olmayı gerektiren bir durumdur. Bu da kültürler arası benzerliklerinin olduğu kadar farklılıkların da olduğunu bize göstermektedir.

Çokkültürlü bir toplum, her biri kendisine ait farklılıkları içeren, farklı dünya ve insan anlayışlarına sahip birçok kültürden veya kültürel topluluktan oluşur (Parekh, 2001). Her ülkenin kendine has bir tarihi, siyasi bir kültürü ve ayrılıkları olduğu için pek çok kavram gibi çokkültürlülük de bölgeden bölgeye, ülkeden ülkeye farklı anlamlara gelmektedir (Canatan, 2009).

Kültür, insan ilişkilerini düzenleyerek toplumsal kurallar ve normlar koyar ve toplumlar tarafından bunlar uygulanır. Kimlik oluşturma aracı olan kültür, insanları ve toplumları benzeştirir ya da farklılaştırır. Bu bağlamda kültür ile kimlik arasında yakın bir ilişki vardır. Kimlik toplumdan ve kültürden bağımsız olamaz (Onat, 2009). Bu anlamda kültürel kimliğin oluşması ve gelişmesi, insanın içinde bulunduğu ortamla kurduğu doğrusal ilişki sonucunda şekillenir. Her kültürel sistem kendi kimliğini ortaya koymak, var olabilmek ve sürekliliğini sağlamak adına temelde barınma ihtiyacına çözüm yolları arar.

2.3. Kültür ve Yerleşik Hayat

İnsanın çevre ile kurduğu ilk ilişki sonucu oluşan barınak için, inşa edilmiş ilk yerleşme biçimi denilebilir (Rapoport, 2004). Yerleşme olgusu; insanların barınaklarını kurdukları çevrede yaşam ve eylemlerinin oluşturduğu alanı içeren bir kavramdır. İlkel yaşamı tarif eden barınaktan, modern kent yaşamına uzanan bir kavram olan yerleşmenin çeşitliliği, kültürel nedenlerden kaynaklanmaktadır ve tarihi süreklilik içinde değişken bir yapı sergilemektedir. İnsanoğlunun uygar denilebilecek yerleşim düzenine geçişi M.Ö. 8000 yıllarında yani Neolitik çağda olmuştur (Dağgülü ve Dağgülü, 1996).

Yerleşme; insanın içinde bulunduğu çevrede inşa ettiği, kendisine özgü işgücü, toplumsal örgütlenmesi, kültürü ve tarihsel varlığı bulunan insan birlikteliğinin bulunduğu yerdir (Keleş ve diğ.,1978). Yerleşimlerdeki kültürel sistemi, bireyler ve bunların birlikteliği sonucu oluşan gruplar oluşturmaktadır.

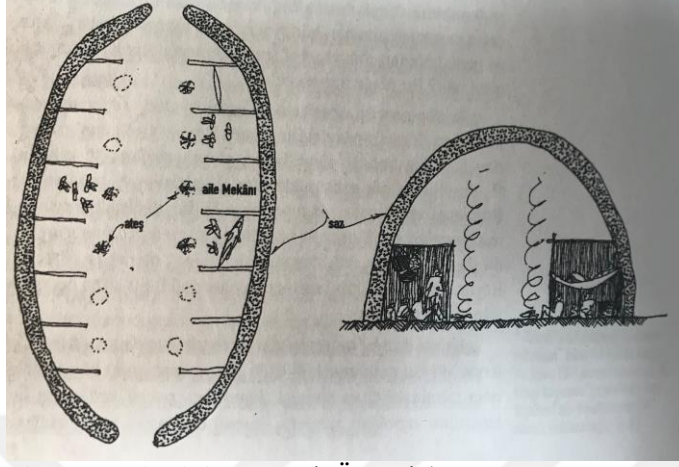
2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Bireyler ve gruplar; bir sistemin parçası olan kurumlar ve hizmetleri var edebilmek adına çeşitli yerleşme yerlerine ihtiyaç duyar. En küçük köy birimlerinden en büyük kentlere kadar değişik tipler gösteren yerleşmelerin çeşitliliği kültürel çeşitliliğin bir sonucu olarak kendini göstermektedir.

2.3.1. Kültürel Çeşitliliğin Yerleşime Etkisi

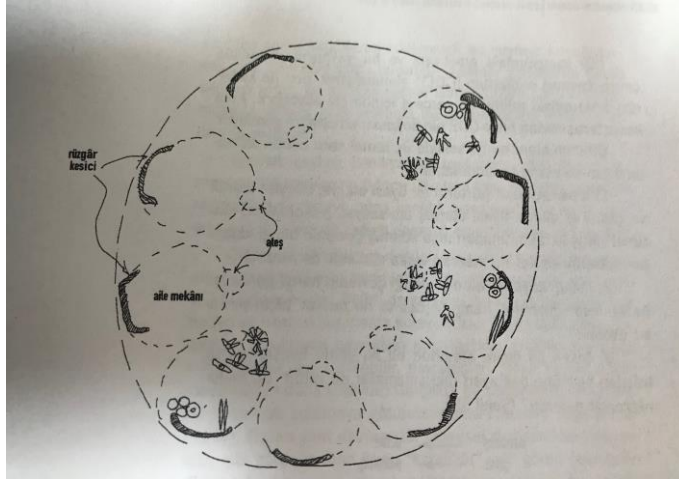
Barınaklarda tek başına sadece barınma ihtiyacı değil içindeki eylemsel örgütlenme sonucu yaşamsal başka ihtiyaçların da karşılandığı görülür. Yaşamsal olan bu eylemlerin örgütlenmesi kültürel yönden değişkenlik göstermekle beraber ortamlar birbirine sadece mekânsal olarak değil, gelenek ve görenekler açısından değişken karmaşık yollarla da bağlanmıştır; bunları yakınlık-uzaklık meseleleri, bağlantılar ve ayrımlar, sınırlar belirlemektedir (Rapoport, 2004). Mekânların örgütlenmesi ve ilişkileri, tekil olandan çoğul olana yani tek yapı içindeki ilişkiler bütünü ve diğer yapılarla kurulan sistematik ilişki kültürel çeşitliliğin bir sonucu olarak karşımıza çıkar ve bütünde yerleşimi oluşturur. İlkel toplumların barınakları incelendiğinde, kültürel farklılıkların mekâna nasıl yansıdığını görmek adına yurtdışından Motilone yerlileri ve Aborjinler'i; ülkemizden de Suroç kümbet evleri örnek verilebilir.

Motilone Yerlileri: Columbia-Venezuela sınırındaki Amazon ormanlarında yaşayan yerli bir grup olan Motilone yerlilerinin evleri kendi yaşam döngüleri içinde geleneksel olarak inşa edilmiş ilkel yapılardır (Şekil 2.1). Kalabalık ve komünal bir yaşam felsefesi benimseyen bu ilkel kabilenin evleri, bir yerleşme gibi 10-30 ailenin bir arada tek yapı içinde yaşadığı *Bohio* adı verilen yapılardır. Bohiolar, sıcak hava ve sivrisinekten etkilenmemek için üzeri yere degecek kadar uzun sazlarla örtülü, dairesel biçimli bir yapı olup, iç mekânı yarı karalıktır. Dışa yakın kısmı, her aile için ayrılmış bölümlerden oluşmuştur. Her ailenin kendi mekânının önünde asılı olan hamak, avdan dönen babanın çocuğu ile vakit geçirdiği yerdir ve ocak, toprak zemin üzerine ve geniş ortak alanda kurulur (Rapoport, 2004:10).

Şekil 2.1. Motilone Yerlilerinin Barınak Örneği (Rapoport, 2004:10)

Aborjin Yerlileri: Avusturalya'nın yerli bir kabilesi olan Aborjinler için topluluğun bir arada yaşaması önemli bir olgudur fakat her ailenin sınırlarını günde birkaç kez süpürerek belirlediği kendi mekânı vardır (Şekil 2.2). Ocağın yeri; aile alanının en uç sınırında merkezi geniş alana en yakın yerde konumlandırılmıştır. Ateş ortak alanda orman karanlığında birbirlerini görmeyi engelleyen bir sınırlandırıcı olarak ta görev yapmaktadır (Rapoport, 2004:15).

Şekil 2.2. Aborjin Yerlilerinin Barınak Örneği (Rapoport, 2004:15)

2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Suruç Kümbet Evleri: Suruç kümbet evleri, çoğu zaman tek eyvan etrafında yer alan iki odadan oluşan kerpiç yapı malzemesinden üretilmiş kubbeli yapılardır. Bir kümbet ev, ailenin sosyoekonomik durumuna bağlı olarak üç kubbeden oluşabileceği gibi 25 kubbeden de oluşan örnekler vardır (Şahinalp, 2012). Genellikle hane halkı küçük, gelir seviyesi az olan ve hayvancılıkla uğraşmayan aileler iki oda bir eyvandan (üç kubbeden) oluşan yapılarda barınırlar. Bu yapılar, yaşam alanları ve geçim kaynağını için üretilmiş olan samanlık ve tahıl depolama alanları, kapalı ağıl ve ahırlar olmak üzere temel ihtiyaca cevap verecek nitelikte tasarlanmıştır. Odalar yaşam alanı başta olmak üzere güneyden kuzeye doğru yana yana sıralanmıştır. Ağıl ve ahır hayvanların hırsızlardan korunması amacıyla ikinci sırada yapılmıştır (Birinci ve diğ., 2017). Küçük ve büyükbaş hayvanların ihtiyaç duyduğu saman ile tarımsal faaliyetlerden elde edilen mahsuller de yaz aylarında yaşanan yüksek sıcaklık gibi çevresel etkenlerden dolayı kuzeyde yer almaktadır (Şekil 2.3). Evlerin inşasında temel yapı malzemesi olarak kullanılan kerpiç, yakın çevrede bulunan höyükten alınan toprakların işlenmesiyle oluşturulmuştur. Bölgede yaz aylarının çok sıcak geçmesinden dolayı dış cephede çok fazla açıklık yapılmamış, kubbeyi taşıtmak için odalar kare ve nispeten dar olarak inşa edilmiştir (Şahinalp, 2012).

Şekil 2.3. Kümbet Ev Örneği (Şahinalp, 2012:896)

2. KÜLTÜR VE KÜLTÜRÜN YERLEŞİME ETKİSİ Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Yukarıda aktarılan örneklerde görüldüğü gibi her kültür kendi yaşam tarzına, ritüellerine, çevrede bulunabilen malzeme türüne göre farklı barınaklar oluşturmuş ve kırsal yerleşmeler buna göre şekillenmiştir.

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI

Literatürde; geleneksel mimarlık, yerli mimari, yerel mimarlık, spontane mimarlık, halk mimarlığı, mimarsız mimarlık, yöre mimarisi, anonim mimarlık, vernaküler mimari gibi tanımlarla anılan kırsal mimari, Dünya Vernaküler Mimarlık Ansiklopedisi'nin tanımına göre halk tarafından yapılmış tüm evler ve diğer yapıları çevreyi kapsar (ÇEKÜL Vakfı, 2012: 5; Oliver, 1998). Seçilen çevrenin olanakları ve eldeki malzemelerle, çoğunlukla konut sahibi ya da yerel yapı ustaları tarafından geleneksel tekniklerle inşa edilmiş kırsal yapılar ve bu yapıların bir araya gelerek oluşturdukları yerleşmeler (Şekil 3.1.), insanla doğa arasında kurulan etkileşimin en canlı örneklerindendir. Konutlar ve diğer tüm yapıları çevreden oluşan kırsal mimari, Oliver'a göre halk tarafından yapılan, uzman veya bir mimar görevlendirilmeden inşa edilen her türlü yapıyı kapsamaktadır (Oliver, 2002). Kırsal mimarlık ürünleri, bunları üreten kültürlerin yaşam biçimlerini ve özel ihtiyaçlarını karşılamak, gündelik hayatlarını devam ettirebilmek için tasarlanmışlardır. Hasol, kırsal mimariyi, anonim mimarlık adı altında ele almakta ve yaratıcıları bilinmeyen, halkın ortak malı olmuş mimarlık olarak tanımlamaktadır (Hasol, 1995:39). ÇEKÜL Vakfı'nın Davulcu'dan aktardığına göre kırsal mimari ürünler; *'Halkın kendi olanakları, koşulları içinde, gereksinimlerine doğrudan karşılık arayarak, kültür birikimine ve gelenek çizgisine doğaçtan eklenerek, katılımlı bir yolla gerçekleştirilen yapılar'*dır (ÇEKÜL Vakfı, 2012:6, Davulcu, 2009). Kuban'a göre ise kırsal mimari, kişinin kendi konutunun ortak anlayış içindeki yerel işçiliğin yardımı ile birlikte doğal ve organik olarak inşa edilmesidir (Kuban, 1995).

3.1. Kırsal Mimari Mirasın Tanımı ve Biçimlenmesiyle İlişkili Kavramlar

Halk mimarlığı ya da kırsal mimarlık, bir tasarım öğretisine bağlı, eğitimli profesyonel mimarlar tarafından değil, gündelik yaşamın içinden gelen yapı ustaları ve yöresel insanlar tarafından basit araç gereçlerle, içinde bulundukları

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

çevreyle uyumlu ve yüzlerce yıldır süregelen bir zanaat yöntemi ile inşa edilen yapıları ifade eder.

	
Ege Bölgesi Kırsal Yerleşim Örneği (Erturgut, 2014:42)	Akdeniz Bölgesi Kırsal Yerleşim Örneği (Pekkırbızlı, 2018:97)
	
Karadeniz Bölgesi Kırsal Yerleşim Örneği (Eminağaoğlu, 2004:136)	Doğu Anadolu Bölgesi Kırsal Yerleşim Örneği (Yıldız, 2019:20)

Şekil 3.1.Türkiye'nin Çeşitli Bölgelerinden Kırsal Yerleşim Örnekleri

Bu yapıları yapan ustalar, genellikle bu zanaatı babadan, dededen, ustadan, kalfadan gördüklerini yaparak öğrenip deneyerek zaman içinde uzmanlık kazanmıştır. Taş, toprak, kireç ve ahşap gibi temel yapı malzemelerinin her birinin farklı yoğunluğunu, taşıma gücünü, ısı tutuculuğunu, nem geçirgenliğini, eskime süresini, damar ve katmanlarını zamanla tanıyıp, malzemeyi doğasının gerektirdiği gibi kullanmayı başarmışlardır (Aran, 2000).

Sanayi öncesi tarımla uğraşan toplumların barınma ihtiyacına cevap olarak geliştirilmiş kırsal yerleşmelerin temel özelliklerinden biri; kısıtlı ulaşım olanakları sonucunda yakın çevrede bulunan malzemelerin kullanılmasıyla yerel ve bölgesel

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

özelliklerin yoğun bir biçimde ortaya çıkmasıdır. Zamanla ihtiyaçların değişimine paralel olarak evrilen bu yapılar, yapıdan yapıya farklılık gösterip durağanlıktan uzak bir faaliyet olarak kendini var edegelmiştir. İçinde bulundukları doğal çevreyle bütünleşmiş bir görünüm sergileyen kırsal mimari ürünler, günlük yaşamın tüm gereksinimlerine en doğal yoldan cevap veren ekolojik yapılardır.

Kırsal yerleşme alanları, doğaya yakın, nüfus ve yapılaşma yoğunluğu düşük olan mekânlar olmasına karşın insanlar arasında yoğun ilişkiler barındırır (Alam ve diğ, 2016). Bu yerleşimler toplumun sosyokültürel yapısını tam anlamıyla yansıtan, doğayla bütünleşen organik bir etkileşim sonucunda oluşmuştur. Rapaport'a göre kırsal yerleşimlerin özünü, kültür ile doğanın süreç içindeki etkileşimiyle oluşan kültürel manzara oluşturmaktadır (Rapoport, 2004).

Aran, kır yapılarını, doğal karakteri olan ve yapay bir şekil kaygısı gütmeyen, toplumun geleneksel gereksinimleri doğrultusunda, yer ve iklimin koşullarına göre üretilmiş yapılar olarak tanımlar (Aran, 2000; ÇEKÜL Vakfı, 2012). Toplumun dünya görüşü, yaşam biçimi, ahlaki değer ve kuralları, kültürün mahremiyet anlayışı ve bireyin özel yaşam sınırları, geleneksel konutun biçimini belirlerken, başka insanlarla etkileşimini de denetim altına alır.

Kırsal mimarlık mirası denilince daha çok evler ön planda olsa da, kırsal yerleşmelerde gündelik ihtiyaçların karşılanması için aynı parsel içerisinde bulunan ocaklık (ekmeklik), samanlık, ahır, avlu, bahçe, ambar, depo, tuvalet, kuyu, kümes, ağıl, ışık ya da yakın çevrede bulunan köy mescidi, cami, köy kahvesi, değirmen, köy odası, köprü gibi yapılar da yöre halkının gündelik yaşamının ve geçim kaynağının bir parçası olduğu için kırsal mimarlığın alanı içine girer ve kültürün bir göstergesi olduğu için miras olarak nitelendirilir. Bu yapıların tip ve adları yöreden yöreye farklılık göstermekle beraber yapılarda bulunan her öge, kullanıcıların yaşam biçimine göre üretilir ve şekillenir. Bu nedenle kırsal alanda işlevsellik çoğu zaman biçim ve estetiğin önünde yer alır denilebilir.

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Çizelge 3.1. Kırsal Mimari Mirası Biçimlendiren, Çevresel, Sosyokültürel ve Sosyoekonomik Etkenler (Batur ve Gür, 2005, Özcan, 2017, Correia, 2014, Muşkara, 2017'den esinlenilerek üretilmiştir.)

KIRSAL MİMARLIK MİRASINI BİÇİMLENDİREN ETKENLER		
ÇEVRESEL(EKOLOJİK)	SOSYOKÜLTÜREL	SOSYOEKONOMİK
Çevre ile bütünleşme isteği	Yüzyıllar boyu ataları tarafından şekillendirilen peyzajı devam ettirme isteği	Yerli işçilik, yerel üretim ve yerel malzeme kullanmak
Geleneksel yaşamın sürdürülebilirliğine olanak sunan yerleşim alanı seçmek	Geleneksel yaşam döngüsü için mekân yaratmak	İnşa için gerekli enerji ihtiyaçlarını en aza indirmek
Topoğrafyayı dikkate alarak uygun yönelimi belirlemek	Geleneksel bilgi ve becerileri nesilden nesile aktarmak	Mevsimsel döngülere göre düzenli ve ulaşılabilir bina bakımına uygun tasarımı yapmak
Uygun yönelim sayesinde doğal aydınlatma ve havalandırmadan faydalanmak	Sosyal ritüeller için yapı topluluğu karakteri ve mekân oluşturmak	Doğal havalandırma, aydınlatma ve ısıtma sistemleri ile doğal enerji kaynakları kullanmak
Yakın çevredeki malzemeyi kullanmak	Toplunun bağlılığı ve birlikteliği için akrabalar ve komşular arası ilişkileri geliştirmek	Aile büyüklüğüne uygun ölçekte yapı yapmak
Yerel riskleri belirleyip ona göre önlem almak	Yerel sembol ve ifadeleri sürdürmek	Ailenin geçim kaynağına uygun mekân yaratmak

Kırsal mimariyi oluşturan yapıları öğeler, yerel olanın somut göstergesi olduğu için somut kültürel miras olarak nitelendirilse de, mimarisinin oluşmasına neden olan, gelenek ve göreneklerle şekillenen sosyal hayat da somut olmayan

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

kültürel miras olarak değerlendirilmelidir (Karakul, 2019). Kırsal mimari miras kavramını, yerel mimari ve sanatsal ürünlerden yerleşim dokusuna, somut ve somut olmayan kültürel miras değerlerine sahip, mekânsal ve işlevsel açıdan özgün kimlik ve kendi içinde bütünlük gösteren değerler olarak tanımlamak mümkündür. Bu anlamda miras, sürekliliğinin sağlanması amacıyla korunması gereken, özgün ve belirli bir dönemin yaşam felsefesini günümüze aktaran sivil mimari örneklerinden olduğu için yaşatılarak geleceğe aktarılması elzem olan kültürel değerlerdir (Correia, 2014, Karakul, 2019).

Kırsal alanda yapıların biçimlenmesine, evrilmesine yakın çevrenin özellikleri, yerleşimde yaşayanların sosyokültürel ve sosyoekonomik durumları neden olmaktadır (Batur ve Gür, 2005, Özcan, 2017, Correia, 2014). Kırsal mirası biçimlendiren bu temel etkenler mirasın sürekliliğini sağlamak adına da önemli bir yol göstericidir (Çizelge 3.1.). Muşkara'ya göre toplumsal yaşamın ön planda olduğu kırsal yerleşimlerdeki mimari biçimlenmeyi;

- *İklim, topoğrafya, doğal bitki örtüsü gibi çevresel etkenler*
- *Gündelik yaşam döngüsü içinde çevre/mekân-konut kullanım şekli gibi sosyokültürel etkenler*
- *Ailenin büyüklüğü ve temel geçim kaynağı ve ekonomik yapısı gibi sosyo-ekonomik etkenler* oluşturmaktadır (Muşkara, 2017: 439).

3.1.1. Çevresel Özelliklerin Mimari Biçimlenmeye Etkileri

Yerleşim alanının özgünlüğünü belirleyen topografik, iklimsel ve jeolojik olanaklar çoğu zaman yapıların biçimlenmesine etki ederek yerel olana özgü karakter oluşumuna sebep olur. Yerleşim içindeki yapının yönelimine, parseldeki konumlanış şekline, çatı biçimine ve plan organizasyonuna etki eden çevresel veriler kırsal mimarinin önemli bir tasarım girdisidir.

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Bir yerleşimin topografyasının farklılığı, mikroklimatik koşulların oluşmasında da etkili olur ve yerleşim yerine etki eder. Örneğin rüzgâr açısından yamaç sırtlarında, şiddetin arttığı dar boğazlarla geçitlerde, iklim elemanlarının negatif etkileri fazla hissedildiğinden buralarda yerleşme nadir görülür. Heyelan ve çığ tehlikesi olan, su baskınına açık bataklık alanlar, sürekli gölge altında kalan yerler, kıyı kesimlerinde gel-git sınırı içindeki araziler, evlerin konumlanmasında tercih edilmeyen alanlardır (Sümerkan, 1990).

Bazı yerlerde de vadilerin dizilişi ve arazi eğimi, yapıların konumlandırılmasında zorunlu bir yönlenmeyi gerekli kılmaktadır. Eski tarihlerden bu yana yer seçimlerinde ortak özelliklerinden biri su boyları ile ulaşım ağına yakın olma isteği olduğundan evlerin, yola, akarsu ve göllere yönelmesi çok sık rastlanılan bir durumdur (Çorapçıoğlu ve diğ., 2008). Gülersoy'ın aktardığına göre Aru da yerleşimlerde dokunun oluşumunun rastlantısal olmadığını; temel biçimlenmenin de insanın doğa ve özellikle iklimle karşılıklı etkileşimi sonucu oluştuğunu iddia eder (Gülersoy, 1998, Aru, 1998). Bu bağlamda kırsal mimaride özellikle ova yerleşmelerinde düz arazi yapısına ve iklime bağlı olarak dağınık veya birleşik yapılaşma örnekleri görülür. Düz bir topoğrafyada gelişen tekil veya birleşik yapılaşma türlerinde, evlerin konumlanma düzeni birbiri ile olan ilişkilerini ve bütünde yerleşim dokusunu belirler (Gülersoy, 1998).

İçinde bulunduğu doğal çevre ile bütünleşme isteğinden kaynaklanan bir durum olarak kırsal mimarlık ürünü yapılar içinde bulunduğu çevrenin olanakları kullanılarak inşa edildiğinden bu yapılar karakteristiktir ve yere özgüdür. Çoğu zaman yakın çevrede bulunan toprak, taş ve ahşap yerel işçilikle birleştirilip temel yapı sisteminin oluşturulması sağlanır (Oruç, 2015).

3.1.2. Sosyokültürel Yaşamın Mimari Biçimlenmeye Etkileri

Kırsal mimariyi; doğal çevre özellikleri ile sosyokültürel yapıyı referans alarak, yöresel malzeme ve yerel yapım tekniklerini kullanarak, geleneklere dayalı olarak üretilen mimarlık olarak tanımlamak mümkündür. Bu tanımdaki, yöreye ait

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

olma durumu kültürel bir olguya işaret ederek, insanların sosyal ve kültürel değerlerini yansıttığı mimari öğeyi, içinde bulunduğu sosyal çevreye ait kılmaktadır (Çorapçıoğlu ve diğ., 2008). Yerel ve özgün kimliğin oluşmasında önemli bir yere sahip olan yerleşimdeki sakinlerin sosyal yapısı, dünya görüşü, kültürel değerleri ve normları, din, dil, aile, akraba ve toplum ilişkileri, yaşam biçimi, mekân kullanımı ile ilgili alışkanlıkları, ailenin dünya görüşü ve toplumsal tutumları, aile yapısı/ailede rolleri, ailenin yaşam biçimi, beklentileri ve umutları, ailenin konut deneyimleri, vb. kırsal mimarinin biçimlenmesinde etkili olur (Çorapçıoğlu ve diğ., 2008).

Farklı toplumların sosyal ve kültürel yaşamı, özellikle evin biçimlenmesinde ayırt edici bir etkidir. Anadolu'nun birçok bölgesindeki evlerin plan tiplerindeki farklılıklar ya da benzerlikler, kültürel farklılık ve yaşam biçimindeki özelliklerden kaynaklanmaktadır. Evin sembolik olarak bir aileyi ifade ettiği, evin gelişiminin de zaman içinde ailenin büyümesi ya da ihtiyaçları doğrultusunda belirlendiği savunulmaktadır (Çorapçıoğlu ve diğ., 2008).

Geleneksel olarak sürdürülen yaşam kültürü, konutun biçimlenmesinde ve gelişmesinde önemlidir. Kırsal yerleşimde yaşayan topluluğun yaşam alışkanlıkları, ihtiyaçlarını karşılama yöntemleri mekânı biçimlendirici bir etkiye sahiptir. Geleneksel yaşam döngüleri içinde ihtiyaçlarını karşılamak adına biçimlendirilen bu mekânlar yöreye özgü isimler almaktadır. Örneğin Yörük köylerindeki yıkanma ihtiyacının sağlanması adına mutfağın bir köşesine çoğu zaman ocağın yakın bir yerine konumlandırılan 'cağlık', Çerkez köylerindeki kırsal mimaride, konutun karşısında, konuttan bağımsız bir mekânda samanlık olarak kullanılan 'wozeş', komşuların birlikte kullandığı kerpiçten yapılan ekmek fırınları 'heku' ev sakinlerinin gündelik hayatının bir parçasını oluşturmaktadır (Demirbuğa, 2010).

3.1.3. Sosyoekonomik Yaşamın Mimari Biçimlenmeye Etkileri

Ailenin büyüklüğü, sosyoekonomik statüsü ve toplumsal etki alanı, konutun ailedeki temel işlevi ve anlamı, konut yapımı için gerekli malzeme ve

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

işçilik temini, kullanıcıların konutla kurduğu yarar ilişkisi, ailenin temel geçim kaynağı v.b. kırsal mimari biçimlenmeye etki eder (Taylan, 2009, Oruç, 2015).

Kırsal alandaki ailelerin çoğunun başlıca geçim kaynağını tarım ve hayvancılık oluşturmaktadır. Temelde evi oluşturan mekânlar, ailenin geçim kaynakları ile doğrudan ilişkili olduğundan birçok bölgede barınma ihtiyacı dışında kırsal evi oluşturan birimler arasında ahır, ambar, yemlik, kümes, işlik vb. ek mekânlar da bulunmaktadır. Eve sonradan eklenen ve üretime bağlı olarak evin parçası haline gelen ahır gibi yapılar, evin avlusunda ya da iki katlı planlanan evlerin zeminde olan giriş katlarında yer almaktadır (Oruç, 2015).

Kırsal yerleşimlerdeki ailelerin en önemli geçim kaynakları olan hayvanlarının güvenli bir şekilde korunabilmesi adına ahırların, ev ile bağlantılı mekânlar olarak tasarlandığı görülmektedir. Avlusuz olan yapı türlerinde ahır birimlerinin; tek katlı evlerde evin içerisinde bir mekân olarak, iki katlı evlerde ise evin alt katında tasarlanmış olması da geçim kaynaklarının korunaklılığının önemini vurgular ayrıca büyük baş hayvanların bulundukları ortama büyük ölçüde ısı yaymaları nedeniyle üst katta yaşayan kullanıcıların yaşama birimleri için doğal ısınma ihtiyaçları da karşılanır.

Kırsal mimarlık ürünleri olan yapılar, çoğu zaman temin edilmesi kolay ve ekonomik oldukları için yakın çevrede bulunan yerel malzemeler tercih edilerek yerel işçilikle inşa edilir. Yöreden yöreye farklılaşabilen yerel malzemelerin çeşidinin en belirleyici etkeni, bölgenin jeolojik yapısıdır. Bölge jeolojisinin yapısına göre çeşitlilik gösteren yerel malzemeler yerleşim bölgelerinin özgün mimarisini oluşturan en belirgin unsur olmaktadır. Diyarbakır'da yakınlardaki Karacadağ'dan bazalt taş temin edildiği için yapılarda daha çok bu taş türüne rastlanırken, Şanlıurfa'da kalker taş temin edildiği için çoğunlukla kalker taş kullanılmaktadır (Oruç, 2015).

3.2. Kültürel Manzara ve Kültürel Peyzaj

İnsanın hayatını sürdürmek için ilkel olanla süreç içinde geliştirdiği ilişki ve içinde bulunduğu çevreyi şekillendirmesi, tarımın başlamasından sonra görülmeye başlanmıştır. Kayın'ın aktardığına göre Rapaport, ilkel yerleşimlerde yaptığı çalışmalarda, insan etkisiyle ilkel manzaranın sürece bağlı değişimi için kültürel manzara kavramını kullanmakta ve bu kavramı kültürel coğrafya ile ilişkilendirmektedir (Kayın, 2012, Rapoport, 2004:38-39). İlkel olandan kültürel olana ulaşmak için ne kadar insan etkisi gerektiği tartışılır bir konu olsa da dünyanın değişik coğrafi bölgelerinde yaşayan farklı sosyoekonomik ve sosyokültürel değerlere sahip toplumların farklı derecelerde manzarayı dönüştürdükleri görülmektedir (Rapoport, 2004).

Kültürel manzaralar, toplumların kökenleri ve gelişiminin yanı sıra doğal çevre ile olan ilişkilerimizin gelişim sürecini de göstermesi açısından önemlidir. Bu açıdan kültürel manzaralar, kültürün sürdürülebilir olmasını sağlayan doğal, ekonomik, ekolojik, sosyal, rekreasyonel ve eğitimsel olanaklar barındırır (Url 1). Örneğin Yeni Gine yaylalarındaki bahçeler, Asya'daki pirinç terasları, Akdeniz bölgesindeki zeytinlikler, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki hurma vahaları, içlerindeki yerleşmeler ve sistemleriyle birer kültürel manzara olarak kendini göstermektedir (Rapoport, 2004). Farklı coğrafyalardaki kırsal yerleşimlerin kültür-doğa etkileşimlerinin farklı olması ve bu farklılığının sağladığı çeşitliliği peyzajda görmek mümkündür.

İnsanların doğayı çeşitli amaçlarla kullanmaları (köyler, kentler, tarım alanları gibi) sonucu ortaya çıkmış olan tarım arazileri de kültürel peyzaj değerleri ile toplumların kimliğini belirleyici potansiyele sahiptir. Çin'deki pirinç, Trakya'daki ayçiçeği, Çukurova'daki pamuk, Ege'deki zeytin ya da Fransa'daki lavanta tarlaları bu konuda örneklerdir ve bulundukları bölgelerin kimliğine katkıda bulunurlar (Çorapçıoğlu ve diğ., 2008).

Kırsal yerleşimlerin özgünlüklerini ve değerlerini açıklayabilecek potansiyele sahip bir diğer kavram ise kültürel manzara ile benzeyen kültürel

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

peyzaj kavramıdır. Peyzaj, canlı ve cansız varlıklarla birlikte içinde yaşadığımız bütünü ifade etmektedir. Kültürel peyzaj ise, yapı inşası, tarım vb. aktivitelerin yanında mitolojik, dinsel, geleneksel, göreneksel, vb. anlamlandırmaları da içerecek bir kapsamda insanların doğayı çeşitli amaçları doğrultusunda kullanmaları sonucunda oluşan alanlar olarak tanımlanmaktadır (Yener ve Gül, 2016). Uluslararası Doğa Koruma Birliği (IUCN), kültürel peyzajı *'kültürel-doğal kaynakları ve bu bağlamda yaban hayatı ile evcil hayvanları içeren, tarihî bir olaya sahne olan, kültürel-estetik değerler sergileyen coğrafi alanlar'* olarak açıklar (Gökçe ve Açıksoz, 2015:411).

UNESCO Dünya Miras Komitesi ise kültürel peyzaj alanlarını doğa ve insanın ortak eserleri olarak nitelendirmektedir. *'Doğa koşullarının yarattığı fiziksel zorluklar ve imkânlar, içsel-dışsal ve sosyal, ekonomik, kültürel etkiler ile insan topluluklarının ve yerleşim yerlerinin evrimini gösterecek olağanüstü evrensel değerlerinin yanı sıra coğrafi-kültürel karakteri bakımından örnek teşkil edebilme ve bölgelerin önemli kültürel elemanlarını sergileyebilme kapasitesi bulunan'* yerleşimler kültürel peyzaj alanları olarak tanımlanmıştır (Kayın, 2012, Url 2). Komite peyzaj alanlarını; *İnsan Tarafından Bilinçli Olarak Tasarlanan Peyzaj Alanları, Organik Olarak Oluşmuş Peyzaj Alanları ve Birleşik Kültürel Peyzaj Alanları* olarak sınıflandırmaktadır (Url 3). Kültürel peyzaj alanlarının değerlendirilme ölçütleri ise; taşınmaz kültür varlığı içermesi, kültürel varlık içermesi, fosil yatağı olması, özel tarım türlerine konu olması, özel jeolojik oluşumlar barındırması, özel bitki türlerinin yer alması, biyolojik değerleri, ender olması, estetik değer taşıması, kaybolmaya yüz tutması, doğa tarihinde simge olması ve çevredeki yaşamdan referans alması olarak belirlenmiştir (Url 4).

Dünya Mirası Listesinde üstün evrensel değer taşıdıkları gerekçesiyle yer almaya başlayan kültürel peyzaj alanı kategorilerinden birisi olan kırsal yerleşmeler ve bu yerleşmeye şekil veren yaşam biçiminin korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması amacıyla ulusal ve uluslararası alanda yapılan çalışmalar artmıştır.

3.3. Kırsal Mimari Mirasın Korunması

Avrupa’da 19. yüzyılın ortalarından itibaren Endüstri Devrimi’nin getirdiği sanayileşme, kırsal nüfusun kentlere göç etmesi ve geleneksel olan ziraat tekniklerinin değişmesi gibi kırsal ve kentsel alanın yaşam biçiminde köklü değişikliklere neden olmuşken, Türkiye’de bu değişim daha çok 20.yy ortalarında Cumhuriyetle birlikte kendini göstermeye başlamıştır. Kentlerde modernizmin etkisi ile tektipleşme yaşanırken, geleneksel kırsal çevre farklılaşma sürecine girerek, yıpranma veya yok olma belirtileri göstermiştir.

Kırsal alan politikalarının yetersizliklerinden dolayı köyden kente göç her geçen gün artarak devam etmektedir. Kırsal kalkınmaya yeterince önem verilmemesi, çiftçinin emeğinin karşılığını tam olarak alamaması, tarım topraklarının yapılaşmaya açılması gibi nedenler, kırsal yerleşimlerin terk edilmesiyle oluşan işlevsizlikle beraber son zamanlarda köylerin idari yapısındaki değişikliklerle köylerin, kentin bir mahallesine dönüşmesi de bu durumun hızlanmasına neden olmuştur. Tüm bu olumsuz gelişmeler; tarihi kırsal alanlarda belgeleme, kültürel peyzaj, somut ve somut olmayan kültürel miras, yeniden işlevlendirme ve sürdürülebilirlik kavramlarına yönelik çalışmaların artmasına neden olmuştur.

Kırsal mirasın korunarak gelecek nesillere aktarılması kültürel değerlerin sürdürülebilirliği açısından çok önemlidir. Tecrübe ve deneyime dayalı yapım kültürlerine ait bilgileri anlamak ve bugün oluşturulan yapım tekniklerine edinilen bilgileri aktarmak amacıyla yerel mimarinin incelenmesi ve özümzenmesi kültürel mirası korumanın sürdürülebilirliğine katkı sağlar (Ovalı ve Delibaş, 2016). Bu yerleşim ve yerleşimde bulunan yapıların sahip oldukları özgün değerlerin anlaşılabilir ve değerlendirilebilir olmasını sağlayan çalışmalar, miras korumanın sürekliliği adına çok önemlidir (Kayın, 2012).

Avrupa’da kırsal alanların korunması için farklı disiplinlerin ortaklaşa çalışması hedefiyle Avrupa Konseyi bünyesinde komisyonlar kurulmuştur. “Traditional Rural Architecture: A Strategy for Europe” (Geleneksel Kırsal

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Mimari: Avrupa için bir Strateji) ve “European Rural Heritage Observation Guide” (Avrupa Kırsal Mirasını Gözlem Kılavuzu) bu komisyonlar tarafından yayınlanan çalışmalara örnektir (Levi ve Taşcı, 2017). UNESCO, kırsal mimari mirasın korunmasına dair teşvik edici çalışmaları, yönetim planının kırsal korumadaki önemini ve buna bağlı olarak UNESCO Dünya Miras Listesi’nde yer alan kırsal yerleşim ve peyzaj alanlarının sürdürülebilirliğine yönelik çalışmaları desteklemekte, önemini vurgulamaktadır (Url 5). Son yıllarda hazırlanan köy tasarım rehberlerinin de kırsal alanların korunması ve sürekliliğinin sağlanmasına önemli ölçüde katkı sağladığı düşünülmektedir.

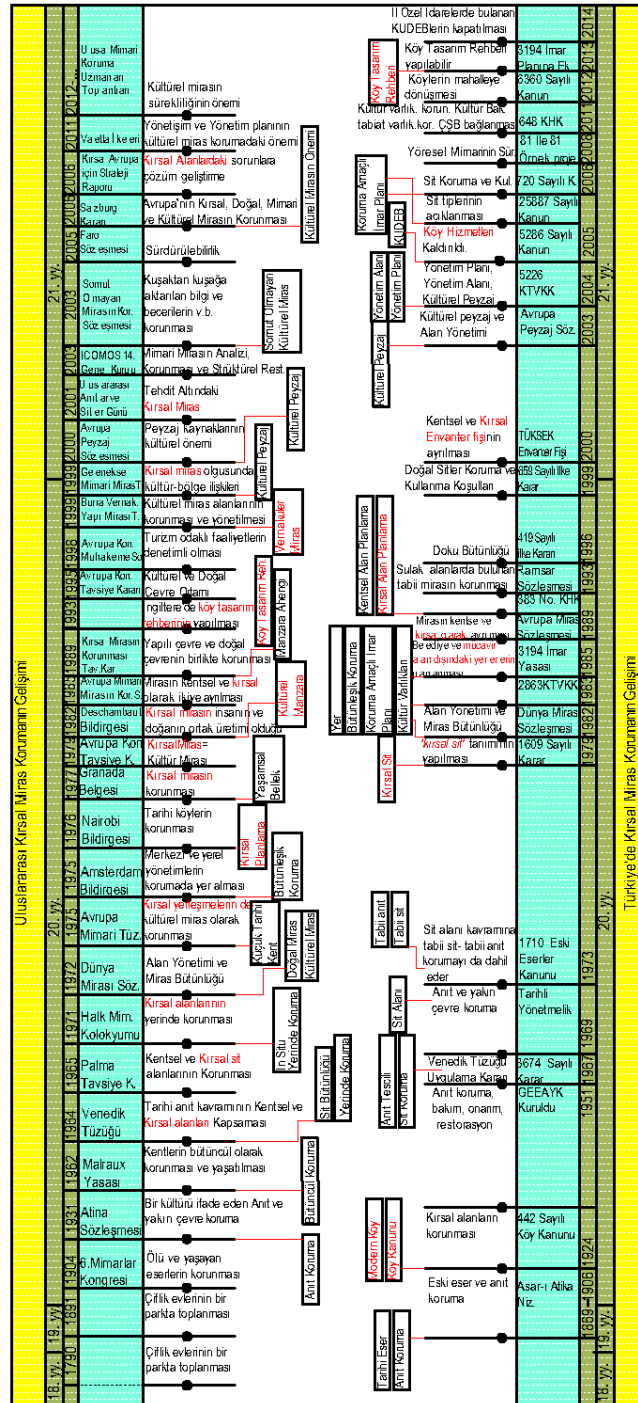
3.4. Kırsal Mimari Mirası Korumanın Gelişimi

Koruma kavramının Avrupa’da yaygınlaşması ve yasalarla desteklenip hız kazanması II. Dünya Savaşı sonrasında yaşanan yıkımlar neticesinde gerçekleşmiştir. Daha çok kentsel uygulamalara yönelik yapılan çalışmalarda kırsal mimari mirasın korunması kavramı 20. yy. ortalarından sonra dikkat çekmeye başlamıştır. Türkiye’de koruma kavramı Avrupa’dan daha geç uygulanmaya başlamış olup 20. yy. ortalarına denk gelen Cumhuriyet devrimleri ile ivme kazanmıştır (Şekil 3.2). Her konuda çağdaşlaşma ve ilerlemeyi hedef alan Cumhuriyet’in temel hedeflerinden birisi de Köy Kalkınma Projeleri olmuştur (Eres, 2008).

3.4.1. Uluslararası Alanda Kırsal Mimari Mirası Korumanın Gelişimi

İsviçreli Karl Viktor von Bonstetten’in, 1790’da çiftlik evlerinin “geçmiş kültürün somut verileri olarak” bir parkta toplanması fikrini ortaya atması, 1891’de Stockholm’de, bölgedeki geleneksel çiftçi evlerinin taşınarak bir arada sergilendiği Skansen Açık Hava Müzesi’nin açılmasının ardından İskandinav ülkelerinde sekiz adet açık hava müzesinin oluşturulması ve 1936 yılında Romanya’da kraliyet ailesinin desteğiyle bir açık hava müzesi kurulması, II. Dünya

Şekil 3.2. Kırsal Mirasın Korunmasına Yönelik Uluslararası Ve Ulusal Mevzuat Gelişimi

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur. Yeliz GÖGEBAKAN

Savaşı öncesinde gerçekleşen kırsal mimari mirası korumaya yönelik gelişmeler olarak kabul edilmektedir (Eres, 2008). II. Dünya Savaşı'ndan sonra ise Avrupa'da tarihi çevreleri koruma kavramı önem kazanıp, kırsal yapıların taşınarak açık hava müzelerinde korunması ve sergilenmesi, savaş nedeniyle harap olan geleneksel kent dokularının korunması ve yaşatılması için çalışmalar önem kazanmaya başlamıştır. 19. yüzyıldan 20. yüzyılın ortalarına kadar uzanan süreçte kırsal yerleşimleri korumaya yönelik çabalarda artış görülse de, bu kapsamdaki yasal çerçeve 20.yy'da oluşmaya başlamıştır. 1904 Madrid Konferansı'nda, 'ölü ve yaşayan eserler', 1931 tarihli Restorasyon Tüzüğü'nde 'anıt restorasyonu', aynı tarihli Atina Tüzüğü'nde "kentlin sağlıklı gelişme süreci" adı altında kültürel mirasa yönelik konular tartışılmış, ancak kültürel mirasın kapsamı genel olarak tek yapı ölçeğinde ele alınmıştır.

20. yüzyılın ortasından sonra yasal anlamda kırsal yerleşimlerin korunması meselesi uluslararası ortamda yer bulmaya başlamıştır. 4 Ağustos 1962 tarihinde Fransa'da 'Malraux Yasası' ile tarihi kentlerin bütüncül olarak korunması ve yaşatılmasına ilişkin yasal süreç oluşturulmuştur (Okuy, 2001). Aynı yıl içerisinde UNESCO, Paris'te 'Yerleşmelerin ve Doğal Çevre Ortamlarının Kimliğinin ve Çekiciliğinin Korunması Konferansı' tavsiye kararları ile kırsal çevrenin ve mimarinin belgelenmesine ve korunmasına ilişkin önerilerde bulunulmuştur. 1964 tarihli Venedik Tüzüğü'nün 1. Maddesi ile de tarihi kentsel ve kırsal dokuların korunması ve '*sit bütünlüğü*' içinde değerlendirilmesi kavramı açıklanmıştır. Bu tüzükte ayrıca '*tarihî anıt*' kavramının mimari eserlerle birlikte belirli bir uygarlığın, önemli bir gelişmenin, tarihî bir olayın tanıklığını yapan kentsel-kırsal yerleşmeleri kapsadığı da belirtilir. '*Sitler, Eski Yapılar ile Tarihî ve Sanatsal Sitleri Koruma ve Geliştirme Amacıyla Kataloqlamaya İlişkin Ölçüt ve Yöntemler*' başlıklı 1965 tarihli Palma Tavsiye Kararı ile doğal, bilimsel, estetik, tarihî, etnolojik değerler taşıyan sitlerin kentsel ya da kırsal olabileceği açıklanır (Erder, 1977).

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Kırsal yerleşimler ve doğaya yönelik ifadelerin 1970’li yıllarla beraber yayınlanan tüzüklerde çoğalmaya başladığı görülür. 1971’de ICOMOS tarafından gerçekleştirilen ‘Halk Mimarisi Uluslararası Kolokyumunda açık hava müzelerinde de yerinde (*in-situ*) korumanın, kırsal alanda da taşıma yerine ‘*yerinde koruma*’ yaklaşımının daha doğru olduğu açıklanmıştır (Binan, 1999). 1972 tarihli Dünya Kültürel ve Doğal Mirasın Korunması Sözleşmesi’nde de ‘*anıt*’ ve ‘*eski eser*’ kavramının yerini ‘*kültürel miras*’ alırken; ‘*doğal miras*’ kavramının da önemi belirtilmekte ve mirasın bütünlüğüne vurgu yapılmaktadır (Oğuz, 2013). 1975’in Avrupa Mimari Miras Yılı ilan edilmesi ile yayınlanan 1975 tarihli Avrupa Mimari Miras Tüzüğü ve Amsterdam Bildirgesi’nde mimari mirasın korunması, kentsel ve bölgesel planlamanın hedeflerinden biri olarak belirlenmiş, ekonomik, sosyal, yönetsel ve yasal yönleri gözetilen bir koruma modeli olarak bütünlük korumanın tanımı yapılmıştır (Çelik ve Yazgan, 2007). Ardından ‘Tarihî Alanların Korunması ve Çağdaş Rollerini Konusunda Tavsiyeler’ başlıklı 1976 tarihli Nairobi Bildirgesi’nde, tarihî kentler ve mahallelerle birlikte köylerin de korunmasından söz edilmekte, kentsel, bölgesel, kırsal planlamanın önemine dikkat çekilmektedir (Rıfaioglu ve Güçhan, 2007). 1977’de Granada’da düzenlenen “Bölgesel Planlama İçinde Kırsal Mimarî” sempozyumunda ise bölge planlama çalışmalarında kırsal mimarinin de gözetilmesinin gerekliliği ileri sürülmüştür (Levi ve Taşcı, 2017).

1970’li yılların sonuna doğru 1979’da Avrupa Konseyi kırsal mimarlık mirasının korunmasına ilişkin tavsiye kararları ile kırsal mimarinin korunmasının gerekli olduğu vurgulanarak, bütüncül bir bakış açısıyla kırsal mimarlık ürünleri “*kültür mirası*” olarak tanımlanmıştır (Madran ve Özgönül, 1999). Bu kapsamda “tarımsal ekonomik sıkıntılar, endüstrileşmiş tarım ve arazi birleşmeleri, dışarıya göç, nüfus yaşlanması, yapısal eskime-yok oluş, gelenekle uyumsuz yenilenme, ikincil konut inşası” gibi sorunlara dikkat çekilerek; bölgesel ekonomik planlamalar, sağlıklı toprak politikaları, köy yaşamını çekici kılabilecek faktörlerin geliştirilmesi, doku karakterlerinin korunması, yeni binaların uyumunun

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

sağlanması, kamu fonları ile geleneksel aktivitelerin güçlendirilmesi, çiftlik tatillerinin teşvik edilmesi vb. önerilmiştir.

1980’lerde artık kırsal yerleşimlerin farklı kültürel bölge özellikleriyle birlikte ifade edildiği özgünlük kavramının vurgulandığı tüzükler görülmeye başlanır. 1982 tarihli “Deschambault Bildirgesi: Quebec Kültür Mirasının Korunmasına Yönelik Tüzükte, özgün toplulukların kendine has kültürü ile mirasın kültürel yanı vurgulanıp, *‘doğa ile insanın ortak üretimi-yaratımı olduğu ve kendi bütünlüğünde yaşanan zamanı oluşturduğu’* söylenmekte ve *‘kültürel görünüm’* kavramının önemine dikkat çekilmektedir (Kayın, 2012). 1989 yılında da Avrupa Konseyi kırsal mimarlık mirasının korunmasına ve yaşatılmasına ilişkin tavsiye kararında, tarımsal üretim biçiminin değişmesine bağlı olarak toplumsal değişimin yaşandığı ve bu nedenle son yıllarda geleneksel kırsal mimarinin ve yerleşmelerin büyük bir tehdit altında olduğuna dikkat çekilmiştir (Binan, 1999). Tüzük; coğrafi, tarihî, ekonomik, sosyal, etnolojik, mimari, sanatsal içerikleri olan kırsal mimari mirasın içinde bulunduğu doğa ile oluşturduğu bütünlüğe dikkat çekip *‘manzaranın ahengi’* kavramına değinmiştir. Bu tüzükte ayrıca geleneksel mimarinin ruhu, bölgesel-yerel inşa tekniklerinin önemi de vurgulanmıştır. Kırsal alan için bölge özelinde koruma politikalarının geliştirilmesi, manzaranın ahengini bozan yapılar için sınırlamalar getirilmesi, mirasın yeniden kullanımının ve geleneksel mimarlığın ruhunu kavrayan çağdaş mimarlığın desteklenmesi ve dikkat çekilmesi, doğa parkları-açık hava müzelerinin tasarlanması, finansal teşviklerin sağlanması, bölgesel-yerel inşa tekniklerinin yaşatılması tavsiyeler arasındadır (Kayın, 2012).

1990’lı yıllarda kırsal mimarlık mirası ve onu çevreleyen doğal çevre bir bütün olarak *‘kültürel peyzaj’* (kültürel doğal çevre ortamı) kavramı içinde değerlendirilmeye başlanmıştır. 1993 yılında İngiltere’de ilk defa yerleşime özgü köy tasarım rehberlerinin hazırlanmaya başlaması mirasın korunması ve korumanın sürekliliği adına önemli bir gelişmedir (Eminağaoğlu, 2004). 1994 tarihli Kuzey İrlanda Kırsalı için Tasarım Rehberi, Ekonomi ve Çevre Bakanlığı tarafından Kuzey İrlanda’da kırsal alanlar için yayınlanarak yasalaşmıştır (Eminağaoğlu ve

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Çevik, 2006). Rehberin amacı, bu alanlarda yapılan tasarımın niteliğinin artırılarak manzara ile uyumlu yeni yapılaşmanın sağlanmasına yol göstermesi ve böylece kırsal alanın korunup gelişiminin desteklenmesidir. Rehber, Kuzey İrlanda için manzara tipleri; konumlandırma, plan formu, sınırlar, plan tiplerinin evrimi ve ekler gibi kültür ve bölgesel kimliğin parçası olan geleneksel özellikler; konumlandırma, manzara, ulaşım ve tasarımı içeren bir şekilde planlamanın tanımlanması; yeni bir yapının inşa edilmesinde doğru konumun bulunması için planlama politikası/teknik gereksinimler, bakış açısı, ulaşım durumu ve standartlar, gelişimin etkisinin dikkate alınması; ölçek, kırsal-kentsel ayrımın farkındalığı ile yerel kimliği yansıtan gelişim örüntüsü; peyzaj tasarımı, kırsal formlar, mimari öğeler, malzemeler ve renklerden oluşan proje tasarımının yapılmasını kapsamaktadır (Shortall ve Shucksmith. 2001). Bu gelişmeler ışığında 1995 yılında Avrupa Konseyi'nin aldığı tavsiye kararının iki temel amacından biri, Avrupa'nın kültürel kimliğine saygı duyan peyzaj politikalarının ilkelerinin belirlenmesi, diğeri ise kültürel doğal çevre ortamının korunmasına ve alan yönetimine ilişkin ölçütlerin oluşturulmasıdır. Avrupa Konseyi'nin 1998 tarihli ve '*Kırsal Alanlarda Turizm ve Boş Zaman Geçirme Konusundaki Uluslararası Muhakemenin Sonuçları*' başlıklı belgede ise, turizm ve boş zaman geçirme aktivitelerinin kırsal alanlar için ekonomik olanaklar taşıdığına, ancak turistler için doğada olma, spor, sağlık, yerel kültürleri tanıma vb. olanaklar sağlayan bu eylemler iyi örgütlenmediğinde fiziksel, kültürel, sosyo-ekonomik çevrede yıpratıcı dönüşümlerin yaşanabileceğine dikkat çekilmiştir (Özcan, 2017).

'Kültürel Öneme Sahip Yerlerin Korunması' konulu 1999 tarihli Burra Tüzüğü, '*yer*' kavramına dikkat çekmesi açısından önemli bir gelişmedir. Bu kapsamda, alan, toprak, toprak parçası, anıt, yapı, yapı toplulukları ve çevreleri '*yer*' tanımına girerken, tarihi olayların yaşandığı yerler, arkeolojik alanlar, endüstriyel bölgelerle birlikte ruhani-dini yerlerden söz edilmekte; miras değeriyle eş anlamlı tutulan kültürel önem; tarihsel, bilimsel, sosyal, estetik, ruhani değerlerle açıklanmaktadır (Url 6). Aynı yıl ICOMOS tarafından yayınlanan, 1999

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

tarihli Vernaküler Yapı Mirası Tüzüğü, kültür-bölge ilişkilerini ve toplumların barınmak için kullandıkları doğal-geleneksel yöntemler ile bu yöntemlerin sosyal-çevresel kısıtlamalara bağlı olarak zamana uyarlanmalarını gösteren vernaküler mirasın kültürel peyzajın temel bileşeni olduğuna dikkat çeker (ICOMOS, 1999).

21. yüzyılla beraber uluslararası ortamda kırsal mirası korumanın sürdürülebilirliğine dikkat çeken düzenlemeler de göze çarpmaya başlar. 2001 yılında Uluslararası Anıtlar ve Sitler Günü'nün konusu olarak ICOMOS'un her yıl hazırlanan '*Tehdit Altındaki Kültür Mirası*' raporlarında dünya ölçeğinde en hızlı bozulma sürecinin kırsal mimarlık alanında olduğu saptandığından, 'Tarihi Köylerimizi Koruyalım' sloganıyla etkinlikler düzenlenmiştir (Levi ve Taşcı, 2017). 2003 tarihli Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi ise toplulukların, grupların ya da bireylerin kültürel miraslarının bir parçasını oluşturan, sürekli yeniden yaşatılarak kimlik duygusu veren, kuşaktan kuşağa aktarılan uygulamalar, temsiller, anlatımlar, bilgi-beceriler ve bunlarla ilgili araç-gereçler ve mekânların korunmasına yönelik vurgularıyla kırsal yerleşimleri korumanın önemine dikkat çeker (Url 7).

2006 yılında Strazburg'da Avrupa Parlamentosu tarafından alınan Avrupa'nın Kırsal ve Ada Bölgelerindeki Doğal, Mimari ve Kültürel Mirasın Korunması Kararları ise kırsal alanların korunmasına ilişkin yaklaşımı ortaya koyması açısından önemli bir gelişmedir (Eres, 2008). Avrupa Köy ve Küçük Ölçekli Kentler Birliği (ECOVAST)'nın güncelleyerek Avrupa Konseyi'ne sunduğu '*Kırsal Avrupa için Strateji*' başlıklı bu rapor ve önerisinde, kırsal alandaki sorunlara çözüm geliştirme yolları aranmaktadır. Bu raporun amacı öncelikle kırsal mimariyi tanımlamak, korumak, onarmak ve bakımını yapmak şeklinde ifade edilmiştir. Raporun politika ve eylem önerilerine bakıldığında, kırsal mimarlık için sürdürülebilir korumanın gerçekleşmesi için, kırsal ekonomilerin canlandırılması, tarımda önceliğin değişmesi, ormancılık, imalat, zanaatlar ve hizmet sektörleri, kırsal turizm, kırsal konut, sosyal ve kültürel canlılık, doğal miras, kültürel miras gibi kavramlar önem kazanmaktadır (Muşkara, 2017). Başta

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Avrupa olmak üzere dünyada kırsal kültür mirasının kapsamını tanımlayan, koruma sorunlarını ortaya koyarak çözüm önerileri getiren bu kararlar, toplumların özgün kimliğini, farklılıklarını, doğal çevre ile somut ve somut olmayan tüm kültür mirasını bir bütün olarak korumayı hedeflemektedir.

30 Mayıs 2012 ve 17 Mart 2013 tarihleri arasında gerçekleştirilen Ulusal Mimari Koruma Uzmanları toplantıları ve ICOMOS Türkiye Milli Komitesi'nin Revizyonu ile son halini alan ICOMOS Bildirgesi'nde kültürel mirasın, toplumu oluşturan kültür gruplarının varlığının, kimliğinin ve sürekliliğinin simgesi olduğu anlatılmaktadır (Url 8). Kırsal Peyzajın Kırsal Miras Olarak Ele Alınmasına Yönelik İlkeler kapsamında 2017 yılında yayınlanan bildirmede kırsal peyzaj, kültürel mirasın önemli bir bileşeni ve insanlığın ortak mirası olarak değerlendirilmektedir (Gökalp, 2019). Kırsal mirasın korunması ile ilgili Avrupa Konseyi, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu (UNESCO), Uluslararası Doğa Koruma Birliği (IUCN), Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi (ICOMOS) vs. gibi kurumlar çalışmalarına devam etmektedir. Hükümetler arası bir örgüt olan Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu'na (UNESCO) bağlı Dünya Miras Komitesi, tarihi ve/veya doğal miras öğelerinin Dünya Miras Listesi'ne alınması için çalışmalar sürdürmektedir (Madran ve Tağmat, 2007). Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi (ICOMOS), bünyesinde yer alan Kültürel Peyzajlar Uluslararası Komitesi, uluslararası, ulusal ve bölgesel düzeyde, tarihi bahçeler, kültürel peyzajlar ve tarihi anıtlarla ilgili, Yöresel Mimari Uluslararası Komitesi ise yöresel mimarinin saptanması, incelenmesi ve korunması; tarihi kentler, köyler ve yerleşim gruplarında çalışmalar yapmaktadır. Avrupa Birliği'nin, doğrudan kırsal yerleşimleri korumaya yönelik olmasa da kültürel çoğulculuk kavramına vurgu yapması, kırsal yerleşimlerin içerdiği kültürel çeşitliliğin korunması açısından önemlidir (Madran ve Tağmat, 2007).

Fransa'da kurulan fakat günümüzde merkezi İsviçre 'nin Gland kentindeki dünyanın en eski koruma birliği Uluslararası Doğa Koruma Birliği (IUCN), yok olma tehlikesi altındaki hayvan ve bitki türlerinin korunması, ekosistemin

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

araştırılması ve buna bağlı olarak koruma stratejilerinin belirlenmesi, kaynakların etkin bir şekilde kullanımı konularında çalışmalar yapmaktadır. Bu bağlamda çalışmaların kırsal yerleşimlerin sahip olduğu doğal miras ile ilişkili olduğu söylenebilir. İsviçre’de bağımsız bir vakıf kuruluşu olan Doğal Hayatı Koruma Vakfı (WWF), doğal çevre ve tür çeşitliliğinin korunmasına ilişkin çalışmaları; Doğal Hayatı Koruma Derneği’nin liderliğinde kurulan sivil toplum örgütü WWF-Türkiye ise, Türkiye’nin doğal kaynaklarının sürdürülebilir kullanımı ve korunması amacıyla yürüttüğü orman, su kaynakları, deniz ve kıyı başlıkları altındaki proje çalışmaları ile kırsal yerleşimlerin korunması alanına dolaylı da olsa katkı sunmaktadır (Madran ve Tağmat, 2007). Bunlara ek olarak, Almanya, İngiltere, Kanada, İrlanda ve Amerika gibi birçok ülkede kırsal yerleşimlerde korumanın sürekliliği adına yere özgü yapılaşmanın ölçütlerini ortaya koyan tasarım politikası aracı olarak köy tasarım rehberleri kullanılmaktadır. Çoğunlukla planlama aracı olarak kullanılan bu rehberlerin bazıları süreç içinde yasal statü de kazanabilmektedir (Eminağaoğlu ve Çevik, 2006).

3.4.2. Ulusal Alanda Kırsal Mimari Mirası Korumanın Gelişimi

Asar-ı Atika Nizamnameleri (1869, 1874, 1884, 1906 tarihli) ve 1912 tarihli Muhafaza-i Abidat Kanunu uygulamalarında koruma alanında ilgi daha çok kentler ve ören yerlerine odaklanmış; kırsal yerleşimler ihmal edilmiştir. Bununla birlikte Avrupa’da yaşanan II. Dünya Savaşı sonrası koruma kavramının gelişmesi ve uygulamaların daha başarılı olması için özellikle ekonomik sorunların çözümüne yönelik yasal düzenlemeler geliştirilmesi Türkiye’yi de etkileyerek farkındalık oluşturmaya başlamıştır.

Kırsal alan koruma kavramı; Cumhuriyet’in ilanıyla başlayan modern köy projeleri adı altında görülmektedir. 1924 Tarihli 422 Sayılı Köy Kanunu’nda belirtilen düzenleme ilkeleri, köy muhtarlıklarının zorunlu ve isteğe bağlı görevlerini sıralamaktadır. Bu görevler; köy meydanından geçen yol yapmak, köy meydanı açmak, köy odası, konuk odası, mescit, derelerin üstüne köprü yapmak,

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

bazı belirtilen mevkilere ağaç dikmek gibi yapı ve bayındırlık işleri ile yakından ilişkili görevler şeklindedir (Url 9). Uygulaması köylünün isteğine bırakılan 14. Maddede ise evlerdeki odalarla ahırları duvarla birbirinden ayırmak, evi badanalamak, yolları kaldırımlarla döşemek, köyde çamaşırlık, hamam, çarşı-pazar yerleri yapmak gibi Cumhuriyet'in modern köy oluşturma gayreti ile toplum refahını arttırma gayreti görülmektedir. Bu kapsamda alınan kararlarla, köylerin iskân seçimi, imar planı ve ihtiyaçlara uygun arsa verilmesi, konut, tarımsal işletme yapıları ve sosyal hizmetler ihtiyacını kendisinin çözümlemesini desteklemek üzere teknik yardım olarak tip projeler üretme konularına dikkat çekilmektedir (Doğanay, 2002).

20. yy. ortasında 1951'de kurulan Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu (GEEAYK) 'nun anıtların koruma, bakım, onarım ve restorasyonları için çalışmalar yapması miras koruma adına önemli bir gelişmedir. 1973 tarihinde çıkarılan 1710 sayılı Eski Eserler Kanunu, 'eski eser' tanımını açıklar nitelikte olsa da, tarihî mağaralar, kaya sığınakları, yazılı ve kabartmalı kayalar, hayvan ve bitki fosilleri, tabii sit-tabii anıt kavramlarına da değinir. Bu yasada sit kavramı, homojen oluşları ve tarihî, estetik, artistik, bilimsel, ekolojik, etnoğrafik, ebedi, efsanevi önemleri bakımından korunmaları gereken, tabiatın veya tabiatla insanın müşterek eseri olan topoğrafik bölgeler, halkın maddi kültürünü temsil eden öğeler ise etnoğrafya eseri olarak değerlendirilmiştir (Url 10).

1975 yılının Avrupa Mimari Miras Yılı ilan edilip bütünleşik koruma kavramının geliştirilmesi, kentlerin kırsal alanları ile beraber bütüncül olarak korunması adına farkındalık oluşturmuştur. Buna ilave olarak 1982'de kabul edilip 1983'de imzalanan Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunması Sözleşmesi ile mirasın bütün olarak korunması konuları önem kazanmıştır. Bu kapsamda Türkiye'de yürürlüğe giren 1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nda, kırsal yerleşimlerle ilgili bir hüküm olmasa da, korunması

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

gerekli taşınmaz kültür varlıkları kavramının yanı sıra korunması gerekli tabiat varlıkları kavramının da önemine dikkat çekilir (Güler, 2018).

1985 sonrasında yürürlüğe giren İmar Yasası'nın 8. Maddesinde, belediye ve mücavir alan dışında kalan yerlerde yapılacak planların valilik veya ilgisince yaptırılacağı, valilikçe uygun görüldüğü takdirde onaylanarak yürürlüğe girdiği ifade edilmektedir. Aynı yasada Belediye ve Mücavir Alan Sınırları İçinde ve Dışında Planı Bulunmayan Alanlarda Uygulanacak İmar Yönetmeliğinde yerleşik alan olarak belirtilen mahalle, köy, mezra gibi kırsal yerleşmeleri kapsayan alanlardaki yapılaşmaların fen, sağlık ve çevre şartlarına uygun gelişmesi amaçlanmaktadır (Url 11).

13 Nisan 1989 gün ve 3534 sayılı yasayla 3 Ekim 1985 tarihli Avrupa Mimari Mirasının Korunması Sözleşmesi onaylanarak, Avrupa Konseyi'nin yapılı çevreyi tüm Avrupa'nın ortak mimarlık mirası olarak kabul eden ve bunun belgelenmesini, korunmasını ve bakımını taahhüt altına alan sözleşme yasal düzlemde yer almıştır (Url 12). Sözleşmenin 10. maddesinde kırsal alan ve kent planlamasında mümkün olan her durumda koruma önlemlerinin alınmasının kolaylaştırılması istenmiştir. Sözleşme, mimarlık mirasını kırsal ve kentsel olarak iki ayrı grupta değerlendirmiştir. Aynı yıl 1989 tarihli ve 383 sayılı KHK ile; arkeolojik, doğal, kentsel, kırsal değerleri barındıran bölgelerin koruma-kullanma amaçlı stratejilerini yönetmek için Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığı kurulur. Bu yasalarda doğanın genelde ayrı bir unsur olarak ele alındığı, ancak doğa-kültür ilişkisinin gereğince açıklanamadığı görülmektedir (Url 13).

1994 yılında taraf olunan Ramsar Sözleşmesine göre sulak alanlar; *'doğal veya yapay, devamlı veya geçici, suları durgun veya akıntılı, tatlı, acı veya tuzlu, denizlerin gel-git hareketlerinin çekilme devresinde 6 metreyi geçmeyen derinlikleri kapsayan bütün sular, sazlık, bataklık, sulak çayırlar ve turbiyerler'* olarak tanımlanmaktadır (Url 14). Türkiye sulak alanlar bakımından zengin ülkelerden birisi olduğu için Ramsar Sözleşmesi Sulak Alan Yönetim Planı Rehberi esas alınarak, sulak alanlarda yönetim planı hazırlama ve uygulama

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

çalışmaları yapılmaktadır. 19 Nisan 1996 gün ve 419 sayılı Kentsel Sitler, Koruma ve Kullanma Koşulları konulu GEEAYK ilke kararında kentsel sit için '*Kentsel ve yöresel nitelikleri, mimari ve sanat tarihi açısından gösterdikleri fiziksel özellikleri ve bu özellikleri ile oluşan çevrenin dönemin sosyo-ekonomik, sosyokültürel yapılanmasını, yaşam biçimini yansıtarak bir arada bulunduran ve bu açılardan doku bütünlüğü gösteren alanlardır*' denilmektedir (Url 15). 5 Kasım 1999 gün ve 659 sayılı 'Doğal (Tabii) Sitler, Koruma ve Kullanma Koşulları' konulu GEEAYK ilke kararında da, doğal sit alanı içinde yer alan tescilli ve tescilsiz yapıların bakım ve onarımının yürürlükteki ilke kararlarına göre yapılabileceği belirtilmiş, yalnız turizme yönelik imar faaliyetine izin verilmiş, ancak sit alanı içindeki kırsal yerleşmelerin durumuyla ilgili alt kararlar oluşturulmamıştır (Url 16).

2000'li yıllara gelindiğinde modern mimarlık mirası, endüstri mirası, kültürel peyzaj, alan yönetimi gibi konular gündeme gelirken, yasal zemin buna yeterince uyum sağlayacak nitelikte olmasa da Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA), Kültür Bakanlığı'yla yaptığı bir protokol çerçevesinde Türkiye Kültür Envanteri sistemini kurma çalışmalarına başlamıştır. TÜKSEK adı verilen bu yeni sistemde mimarlık envanteri kentsel ve kırsal olmak üzere iki başlıkta ele alınmıştır. Kırsal kültür varlıklarının tespit edilip değerlendirilmesine olanak sağlayan ve bu doktora çalışmasının da çıkış noktasını oluşturan '*kırsal mimarlık yerleşme ve yapı fişi*' önemli bir adım olmuştur (Akın ve diğ., 2003).

2001 yılında Devlet Planlama Teşkilatı tarafından 2001-2023 dönemini kapsayan Ulusal Kırsal Kalkınma Stratejisinde kırsal kalkınma; '*kırsal alanda, sürdürülebilir doğal kaynak kullanımını esas alarak, bir taraftan kırsal kesimin gelir düzeyinin ve yaşam kalitesinin yükseltilmesi yoluyla gelişmişlik farklarının azaltılması amacına yönelik, diğer taraftan çevresel ve kültürel değerlerin korunmasını ve geliştirilmesini gözetken, yerelde farklılaşan sosyal, kültürel ve ekonomik özellikleri, ihtiyaçları, potansiyelleri ve dinamikleri dikkate alarak, çok sektörlü yaklaşımla planlanan faaliyetler bütünü*' olarak tanımlanmaktadır (Url 17). Bu belgede kırsal kalkınmanın temel amacının yerel potansiyel ve kaynakların değerlendirilmesi, doğal ve kültürel varlıkların korunmasının esas alınarak, kırsal

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

toplumun iş ve yaşam koşullarının kentsel alanlarla uyumlu olarak, yöresinde geliştirilmesi ve sürdürülebilir kılınması olduğu açıklanmaktadır.

10 Haziran 2003 gün ve 4881 sayılı yasayla 20 Ekim 2000 tarihli Avrupa Peyzaj Sözleşmesi onaylanmıştır. Sözleşmeye göre peyzajın her yerdeki insan için günlük alanlarda yaşam kalitesinin önemli bir parçası olduğu kabul edilmiştir (Url 18). 2004 tarihli ve 5226 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ile Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Yönelik Kanun başlıklı yasa, yönetim alanı ve yönetim planı konularından söz etse de, kültürel peyzaj konusuna çok değinilmemiştir. Bu yasa ile beraber 2863 sayılı yasada bazı değişiklik ve eklemeler yapılarak, sözleşmelerden doğan yasal zorunluluklar Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'na kısmen aktarılmıştır (Kayın, 2012). Sit kavramı için kent ve kent kalıntıları, tarihi hadiselerin cereyan ettiği yerler ve tespiti yapılmış tabiat özellikleri tanımlamalarına, kültür varlıklarının yoğun olarak bulunduğu sosyal yaşama konu olmuş yerler açıklaması da eklenerek genişletilmiştir.

2005 yılında 5286 Sayılı Kanun ile de Köy Hizmetleri Müdürlüğü kaldırılarak bu alanda yapılan hizmetler İl Özel İdarelerine, iskân konuları ise Bayındırlık ve İskân Bakanlığı'na devredilmiştir (Url 19). Aynı yıl 26 Temmuz 2005 gün ve 25887 sayılı kanun ile Koruma Amaçlı İmar Planları ve Çevre Düzenleme Projelerinin Hazırlanması, Gösterimi, Uygulaması, Denetimi ve Müelliflerine İlişkin Usul ve Esaslara Ait Yönetmelikte sit tiplerinin açıklaması yapılmıştır. 4 Ekim 2006 gün ve 720 sayılı Kentsel Sitler, Koruma ve Kullanma Koşulları başlıklı ilke kararıyla da bu tanım ilke kararlarına girmiştir (Url 20).

2008 yılında *'81 ilde 81 örnek köy'* adı altında Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın yöresel mimarinin özelliklerini yansıtan konutları teşvik etmek amacıyla bütün köyleri kapsayan ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi ile yürütülen Kırsal Alanlarda Yöresel Doku ve Mimari Özelliklere Uygun Yapılaşmanın Yaygınlaştırılması projesi ile değişik bölgelerin kırsal alanında çalışmalar yapılmış, Kayseri ve Balıkesir'de projeler tamamlanmıştır. Hatay, Malatya, Trabzon, Afyon, Erzinan ve Kahramanmaraş'ta ise çalışmalara devam edilmektedir. Bu bölgeler için kullanıcı ihtiyaçlarına cevap verebilen, sağlıklı,

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

güvenli ve yöresel mimariye uygun projeler üretilerek, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı İl Müdürlükleri ve İl Özel İdareler aracılığıyla ücretsiz olarak köyde yaşayan vatandaşlara verilmekte ve proje maliyetleri devlet desteğiyle karşılanmaktadır (Url 21). Kırsal yerleşimlerin kalkınması için önemli bir girişim olan bu proje ile kırsal alanların korunmasına ve sürekliliğine katkı sağlanmaktadır.

2010 tarihli Koruma Odaklı Kırsal Alan Planlaması: Bir Model Önerisi kapsamında yürütülen proje de, TÜBİTAK'ın sponsorluğunda Bayındırlık ve İskân Bakanlığı (Çevre ve Şehircilik Bakanlığı) tarafından desteklenmiş, Karadeniz Teknik Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi işbirliği ile yürütülmüştür. Ülkemizde farklı coğrafi ve iklimsel özellikler, farklı üretim biçimlerine bağlı olarak çeşitlilik gösteren kırsal yerleşimlerin fiziki, sosyal, ekonomik özellikleri göz önüne alınarak bütüncül bir planlama modelinin oluşturulması, yöntem ve tekniklerin belirlenmesine çalışılmıştır. Proje ile kırsal yerleşimlerin karakteristikleri ve somut olmayan değerlerine dikkat çekilip yere özgü yaklaşımla geleneksel kimliğinin korunması ve sürekliliğinin sağlanması amaçlanmıştır (Url 22).

2011 tarihli, 648 Sayılı ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname başlıklı düzenleme ile kültür varlıklarının korunması, Kültür ve Turizm Bakanlığı, tabiat varlıklarının korunması konusu ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı yetkisine alınmış; Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığı kapatılmıştır. Yapılan bu değişiklikle, yetki ayrılmasından dolayı kültür-doğa ilişkilerini kurgulamanın zorlaşması, doğal sit alanlarının yeniden tespiti sürecinde oluşacak zorluklar, kırsal alanlardaki dönüştürücü etkiler vb. hususlar açısından tartışılmalı bir karar olarak değerlendirilmiştir (Altaban, 1984).

2012 tarihli 6360 Sayılı On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Altı İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile kırsal yerleşimler köy statüsünden mahalleye dönüştürülmüştür. Kanun ile köy ve belde belediyelerinin tüzel kişiliği kaldırılıp, köyler mahalle olarak bağlı bulundukları ilçenin belediyesine katılmıştır (Öğdül, 2013). Bu yasa ile sınırlardaki stratejik olan beldeler hariç, 51 ildeki tüm belde

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

belediyeleri ya en yakın ilçe ile birleştirilmiş, ya da kapatılarak mahalli idareler tek elde toplanıp, İl özel idareler ve 17 İl Özel İdaresi bünyesindeki KUDEB kapatılmıştır (Url 23). 2013 yılında yayınlanan ICOMOS Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesi'nde toplumu oluşturan kültür gruplarının varlığının, kimliğinin ve sürekliliğinin simgesinin kültürel miras olduğu anlatılmaktadır (ICOMOS, 2013). Bildirgede, somut ve somut olmayan kültürel mirasın, tarihsel, belgesel, estetik sanatsal, sosyal, ekonomik ve manevi değerlerinin önemi belirtilerek kültürel mirasın en önemli bileşenlerinden biri olan mimari mirasın önemi bir kez daha vurgulanır (Muşkara, 2017). Aynı yıl 3194 sayılı imar kanununa ek olarak çıkarılan yasa ile kırsal alanların kalkınması, korunması ve yerli halkın karakteristik kültürünün sürekliliğinin sağlanması amacıyla köy tasarım rehberi yapılabilir denilmektedir. Günümüzde kırsal alanlarda Kültür ve Turizm Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı gibi bakanlıklar yetkilidir. Alınan son kararlarda kentsel sit açıklaması geliştirilmişse de, kırsal sitin bir koruma kavramı ve konusu olarak tanımlanmaması, kentsel yapılı çevreden farklı sorunları olan kırsal yerleşmelerin tescilinde ve koruma imar planlarının hazırlanma sürecinde sorun oluşturmaktadır.

Uluslararası koruma yaklaşımlarında kırsal mirasın korunmasına yönelik çalışmalar kapsamlı bir şekilde devam ederken, ulusal düzeyde 1980'lerden sonra korumaya yönelik projelendirme çalışmalarının yaygınlaştığı görülmektedir. 1983 yılında kabul edilen Dünya Kültürel Mirasının Korunması Sözleşmesi'ne göre ülkeler sınırları içindeki kültür ve doğa varlıklarının korunmasını taahhüt etmektedir. Sözleşmeye taraf olan ülkeler bu kapsamda ulusal miraslarını belirleyerek, koruma altına alınmaları ve dünya miras listesine girebilmeleri için yoğun çaba göstermektedir (Akipek, 2001). İlk kez 1994 yılında UNESCO Dünya Miras Merkezi'ne Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından iletilen listeden dünya miras listesine giren 17 adet kültürel, 2 adet hem kültürel hem doğal alan olmak üzere 19 adet, geçici listede ise günümüzde toplam 84 adet varlık bulunmaktadır (Url 24). Geleneksel ve özgün yerleşim yerlerinden olan Safranbolu Şehri (Karabük) 1994'de, Bursa ve Cumalıkızık: Osmanlı İmparatorluğunun Doğuşu (Bursa) 2014'de Dünya Miras listesine alınmıştır (Url 25). Safranbolu ve

3. KIRSAL MİMARİ MİRAS VE MİRASIN KORUNMASI Aynur Yeliz GÖGEBAKAN

Cumalıkızık, insanın yaratıcı dehasının üst düzeyde bir temsilcisi olması, dünyanın bir kültür bölgesinde veya bir dönemde mimarlık veya teknoloji, anıtsal sanatlar, kent planlama veya peyzaj tasarımı alanlarında önemli gelişmelere ilişkin insani değer alışverişlerine tanıklık etmesi, insanlık tarihinin önemli bir aşamasını veya aşamalarını gösteren bir yapı tipinin, mimari veya teknolojik bütünün veya peyzajın istisnai bir örneği olması, özellikle geri dönülmez bir değişimin etkisi altında hassaslaşmış olan çevre ile insan etkileşiminin veya bir kültürün/kültürlerin temsilcisi olan, geleneksel insan yerleşimi, arazi kullanımı veya deniz kullanımının istisnai bir örneği olması, istisnai evrensel önem taşıyan sanatsal veya edebi eserler, inançlar, fikirler, yaşayan gelenekler ve olaylarla doğrudan veya dolaylı olarak ilgili olması nedenleriyle Dünya Miras Listesi'ne girebilmişlerdir. Kekova, Perge, Birgi, Harran ve Kemaliye'de benzer kriterlere sahip olduğundan geçici listede yer almaktadır (Url 26, Url 27).

Tezin bu bölümünde kırsal mirasın hangi kavramlarla ele alındığı ve kırsal mirası biçimlendiren etkenlerin neler olduğuna yer verilmiştir. Bu doğrultuda ilk olarak kırsal mirasın literatürdeki yeri kavramsal açıdan incelenmiş, ardından kırsal mirasın bütüncül olarak kavranması amacıyla kültürel manzara ve kültürel peyzaj kavramları açıklanarak kırsal mirası korumayla ilgili uluslararası ve ulusal alandaki çalışmalar kronolojik olarak ele alınmıştır.

Birçok kültür ve medeniyete ev sahipliği yapmış olan Türkiye, kırsal yerleşim alanları miras potansiyellerine sahip bir ülkedir. Ancak ülkemizde kırsal mirasa ilişkin geliştirilen kurumsal yaklaşımlar ağırlıklı olarak tekil yapı bazında tescil kararlarından öteye gidememiş, birçok kırsal yerleşimde tespit çalışmaları yapılmamış ya da tamamlanmamıştır. Oysaki kırsal miras, özellikle son dönem uluslararası yaklaşımlarda da odaklanıldığı üzere, yalnızca yapının kendisi değil, bununla birlikte içinde bulunduğu çevre, doku, üretim, yaşam biçimi gibi farklı boyutları ve bileşenleri içeren kültüre göre çeşitlilik gösteren bir yapıda olduğu için korumanın da tüm bu dengeleri gözeterek bütüncül şekilde ele alınması gerekmektedir. Bir sonraki bölümde bu konuda yapılmış akademik çalışmalar özetlenerek kırsal mimari miras ve mirasın korunması tartışmalarına odaklanılmıştır.

4. ÖNCEKİ ÇALIŞMALAR

Araştırma kapsamında konu ile ilgili daha önce yapılmış ve ulaşılabilen çalışmalar incelenmiş ve tezin özünü oluşturan ana çalışma başlıkları içerik analizi yöntemiyle belirlenmiştir.

4.1. Kültür, Kültürel Çeşitlilik, Kültürün Yerleşime Olan Etkileri Konularında Yapılmış Olan Çalışmalar

Kroeber ve Kluckhohn (1952), kültür antropolojisini bütüncül bir biçimde ele almış ve kültür kavramının yaygın kullanımını dört ayrı başlık altında tartışmıştır.

Keleş ve diğ. (1978), yaptıkları çalışmalarda yerleşmenin kavramsal açıklamasını tartışıp yerleşmeyi oluşturan kültürel alt yapının altını çizmişlerdir. Kentsel ve kırsal yerleşimin kökende birbirine benzese de, yaşayan nüfusun yoğunluğu ve geçim kaynağının farklılığından dolayı ayrıştığını savunmuşlardır.

Güvenç (1979), kültür kelimesinin kavramsal açıklamasına dair çalışmalar yapmış, insanın varoluşundan bu yana değişip dönüştürdüğü her şeyi kültüre dayandırmıştır. İnsanların hayatlarını devam ettirip kendi ihtiyaçlarını karşılamak için doğa ile kurdukları karşılıklı ilişki sonrası oluşan kültürün farklılaşmasını coğrafi nedenlere bağlayıp sürekliliğinin sağlanmasını da gelenek ve göreneklerle ilişkilendirmiştir.

Bostancı (2002), kültürü, bir toplumun sahip olduğu her türlü maddi ve manevi değerler bütünü olarak tanımlamaktadır.

Parekh (2001), çokkültürlü toplum ve çokkültürcülük terimlerini, toplumdaki farklı kültürel çeşitlilik biçimlerine göre tartışır. Toplumlarda yaygın olan üç kültürel çeşitlilik biçiminin varlığını savunur. İlkinde üyelerinin çoğu ortak bir kültürü paylaşır sadece belli alanlarında farklı inanç ve uygulamaları benimsemiştir. İkincisinde bazı üyeler kültürün merkezi değerlerine eleştirel yaklaşır ve bunları yeniden kurgulamaya çalışır. Üçüncüsü ise kendi kültürel yapı

ve uygulama sistemlerine göre yaşayan ve belli ölçüde örgütlenmiş toplulukların ve kültürel grupların ortaya çıkardığı çeşitlilik biçimidir.

Rapoport (2004), kültür, kültürel manzara ve kültürel peyzajın, insanın doğayı ve içinde bulunduğu çevreyi dönüştürmesi sonucu ortaya çıktığını; kültürün evrilmesini, insanın gündelik ihtiyacının ve içinde bulunduğunu çevre şartlarının değişimine bağlayıp kültürün yerleşime etkisini ilkel kabilelerdeki örneklerle açıklamıştır.

Canatan (2009), Avrupa Sosyal Araştırması'nın verileri temelinde Avrupa toplumlarının ne kadar çokkültürcü bir tutuma sahip olduklarını sosyolojik bir analiz ile çokkültürcülük kavramı ve toplumdaki farklı çeşitlilik biçimlerini tartışır.

4.2. Kırsal Miras, Kırsal Mirasın Korunması ve Sürdürülebilirliği, Değerlendirilmesi Konularında Yapılmış Olan Çalışmalar

Oliver (1998) tarafından Atlas of Vernacular Architecture of the World ve Built to Meet Needs: Cultural Issues in Vernacular Architecture (Dünya Vernaküler Mimari Atlası ve İhtiyaçları karşılamak için inşa: Vernaküler Mimaride Kültürel Nesneler) adlı kitapta; dünyanın her tarafında yer alan kırsal alan çalışmalarının, mimarlık, sanat tarihi, coğrafya, koruma, antropoloji açısından incelemiş ve kırsal mirasın yere özgü olma durumu açıklanmıştır.

Aran (2000), kırsal mimari miras ürünlerinin yapımında kullanılan malzemelerin yakın çevrede bulunan doğal malzemelerden oluştuğunu ve insanların zamanla malzemenin dayanım ve kullanım özelliklerine göre kullandığını savunur.

TÜBA/TÜKSEK (2003) tarafından kırsal alanda bulunan mimari miras ürünlerinin analitik bir düzlemde değerlendirilebilmesi adına envanter fişi hazırlanmıştır.

Eminağaoğlu (2004), 'Kırsal Yerleşmelerde Dış Mekân Organizasyonu-İlgili Politikalar Ve Değerlendirmeler' adlı doktora tezinde, kentsel olandan farklı dinamikleri olan kırsal mimari mirasın korunarak gelecek nesillere aktarılması

amacıyla hazırlanan köy tasarım rehberinin ulusal ve uluslararası alanda gelişimini ve korumanın sürdürülebilirliğine olan katkısını araştırmıştır.

Eres (2008), ‘Türkiye’de Planlı Kırsal Yerleşmelerin Tarihsel Gelişimi ve Erken Cumhuriyet Dönemi Planlı Kırsal Mimarisinin Korunması Sorunu’ adlı doktora çalışmasında; Erken Cumhuriyet Dönemi’nde devlet tarafından yaptırılan planlı kırsal yerleşme ve yapılaşmayı belgelemiş, kırsal mimari mirası korumanın gelişim süreci adına detaylı ve kronolojik bir araştırma yapmıştır.

Maria (2009), “Evaluation of a Sustainable Greek Vernacular Settlement and Its Landscape: Architectural Typology and Building Physics” (Sürdürülebilir Yunan Yerel Yerleşimi ve Peyzajının Değerlendirilmesi: Mimari Tipoloji ve Yapı Fiziği) isimli çalışmada kırsal yerleşmedeki konutlar incelenmiş ve bu yapıların iklim, konum, bina tasarımı bakımından değerlendirilmesi yapılmıştır.

Beyhan (2009), ‘Sürdürülebilir ve Ekolojik Yerleşim Özelliği Taşıyan Vernaküler Mimari Miras; Isparta/Dere Mahallesi Örneği’ isimli çalışmada; kırsal yerleşim alanı olan Dere mahallesini kırsal mimari miras açısından ele almıştır. Yerleşimin topografyaya uygunluğu, doğa ile ilişkisi, iklim şartlarına uyumu araştırılmıştır.

Kayıkçı (2009), ‘Türkiye’de Kırsal Alan Yönetimi’ adlı doktora tezinde, Türkiye’de kırsal alan yönetiminin ve kırsal kalkınma politikasının gelişimini Cumhuriyet’in ilk döneminden 2009 yılına kadar ele alarak AB kırsal kalkınma politikasının yasal/yönetimsel düzenlemeleri karşılaştırmıştır.

Ovalı (2009), ‘Türkiye İklim Bölgeleri Bağlamında Ekolojik Tasarım Ölçütleri Sistematiğinin Oluşturulması ‘Kayaköy Yerleşmesinde Örneklenmesi’ adlı doktora tezinde, Kırklareli kırsal mimarisin korunarak sürdürülebilirliğinin sağlanması adına model oluşturmuştur.

Huang ve Hu (2010), ‘The Ecological Strategies of Vernacular Building - Case Study of Tibet’ (Vernaküler Binalarda Ekolojik Stratejiler – Tibet Örneği) isimli araştırma da; çalışma alanı olarak belirlenen Tibet’in doğal kaynakları, güneş enerjisi, iklim tepkisi gibi kırsal yapıların ana ekolojik yönleri irdelenmiştir.

Tibet'teki kırsal yapıların özelliğinin çevreyle uyum olduğu, yapı tasarımındaki modern uygulamalar için sürdürülebilir çözümlerin yeniden geliştirilmesi gerektiği savunulmuştur.

İner (2013), 'Kırsal Konutlarda Sürdürülebilirlik Kriterlerinin Belirlenmesine Yönelik Bir Yöntem: Edirne Örneği' isimli çalışmada Edirne ili kırsal mimarisini oluşturan konutların plan özellikleri, yapım teknikleri, cephe düzenleri; iklim, topografya, sosyokültürel ve etkenler ışığında incelenmiştir.

Nguyen ve diğ. (2011), 'An Investigation on Climate Responsive Design Strategies of Vernacular Housing in Vietnam' (Vietnam'da Geleneksel Konutların İklim Duyarlı Tasarım Stratejileri Üzerine Bir Araştırma) isimli çalışma; kırsal mimarinin tasarımını ve yapı fiziğine bakışını değerlendirmiştir. Vietnam'ın doğal ve toplumsal bağlamına uyarlanmış yeni bir araştırma metodolojisi önerilmiş ve uygulanmıştır.

ÇEKÜL Vakfı (2012), kırsal mimari mirasın, insanların içinde bulundukları çevrenin olanaklarını kullanarak kendi evlerini ortak bir işgücü ile inşa ettikleri yapılar bütünü olduklarını savunur.

Kayın (2012), yapmış olduğu çalışmada kırsal mimari mirasın bir dönemin kültürel gelişiminin ürünü olduğunu ve korunması adına değerlendirilme yöntemi geliştirilmesi gerektiğini savunmuştur.

Wang ve Yang (2012), 'Evaluation of Sustainable Vernacular Architecture and Settlements in Yunnan'(Yunnan'da Sürdürülebilir Yerel Mimari ve Yerleşimlerin Değerlendirilmesi) isimli araştırma; yerleşim düzeninden, mimari formdan ve doğal malzeme kullanımından, kırsal mimarinin ve yerleşimin sürdürülebilirliğini araştırmıştır.

Çorapçıoğlu ve diğ. (2008), kırsal alanda bulunan mimari miras ürünlerinin analitik bir düzlemde değerlendirilebilmesi adına envanter fişi hazırlamıştır.

Correia ve diğ. (2014), 'Versus Heritage For Tomorrow -Vernacular Knowledge for Sustainable'(Gelecek için Mirasa Karşı - Sürdürülebilirlik için

Vernaküler Bilgi) adlı çalışmalarında; kırsal alan mimarisinde yapılacak olan koruma çalışmalarının sürdürülebilir olması üzerine stratejiler geliştirmişlerdir.

Eyüpgiller ve diğ. (2017), Kırsal Mimarlık Mirasının Korunması adlı kitapta, İTÜ’de yapılmış ve 14 adet kırsal alan yerleşimini konu edinmiş, öğrenci çalışmaları üzerinden örnekleme yapılan kırsal alanlarda mimari mirasın belgeleme çalışmaları, plan, cephe, yapı malzemesi, yapı teknikleri açısından ele alınmıştır.

Muşkara (2017), kırsal mimari mirası biçimlendiren etkenlerin; çevresel, sosyokültürel ve sosyoekonomik etkenler olduğunu belirtir.

Giray (2018), ‘Çatalca İli Vilayetindeki Tarihi Kırsal Alan Camilerinin Mimari Analiz ve Koruma Sorunları’ adlı doktora çalışmasında; sorun olarak belirlediği, İstanbul il sınırının her geçen gün batıya doğru gelişerek Çatalca’da bulunan kültür varlıkları için bir tehdit oluşturması kapsamında 31 adet tarihi cami, 2 adet tarihi minare ile Trakya’da bulunan camileri karşılaştırmıştır.

4.3. Adana İli, Ceyhan İlçesi Kırsal Alanında Yapılmış Olan Önceki Çalışmalar

Adana Valiliği İl yıllığı (1967, 1973, 1991), Cumhuriyet’ten sonra yayınlanmış olan yıllıklarda Adana ve Ceyhan’ın tarihi, coğrafyası, nüfusu, idaresi, sosyokültürel durumu, ekonomisi ile istatistiki bilgiler verilmiştir.

Köy Envanter Etüdü (1967, 1981, 1991), Adana ve köylerinin coğrafi durumları, iklim koşulları, nüfus özellikleri, toplumsal yönleri, kamusal hizmetlerden yararlanma dereceleri, su kaynakları, ekonomik yapıları, tarım toprakların çeşitleri, kullanıma biçimleri ve çiftçi aileleri arasındaki dağılımı ile ilgili bilgiler yer almaktadır.

Gauld (1973), yapmış olduğu ‘Pashas and Brigands: Otoman Provincial reform and Its Impact on the Nomadic Tribes of Southern Anatolia, 1840-1885’ (Paşalar ve Eşkıyalar: Osmanlı İskân Reformu ve Güney Anadolu Göçebe Aşiretleri Üzerindeki Etkisi, 1840-1885) doktora tezinde Çukurova’nın özellikle Ceyhan bölgesinde yaşayan yörük kültürünü ve yerleşimini değerlendirmiştir.

Şimşir (1986), Balkanlardan Türkiye'ye olan kitlesel göçlerini neden sonuç ilişkisi içinde değerlendirmiş, Eröz (1990), Alevi toplulukları arasında temel inanış bakımından büyük bir fark olmadığını, yaşadıkları bölgelere göre değişik isimler aldığını savunmuştur.

Adana ve çevresinde yaşayıp Alevi olarak adlandırılan Tahtacılar, Batı Anadolu ve Güney Anadolu'nun dağlık bölgelerinde, ormanlık yerlerinde kereste işi ile uğraştıklarından dolayı bu adı almışlardır. Bağdat'tan geldikleri düşünülen Tahtacıların uzun süre Ceyhan'da kalmış oldukları düşünülmektedir (Yörük, 1998). Bir meslek adı olan Tahtacılık, zamanla bir grubu ifade etmek için kullanılmıştır (Eröz, 1990).

Sümer (1962), Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri - Boy Teşkilâtı adlı çalışmada göçebe olan Türk toplumunun yaşam tarzı ve yerleşme kültürünün temelini Orta Asya'da ki yaşamlarına dayandırmıştır. Ayrıca Sümer (1967) Çukurova tarihine dair yapmış olduğu çalışmalarında bölgede yaşayanların etnik köken ve kültürlerine dair araştırmalar yapmıştır.

Durukan (2003), "Mersin İli Atlılar (Sadiye) Köyü Kırsal Mimarlık Envanteri" çalışmada Atlılar Köyü'nde yapılan alan çalışması ile köyün mevcut fiziki ve sosyal verilerini analiz etmiş, köydeki Çerkez kültürünün yapılara olan etkisini araştırmıştır.

Aydınöl ve Aydınöl (2004), Kırım'da yapılan alan araştırması ile değişen siyasal, ekonomik şartlar altında Kırım Tatar kültürünün farklı kültürlerle etkileşimi ve bu etkileşimin Tatar kimliğine ve kültürüne olan yansımaları değerlendirmiştir.

Köse (2005), Türkiye'nin farklı bölgelerinde birbirinden farklı konut tipleri görülse de temelde ortak bir Türk evi plan şemasının etkin olduğunu bununda göçebe Türk kültüründen geldiğini savunur.

Halaçoğlu (2010), Anadolu'da Aşiretler ve Cemaatler adlı çalışmada özellikle Çukurova'dan başlayarak aşiretlerin yaşamlarını, kültürlerini yerleşme geleneklerini, 19. yy Fırka-i İslahiye'nin bölgedeki yerleşme olgusuna etkisini, 19

yy’da bölgeye yapılan göçmen yerleşimlerini ve göçmenlerin geldikleri anayurtları ve anayurtlarındaki yaşamlarını araştırmıştır.

Kırımlı (2012), Türkiye’ye göç eden Tatar ve Nogayların yerleştiği veya yerleştirildiği köylerin listesini yapmış, Çolak (2013), Osmanlı- Rus savaşı sonrası özellikle Balkanlardan Türkiye’ye olan kitlesel göçleri dönemsel olarak değerlendirmiştir.

Yurtsever (2015, 2018), Çukurova ve Yüreğir Tarihi adlı kitaplarında Çukurova’nın tarihi, yerleşimi ve yerleşimdeki yaşam kültürünü araştırarak Osmanlı ve Cumhuriyet döneminin yaşam felsefesini anlatmıştır.

Çanak (2016), Tarımsal potansiyelinden dolayı göçmenlerin Adana’nın Ceyhan ilçesine yerleştirilerek yerleşik nüfusun oluşmasına katkı sağladığını savunur.

Bolat (2015), Rusya’nın Kafkas bölgesini ele geçirmek için başlattığı Kafkas-Rus Savaşı sonrası yaşanan kanlı harekâtlar ve veba salgınlarının bölgede yaşayan Çerkezlerin Anadolu’ya göçüne sebep olduğunu savunur.

Tezin bu bölümünde kırsal mimari miras ve korunması ile ilgili çalışmalardan önce çalışmanın odak noktalarından olan kültür ve kültürün yerleşime etkisi konularında yapılmış olan çalışmalara yer verilerek çalışmanın anlaşılabilir olması amaçlanmıştır, devamında Ceyhan ilçesi ile ilgili çalışmalara yoğunlaşılarak çalışma alanı ve alandaki yaşayan kültürler hakkında bilgi toplanmıştır. Kırsal mimari alanında yapılmış olan çalışmalar incelediğinde, yapı ölçeğinde derinlemesine çalışmaların bulunduğu, yerleşim ölçeğinde yapılan çalışmaların genel olarak tek yapı ölçeği ile sınırlı kaldığı, kültürel yapının kırsal mimari üzerindeki etkileri ile ilgili çok az sayıda ve dar kapsamda çalışmaların bulunduğu görülmektedir. Ayrıca yapılan miras belgeleme çalışmalarında yöresel özelliklerin tespiti için harita, rölöve ve fotoğrafın yanı sıra sözlü tarih çalışmasının da alan çalışmasına eklenerek bütüncül bir yaklaşımla kültürel özelliklerin ortaya konulduğu sınırlı sayıda araştırmanın bulunduğu anlaşılmıştır.

Özellikle 19. yy' da yoğun göç ile karşılaşan, kültürel çeşitlilik açısından zengin bir potansiyele sahip olan Ceyhan'da kırsal mimari ve kültürel çeşitliliğin mekâna etkisini araştıran çalışmaların hiç olmadığı tespit edilmiştir. Kırsal mimari mirasın belgelenmesinde ve değerlendirilmesinde öncü çalışmalardan biri olma niteliği taşıyan araştırmanın, gelecekte bu alanda yapılacak çalışmalara da ışık tutabileceği düşünülmektedir. Önceki çalışmaların kapsamları dikkate alındığında aşağıdaki maddeler ile bu bölümün çalışmaya olan katkısı daha öz ifade edilebilmektedir (Çizelge 4.1).

- Yapısal çalışmalarda yapının mekânsal öğeleri ve yapım teknikleri arasındaki ilişkiler incelenerek sonuçlara varıldığı,
- Bölgesel çalışmaların yapıldığı analizlerde bölgeye dair kültürel ve mekânsal ilişkiler incelenerek sonuçlara varıldığı,
- Daha büyük yerleşim alanlarında yapılan analiz çalışmalarında ise yerleşimi oluşturan mekânsal öğeler arası ilişkiler tespit edilerek, yerleşimin oluşum kararlarına ulaşmaya çalışıldığı görülmüştür.
- Kırsal yerleşim alanında daha önce yapılan çalışmalarda ise fiziksel özellikler yanında kültürel yansımaların yeterince ele alınmadığı anlaşılmıştır.

Çizelge 4.1. Literatür Analizi Çizelgesi

Kültür	Kavramsal Olarak Kültür	Kroeber ve Kluckhohn (1952), Güvenç (1979)
	Kültürel Çeşitlilik	Parekh (2001), Bostancı (2002), Canatan (2009), Hazır (2012)
	Kültürün Yerleşime Etkisi	Keleş ve diğ. (1978), Rapoport (2004)
Kırsal Mimari Miras	Kırsal Mimari Miras Tanımı ve Biçimlenmesi	Aran (2000), Oliver ve diğ. (1998), ÇEKÜL Vakfı (2012), Correia (2014), Oruç (2015), Muşkara (2017)
	Kırsal Mimari Değerlendirilmesi	Tüba/Tüksek (2003), Eres (2008), Kayın (2012), Çorapçıoğlu ve diğ. (2008)
	Kırsal Mimari Mirasın Korunması Ve Sürekliliği	Eminağaoğlu (2004), Eres (2008), Yüksel (2008), Kayıkçı (2009), Ovalı (2009), Huang ve Hu (2010), Correia ve diğ. (2014), Giray (2018)
Adana İli, Ceyhan İlçesi Kırsal Alanı	Ceyhan İlçesi ve Kırsal Bölgesi	Adana Valiliği İl Yıllığı (1973), Köy İşleri Bakanlığı (1967-1981), Gauld (1973), Sümer (1962,1967), Halaçoğlu (2010), Yurtsever (2015, 2018)
	Yörük Yerleşimleri	Gauld (1973), Köse (2005), İnalçık (2011), Kuzucu (2004)
	Alevi Yerleşimleri	Sümer (1962,1967), Eröz (1990), Kehl-Bodrogi (2012), Sami (2013)
	Tatar Yerleşimleri	Aydınül ve Aydınül (2004), Yüksel (2019), Kırımlı (2012)
	Balkan Göçmeni Yerleşimleri	Şimşir (1986), Eres (2008), Çolak (2013), Çanak (2016)
	Çerkez Yerleşimleri	Aydemir (1988), Budak (1996), Durukan (2003), Bolat (2015)

5. MATERYAL VE METOD

5.1. Materyal

Çalışmanın ana materyallerini, literatürden elde edilen bilgiler, kişilerle yapılan görüşmelerle elde edilen veriler ve Ceyhan ilçesindeki alan çalışması için seçilen farklı kültürel özellikler gösteren yerleşimler ile her yerleşimde seçilen 15 adet konut yapısı oluşturmaktadır. Bu materyallerden literatür ve kaynak belgeleri; içerik analizi yöntemiyle, kırsal mimari ürünlerden (alan çalışması) elde edilen veriler; karşılaştırmalı analiz yöntemi kullanılarak incelenmiştir.

Literatür araştırmasında araştırma konusunu oluşturan kırsal mimarlık ve kültürel çeşitlilik alanında yayınlanmış olan konuyla ilgili kitaplara, süreli yayınlara, tezlere, makalelere ve internet sitelerine ulaşılmaya çalışılmıştır. Literatür taranırken farklı bölgelerden gelen göçmenlerin göç süreci ve Türkiye'ye geldikleri dönemin kültürel, ekonomik, siyasal ve toplumsal durumlarını değerlendiren yayınlar da incelenerek iskân sürecinde devletin ve konuyla ilgili uzman kişilerin görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Alan çalışmasında yerleşimlere ait hava fotoğrafları (Google Earth Pro) ve Ceyhan İlçe Belediyesinden temin edilen yerleşime ait kadastro haritaları kullanılarak yerleşim dokusunun değerlendirilmesine, yerinde yapılan ölçümlerle yapılara ait rölevelerin çıkarılması ve yapıların fotoğraflarının çekilmesi ile de kültüre ait özgün niteliklerin tespitine çalışılmıştır. Ayrıca köyün yaşlıları ve köy muhtarları ile yapılan yüz yüze görüşmelerle hem yapılara hem de kültüre ait tarih bilgilerine ulaşılarak yerleşim ve yerleşimdeki kültürel yapının oluşumu, gelişimi hakkında değerlendirme yapılması amaçlanmıştır.

5.2. Yöntem (Metot)

Hem nitel hem de nicel araştırmaya olanak sağladığı için post pozitivist araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen tez çalışması ile Ceyhan ilçesi kırsal mirasının kültür varlığı değeri ortaya konulmuştur. Bu konuyla ilgili şimdiye kadar

gerçekleştirilen çalışmalar incelendiğinde, yazılı kaynakların alan araştırmasıyla desteklendiği, mevcut mimari niteliğin çıkarıldığı ve kültürün kırsal mimari mirasa etkisinin değerlendirildiği kapsamlı bir araştırmanın gerçekleştirilmediği görülmüştür. Bu nedenle kırsal mimarlık ürünü yapıların gerçek durumunu ortaya koymak açısından alan çalışması tez adına büyük önem taşımıştır. Kırsal alanı literatür, sözlü kaynak ve alan çalışmalarıyla bütünleştirerek ortaya koyan ve günümüzün bilimsel koruma yaklaşımı çerçevesinde kültürün mekâna yansımaları değerlendirilen bu çalışma, özgün bir araştırmanın ürünüdür.

Çizelge 5.1. Araştırma Yöntemi

Literatür ve Kaynak Taraması		Genel bilgilerin derlenmesi, konuyu ve sorunu tanımlayıp kavramsal çerçevenin çizilmesi
Çalışma Alanının Belirlenmesi		Yerleşim yerini belirlemek adına yapılan geniş ölçekli alan gezisi
Alan Çalışması	Belgeleme Çalışması	Yerleşim yerinin ve çalışma yapılacak olan yapılarının saptanması, gözlemlenmesi, fotoğraflarının çekilmesi, ölçümlerinin yapılarak AutoCAD ortamında rölövelerin hazırlanan envanter fişlerine girilmesi
	Sözlü Tarih Araştırması	Yerleşimdeki köy muhtarları ve sakinlerinden kültür, yerleşim ve yapı hakkında bilgi alınması
Karşılaştırmalı Analiz Çalışması		Yapıların kültürlere göre gruplanması ve karşılaştırılması

Çalışma yapılan alandaki yerleşimin ve yerleşimde yer alan yapıların özgün karakterinin belirlenmesinde yerleşim kültürünün biçimlenme üzerindeki etkileri tespit edilip, envanter çalışmaları ile desteklenerek konut ve yerleşim kültürünün değerlendirilmesi yapılmıştır. Çalışmada literatür ve kaynak taraması,

alan çalışması, sözlü tarih çalışması ve karşılaştırmalı analiz yöntemi olmak üzere dört farklı araştırma yöntemi kullanılmıştır (Çizelge 5.1.).

Literatür ve Kaynak Taraması; konuyu ve sorunu tanımlayıp kavramsal çerçevenin çizilmesine olanak sağlamıştır.

Çalışma Alanının Belirlenmesi; Ceyhan ilçe sınırı içerisindeki kırsal yerleşimler, alt kültürel gruplara ayrılarak alan çalışması gerçekleştirilmiştir. Bölgede bulunan 81 adet köyden 39 tanesi gezilmiş, 5 örnek köy çalışma alanı olarak seçilmiştir.

Alan Çalışması; en önemli veri kaynağını oluşturacağı öngörüldüğü için tezin konusunu oluşturan Ceyhan ilçesi kırsal yerleşiminde yaşayan farklı kültürel grupların oluşturduğu mimari biçimlenmenin boyutunu anlamak, sosyokültürel özelliklerin mimariye yansımaları değerlendirmek ve günümüze ulaşan kırsal mimari mirası belgelemek amacıyla kapsamlı bir alan araştırması yapılmıştır. Çalışma yapılan yerleşimlerle ilgili mevcut olan haritalara Ceyhan Belediyesinden ulaşılmış, bu alanlarda bulunan kırsal mimari miras çizim ve fotoğraf yoluyla belgelenerek değerlendirilmiştir. Belgeleme aşamasında okul, türbe gibi kamusal olan yapıların fotoğraflama yoluyla belgelenmesi yapıp, konutlarda ise bir köy içindeki farklı plan tipindeki evlerden en iyi korunmuş örnekler seçilerek vaziyet planı, 1/100 ölçekli plan ve kesit rölöveleri çıkartılmıştır. Büyük ölçüde değişmiş örnekler yalnız fotoğraf ile belgelenmiştir. Alan çalışması sonucunda belgelenen her yapı için ‘envanter fişi’ doldurulmuştur.

Sözlü Tarih Araştırması; her ne kadar alan çalışması, literatür taraması ile yapılar belgelenerek kültürel ve mimari özellikleri ortaya konulmuşsa da, köyün yaşlıları ve muhtarları ile yapılan yüz yüze görüşmelerden elde edilen bilgilerle de söz konusu kırsal yerleşim felsefesinin ve kültürün yapılaşma üzerine etkilerinin tespiti çalışmaya yön vermiştir. Ayrıca yörede yaşayan eski Adana İl Kültür Müdürü Veysel Erdem Bozdoğanlı, yerel tarihçi Cezmi Yurtsever, Ceyhan Lisesi Tarih Öğretmeni Enver Kabul’dan de köylerle ilgili bilgi edinilmiştir. Enver Kabul

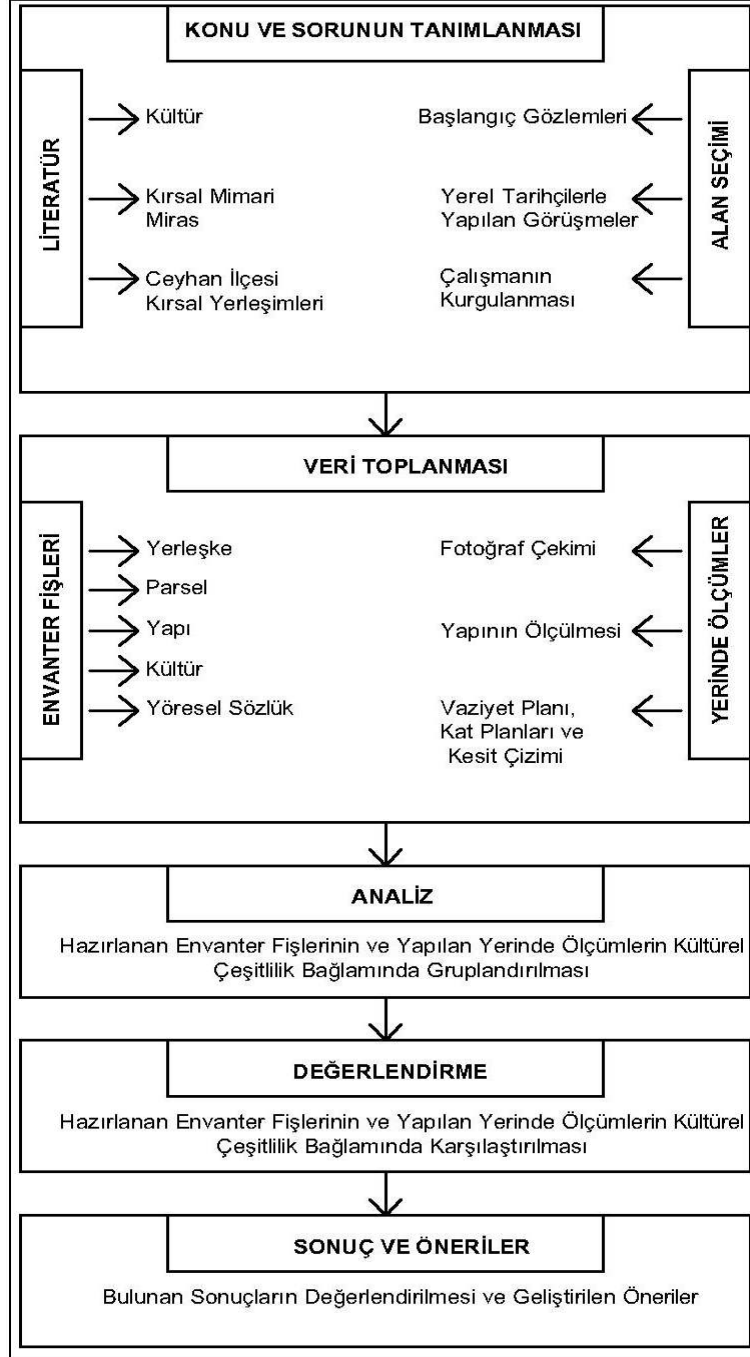
ve öğrencileri ile çalışma kapsamında oluşturulan online grup sayesinde gidilemeyen köylerden çekilen fotoğraflar da çalışmaya katkı sağlamıştır.

Karşılaştırmalı Analiz; Kırsal mimari mirasın biçimlenmesine sebep olan ana etkenlerden birisi sosyokültürel çeşitliliklerdir. Yapılmış olan alan çalışmasının bu bağlamda değerlendirilmesi adına aynı çevresel özellikte farklı sosyokültürel grupların karşılaştırmalı analiz çalışması yapılmıştır (Çizelge 5.2.).

5.2.1. Kırsal Mimari Mirasın Değerlendirilmesi-Envanter Fişi

Kırsal mimari mirasın biçimlenmesini sağlayan; çevresel, sosyokültürel ve sosyoekonomik etkiler, mirasın korunması ve sürekliliğinin sağlanabilmesi için mirasın özelliklerinin anlaşılabilir ve değerlendirilebilir olmasına kaynak oluşturmaktadır. Tez kapsamında yapılan alan çalışmasında, yerleşimi ve yerleşime özgü kırsal yapılaşmayı biçimlendiren özgün özellikler belirlenip değerlendirilmeye çalışılmıştır. Yapılan bu değerlendirmede TÜBA/TÜKSEK'in (2003), Zeynep Eres'in (2008), Çorapçıoğlu ve diğ.'nin (2008), daha önce hazırlamış oldukları envanter fişleri (Şekil 5.1., Şekil 5.2, Şekil 5.3., Şekil 5.4, Şekil 5.5.,Şekil 5.6.) referans olarak alınmış olsa da, bu fişlerde yer alan bilgilerin daha çok yapıların fiziksel özelliklerini açıklar nitelikte olması, kırsal mimariyi yere özgü yapan kültürel özelliklerin yeterince yer almaması kırsal mimarinin tam olarak değerlendirilememesine neden olmaktadır. Bu nedenle çalışma sonucunda kırsal mimari mirasın kültürel özelliklerinin de yansıtılabileceği bir şekilde belgelenebilmesi amacıyla öneri envanter fişi geliştirmek hedeflenmiştir.

Çizelge 5.2. Yöntem Akış Diyagramı

TÜRKİYE KIRSAL MİMARLIK ENVANTERİ		YERLEŞME		Envanter No :	
				Enlem :	
				Boylam :	
Adı :		Yerleşme Türü :			
Eski Adı :		Alt Yerleşme Türü :			
İli :		Nüfus :			
İlçesi :		Hane Sayısı :			
Köyü :		Yükseklik :			
Doku Türü :		Coğrafi Konum :			
Özgünlük Durumu :		Topoğrafik Konum :			
Özgün Yapı Sistemi :		Ormanla İlişki :			
Özgün Kat Sayısı :		Yerleşme Sürekliliği :			
Özgün Çatı Tipi :		Demografik Süreklilik :			
Plan Tipolojisi :		Göç Veren Bölge :			
Seçkin Yapılar :		Göç Veren Yer :			
Kamusal Yapılar :		Mülkiyet Durumu :			
Altı Yapı :	☐ su ☐ kanalizasyon ☐ elektrik ☐ telefon	Özellikli Doğa :			
Tarihsel İz :					
Yeri Konumu ve Genel Özellikleri :					
Mimari Özgünlük Durumu :					
Doku ve Plan Özellikleri :					
Yapı Sistemi Özellikleri, Malzeme Temini ve Usta Sorunları :					
Su Sağlama Olanakları :					
Tarihsel İz ve Özellikli Doğa :					
Geçim Kaynakları :					
Sosyal Durum ve Mülkiyet İlişkileri :					
Gözlem ve Değerlendirme :					
Hazırlayan :		s/b foto no :			
Arsiv :		dia no :			
İlqili Yayın :		dijital foto no :			
İlqili Yapı Envanteri :		cizim no :			
				Tarih :	

Şekil 5.1. TÜBA/TÜKSEK Tarafından Hazırlanmış Olan Yerleşim Envanter Fişi Örneği (TÜBA/TÜKSEK, 2003:71)

TÜRKİYE KIRSAL MİMARLIK ENVANTERİ		YAPI		Envanter No : _____	
				Enlem : _____	
				Boylam : _____	
Yerleşme Adı : _____	İli : _____				
Yapı Adı : _____	İlçesi : _____				
Sokak ve Kapı No : _____	Ada-Parsel : _____				
Taahhüt Sistemi : _____	Yapı Türü : _____				
Örtü Türü : _____	Yapım Tarihi : _____				
Örtü Malzemesi : _____	Sağlamlık Durumu : _____				
Plan Tipi : _____	Kullanım Durumu : _____				
Kat Sayısı : _____	su : _____ ısıtma : _____				
bodrum ☐ çatı odası ☐		kanalizasyon ☐ elektrik ☐ telefon ☐			
Genel Tanım : _____					
Yapım Tekniği ve Malzeme : _____					
Bezeme : _____					
Değişir Malzeme : _____					
Özgünlük ve Sağlamlık Durumu : _____					
Gözlem ve Değerlendirme : _____					
Hazırlayan : _____	s/b foto no : _____				
Arşiv : _____	dia no : _____				
İlgili Yayın : _____	dijital foto no : _____				
İlgili Yerleşme Envanteri : _____	çizim no : _____				
		Tarih : _____			

Şekil 5.2. TÜBA/TÜKSEK Tarafından Hazırlanmış Olan Yapı Envanter Fişi Örneği (TÜBA/TÜKSEK, 2003: 72)

CUMHURİYET DÖNEMİ KÖYÜ		YAPI FİŞİ		envanter no: 20	
sokak, kapı no:		pafta:	ada:	parşel:	ili: ilçesi: Köyü:
plan:		foto:			
Y	yapı türü:		açıklama:		
A	plan tipi:		değişim:	açıklama:	
P	arazi eğimi:		değişim:	değişim tipi:	
I	parşel büyüklüğü:		değişim:	değişim tipi:	
N	parşel yapı tipleri:		değişim:	değişim tipi:	
I	kat adedi:		açıklama:		
N	yapı sistemi:		açıklama:		
	kerpiç tipi:		malzeme özellikleri:		
	taş tipi:		değişim:	açıklama:	
	tuğla tipi:		değişim:	açıklama:	
O	dış cephe mtz:		değişim:	açıklama:	
Z	duvar kpl. mtz:		değişim:	açıklama:	
E	döşeme mtz:		değişim:	açıklama:	
L	tavan tipi:		değişim:	açıklama:	
L	tavan mtz:		değişim:	açıklama:	
I	çatı tipi:		açıklama:		
K	çatının ahşap mtz:		değişim:	açıklama:	
L	kiremit tipi:		değişim:	açıklama:	
E	kiremit imal yeri:		değişim:	açıklama:	
R	pencere tipi:		değişim:	açıklama:	
J	kapı tipi:		değişim:	açıklama:	
	baca:		açıklama:		
	ocak:		açıklama:		
	ısılak hacim:		açıklama:		
	kuyu:		açıklama:		
	yapının yerle ilişkisi:		açıklama:		
	yönlenme:		açıklama:		
	sağır cephe:		açıklama:		
D	işlev değişikliği:		açıklama:		
E	kullanıcı özellikleri:		açıklama:		
E	sağlamlık durumu:		açıklama:		
	özgünlük durumu:		açıklama:		
	parşelin durumu:		açıklama:		
	kültür varlığı değeri:		açıklama:		
	tescil önerisi:		KTVKK kararı:	karar tarihi:	
sb no:		dia no:	dji no:	çizim no:	belgeleyen: tarih:

Şekil 5.3. Zeynep Eres Tarafından Hazırlanmış Olan Yapı Envanter Fişi Örneği (Eres, 2008:660)

KIRSAL YERLEŞİM ENVANTERİ			Envanter no: _____
			Coğrafi konum: _____
Adı:		Yerleşme türü:	
Eski adı:		Alt yerleşme türü:	
İli:		Nüfus:	
İlçesi:		Hane sayısı:	
Köyü:		Yükseklik:	
Özgünlük durumu:		Coğrafi konum:	
Doku türü:		Topoğrafik durum:	
Özgün yapı sistemi:		Ormanla ilgili:	
Özgün kat sayısı:		Yerleşme sürekliliği:	
Özgün çatı biçimi:		Demografik süreklilik:	
Plan tipolojisi:		Göç veren bölge:	
Beçkin yapılar:		Göç veren yer:	
Kamusal yapılar:		Mülkiyet durumu:	
Alt yapı:	su kanalizasyon elektrik telefon	Özellikli doğa:	
Tarihsel iz:			
Yerel konumu ve genel özellikleri:			
Mimarî özgünlük durumu:			
Doku ve plan özellikleri:			
Yapı sistemi özellikleri, malzeme temini ve usta sorunları:			
Su sağlama olanakları:			
Tarihsel iz ve özellikli doğa:			
Geçim kaynakları:			
Sosyal durum ve mülkiyet ilişkileri:			
Gözetim ve değerlendirme:			
Hazırlayan:		fotoğraf klasörü:	
İlgili yayın:			
İlgili yayın env.:		Çizim no:	Tarih:

Şekil 5.4. Çorapçıoğlu ve Diğ. Tarafından Hazırlanmış Olan Yerleşim Envanter Fişi Örneği (Çorapçıoğlu ve Diğ., 2008:17)

KIRSAL YAPI ENVANTERİ			Envanter no: _____	
			Coğrafi konum: _____	
Yerleşme adı:		İli:		
Yapı adı:		İlçesi:		
Taahhüt sistemi:		Yapı türü:		
Örtü türü:		Yapım tarihi:		
Örtü malzemesi:		Sağlamlık durumu:		
Plan tipi:		Kullanım durumu:		
Kat sayısı:		Altyapı:	Su:	Sınma:
	☐ Bodrum ☐ Çıkış odası		Kanalizasyon	☐ Elektrik ☐ Telefon
Genel tanım:				
Yapım tekniği ve malzeme:				
Bezeme:				
Değişme malzeme:				
Özgünlük ve sağlamlık durumu:				
Gözlem ve değerlendirme:				
Hazırlayan:		Fotoğraf klasörü:		
İlgili yayın:				
İlgili yayın env.:		Çizim no:		Tarih:

Şekil 5.5. Çorapçıoğlu ve Diğ. Tarafından Hazırlanmış Olan Yapı Envanter Fişi Örneği (Çorapçıoğlu ve Diğ., 2008: 23)

KIRSAL YAPIM SİSTEMİ ENVANTERİ					Envanter no: _____			
					Coğrafi konum: _____			
Sistemi	Malzeme	Yapım Tekniği	Yapı Destek Sistemi		Biliş Detayı			
Oyma		☐ Tüf oyma						
Yığma	Toprak	☐ düz örgü	☐ Hatlı	☐ Hatlı	☐ sıvalı	☐ sıvasız		
		☐ kenet örgü	☐ taş ahşap ab.ame					
	Taş	☐ Kuru	☐ Hatlı	☐ Hatlı				
		☐ Moloz	☐ taş, ☐ ahşap ☐ betonarme					
		☐ Sel						
		☐ Mozak						
		☐ Kaba yonu						
		☐ İnce yonu						
☐ Kesme								
	Ahşap							
İskelet	Ahşap	☐ Kerpiç dolgu	☐ açapraz destekli	☐ destekli	☐ kaplamalı	☐ kaplamasız		
		☐ Taş dolgulu			☐ sıvalı			
		☐ Tuğla dolgulu						
Yapı kat adedi:				Kat yükseklikleri:		Bodrum	Zemin	
						1. Kat	2. Kat	
Konsol türü:		☐ ahşap	☐ taş	☐ metal	Konsol mesafesi ve açısı:			
Zemine oturan döşeme tipi:		☐ sal taşı kaplamalı		☐ ahşap kaplamalı	Ara kat döşeme tipi:			
Döşeme giriş kesiti ve açıklığı:					☐ döşeme kapl. sal taşı + tavan kapl. ahşap.	☐ döşeme kapl. sal taşı + tavan kapl. Kecek taşı	☐ döşeme kapl. ahşap + tavan kapl. ahşap.	
Çatı biçimi:		☐ düz dam	☐ kırma	☐ alçelik	Çatı kaplama malzemesi:		☐ toprak	☐ taş
		☐ betonoz	☐ kubbe				☐ ahşap	☐ oymuş toprak (kremil)
Çatı konstrüksiyonu:		☐ ahşap	☐ metal	☐ ab.ame	Çörtten adedi ve aralığı:			
Pencere boyutları :				Lento türü:		☐ ahşap lento	☐ taş lento	
Kapı boyutları, kanat adedi:						☐ taş kemer	☐ ab.ame lento	
Merdiven taşınma şekli:		☐ dikli mesnetli	☐ ankastre	Merdiven kol genişliği, nhl adedi ve genişliği:				
Hazırlayan:				Fotoğraf kiasörü:				
İlgili yayın:								
İlgili yayın env.:				Çizim no:		Tarih:		

Şekil 5.6. Çorapçıoğlu ve Diğ. Tarafından Hazırlanmış Olan Yapım Sistemi Envanter Fişi Örneği (Çorapçıoğlu ve Diğ., 2008: 24)

6. BULGULAR VE TARTIŞMA

Bu bölümde öncelikle Adana ili Ceyhan ilçesinin kırsal mimari özellikleri ve kültürel çeşitliliği üzerine bulgular sunulmuş, devamında ise alan çalışması için seçilen köylerden elde edilen bilgi ve bulgular aktarılmıştır.

6.1. Adana İli, Ceyhan İlçesinin Kırsal Mimari Tarihi

Adana; Aladağ, Ceyhan, İmamoğlu, Karataş, Yumurtalık, Feke, Tufanbeyli, Saimbeyli, Pozantı, Karaisalı, Merkez; Seyhan, Yüreğir, Sarıçam ve Çukurova olmak üzere merkezle beraber 15 ilçeden oluşmaktadır. Adana'nın merkezde olmayan en büyük ilçesi Ceyhan, Akdeniz Bölgesinin Doğu Akdeniz bölümünde, 1.427 km² alana sahiptir. Doğusunda Hatay'ın Erzin İlçesi ile Osmaniye İli, kuzeydoğusunda Kadirli, kuzeyinde Kozan, kuzeybatısında İmamoğlu, doğusunda Yüreğir, güneyinde Yumurtalık ilçeleri ve İskenderun körfezi yer almaktadır (Ceyhan Kaymakamlığı, 2020). Adana- İskenderun devlet karayolu ve Çukurova'yı İç Anadolu'ya bağlayan demiryolu Ceyhan'ın güneyinden geçmektedir. Ceyhan İlçesi il merkezine 49 km., Kadirli'ye 50 km., Osmaniye'ye 42 km., Yumurtalık'a ise 30 km. uzaklıktadır (Ceyhan Kaymakamlığı, 2020).

Tarihi kaynaklarda, Ceyhan'da değişik dönemlerde Asurlular, Hititler, Persler, Romalılar, Araplar, Memluklar, Ermeniler, Ramazanoğulları ve Osmanlıların hâkimiyet kurdukları belirtilse de ovada ilk yerleşik düzene 1865 yılında “Kopçak” adıyla Nogaylar'ın bölgeye göç etmesiyle geçilmiştir (AİY, 1973). Osmanlı'nın çöküş döneminde kaybedilen topraklardan gelen göçmenlerin bölgeye iskân edilmesine Nogaylarla başlanmış, 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşından (93 Harbi) sonra Kırımlar, Tatarlar, Çerkezler, Papaklar, Rumeli Göçmenlerinin de bölgeye yerleştirilmesiyle kültürel bir çeşitlilik oluşmuştur (AİY, 1973).

Çukurova bölgesinde kırsal mimari mirasın şekillenmesinde özellikle 19 yy. da yaşanan üç temel kırılma noktası göze çarpsa da, 1980'li yıllarda özellikle Doğu

Anadolu başta olmak üzere iç göçle gelenler de yerleşim dokusunu etkilemiştir. Bölgede kırsal mimari mirasın şekillenmesinde etkili olan temel kırılma noktaları:

- 1865-1866 Fırka-i Islahiye ile göçebelikten yerleşik hayata geçişin zorunlu hale getirilmesi sonucunda konargöçer grupların (yörükler) oluşturdukları mimari (Halaçoğlu, 2010:75-76; Örmecioğlu, 2019).
- Osmanlının son döneminde Kırım Savaşı ile başlayan, kaybedilen savaşlar neticesinde zorunlu göçlerin yaşandığı ve ülkesine dönmek durumunda kalan Kırım, Kafkasya ve Balkanlardan gelen göçmenlerin yerleştirildiği köylerde oluşan mimari (Halaçoğlu, 2010:75-76; Örmecioğlu, 2019).
- Erken Cumhuriyet döneminde Cumhuriyetin kazanımlarından olan köy kalkınma politikaları ile 14 köyde yapılmış olan planlı yerleşimler, özellikle kamu binaları (Eres, 2008:41; Dik, 2016) dır.

Kırsal yerleşimdeki sakinlerin sosyal yapısı, dünya görüşü, kültürel değer ve normları, dini inanışları, iletişim alışkanlıkları, aile, akraba ve toplum ilişkileri, yaşam biçimleri, mekân kullanımı ile ilgili gelenekleri, konut deneyimleri gibi geleneksel olarak devam ettirdikleri sosyal ve kültürel yaşamı; bölgedeki yerel ve özgün kimliğin oluşmasına neden olmuştur. Bölgedeki konutların; doğal çevrenin olanakları kullanılarak taş, kerpiç ya da toprak ve ahşap malzemeden yığma yapım tekniği ile köy sakinleri ya da civar köylerdeki ustalar tarafından üretilmiş, çoğunlukla tek katlı, doğal bitki örtüsü olan saz demeti çatı örtülü yapılar olduğu söylenebilir (KEEA, 1967- 1981). Zamanla yerleşimcilerin aile üyelerinin genişlemesi, geçim kaynaklarının değişmesi ve teknolojinin gelişmesiyle ev tiplerinde de değişimler görülmeye başlanmıştır. Malzeme değişiminin çok sık görüldüğü köylerdeki plan düzleminde gerçekleşen değişimler genellikle yatayda mevcut yapıya oda eklenerek olmuştur (Baloğlu ve Soysal, 2000).

Yerleşimdeki mimariyi; doğal çevre özellikleri ile sosyokültürel yapıyı referans alarak, yöresel malzeme ve yerel yapım tekniklerini kullanarak ve

geleneklere dayalı olarak üretilen mimarlık olarak tanımlamak mümkündür (Baloğlu ve Soysal, 2000). Çevre ile bütünleşme isteğinden kaynaklanan bir durum olarak kırsal mimarlık ürünü yapılar içinde bulundukları çevrenin olanakları kullanılarak inşa edildiğinden köylerdeki yapılar karakteristiktir ve yere özgüdür. Yakın çevrede bulunan malzemelerin yerel işçilikle birleştirilip temel yapı sisteminin oluşturulduğu bu gelenek nesilden nesile aktarılarak süreklilik göstermiştir.

6.2. Adana İli, Ceyhan İlçesinin Kırsal Mimari Biçimlenmesi

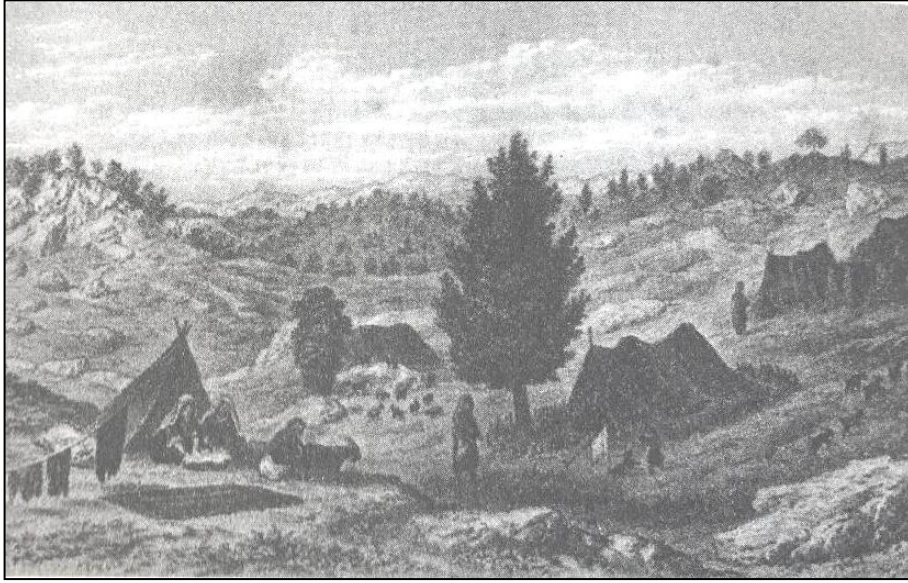
Cumhuriyet dönemi ve öncesinde halkın büyük çoğunluğunun köyde yaşaması, kırsal yaşam kültürünün anlaşılabilir olması adına bu köylerdeki yerleşim ve köy hayatını önemli bir olgu olarak karşımıza çıkarmaktadır. Bir dönemin sosyokültürel ve ekonomik yansımalarının somut karşılığını yerleşimdeki mimari oluşumlarda, parsel paylaşım ve organizasyonunda gözlemek ve değerlendirmek mümkündür. Ceyhan ilçesinde de kırsal mimari biçimlenmenin oluşumunda bölgede yaşayanların sosyokültürel ve sosyoekonomik durumu kadar bölgenin çevresel olanakları da etkili olmuştur. Tarih boyunca bulunduğu coğrafyadan dolayı birçok medeniyete ev sahipliği yapmış olan Ceyhan kendi bünyesinde birçok kültürün sentezlendiği çeşitliliğe sahip bir bölge olagelmıştır.

6.2.1. Ceyhan İlçesinin Sosyokültürel Yaşamı

Ceyhan Ovasında yerleşimin tarihi gelişimi, ova içinde yer alan höyüklerde yapılan arkeolojik kazılarla aydınlatılmaya çalışılmaktadır. Kazı çalışmalarının devam ettiği bu höyüklerden biri Ceyhan şehrinin 24 km. doğusunda, Tatarlı Köyü içinde, 35 metre yükseklikte ve 300x180 metre boyutlarındaki Tatarlı Höyüğünde Neolitik Çağı temsil eden katmanlardır (Başoğlu ve Kahya, 2016). Tatarlı Höyüğünde yapılan kazı çalışmalarında bölgede yaşayanların kültürel gelişimlerini gösteren bir takım bulgular ortaya çıkmaktadır. İçinde hububat saklanan ambarlar (silolar); Ceyhan nehrine akan dere yataklarından toplanan yuvarlak çakıl

taşlarından dairesel formda taban oluşturulup üzeri killi toprakla kapatılarak yapılmıştır (Girginer ve diğ., 2015). Kazılarla ortaya çıkan bu depolama birimleri Neolitik Çağ'da ovadaki verimli toprakların tarım faaliyetleri için kullanıldığını göstermektedir (Kurt, 2018).

Ovanın verimli toprakları her dönem bölgenin mimari şekillenmesinde etkili olmuştur. 19. Yüzyılda 1865 yılı civarında Vali Halil Paşa Adana'ya atandığında, göçebe olarak yaşayan Yörüklerin çadırları ve evleri harap edilerek Ceyhan yakınlarındaki köylerde yerleşik hayata zorlanarak bu dönemde sık ormanlık bir alan olan ve içerisinde yabani hayvanlar barındıran bölgenin tarım alanı olarak kullanılması sağlanmıştır (Yurtsever, 2015). 19.yy.'da Ceyhan, toplumsal kargaşanın olduğu, valilerin, derebeylerinin, aşiretlerin çatıştığı, insanların yoksul olduğu bir yerleşim yeridir (Yurtsever, 2015).

Şekil 6.1. Ceyhan İlçesindeki Yörüklerin Yayla Hayatı (Yurtsever,2018:66)

Kış mevsimlerini ovada yaz mevsimlerini yakın çevredeki yaylalarda geçiren Yörüklerin (Şekil 6.1) ve Osmanlı'nın kaybedilen topraklarındaki

göçmenlerin yerleşik hayata geçirilmesiyle beraber Ceyhan'ın özellikle kırsal bölgelerinde düzenli tarım ve ticaret hayatı da gelişmeye başlamıştır (Yurtsever, 2018). Bölgede bu dönem en çok ekilen ürün pamuktur, tarımda en çok kullanılan ziraat aleti ise ortalama beş kg ağırlığında, dört çeşit uç demiri olan, toprağın değişik dönemlerde işlenmesini sağlayan *Karasaban'dır*. Karabasandan sonra üç demirli kültüvator, pulluk, mibzer ve orak makinası bölge çiftçileri tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Bu dönemde geliştirilen ve kullanılan zirai aletlerle toprağın işlenmesi ancak öküzler aracılığıyla mümkün olmuştur (Halaçoğlu, 2010).

Bölgenin sosyokültürel durumu ülkenin siyasi durumu ile yakından ilgili olagelmıştır. İskân hareketi sonrası yaşanan değişimler ve Cumhuriyet döneminde yaşanan gelişmeler bölgenin kırsal mimarisi üzerine bir takım etkiler yaratmışsa da, 1980 li yıllara kadar bölgenin sosyokültürel özgünlük durumunun korunduğu söylenebilir (KEEA 81, AİY 91).

Bu dönemde yerleşimciler gündelik yaşam döngülerinde geleneksel yöntemleri devam ettirerek ısınmak için soba, ocak ya da tandır kullanıp kömür, odun, saman, tezek ve petrol yakmıştır (AİY, 1973). Evlerin iç ve dış mekanında ocağın tasarımı ve konumlandırılması plan organizasyonunda önemli bir yere sahiptir. Aydınlatma için kullanılan lüks, gemici feneri, gaz lambası ve kandiller duvarlarda açılan nişler ya da sofaya çıkan merdiven başlarındaki özelleştirilmiş mekânlarda konumlandırılmaktadır. Yemek yapmak için gaz ocağı, ocak, tandır, sac ve fırın kullanılmaktadır. Köylü kendi tarlasında ektiği buğdayı ilçede bulunan iki adet değirmenden köye en yakınındakinde işleyip un haline getirerek kışlık ekmek ihtiyacı için hazırlık yapmaktadır. Yapılan ekmeğin şekli ve pişirme tekniği köylerin kültürel farklılığına göre çeşitlilik göstermektedir (AİY, 1973).

İmece usulü yapılan işler örneğin ekmeklikte yapılan ekmekler, sofada, avluda ya da çatıda yapılan mevsimsel hazırlıklar köylerdeki toplumsal hayatın canlı geçmesine katkı sunarak kültürün sürekliliğini sağlamaktadır. Zaman zaman kendi aralarında köy meydanında, evlerin sofalarında ya da avluda toplanan köylüler, sosyal hayatlarını organize etmektedir.

Çevresel olanaklardan dolayı ova köyleri dağ köylerine nazaran dönemsel değişimlerden daha hızlı etkilenmiştir. Ulaşımın kolay olmasından dolayı şehirle ilişkisi daha çok olan ova köylüsü, şehirden buzdolabını, radyosunu, traktörünü alarak maddi olduğu kadar kültürel olarak da etkilenmişse de, Cumhuriyet dönemiyle birlikte okulun girdiği köylerde kültürel gelişimin çok daha hızlı olduğunu gözlemlemek mümkündür. Köy kalkınma projeleri ile köylerde açılan biçki-dikiş kursu, demircilik, marangozluk, köylünün kendi işini kendisinin yapabilmesi ve ustalık isteyen bu zanaatların genç nesile öğretilmesi; kültürel süreklilik adına büyük bir fırsat olarak değerlendirilmektedir.

Köylerde daha çok geniş aile tipi yer alırken aile; anne, baba, çocuklar, büyükanne ve büyükbaba, hala ve amcalardan meydana gelen ortalama 17-18 kişiden oluşan bir topluluktur. Ailelerde erkek çocuklar evlendiklerinde eşleriyle birlikte baba evine yerleştiğinden evlerde genelde ocak bulunan ayrı bir oda ya da yapılabiliyorsa evin yanına bir oda yeni evli çift verilmektedir (AİY, 1967).

6.2.2. Ceyhan İlçesinin Çevresel Özellikleri

Ateşli silahların keşfine kadar stratejik olarak önemli olan Gülek Boğazını kontrol eden grupların Çukurova'ya rahat ulaşıyor olmasından dolayı Ceyhan tarih boyunca çok işgal edilen bir bölge olmuştur. Ovalık bölgelerdeki güvenliğin sağlanması adına kaleler önemli savunma mekânları olup yerleşimlerin oluşmasına etki etmişlerdir. Bölgedeki işgal ve kervan yolu üzerinde bulunan Yılankale ile birlikte Dumlu, Anavarza ve Kozan Kalesi de ovanın korunması adına stratejik öneme sahiptir. Yılankale'nin güneybatı eteklerinde bulunan Sirkeli höyüğü Çukurova'nın büyük höyüklerinden biri olup, yapılan araştırmalarda buradaki yaşamın Hititlere kadar gittiği bilinmektedir (Ekmen, 2011).

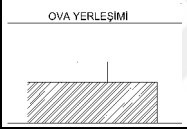
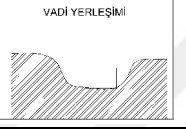
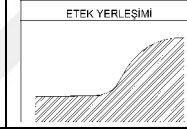
Ceyhan ilçesi fazla yüksek olmayan dağlık ve tepelik alanlar ile ovalık alanlardan oluşurken (Çizelge 6.1.) güneybatısında 758 metre yükseklikteki Misis Dağları (Nurdağı), güneyde ise 300-400 metre yükseklikte Uyuz Dağları bulunmaktadır (Ceyhan Kaymakamlığı, 2020). Daha çok ovalık alanı bulunan

bölge; Ceyhan Ovası olarak da bilinmektedir. Bölgedeki köylerin topoğrafik olarak yerleşim Çizelgesi aşağıdaki gibidir (Çizelge 6.2).

Çizelge 6.1. Ceyhan İlçesindeki Köylerin Topoğrafik Durumu (KEEA,1967-1981)

Dağlık Alan	Yayla	Ova	Dalgali	Toplam Yüzölçümü (Dönüm)
173.206	3.400	102.4291	222.431	1.423.328

Çizelge 6.2. Ceyhan İlçesindeki Köylerin Yerleşim Durumu (KEEA,1967-1981)

Ovada	Sırtta	Vadide	Etekte	Toplam Köy Sayısı (Ad.)
55	11	2	13	81
				

Çukurova'nın güneydoğusunda, yaklaşık son 4000 yılda gelişmiş, Türkiye'nin en genç delta ovalarından biri olan Ceyhan ovasını daha önceleri Seyhan ırmağı ile birlikte güneybatıya doğru akan Ceyhan ırmağı oluşturmaya başlamıştır. Jeomorfolojide “kazayağı tipi delta” adı verilen Ceyhan deltasının oluşmasında, Yumurtalık körfezinin suları ile Karataş'tan doğuya, körfez içine doğru uzanan Hurmaboğazı dalyanı-Torluk kıyı kordonunun koruyucu etkisi önemli rol oynamıştır (Oğuz, 2003). Bölgede sık görülen bitki örtüsü keçiboynuzu (harnup), sakız ağacı, murt (mersin), zakkum (kayacak), delice (yabani zeytin), sandal, kocayemiş, melengiç, karaçalı, gebere vb.dir (Ceyhan Kaymakamlığı, 2020).

Ceyhan Nehri, 509 km uzunluktaki bölgenin temel su kaynağı olup üzerindeki barajlarla Ceyhan ovasının önemli bir kısmı sulanmaktadır ve bölgenin sulu tarıma geçerek üretimin artmasına katkı sağlamıştır. Ortalama sıcaklığın

18.7°C olduğu bölgede Akdeniz iklimi görülmekte olup yazlar kurak ve sıcak, kışları ılık ve yağışlıdır (Ceyhan Kaymakamlığı, 2020). Mevsimsel döngüler mekân kullanımını da etkileyerek yazları dış sofa ya da avluda ana ağaç altındaki gölge alanda vakit geçiren köylüler ılıman geçen kış mevsiminde de dış mekân kullanımını devam ettirmektedir.

Yapılarda kullanılan malzemeler bölgenin konumu ve iklimi ile yakından ilişkili olduğundan barınma ihtiyacını da yakın çevredeki malzeme ve işçilik olanaklarını kullanarak çözümlemeye odaklı olan bölge halkı, kendi evini inşa ederken köy yakınında bulunan malzemeleri kullanmıştır. Doğal bitki örtüsünün, tavandaki ahşap kirişlerin üzerindeki çamur döşemenin altında ara katman olarak kullanımı, çatı örtüsü ve çit duvar örgülerindeki taşıyıcı olarak kullanımı, dağ ve dere kenarından toplanan taşların düzgün kesim ya da moloz olarak ana taşıyıcı duvarlarda ya da temellerde kullanımı ve köy yakınından çıkan toprağın çamur sıva ve kerpiç duvar yapımında kullanımı köylere göre çeşitlilik gösterse de, temelde benzer niteliktedir. Köyün bitki örtüsü çeşidini köydeki yapılardan tespit etmek ya da yapılan çamur sıvadan köyün yakınındaki toprak çeşit ve kalitesini söylemek mümkündür. Yörede yaygın olarak kullanılan çamur sıva, yapıların dış cephesinde, zemin kaplamasında ve çatısında; 10 teneke sarı killi toprağa 1 teneke buğday samanı ve alabildiği kadar su katılarak oluşturulmaktadır. Hazırlanan bu karışım her 8 saatte bir kürekle karıştırılıp 24 saat bekletilmektedir. Bu sayede harcın mayalanıp tutuculuğunun artırılması sağlanmaktadır. Her yıl bir kere Eylül ayında yapılmak için hazırlanan bu harç elle alınıp duvar yüzeyine uygulanmaktadır ¹.

1980 li yıllara kadar Ceyhan kırsal alanında yapılan evler için malzeme temin edilen köy adedi (Çizelge 6.3.), kullanılan yapı sistem ve malzemeleri (Çizelge 6.4.), köylerde bu malzemeleri işleyecek usta sayısı (Çizelge 6.5.), aşağıdaki Çizelgelerde verilmiştir. Çizelgelerden anlaşıldığı gibi bölgede en çok

¹15.12.2018 tarihinde Veysel Erdem Bozdağangil ve Enver Kabul ile yapılan görüşme

²30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakini Erol Arıkan ile görüşme

kullanılan yapı malzemesi; kerpiç, taş ve ahşap olduğundan marangoz, demirci ve duvar ustasının sayısı fazladır.

Çizelge 6.3. Ceyhan İlçesinde Yapı Malzemesi Temin Edilen Köy Adedi (KEEA, 1967- 1981)

Ağaç Ve Kereste	Kum Ocağı	Tuğla Ocağı	Taş Ocağı	Çakıl Ocağı	Kireç Ocağı	Toplam Köy Sayısı (Ad.)
3	23	1	16	18	3	64

Çizelge 6.4. Ceyhan İlçesindeki Köylerde Kullanılan Yapı Sistem ve Malzemeleri (KEEA, 1967-1981)

Taş	Çadır	Kerpiç	Çit duvar	Huğ	Tuğla	Toplam Malzeme Kullanımı (%)
17,4	5,2	34,3	3,2	39,2	0,7	100

Çizelge 6.5. Ceyhan İlçesindeki Köylerde Bulunan Usta Sayısı (KEEA,1967-1981)

Duvarcı	Demirci	Taşçı	Marangoz	Kuyucu	Toplam Usta Sayısı (Ad.)
147	56	39	152	30	424

6.2.3. Ceyhan İlçesinin Sosyoekonomik Özellikleri

Çukurova bölgesi tarih boyunca doğal kaynakların zenginliği, sosyoekonomik verilerin çeşitliliği ve bolluğu ile daima istenilen ve yaşam yeri olarak seçilen bir bölge olmuştur. Bu bölgenin en büyük ovası denizden 20-50 m yükseklikte ve 205.000 hektar genişliğindeki Ceyhan ovasıdır (AİY, 1991).

Genel olarak Ceyhan köylerinin geçim kaynağı tarım ve hayvancılık olduğundan birbirini tamamlayan bu iki iş kolu içinde iç ve dış mekânda kullanım alanları organize edilmiştir. Köylünün ticari hayatı gelenekleriyle sıkı sıkıya bağlı olup üretim ve tüketim arasında döngüsel ilişki ile ürettiğini kendisi tüketir niteliktedir. Tüm yılı geçirmek için tarlada üretilen ürünler avluda ya da tarlada

işlenip evlerinin zemin katında ya da avludaki özelleştirilmiş (ambar, tohumluk, mağaza vb.) mekânlarda saklanmaktadır. Fazla miktarda üretilen ürünler ise takas yöntemiyle yakın çevreyle ya da şehirlerde satılarak maddi kazanca dönüştürülmektedir.

Köylerde bulunan yerleşim alanları çevresinde doğal bitki örtüsünün yerini büyük ölçüde tarım alanları oluşturmaktadır. Ceyhan ilçesinde yaşanan iklimin uygunluğu ve verimli topraklarından dolayı bölgede yetiştirilen tarım ürünlerinde çeşitlilik oldukça fazladır. Ceyhan yöresinde tarım faaliyetleri kışın Ekim- Kasım; yazın Mart-Nisan olmak üzere yılda iki kere yapılmaktadır (KEEA, 1967-1981). Bölgede en fazla yetiştirilen başlıca tarım ürünü buğday olsa da özellikle pamuk, mısır, soya, yer fıstığı, hurma, nar, karpuz ve turunçgiller de ekilmektedir. Genellikle Ceyhan Ovasında ikinci ürün olarak yani buğday ve arpa hasadından sonra yaz döneminde mısır ekimi yaygındır (Ceyhan Belediyesi, 2020). Üretilen buğdayın bir kısmı ailenin tüketmesi için avluda yıkanır, serilir, kurutulur, yakın çevrede bulunan bir değirmende öğütülerek un haline dönüştürülür ve evdeki özelleştirilmiş mekânda saklanır.

Çukurova'da ilk pamuk faaliyeti 1830'lu yıllarda Adana'yı işgal eden Mısır Valisi Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın oğlu İbrahim Paşa tarafından başlatılmıştır (Kutluoğlu, 2002). Ovada sulu tarımın kullanılmasıyla 1980'li yılların başında soya fasulyesi, 1990'lı yıllarda ise mısır ekimi yaygınlaşarak pamuğun yerini almaya başlamıştır.

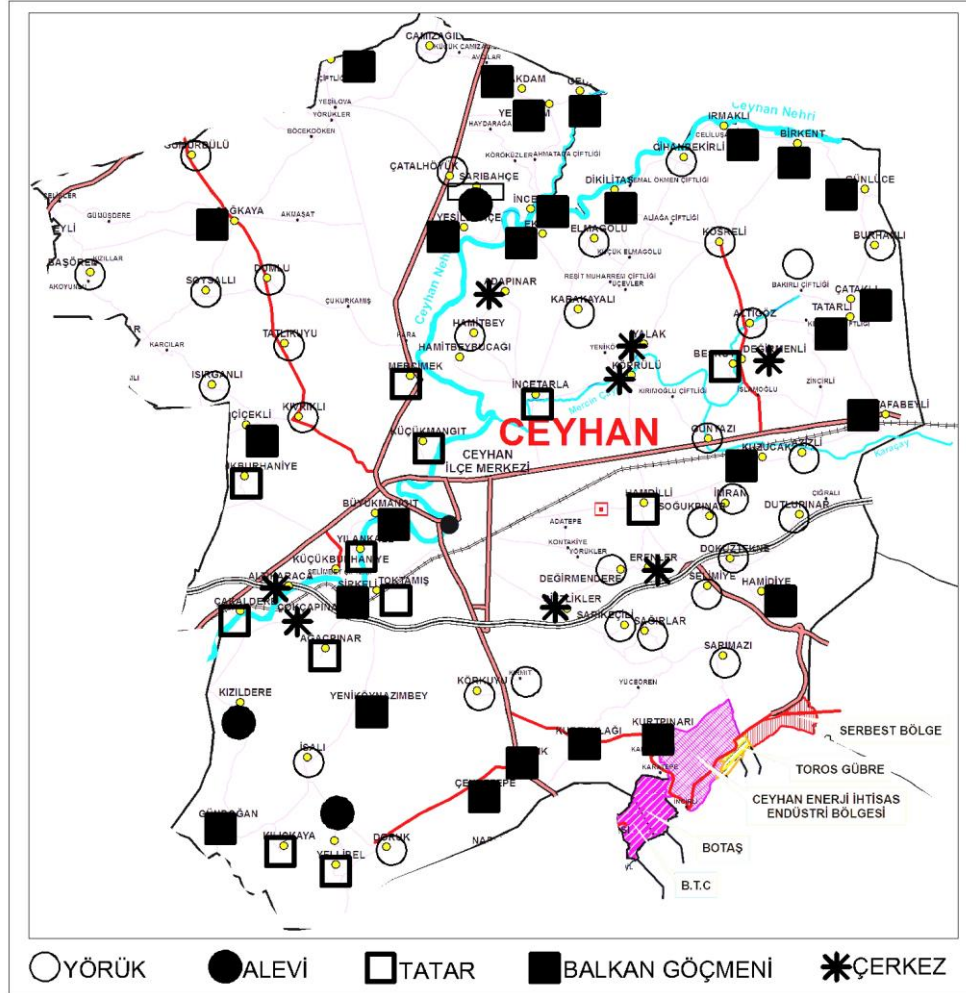
Osmanlı İmparatorluğunda yerleşik hayata zorlanan köylülere işlemleri için toprak tahsis edilip vergisi alınsa da, tarım yapmaları için yerleştirilen konargöçer olan Yörüklerin asıl geçim kaynağı hayvancılıktır ve imparatorluğun et, süt, yumurta gibi hayvansal ürünlerini temin ederek yerleşik halkla bütünlük sergilemeye çalışmışlardır (Halaçoğlu, 2010). Bu durum Ceyhan'da hayvan yetiştiriciliğini de tarım üretimi kadar önemli ve yaygın hale getirmiştir.

6.3. Ceyhan İlçesindeki Kültürel Çeşitlilik

Yukarıda açıklandığı gibi yapılan arkeolojik çalışmalarda bölgede yaşamın Neolitik çağda da olduğu ortaya çıkarılsa da, 19. Yüzyılda Ceyhan ilçesine yerleşim, yaşanan Rus savaşıdan sonra Kırım'dan gelen göçmen grupla başlamış, Osmanlı'nın çöküşünün hızlanmasıyla Kafkasya ve Bulgaristan'dan gelen göçmen gruplarla beraber 20.yy. ortalarına kadar devam etmiştir. Bu dönemde başka coğrafyalardan gelen göçmenler kadar Osmanlı İmparatorluğu bünyesinde göçebe olarak yaşayan Yörüklerin de iskân ettirilmesi ile bölgede yerleşik hayat biçimlenmiş ve atıl durumdaki verimli Çukurova toprakları işlenmeye başlamıştır.

Cumhuriyet döneminde, dönemin siyasi ve politik nedenlerinden dolayı Romanya ve Bulgaristan'dan göçler devam etmiş; bu dönemde yaşanan zirai - sınai kalkınmayla tarım ve sanayi açısından zengin olan bölgeye, İzmir, Aydın ve Doğu Anadolu'dan yaşanan iç göçlerle Ceyhan nüfus bakımından büyük artış göstermiştir. Türkiye'de modernleşme, 20. yüzyılın başlarında Cumhuriyetle beraber toplumsal ve mekânsal anlamda kendini göstermeye başlamış yeni bir dönemin oluşumuna yön vermiştir. Bu değişimin mekânsal etkilerini, kentsel ve kırsal yapı alanlarında geleneksel yapının dönüşümünde görmek mümkündür (Eres, 2008).

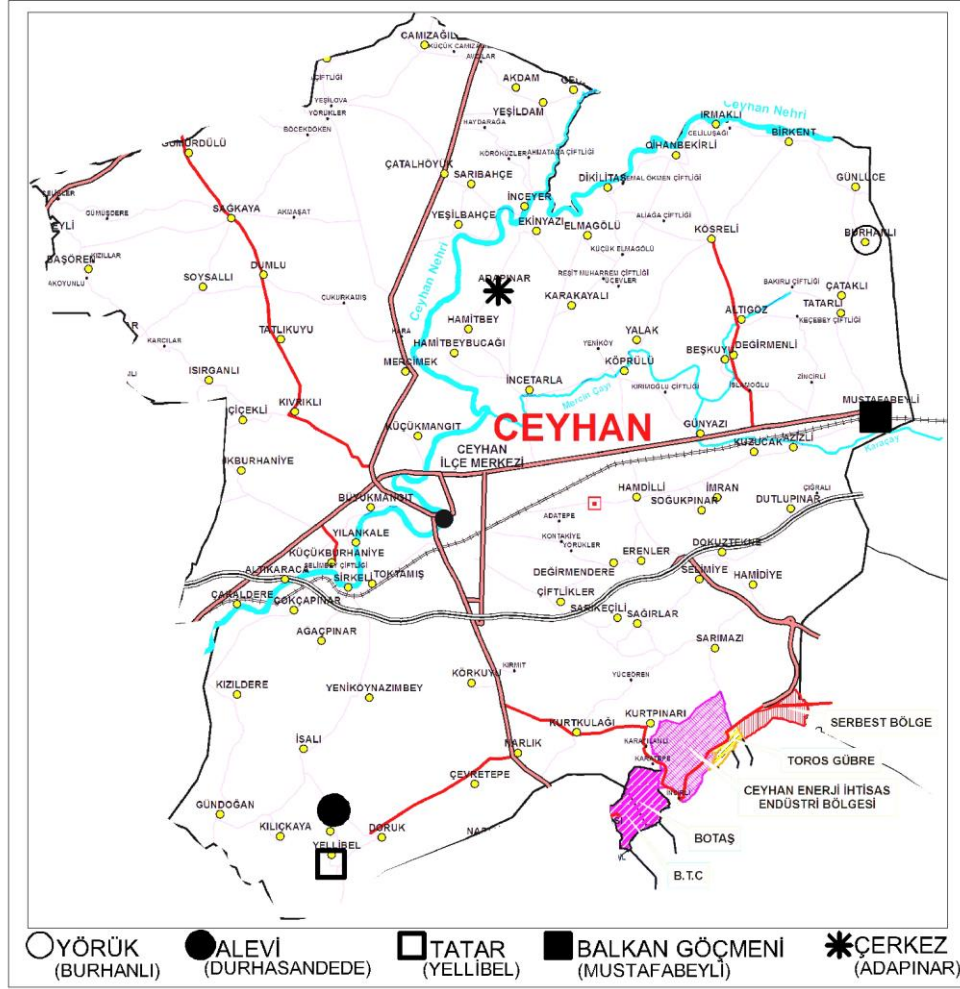
Kırsal yerleşimdeki geleneksel yapılar, geleneksel toplumsal yaşam biçimlerinin sürekliliğini sağlamak adına yakın çevrede bulunan malzeme ve doğal bitki örtüsünün nesilden nesile aktarılacak edinilmiş olan yapı yapma kültürüyle üretilmiştir. Ceyhan'a 19. yüzyıldan itibaren yerleşmeye başlayan farklı grupların geldikleri yerlerdeki geleneksel yapı tekniklerini beraberlerinde getirdikleri ve yerleştikleri bölgedeki çevrenin olanaklarının elverdiği ölçüde yapmaya devam ettirdiği kültürel yapı çeşitliliğini hem yapıların iç ve dış mekânındaki plan organizasyonunda hem de yapı sisteminde görmek mümkündür.

Şekil 6.2. Ceyhan İlçesinin Kültürel Çeşitlilik Haritası (Ceyhan Belediyesi'nden temin edilen harita yazar tarafından düzenlenmiştir.)

Yapılan alan çalışmasında Adana kırsal yerleşimlerinin, yaşayan kültür gruplarına göre farklılık gösterdiği; Yörük, Balkan Göçmeni, Tatar, Türkmen Alevi ve Çerkez olmak üzere beş ayrı kültür grubunun bölgedeki kırsal mimarinin oluşumunda etkili olduğu tespit edilmiştir. Yapılan kaynak taraması, arşiv taraması ve sözlü tarih araştırması sonucunda günümüze ulaşan kırsal mimari miras yapılarının en nitelikli örnekleri Adana özelinde Ceyhan İlçesi'nde bulunduğundan, çalışma alanı olarak Ceyhan İlçesi'nin eski köylerinin (yeni mahalleler) etnik

özellikleri harita üzerine işlenmiş, en fazla Yörük köyü (32 adet) olduğu görülmekle birlikte Balkan göçmenlerinin oluşturduğu köylerinin sayısının (26 adet) fazla olduğu, en az Alevi köyünün bulunduğu tespit edilmiştir (Şekil 6.2.).

Şekil 6.3. Ceyhan İlçesinin Kültürel Çeşitlilik Bağlamında Çalışılan Köyler (Ceyhan Belediyesi'nden temin edilen harita yazar tarafından düzenlenmiştir.)

Tez kapsamında Ceyhan İlçesi'nde alan çalışmasına konu olan köyler kültürel özelliklerine göre ayrılarak alt başlıklar halinde bulgular sunulmuştur. Ceyhan İlçesi'ndeki köylerde yapılan ön incelemeler neticesinde köylerde kültürel özelliklerin yansıtıldığının tespit edildiği ve tez kapsamında çalışılan köyler kültürlerine göre Yörükler, Aleviler, Tatarlar, Balkan Göçmenleri ve Çerkezler olarak ayrılmıştır. Çalışma kapsamında tespit edilen beş farklı kültürel özelliği temsil edebilmek amacıyla, her kültürel özelliğin mekânsal olarak en özgün şekilde günümüze ulaştığı beş köy tespit edilmiş ve çalışma bu köyler ile yansıttıkları kültürel, mekânsal özelliklere odaklanmıştır. Tez kapsamında Yörük köyüne örnek olarak Burhanlı, Alevi köyüne örnek olarak Durhasandede, Tatar köyüne örnek olarak Yellibel, Balkan göçmeni köyüne örnek olarak Mustafabeyli ve Çerkez köyüne örnek olarak Adapınar köyleri seçilmiştir (Şekil 6.3, Çizelge 6.6). Tezde incelenen köylerin aynı zamanda farklı konumlarda olmalarına özen gösterilmişse de, özgün kültürel yansımaların günümüze ulaştığı köyler öncelikli olarak seçildiğinden, vadide konumlanmış ve özgün kültürel ve mekânsal özellikleri bulunan bir köy tespit edilmediğinden, vadide yer alan bir köy alan çalışmasında yer almamıştır. Tezin bundan sonraki bölümlerinde Yörük kültüründen ve seçilen örnek köyün mekânsal özelliklerinden başlayarak yukarıdaki sırayla her kültürün özellikleri ve o kültüre ait çalışılan köyden elde edilen bulgular sunulmuştur.

Çizelge 6.6. Alan Çalışması Yapılan Köyler

Konumu	Ovada			Sırtta	Etekte
Etnik köken	Yörük	Balkan Göçmeni	Çerkez	Tatar	Alevi
Çalışılan Köy	Burhanlı	Mustafabeyli	Adapınar	Yellibel	Durhasan Dede
Nüfus	287	1600	217	170	87

6.3.1. Yörük Kültürü ve Yerleşim Özellikleri

Yörük, göçebe yaşam tarzını seçmiş topluluk anlamına gelen, Türkçe yürümek kelimesinden türemiş olan, Anadolu'ya yerleşen, konargöçer Oğuz Boylarını ifade etmektedir (Eröz, 1991). Yüzyıllardır Anadolu'da konar-göçer olarak yaşayan ancak yaşanan siyasal ve toplumsal nedenlerden 19. yüzyıl sonlarında göçebelikten yerleşik düzene geçen gruplar, yaşam tarzından dolayı Yörük olarak adlandırılmıştır (Gürbüz, 1997; Şahin, 2006). Osmanlılar döneminde şehir dışında yaşayan göçebe aşiretlere Türk-Türkmen, ovalık yerlerde yaşayanlarına da Yörük tabiri kullanılmış (Kuzucu, 2004), Yörük kelimesi yürüyüş halinde, göçebe anlamında ilk defa Osmanlı bürokratları tarafından ifade edilmiştir (İnalçık, 2011: 20). Anadolu'da yaylak-kışlak hayatı yaşayan Türkmenler için de kullanılan bu kavram 1990'lara kadar azalarak devam etmiş olsa da bu gelenek günümüzde orta ve batı Toroslarda sürdürülmektedir (Yener ve Gül, 2016). Yörükler, göçebe kültürüne uygun yaşantılarını diğer topluluklara göre daha uzun süre devam ettirip yerleşik düzene geç geçmiştir.

Yörüklerin yerleşik hayata geçişi ile beraber yaşamsal döngüleri de değişmeye başlamıştır. Örneğin göçer dönemde tohum ihtiyaçlarını besledikleri hayvanlardan elde ettikleri ürünleri takas ederek karşılamaktayken, yerleşik hayata geçince bu basit ticaret alışkanlığını bırakıp, ürünleri kentlerde satarak sosyoekonomik geleneklerinin değişmesiyle kentle kurulan ilişkilerini geliştirmişlerdir (Yener ve Gül, 2016).

Fiziksel olarak birbirinden uzak ve değişik ekolojik bölgelerde yaşayan Yörüklerde aynı ev plan tipinin sık görülmesi geleneksel göçebe Türk kültürünün etkisi olarak değerlendirilebilir (Demirarslan, 2011). Geleneksel göçebe çadırı, mekânsal düzen bakımından iki bölümden oluşmaktadır. Bunlar; geceleri yatılan ve özel alanı temsil eden çadır ve günlük hayatın geçirildiği, ortak alanı temsil eden çadır önüdür. Yerleşik hayata geçince eşyalar duvar içerisine girip çadırın ortasındaki ocak kenara çekilerek duvar içine gömülmüş, oda kapısının bir kenarı mutfak olarak düzenlenmiş ve tek hücre dokusu korunmuştur (Köse, 2005).

Köse'nin bildirdiğine göre Yörüklerin yerleşik hayata geçişte yaşadığı, sofasız tek odalı plan tipi sadece tek mekândan oluşmasına rağmen, yaşam alanı yani gündelik hayatın yaşandığı mekân, kapalı alan ve açık alan olmak üzere iki ayrı mahalden oluşur, ancak günlük hayatın büyük bölümü göçebelikten gelen alışkanlıkların sürdürülmesiyle daha çok açık alanda gerçekleşir. Günlük hayat oda önündedir ancak değişen doğal ve kültürel ortama uyum sürecinde bu açık alan avluya dönüşmüştür. Avlu içindeki merkez; ağaç (hayat ağacı/kaba ağaç/anıt ağaç), günlük hayatın büyük bir bölümünün geçirildiği mekândır. Değişen ihtiyaçlar neticesinde, tek odanın önüne, üzeri kapalı fakat çevresi açık bir sofa eklenmiştir. Gelişim sürecinde sonradan evin önündeki etrafı açık sofa kapatılarak iç sofa haline getirilmiş, bazı örneklerde hem iç hem dış sofa geleneği sürdürülmüştür. Çadır kültüründen gelen dışarıdaki açık ateş ise yakılmaya ve kullanılmaya devam etmiştir (Köse, 2005). İhtiyaçların değişmesi ve yaşanan çevreye uyum sürecine uygun olarak Yörük evinin plan tipi de eklenen mekânlarla değişime uğramıştır.

Göçebe Türk kültüründe doğa ile bütünleşmiş dışa açık hayat tarzı ve toplu yaşam olgusu, çadırın tasarımını belirleyen ana etkenlerdendir. Geleneksel göçebe kültüründe çadır geleneğinin etkisi ile ev oldukça küçük, sade ve yalın olup; eşyaları çok az sayıda, hafif ve basittir; ev sadece temel ihtiyaçların karşılandığı mekân olarak göze çarpar (Küçükerman, 1991; Ögel, 1978; Baykara, 2001).

XIX. yüzyılda Çukurova bölgesi, Yörük olarak adlandırılan göçer aşiretlerin kış döneminde kışladığı, yaz döneminde Toroslara çıktığı, şehirlerde belirli ailelerin hâkim olduğu devlet otoritesinden yoksun bir duruma gelmiştir (Gauld,1973). Tanzimat Dönemi politikalarıyla beraber merkezi otoritenin güçlendirilmesi, vergi ve asker alımının düzenlenmesi, ayrımcılığın ortadan kaldırılması, konar-göçer aşiretlerin iskân edilmesi gibi düzenlemeler yapılmışsa da özellikle göçebe aşiretlerin iskânı devletin önemle ele aldığı konulardan birisi olmuştur. Aşiretlerin iskâna zorlanmalarının nedeni ise vergilerini ödememeleri, askerlik hizmetini yerine getirmemeleri, yaylaya gidip gelirken yerli ahaliye verdikleri zarar ve ziyanlar, birbirleri ile olan mücadeleleridir. Ayrıca yol kesme,

hırsızlık, gasp, adam öldürme, ekinliklere ve zirai alanlara verdikleri zararlar nedeniyle bulundukları bölgenin asayiş ve emniyetini tehlikeye düşürmektedirler. Ülkenin en verimli arazileri olan, ancak terk durumdaki Çukurova’da aşiretlerin başıboş dolaşması problem olarak görüldüğünden göçebe aşiretlerin bu boş arazilere yerleştirilerek ovanın canlandırılması ve devlet otoritesinin sağlanması hedeflenmiştir (Sansar, 2013). Ceyhan Bölgesi’ne yerleştirilen göçebe aşiretlerin bu bölgeye yerleştirilmesinin temel amaçlarından biri; bölgedeki tarımsal alanın değerlendirilip, ülkenin kalkınmasına katkı sağlanmasıdır. Bölgede yaşayan Yörük gruplardan Ceritler, Ceyhan Nehrinin doğusundaki köylerde, Sırkıntılar Ceyhan Nehrinin batı ve kuzeybatı kesimlerinde, Avşarlar ise Ceyhan’ın kuzeyinde yoğun olarak bulunmaktadır (Yavuz, 2012).

Ceyhan bölgesinde yapılan alan çalışmasında Yörük kültürünün nispeten devam ettirildiği ve kırsal mimarlık mirasının günümüze ulaştığı yapıların yer aldığı köyler; *Burhanlı, Doruk, Günyazı, İsalı, Kurtkulağı, Yeniköy ve Nazımbey* olarak tespit edilmiştir. Dokunun bütün olarak korunduğu ender köylerden olduğu için Burhanlı örnek köy olarak seçilmiş, özgün mimari niteliği korunmuş olan 15 adet yapı seçilerek fotoğraf ve rölöveler ile belgeleme çalışmaları yapılmış ve değerlendirilmiştir.

6.3.1.1. Burhanlı Köyü (Mahallesi)

Hazar Denizi’nin kuzeyinden, yaşadıkları kuraklık nedeniyle göç eden Türkmen boyunun Karakoyunlu aşiretinden olan Burhanlı Köyü sakinlerinin ataları, geçim kaynağı hayvancılık olan Yörüklerdendir². Konya’nın Karaman İlçesi’nde göçebe hayatı yaşayıp hayvancılıkla geçinirken Enlioğlu Hasan’ın 1800’lü yılların başında bir aşiretle olan kavgası, dönemin valisine bildirilmiş, vali de iki aşiret reisini çağırarak, yerleşik hayata geçmeleri tavsiyesi ile iki aileyi barıştırmıştır (Url 28). Bu tavsiye üzerine Enlioğlu Hasan Mersin yakınlarında

²30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakini Erol Arıkan ile görüşme

Burhan Köyü'nü kurmuş ve ailesi ile beraber yerleşik düzene geçmiştir. Zaman içerisinde aile genişleyip hayvancılıkla geçim zorlaşmaya başlayınca kurdukları Burhan Köyü civarında tarıma elverişli arazi az olduğundan, 1830'lu yıllarda toprakları tarıma elverişli olan Çukurova'ya gelmeye karar veren Enlioğlu Hasan'ın çocuklarından Hümmet ile Halil şimdiki Ceyhan'a bağlı Mustafabeyli civarında, Tatarlı Köyü yakınlarına yerleşmişlerdir. Bir süre sonra bu köyün halkıyla anlaşamamaya buradan da göç edip altı kilometre kadar kuzeyde şimdiki Burhanlı Köyü'nü kurup tarımla uğraşmaya başlamışlardır³.

6.3.1.2. Burhanlı Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri

Burhanlı Köyü, Adana İlinin, Ceyhan İlçesine bağlı, Ceyhan İlçe merkezine 36 km uzaklıkta olan bir yerleşimdir (Şekil 6.4.). Toplam nüfusun 2019 yılı itibarıyla 287 kişi olduğu köyde hane sayısı 159'dur (Url 29). Köy yerleşik alanını; ovada, düzlük alanda toplu olarak yapılmış konutlar ile Haliliye- Akfatma yolunun diğer yollarla kesiştiği kavşaktaki cami, muhtarlık, kahvehane, sağlık evinin bulunduğu köy merkezi oluşturmaktadır (Şekil 6.5.). 1934 yılında yapılmış olan köy okulu, köyün güney ucunda yer almaktadır. Okulun avlusunda bulunan muallim lojmanları ve okulun kendisi Cumhuriyet döneminin özgün eserleri arasındadır ve ünlü edebiyatçı Yaşar Kemal'in okuduğu okul olması nedeni ile de anı değerine sahiptir. Köy okulunda taşınmalı eğitim nedeniyle eğitim-öğretim yapılmazken, okulun bahçesi köyde yaşamakta olan çocuklar için oyun alanı olarak kullanılmaktadır. Köyün camisi yaz kış aktif olarak kullanılırken, köy halkı için bir toplanma alanı olan köy kahvesi işlevselliğini sürdürmektedir⁴.

³30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü muhtarı Mehmet Oğuz ile görüşme

⁴30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakini Muazzez Arıkan ile görüşme

Şekil 6.4. Burhanlı Köyünün Konumu (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir)

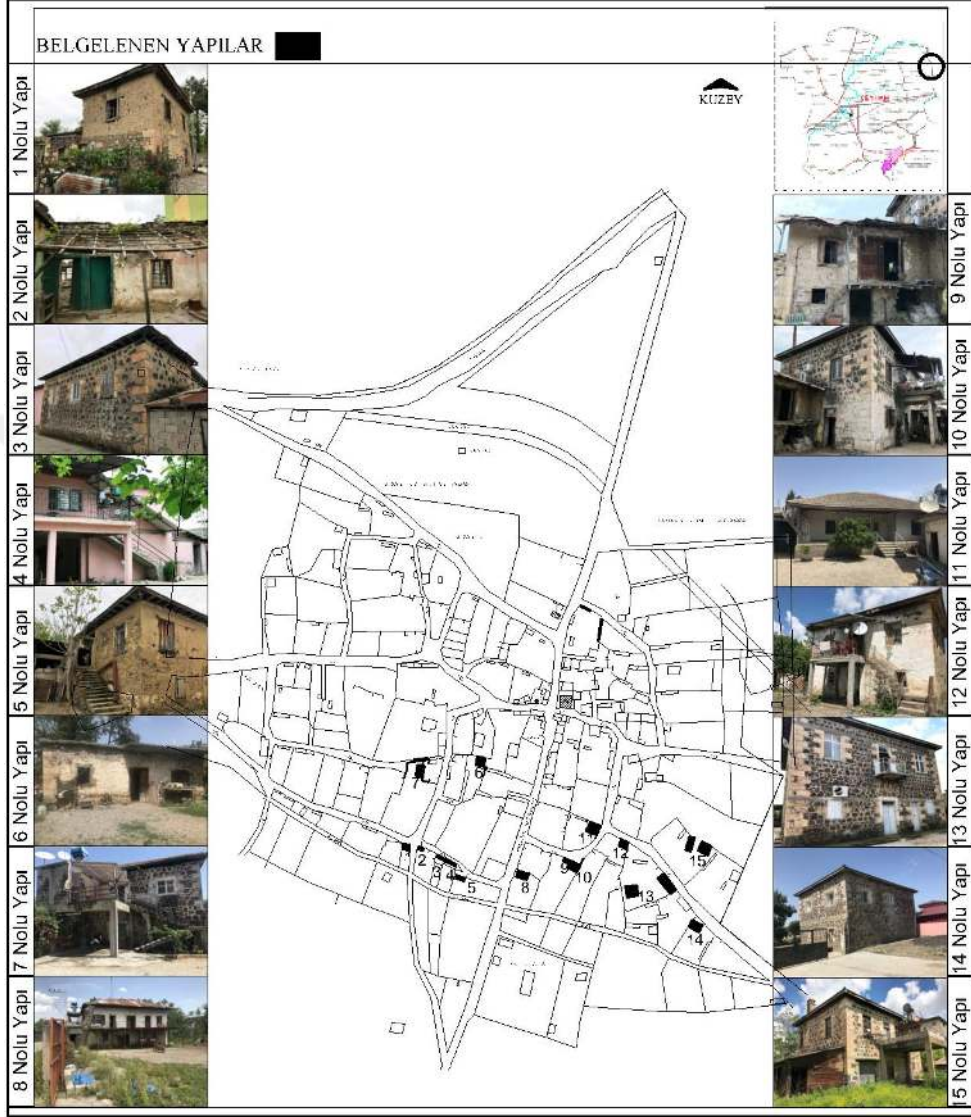
Şekil 6.5. Burhanlı Köyünün Yerleşim Karakteri ve Sokakları (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

Yerleşimin gelişimi hakkında derlenen bilgiler, yerleşim alanında yaşayanların akraba topluluğu olduğunu göstermektedir. Yapılan görüşmelerde, bu alana 1930’larda yerleşildiği, ilk yerleşimcilerin yapı inşasında kerpiç malzeme kullandıkları ve ağırlıklı olarak hayvanlarla iç içe kullanılan birimleri inşa ettikleri anlaşılmaktadır. 1950’ler ve sonrasında nüfusun artmasıyla geleneksel konut üretim süreçleri gelişmeye başlamıştır. Kendilerini Yörük olarak tanımlayan yerleşim sakinleri, Burhanlı Köyü’ne gelmeden önce *konar-göçer* olduklarını belirtmektedir⁵.

Burhanlı Köyü’nde görüşmelerden aktarılan ifadelerden de anlaşıldığı üzere yayla ile (Zorkun Yaylası) olan bağlantı, mekân algısı ve yaşam biçimi kısmen de olsa devam etmekte, yerleşik hayata geçişle başlayan tarım kültürünün yanı sıra hayvancılık faaliyetleri temel geçim kaynağı olarak sürdürülmektedir. Yerleşimin çoğunluğunu oluşturan iki katlı yapıların avlu ve zemin kat organizasyonlarında öncelik, hayvan barınakları, yemlik, ambar, tohumluk, mağaza gibi üretim alanları iken üst kat yaşam alanları olarak biçimlendirilmiştir. Hayvan barınaklarının zemin katta olması hem hayvanların korunması hem de kış mevsiminde hayvanların ortama yaydığı ısıdan faydalanılması için geliştirilmiş bir çözümdür.

Köyün geleneksel yapı kültürünü evin kendisi kadar avlusunda bulunan öğelerde de görmek mümkündür. Hem ocağın (ekmeklik) hem de çoğu evde hela, kuyu, anıt ağaç gibi mekânların avluda bulunması açık alanların aktif olarak kullanımına neden olmaktadır. Evlerin çoğunun iki katlı ve sofalı plan tipinde inşa edildiği köydeki temel yapı malzemesi, taştır (Şekil 6.6).

⁵30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakinleri Hasan Bekiroğlu ve Erol Arıkan ile yapılan görüşme

Şekil 6.6. Burhanlı Köyü Nitelikli Yapı Çizelgesi (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastr haritası yazar tarafından düzenlenmiş, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

6.3.1.3. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi

Burhanlı köyünde konutların dört âdeti parsel kenarına, dokuz âdeti yol kenarına, iki âdeti de parsel ortasında çoğunlukla avluyu cephe alacak şekilde yerleşmiştir (Çizelge 6.7.). Köyün parsel düzeni, zaman içinde yaşanan evlilik ve ölüm gibi nedenlerden dolayı parsellerin miras yoluyla bölünmesiyle büyüklük olarak değişse de, yapıların parseldeki konumlanma şekillerinin, bir başka deyişle Burhanlı Köyü'nde ilk yerleşim sırasında biçimlenen parsel düzeninin, sonraki yıllarda yapılan yeni yapılarda da devam ettirildiği görülmektedir (Şekil 6.7.). Parseller köy merkezinde nispeten daha küçük, köy çeperlerine doğru ise daha büyük olsa da merkezde büyük parsellere ve çeperde daha küçük parsellere de rastlanmaktadır. Yapılan sözlü görüşmeler neticesinde çeperdeki küçük parsellerin miras yolu ile bölündüğü için küçülmüş olduğu anlaşılmıştır⁶.

Burhanlı köyünde yapılar, parselde genellikle kuzey-güney aksı yönünde konumlandırılmış olup, güneyde avluya yer verilmiş, yapıların girişi de çoğunlukla güney cepheden sağlanmıştır. Parselde konut yapısı dışında, kültürün dış mekân organizasyonundaki yansıması ve köylünün üretim şeklinin göstergesi olarak ahır, ocak (ekmeklik), ambar, anıt ağaç, kuyu vb. diğer yapıları öğeler yer bulmuştur (Şekil 6.8.).

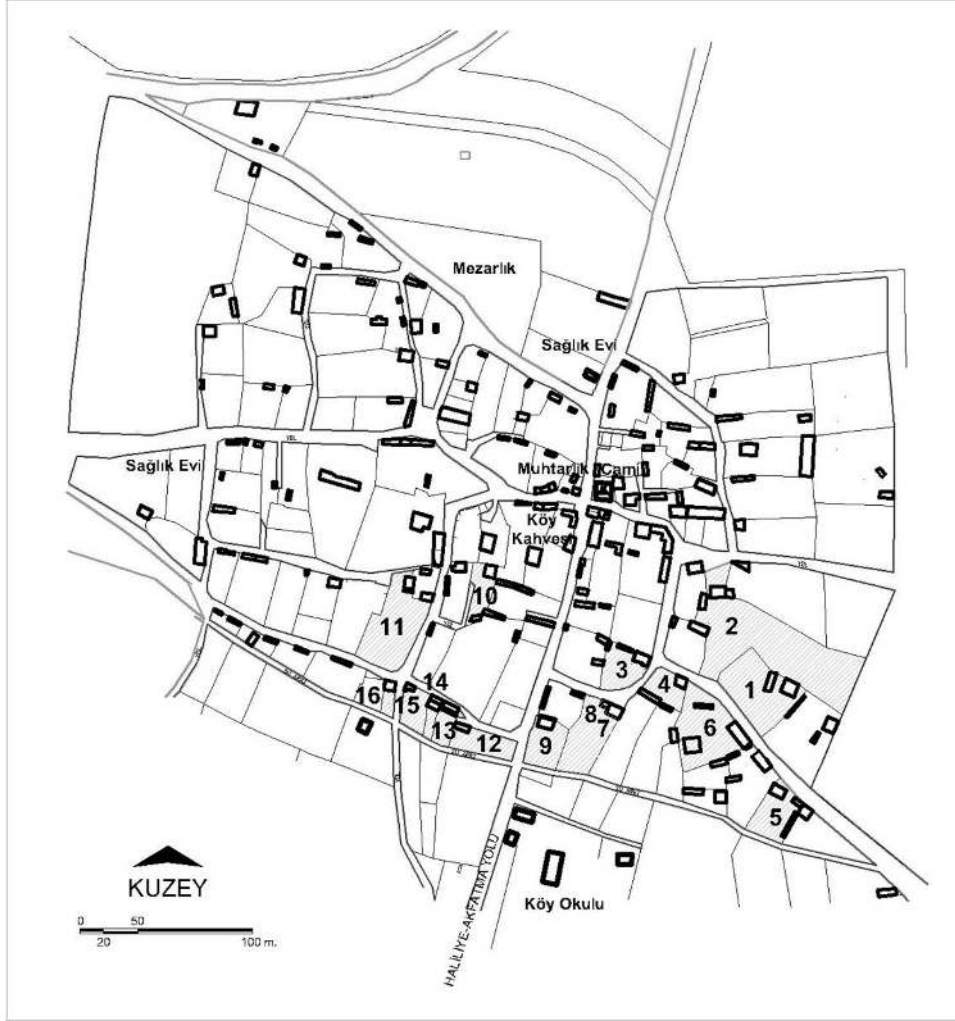
Çizelge 6.7. Burhanlı Köyünde Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi

Giriş Yönü		Yapıların Parseldeki Konumlanışı		
Güney	Diğer	Parsel Kenarına	Parsel Ortasına	Yol Kenarına
15	2 (güney+diğer)	4	2	9

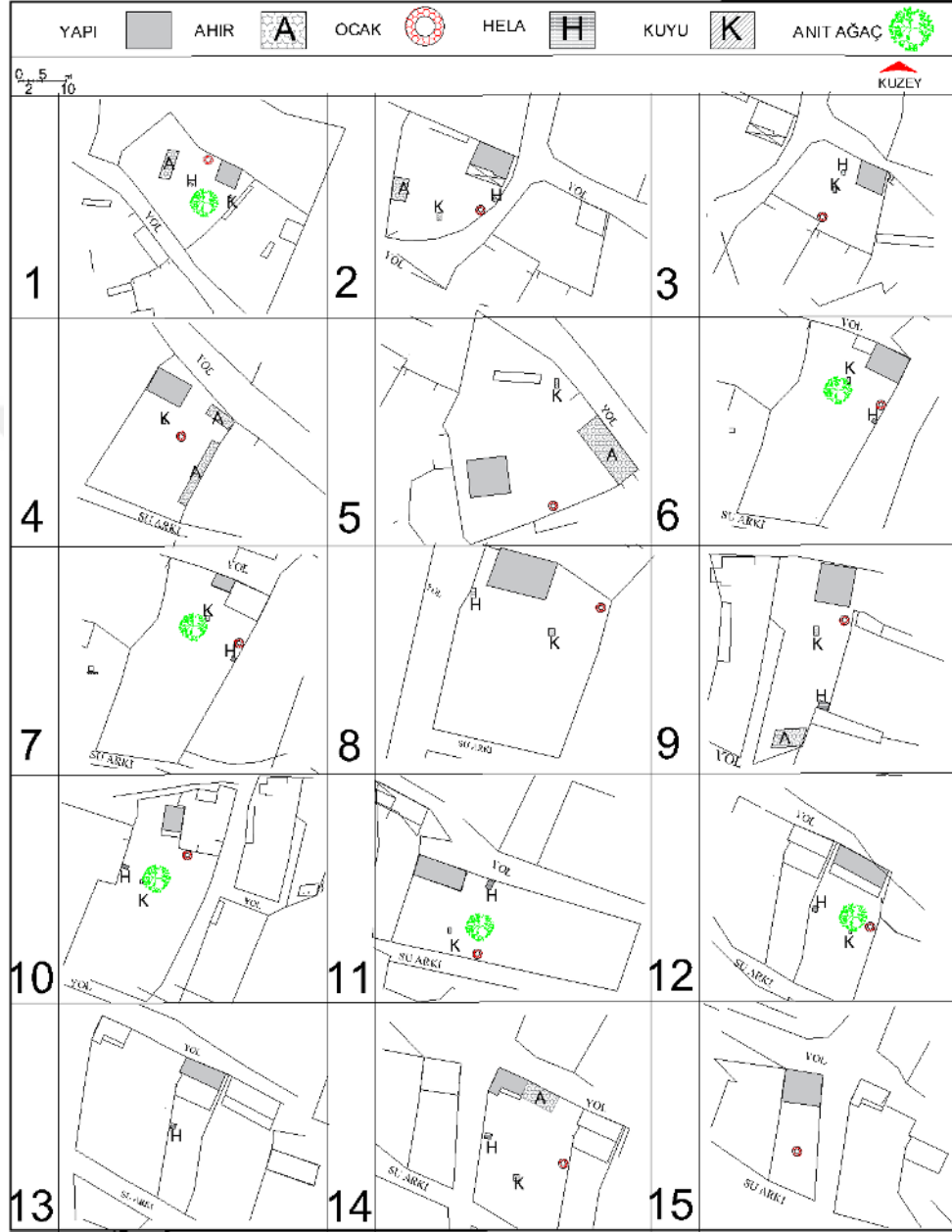
Bu öğeler her parselde aynı şekilde, konut yapısıyla ve birbirleriyle benzer ilişkide konumlandırılmış olmasa da parselin boyutuna göre çoğunlukla en az üç öğenin açık alanda konumlandırıldığı görülmektedir. İncelen 15 yapının 14'ünde

⁶30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakini Yaşar Arıkan ile yapılan görüşme

parsel içinde ocak, 3'ünde kuyu, 12'sinde hela, altısında ahır ve altısında anıt ağaç olduğu tespit edilmiştir.

Şekil 6.7. Burhanlı Köyünde Bina-Parsel İlişkisi ve Çalışılan Yapılar (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastro haritası yazar tarafından düzenlenerek hazırlanmıştır).

Şekil 6.8. Burhanlı Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları

6.3.1.4. Burhanlı Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

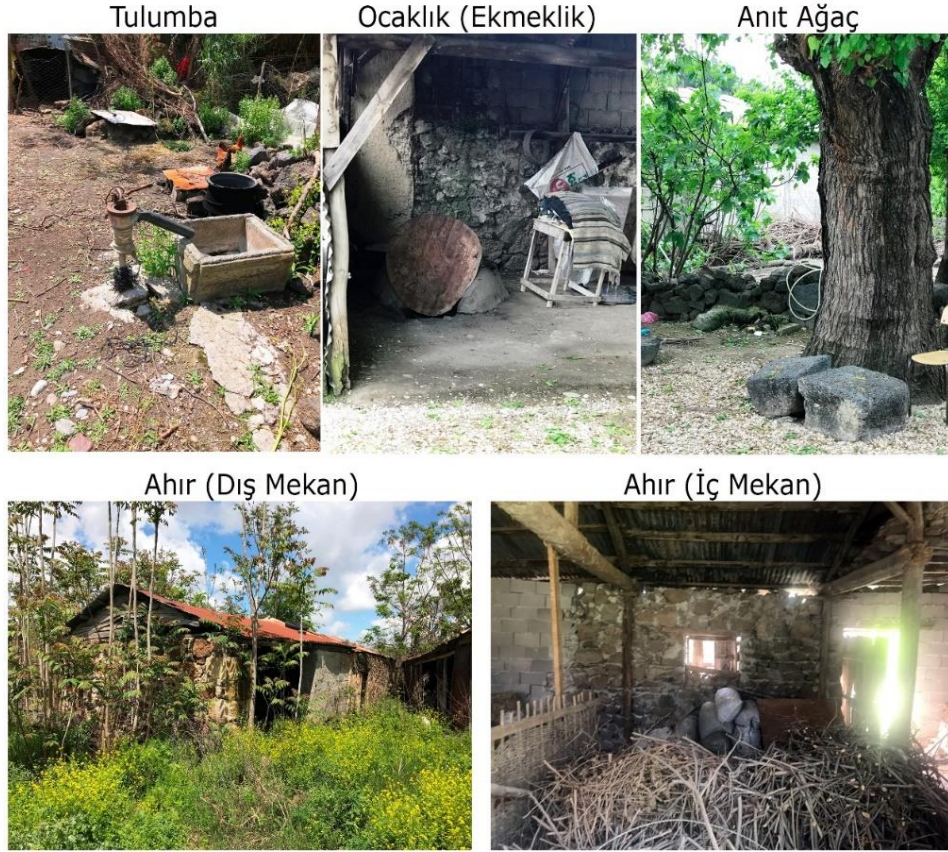
Burhanlı Köyünde yaşayanların temel geçim kaynağı olan hayvancılık için daha önceleri konut içi çözümler üretilmişse de avlunun bir köşesine yöresel malzemeler kullanılarak yapılmış olan ahır, ocak, hela, kuyu örnekleri de tespit edilmiştir (Çizelge 6.8.). Gündelik ihtiyaca göre oluşturulan avluda; hayvancılık için gerekli olan malzemelerin depolandığı açık alan (çoğu zaman samanlık), kışın ısınma amaçlı kullanılan odun v.b. yakacakların yığıldığı alanlar, özellikle ekmek pişirmek amaçlı kullanılan içinde yere gömülü, yaklaşık 100 cm çapında ve 40 cm yüksekliğinde kerpiç ya da tuğlanın dairesel formda dizilip üzerine çamur sıva yapılarak oluşturulan, ön tarafı odun atmak için üst tarafı da sac yerleştirilip ekmek pişirmek için boş bırakılan ocağın bulunduğu ocaklık (ekmeklik) denilen alanlar, kültürel olarak süregelen yaşam biçimi ve mekân organizasyonu arasındaki ilişkiyi göstermektedir.

Çizelge 6.8. Burhanlı Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılımı
Çizelgesi

Ocak	Anıt Ağaç	Avlu Duvarı	Hela	Ahır	Kuyu
14	6	8	12	6	13

Yerleşik düzene geçişin ardından doğal çevre koşullarının etkisiyle değişen ihtiyaçlar doğrultusunda yapılmaya başlanan tarımsal faaliyetler için gerekli olan tohumluk, mağaza, ambar gibi tohumun ya da hasatın depolandığı ve korunduğu mekânlar konut içinde olsa da konut dışında avlu içinde de görülebilmektedir. Genellikle evin girişine yakın bir yerde ve avlu içinde konumlandırılan ocaklığa yakın bir yerde bulunan anıt ağaç (çoğu zaman dut ağacı) ev halkının uygun hava koşullarında toplanıp, altında oturduğu, yemek yediği, gündelik hayatının bir bölümünü geçirdiği ve sosyalleştiği alandır (Şekil 6.9.). Sonradan yapılmış olan evlerde yapının içinde yer alan hela köyün ilk kurulduğu zamanlarda avluda yer

almaktadır ve bu tip örnekleri günümüzde sıklıkla görmek mümkündür. Avluda bulunan tulumba ya da kuyu ise birkaç aile tarafından ortak kullanılmaktadır.

Şekil 6.9. Burhanlı Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler (Yazarın Arşivi)

6.3.1.5. Burhanlı Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Burhanlı Köyündeki konutlarda iç mekânda yaşam alanlarını; odalar, sofa ve mutfak oluşturmaktadır. Odalar birbirine benzer nitelikte olup, içinde yüklük, hamamlık, kapaklı niş (*mahmil*), kapaksız niş (*tağa*) gibi kültürün yansıması olan öğeler yer almaktadır (Şekil 6.10.). Yüklük; ahşaptan (çoğu zaman çam) yapılmış, ev halkının gece uyumak için kullandığı döşek, yastık ve yorganın sabah katlanıp

istiflendiği gece olunca yeniden açıldığı, bazı evlerde yanında hamamlık bulunan mimari bir öğedir. Hamamlık; yüklüğün yanında 80x190 cm ebatlarında daha çok yıkanmak için kullanılsa da abdestlik olarak da kullanılan bir alandır. Kapaklı niş (*mahmil*); konut sakininin özel eşyalarını sakladığı, duvarda yaklaşık 50x80 cm ebatlarında açılmış nişe ahşap kapak ve kilit takılan bir öğedir. Kapaksız niş (*tağa*) ise duvar içinin oyulması ile oluşturulan, ebat ve form olarak değişiklik gösteren, gaz lambası, kibrit, gözlük, ilaç v.b. eşyaların konulması için geliştirilmiş bir öğedir.

Mutfak olarak kullanılan odalarda çağlık ve ocak bulunması bu odanın diğer odalardan işlevsel olarak ayrıldığını göstermektedir. Yüklük duvarı odaların ortak özelliklerinden biridir. Yıkanmak için “yunmalık” denilen ve yüklük dolabının içinde bulunan mekânlar kullanılsa da, köyün ilk yapılan konutlarında *çağlık* denilen, genellikle zemin kotundan 10 cm daha yüksek bir yükselti ile çevrelenmiş kare formundaki alanlar da bu amaçla kullanılmıştır. Çağlık, aslen yıkanmak amaçlı yapılsa da bulaşık ve çamaşır yıkamak gibi değişik işlevler için de geliştirilmiş bir çözüm olarak kendini göstermektedir. Burhanlı Köyünde ocak, konut içinde ve/veya avluda olmak üzere iki şekilde kendine yer bulmuştur. Konut içinde olan ocaklar; zemin kotundan başlayan bulunduğu duvar oyularak oluşturulmuş, 100 x 70 cm ebatlarında bacası duvar yüzeyinde tavana kadar devam eden, tuğla ya da kerpiç üzerine çamur sıvalı olarak yapılmış yanında genellikle çağlık bulunan bir öğedir. Bazı konutlarda hem avludan kapalı alana geçişi belirlemek hem de temiz ve kirli alanı ayırt etmek açısından yörede *eşik* olarak adlandırılan, zemindeki 10-20 cm kot farkı ile özelleştirilmiş yaklaşık 100 x100 cm ebatlarında öğeler de bulunmaktadır. Burhanlı Köyünde incelenen 15 geleneksel evin iç mekânlarında 12 adet ocak, yedi adet çağlık, beş adet hamamlık, beş adet yüklük, dört adet eşik, iki adet lambalık, iki adet kapaklı niş (*mahmil*), üç adet kapaksız niş (*tağa*) bulunduğu tespit edilmiştir (Çizelge 6.9.).

Çizelge 6.9. Burhanlı Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Cağlık	Hamamlık	Yüklük	Eşik	Lambalık	Kapaklı Niş(Mahmil)	Kapaksız Niş(Tağa)
12	7	5	5	4	2	2	3

Şekil 6.10. Burhanlı Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler (Yazarın Arşivi)

6.3.1.6. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri

Çalışma kapsamında Burhanlı Köyündeki 15 adet konut incelenmiş ve tipolojik özellikleri belirlenmiştir (Şekil 6.12.). Burhanlı Köyünde genellikle iki katlı yapılar görülse de az oranda tek katlı yapılar da bulunmaktadır (Çizelge 6.10.). Avlu içinde yer alan iki katlı konutlarda zemin kat, bazı evlerde konut, bazı evlerde de ailenin geçim kaynağına göre ambar, yemlik, samanlık, mağaza veya ahır olarak kullanılmaktadır. Köydeki konutların plan tipolojisinin oluşumunda sofanın en etkili öge olduğu ve odaların organizasyonunu biçimlendirdiği görülmektedir. Bütün oda kapılarının açıldığı alan olarak, gün içinde zamanın en çok geçtiği ana mekân olan sofa; Yörük kültüründen gelen açık alanda olma

isteğinin sonucu olarak değerlendirilmektedir. Köyün yapılmış ilk konut örneklerinde sofa; etrafı açık, üstü kapalı, açık alana daha yakın bir mekân iken zamanla yerleşik düzene adaptasyon sürecinde önce dış ve iç sofanın birlikte kullanıldığı daha sonra ise sadece iç sofanın bulunduğu örneklerle dönüşmüştür. Yerleşimdeki evlerde merdiven genellikle sofada yer alırken köydeki ilk yapılarda dış sofada olup ilerleyen zamanlarda iç sofaların içinde yer almaya başlamıştır. Dış sofada yer alan merdivenler genellikle taş, iç sofada yer alan merdivenler ise ahşap malzemeden yapılmıştır (Şekil 6.11.). Merdiven bitiminde yer alan ve ilk yapıldığında gaz lambasının yerleştirildiği ahşap platform günümüzde ekmek koymak gibi farklı amaçlarla kullanılmaktadır. Çalışma yapılan on beş örnekte, doğal topografik koşulların konut üretim sürecini etkilemediği, kot farkının zemin ve birinci katların ayrıştırılmasında kullanıldığı görülmüştür.

Çizelge 6.10. Burhanlı Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Tek Katlı			İki Katlı		
3			12		
Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma	Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma
1	2		1	6	5

Şekil 6.11. Yörük Evinde Merdiven Detayı (Yazarın Arşivi)

Şekil 6.12. Burhanlı Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları

6.3.1.7. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri

Burhanlı Köyündeki geleneksel yapılarda kullanılan yapı malzemesi genellikle ahşap, kerpiç ve taştır (Şekil 6.13.). Yapılarda kullanılan malzemeler bölgenin konumu ve iklimi ile yakından ilişkili olduğundan kolaylıkla erişilebilir bir malzeme olan taş ve kerpicing yaygın olarak kullanıldığı görülmektedir (Çizelge 6.11.). Dere yatağından elde edilmiş olan moloz taş, genellikle konutların temellerinde ve zemin kat duvarlarında, yakın köy olan Yassıca (Leçe) Köyü'nden getirilen kesme taş; köşelerde daha çok ana taşıyıcı olarak, köyün yakınında bulunan topraklıktan alınan topraktan elde edilen kerpiç ise kimi yapıların ara duvarlarında, kimi yapıların da taşıyıcı duvarlarında kullanılmıştır⁷. Yığma kargir yapım sistemi ile inşa edilen yapıların derzleri arasında çamur, harç olarak kullanılmıştır. Yapıların cephelerinin kesme taş olduğu ya da kerpiç duvarların üzerine kireç sıva yapıldığı görülmektedir.

Köydeki geleneksel dokunun oluşumunda önemli yer tutan taş duvarlar aynı zamanda avlu duvarlarında da kullanılmıştır. Üst katlardaki ara bölmelerde taşın kullanılmadığı yerlerde çoğunlukla ahşap çerçeve arası dolgu malzemesi olarak kerpiç kullanılmıştır. Döşemeler ise çoğunlukla ahşap kirişler (çoğunlukla kavak ya da meşe) üzerine ahşap kaplama tahtası kullanılarak inşa edilmiştir. Kirişlerde kullanılan ahşapların bir kısmı düzgün kesim kereste olsa da genellikle kaba yonu ağaç gövdesinden oluşmaktadır. Temel duvarlarının devamında ana taşıyıcı sistem olarak kullanılan 60 cm kalınlığındaki moloz taş duvarlar, yüzeyleri düzeltilerek, sarsılmaya ve yıkılmaya karşı birbirleriyle ilişkili ve bağlantılı bir şekilde örülmüştür. Duvarlarda bağlayıcı olarak kullanılan ahşap hatıllar, her iki-üç metrede bir, duvarın hem iç hem de dış yüzüne yerleştirilmiştir. Döşeme ve damların yapımı sırasında, ilk olarak (kavak ya da meşeden yapılan) kirişler ya da kaba yonu ahşap ağaç gövdeleri, taş duvarların üzerine yerleştirilmiştir.

⁷30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakini Yaşar ve Muazzez Arıkan ile yapılan görüşme

Şekil 6.13. Burhanlı Köyündeki Konutların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri (Yazarın Arşivi)

Mekânın büyüklüğüne göre bölücü duvarların olmadığı ahır ya da depo gibi mekânlarda, kirişlerin ağırlığını taşımak amacıyla meşeden yapılma başlıkları olan ahşap dikmeler (çoğu zaman ağaç gövdesi) kullanılmıştır. Taşıyıcı kirişlerin üzerine, ahşap döşendikten sonra köyün topraklığından alınan sarı killi toprak+saman+su karışımından oluşturulan çamur tabakası yerleştirilmektedir. Damlarla beraber zeminde de uygulanan bu çamur katmanı sıkıştırılıp çamurun su geçirimsizliği engellenmektedir ⁸.

Çizelge 6.11. Burhanlı Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Duvar			Çatı		Merdiven			
Taş	Kerpiç	Karma Taş+Kerpiç	Teras	Kırma	İç Sofada		Dış Sofada	
					Taş	Ahşap	Taş	Ahşap
10	2	3	1	14		7	5	

⁸30.04.2019 tarihinde Burhanlı Köyü sakini Ahmet Demirel ile yapılan görüşme

6.3.1.8. Burhanlı Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar

Burhanlı Köyündeki yapılarda görülen bozulmalar daha çok değişen ihtiyaçlara göre gerçekleşmiş, betonarme eklenti mekânlar olarak kendini göstermektedir. Köyün ilk sakinleri yıkanma mekânı olarak çağlık kullanırken sonraki dönemde yüklük içindeki hamamlık ya da sofaya eklenen ıslak hacmin kullanılması, iç mekânda yemek yapmak için ocak kullanılırken zamanla mutfakın tezgâh ve fırın ile karmaşık hale gelmesiyle ocakların kapatılması, geçim kaynağı hayvancılık olan Yörüklerin tarım yapmaya başlamasıyla yapıların zemin katında yer alan ahırın yanına mağaza ve ambar mekânlarının eklenmesi, merdiven başlarında kullanılan lambalığın köye elektriğin gelmesiyle farklı amaçlarla kullanılması, yapı içinde eşyaların saklanması ya da düzenlemesi için duvardaki nişler (mahmil, tağa) kullanılırken dolapların yapılmasıyla nişlerin kapatılması ya da amacı dışında kullanılması; değişen ihtiyaçların ve olanakların süregelen kültürel olguların da değişip dönüşmesine neden olduğunu göstermektedir. Yapıların dış sofasına yerleştirilen ıslak hacim mekânları, mutfaklara yapılan tezgâh ya da iç sofada yer alan merdivenin dışarıya alınması gibi plan düzlemindeki değişimler kadar cephede de ahşap pencere ve kapıların pvc malzeme ile değiştirilmesi ve taş duvarların boyanması karşılaşılan müdahalelerdir (Şekil 6.14.).

Şekil 6.14. Burhanlı Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri (Yazarın Arşivi)

6.3.1.9. Burhanlı Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi

Yapılan inceleme sonucunda, gündelik yaşamın yanı sıra, üretim ve sosyalleşme etkinliklerinin gerçekleşmesine olanak sağlayan mekânların, Yörük evlerinde kültürel geleneğin sürdürülebilir olmasına katkı sağladığı anlaşılmaktadır. Ekmek üretiminin geleneksel olarak devam ettiği köyde ocak etkin olarak hem dış mekânda hem de iç mekânda yer bulmaktadır (Çizelge 6.12). Hayvancılık ve tarımın temel geçim kaynağı olması ise ahır, samanlık, yemlik ve tohumluk gibi mekânları gerekli kılmaktadır. Geleneksel konutların dış mekânlarında ocaklık, kuyu ve hela ağırlıklı bir şekilde yer alırken, Çizelge 6.11’de gösterildiği gibi ahır hem dış mekânda hem de iç mekânda binaların zemin katında oluşturulmuştur. Bu durum hayvancılığın önemli bir geçim kaynağı olduğunu göstermektedir. Parsellerinde anıt ağacı bulunan konutlarda kuyunun ağacın yanında yer alması ise ağacın suya ihtiyaç duymasıyla açıklanabileceği gibi, şebeke suyu olmayan zamanlarda kuyunun önemini de vurgulamaktadır.

Özellikle kışa hazırlık amacıyla sonbaharda pekmez, bulgur, salça, tarhana v.b. yapımı ile meyve ve sebze kurutma pratikleri yöreye özgü en yaygın kültürel pratiklerdir. Bu gelenekler, konutların bahçesinde, damında ya da dış sofasında gerçekleştirilmektedir. Konut içi ve yakın çevresinde gerçekleştirilen sosyal ritüeller arasında ise, düğün, bayram törenlerinin yanı sıra, imece usulü yapılan üretim etkinlikleri ve günlük sosyal etkileşimler sayılabilir.

Çalışma alanındaki konutlar tek ya da iki katlı olmalarından bağımsız olarak genelde sofalı plan tipinde inşa edilmiştir. Yapılan inceleme sonucunda ilk yapılan konutlarda yarı açık olarak planlanmış olan sofanın ilerleyen zamanlarda iç sofayla birlikte kullanıldığı ve konutların oda sayılarının artmasıyla iç sofaya dönüştüğü tespit edilmiştir. Üst katta, iç sofanın etrafına yerleştirilmiş olan mekânların kendi içerisinde depolama, yıkanma ya da sergileme mekânları bulundurdıkları görülmüştür. Mutfağın ise özel bir mekân olarak nadiren oluşturulmasının, ocağın önemiyle ve hem dış mekânda hem de odalarda ocağa yer verilmesiyle doğru orantılı olduğu anlaşılmıştır. İç mekândaki kültürel öğelerin arasında en az rastlanan mahmil olmuştur, duvar içinde depolama alanı oluşturan mahmilin sadece iki örnekte yer alması, bu öğenin yığma duvarda oluşturulmasının özel bir çaba gerektirmesiyle açıklanabilir. Ocak ile birlikte en sık rastlanan öğe olan çağlık ise sonradan şebeke suyu bağlanmış olsa da oda içerisinde çamaşır ya da bulaşık yıkama aktivitesinin gerçekleştirildiği önemli bir kültürel yansımadır.

Çizelge 6.12. Burhanlı Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç Ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular (Sarı İle Renklendirilen Konutlar Tek Katlıdır.)

KÜLTÜREL ÖĞELER			Çalışılan Konutlar															
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Dış Mekân	Kuyu		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•			
	Ocaklık		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•		
	Anıt Ağaç		•					•	•		•	•	•					
	Hela		•	•	•			•	•	•	•	•	•	•	•			
	Ahır		•	•		•	•				•				•			
İç Mekân	Zemin Kat	Oda	Kültürel öğe yok	•		•		•	•	•		•	•	•	•			
			Ocak		•		•									•		
			Çağlık								•						•	
		Mutfak		•				•			•							
		Ahır				•			•	•		•	•		•			
		Sofa		•	•		•	•	•					•		•	•	
		Yemlik				•		•			•							
		Tohumluk						•			•							
		Mağaza					•	•	•			•		•				
		Samanlık				•			•						•			
	1. Kat	Oda + Mutfak	Kültürel öğe yok		•		•					•				•	•	•
			Ocak	•		•		•	•	•	•		•	•	•			
			Çağlık	•						•	•		•		•			
			Tağa (kapaksız niş)	•		•				•								
Yüklük			•		•					•		•					•	
Yunmalık			•		•					•		•				•		
Mahmil (kapaklı niş)										•		•						
Lambalık										•							•	

6.3.2. Alevi Kültürü ve Yerleşim Özellikleri

Arapça kökenli bir kelime olan Alevi; Ali'ye mensup, Ali taraftarı, Ali'nin soyundan gelen kimse olarak ifade edilmektedir (Kutlu, 2003). Anadolu'daki Kızılbaş, Bektaşî, Tahtacı, Kalenderî, Hurufî, Işık, Haydarî, Babai diye çeşitli isimlerle anılmakta olan yarı göçebe Türkmen toplulukları için de genel anlamda Alevi kelimesi kullanılmaktadır (Onat, 2009). Bu topluluklar arasında temel inanış bakımından büyük bir fark olmadığı; Edirne-Kırklareli çevresinde *Kızılbaş ve Bektâşîler'in*, Balıkesir, Muğla, Adana, Hatay ve kısmen Maraş'a kadar uzanan dağlar üzerinde ve dağ eteklerinde *Tahtacılar'ın* (Kızılbaş Türkmenler); Balıkesir ile Aydın arasında toplu halde ve Rize-Trabzon dağlarında seyrek olarak *Çetmiler'in* (Çepni) yaşadığı ifade edilmektedir (Eröz, 1990).

Adana ve çevresinde yaşayıp Alevi olarak adlandırılan Tahtacılar, Batı Anadolu ve Güney Anadolu'nun dağlık bölgelerinde, ormanlık yerlerinde kereste işi ile uğraştıklarından dolayı bu adı almışlardır. Bağdat'tan geldikleri düşünülen Tahtacıların uzun süre Ceyhan'da kalmış oldukları düşünülmektedir (Yörükân, 1998). Bir meslek adı olan Tahtacılık, zamanla bir grubu ifade etmek için kullanılmıştır (Eröz, 1990). Faruk Sümer, Tahtacıların ilk defa 13. yy'ın ikinci yarısında yazılı belgelerde bahsedilmeye başlanan 'Ağaç-eri Türkmenleri'nden olduğunu söylemektedir (Sümer, 1962: 528). Tarihi kayıtlara göre, Ağaç-eriler Türkistan'dan göç ettikten sonra Anadolu'da ilk olarak Maraş taraflarına yerleşmişlerdir (Sümer, 1967: 30). Tahtacılarla ilgili bilgilere ilk defa 16. yy'a ait Osmanlı vergi nüfusu tahrir defterlerinde "Cemaat-i Tahtacıyan" şeklinde rastlanılmaktadır (Sümer, 1962: 525). Tahtacılar günümüze kadar hem Osmanlı Devleti hem de Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde başta Güney ve Batı Anadolu olmak üzere, Türkiye coğrafyasının çeşitli yerlerinde ağaç işi yaparak göçebe bir hayat sürmeleri nedeniyle sürekli yer değiştirmişlerdir.

16. ve 17. yüzyıllarda Anadolu'da kendini gösteren ekonomik, toplumsal, dini ve siyasal huzursuzluklar neticesinde Aleviler çoğunlukla güvenlik amacıyla ulaşılması güç, kuytu ve dağlık bölgelere göç etmişlerdir. Korunarak barınmak

amaçlı göçlerle yaşamını sürdürebilen Aleviler, gözden uzak alanlarda bugünkü Aleviliğin geleneksel çerçevesini oluşturan inanç esasları ve pratiklerini, iç hukuk ve toplum düzenini, dini ve kültürel organizasyonunu oluşturmuş ve kurumlaştırmışlardır (Kehl-Bodrogi, 2012: 38, Massicard 2007: 33). Alevilerde de Anadolu'daki diğer gruplar gibi göçebe olan hayat tarzlarından gelen kültürel birikimlerinin yerleşim yerlerinin oluşumuna etki ettiği görülmektedir (Yalçinkaya, 1996: 23-25).

Yerleşim yeri olarak çoğunlukla dağlık ve ormanlık bölgeleri seçen Alevilerin yapılarında ahşap malzeme kullanımına çok sık rastlanmaktadır. Göçebelikten gelen açık alanda olma isteği yapı tipolojisine etki ederek açık alan ve yarı açık alan oluşumlarını beraberinde getirmiştir. Geleneksel Alevi köylerinin daha çok dağ eteğindeki yerleşim alanlarını seçmesi, evin sınırını belirleyen taş avlu duvarlar, bu topluluğun göz önünde olmak istemediğini işaret etmektedir. Göçebelikten gelen çadır, çadır önü, ana ağaç ve ocak gibi mekânların önemini Alevi kırsal yerleşimlerinde de görmek mümkündür. Göçebelikten yerleşik hayata geçişte sofasız ve tek oda olarak yapılan konutlar, ailenin büyümesi ve ihtiyaçların değişmesiyle yatay ve düşey eksenle çoğalarak gelişim göstermiştir. Alevi kırsal kültüründe evin anlamı, iç mekânın kurgulanması ve evin doğayla kurduğu ilişkiler; korunaklı bir hayatı gösterir niteliktedir (Sami, 2013).

Ceyhan bölgesinde yapılan alan çalışmasında Alevi kültürünün devam ettirildiği ve bu kültürün yansıması olan kırsal mimarlık mirasının günümüze ulaştığı yapıların yer aldığı köyler; *Durhasandede*, *Kızıldere*, *Doruk*, *Sarı Bahçe*, *Kurtkulağı*, *Yeniköy Nazımbey* ve *Mercimek* olarak tespit edilmiştir. Dokunun bütün olarak korunduğu ender köylerden olması, Tahtacıların Anadolu'daki ilk yerleşim yeri olmasından dolayı Durhasandede örnek köy olarak seçilip, özgün mimari karakteri korunmuş olan 15 adet konut yapısının alan incelemesi, fotoğraf ve rölemler ile belgeleme çalışmaları yapılmış ve Alevi kültürünün mekâna yansıması değerlendirilmiştir.

6.3.2.1. Durhasandede Köyü (Mahallesi)

İlk kurulduğunda Evcî olan köyün adı, Durhasan Dede'nin burada vefat etmesi nedeniyle Durhasandede olarak değiştirilmiştir (Coşkun, 2013). Bağdat'tan gelen köy sakinlerinin ataları Ceyhan'ın dağlık ve ormanlık alanına yerleşerek ağaç işleri ile uğraşan, Ala Abalı Oymağı'na bağlı Tahtacılarıdır (Yörükân, 1998: 151). Yanyatır Ocağı'nın da atası olan Durhasan Dede'nin mezarı bu köyde bulunmaktadır. Türbe haline dönüştürülen mezar; hem Tahtacılar hem de çevrede yaşayan Aleviler tarafından önemli bir ziyaret yeridir. Yerleşimin gelişimi hakkında derlenen bilgiler, yerleşim alanında yaşayanların 1700'lerde göç yolu ile geldiklerini göstermektedir.

6.3.2.2. Durhasandede Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri

Durhasandede Köyü, Adana İli'nin, Ceyhan İlçe'sine bağlı, merkeze 28 km uzaklıkta olan bir yerleşimdir (Şekil 6.15.). Köyün 2019 nüfus sayımına göre nüfusu 87, hane sayısı ise 80'dir (Url 30). Dağ eteğinde hafif engebeli bir arazide kurulmuş olan köyde görülen bitki örtüsü makidir (murt ağacı). Köyün fiziki özelliğinden dolayı evlerin bazılarında parsel sınırı dağa yaslanmaktadır. Köyün girişinde yer alan Durhasandede Türbesi'nin yapılış yılı tam olarak bilinmemekle beraber 18.yy da yapılmış olduğu tahmin edilmektedir. Tek katlı, yığma yapım tekniğinde kubbeli olarak inşa edilmiş olan yapının doğu yönündeki iki sütun, üç kemer ile taşınan kubbeli giriş ile kare planlı mekân içinde batı duvarına yakın sanduka bulunmaktadır. (Şekil 6.17.).

Şekil 6.15. Durhasandede Köyünün Konumu (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir.)

Şekil 6.16. Durhasandede Köyünün Sokakları (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

Köy yerleşimini 1953 yılında köylünün imece usulü yaptığı ilkokul, cami, muhtarlık, çeşme gibi kamusal nitelikli yapıların yanı sıra konutlar, ahırlar, ekmeklikler (yarı açık alanda ekmek pişirme ve sosyalleşme mekânı) gibi özel ve yarı özel nitelikli alanlar oluşturmaktadır.

Şekil 6.17. Durhasandede Türbesi (Url 31)

Ceyhan ilçe merkezinden köy girişine olan ulaşım; Adana-Ceyhan arasında bulunan eski asfalt yoldan ilerleyip Sirkeli Köyü'nden sonra 3 km güneybatı yönünde yaklaşık yedi metre genişliğinde, asfalt kaplı bir yolla sağlanmaktadır. Kaldırım olmayan sokakların zemin döşemesi toprakken sonradan parke taşı ya da asfalt ile kaplanmıştır, genişliği ise beş ile yedi metre arasında değişmektedir (Şekil 6.16). Sokak ile avlu yani kamusal alan ile özel alanı ayırıcı olarak çoğu zaman bitki örtüsü (murt ağacı) ya da 30-40 cm kırma taş üzerine bitki örtüsü kullanılmıştır.

Okul binasında taşınmalı eğitim nedeniyle eğitim-öğretim yapılmazken köyün kahvesi ve muhtarlık binası köy halkı için toplanma alanı olarak işlevselliğini sürdürmektedir. Köy merkezinde, kahvehanenin önünde bulunan

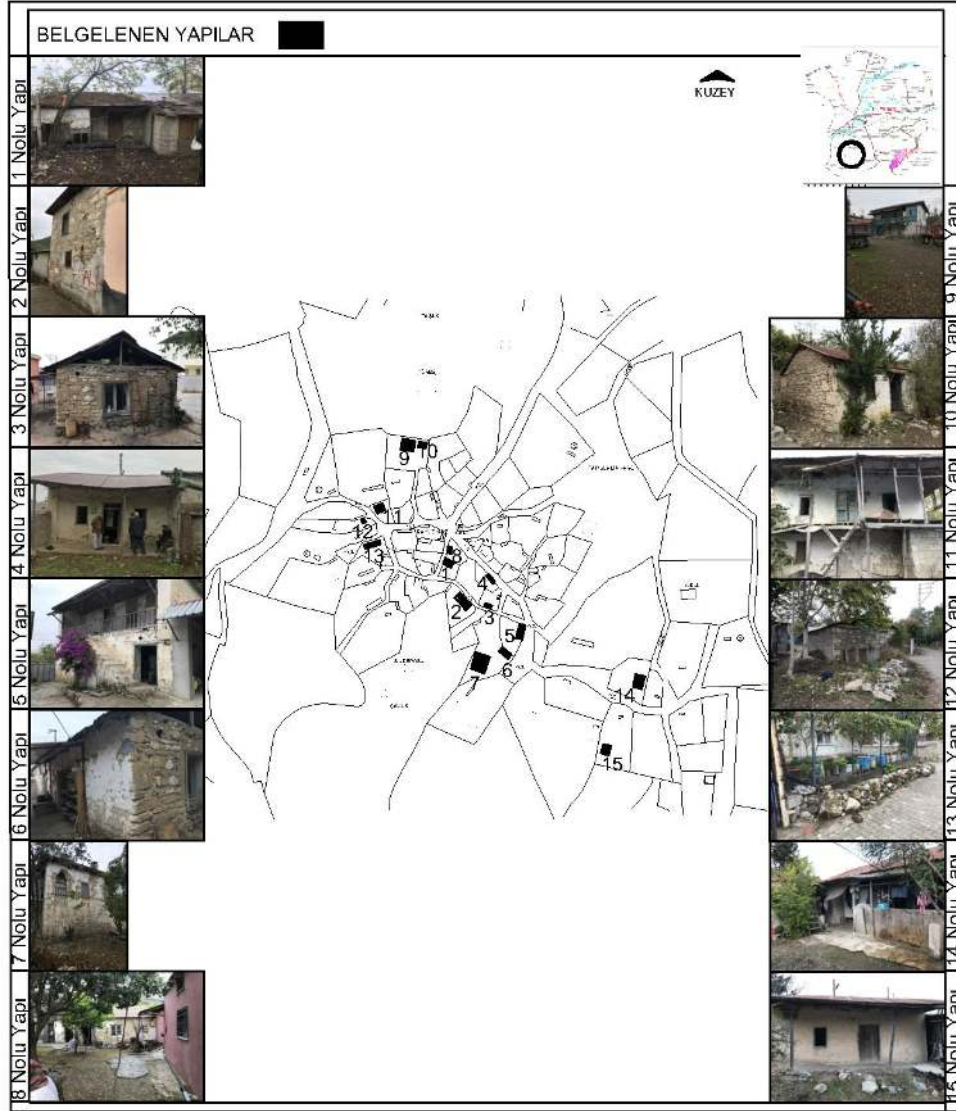
yaklaşık 150 yaşındaki dut ağacı, köy sakinlerinin yaz mevsiminde toplandıkları açık mekân olarak göze çarpmaktadır⁹.

Durhasandede Köyünde görüşmelerden aktarılan ifadelerden anlaşıldığı üzere genç nüfus köyü terk etmeye başlamıştır. Köy sakinlerinin ataları köye ilk geldiklerinde ormancılık yaparken yerleşik hayata geçişle birlikte temel geçim kaynağı tarıma dönüşmüş, hayvancılık ise hane halkının gündelik ihtiyacını karşılar ölçekte yapılmıştır. Sosyalleşme alanı olarak da kullanılan köy meydanı yaz aylarında toplanılan, misafir ağırlanan, düğün ya da ölüm gibi durumlarda kalabalığın toplandığı mekândır. Köyde bulunan iki adet çeşme köyün ilk kurulduğu zamandan, köye içme suyu şebekesi gelene kadar temel su kaynağı olagelmıştır. Her ne kadar iki katlı evler bulunsada köydeki yapıların çoğu tek katlı, sade ve yalındır. Köyün ilk sakinlerinin tek odalı sofasız plan tipinde inşa ettikleri evlerin, zamanla ailenin kalabalıklaşması ve ihtiyaçların değişmesiyle yeni odaların eklenip dış sofalı plan tipine dönüştüğü görülmektedir. Dış sofalı plan tipinde inşa edilen yapıların hiçbirinde yapı içinde ıslak hacim mekânları bulunmamakla beraber odaların işlevsel kullanımı açısından fark yoktur.

İlk yerleşimciler ahşap ustası olduklarından yapı inşasında ormandan temin ettikleri ahşap malzeme ile dere kenarı ve dağdan elde ettikleri taş malzemeyi kullandıkları anlaşılmaktadır. Geleneksel konut üretiminde yaygın olarak kullanılan başka bir yapı sistemi de çit duvar (çoğu zaman murt ya da zakkum ağacı ya da hem murt ağacı hem de zakkum ağacı birlikte oluşturulan) üzerine çamur sıva yapılan dal örgü sistemidir¹⁰. Yakın çevrede bulunan toprak, köyün güneybatısında bulunan dağdan elde edilen taş ve doğal bitki örtüsünden elde edilen ahşabın, yerel işçilikle birleştirilip temel yapı sisteminin oluşturulduğu köyde bu gelenek nesilden nesile aktararak süreklilik gösterse de son yıllarda yapılan evlerde geleneksel olandan modern yapıya geçiş yaşandığı görülmektedir (Şekil 6.18).

⁹30.11.2020 tarihinde Durhasandede Köyü muhtarı Duran Çananmirza ile görüşme

¹⁰30.11.2020 tarihinde Durhasandede Köyü sakini Gülüşen Şen ile görüşme

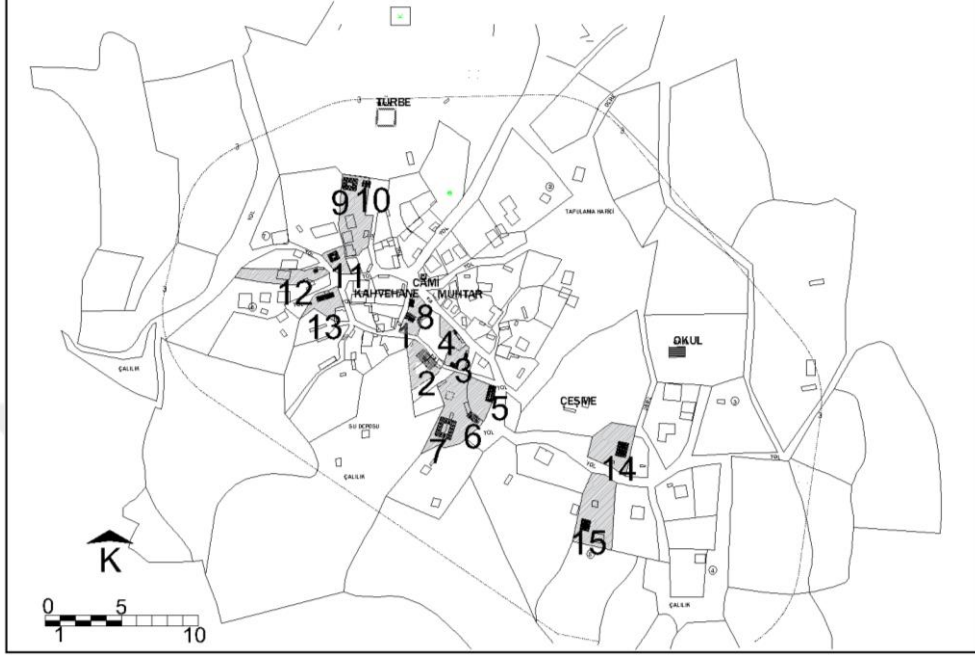

Şekil 6.18. Durhasandede Köyünde Tespit Edilen Kırsal Mimari Miras ve Konumları (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastr haritası yazar tarafından düzenlenmiş, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

6.3.2.3. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi

Durhasandede Köyünde konutlar çoğunlukla avluyu cephe alarak parsel sınırına dayanacak şekilde yerleşmiştir. Köydeki yapıların parsel konumlanışı ve yol ile ilişkisine dair genel tipolojiler; üç adedi parselin kenarında, sekiz adedi parselin ortasında ve dört adedi yol kenarında olmak üzere üç şekilde kendini göstermektedir (Şekil 6.19, Çizelge 6.13). Çoğu parselde yapının asıl bahçesi önde veya yanda yer alarak yapı parsel ya da yol sınırına dayanmıştır. Avludan geçilerek yapıya girilen örneklerin çoğunda giriş avluya bakan cepheden sağlansa da, az sayıda örnekte girişin yola paralel olan cepheden verildiği görülmektedir. İncelenen yapılarda yapı girişlerinin; altı adet evde güney doğu, yedi adet evde ise güney batı yönünden olduğu köyde bir adet kuzey doğu bir adet de kuzey batı yönünden giriş yapıldığı görülmektedir.

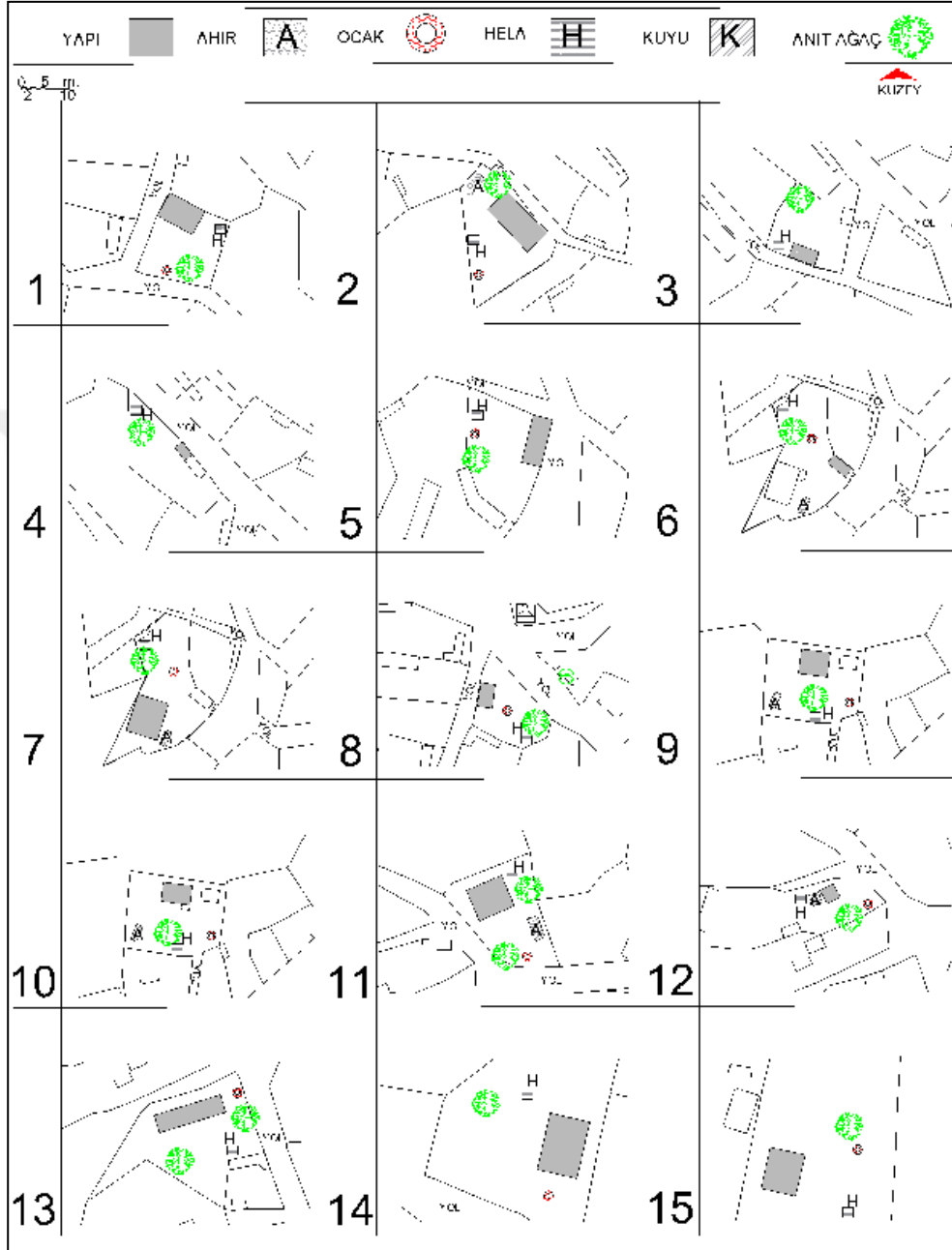
Parsel büyüklüklerinin 300-1800 metrekare arasında değiştiği köyde yerleşim alanının köy merkezini çekirdek alıp onun etrafında toplandığı görülmektedir. Yerleşimin dağın eteğinde kurulmuş olması avlu duvarları ya da avluda yer alan mekânlar için bir tasarım girdisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Parselde en büyük alanı konut kaplarken, konut dışı, kültürün dış mekân organizasyonundaki yansıması, köylünün üretim şeklinin göstergesi olan ahır, ekmeklik, hela vb. diğer yapıları öğelerde parsel yerleşimine etki ettiği görülmektedir (Şekil 6.20.).

Şekil 6.19. Durhasandede Köyü Bina-Parsel İlişkisi (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastro haritası yazar tarafından düzenlenerek hazırlanmıştır.)

Çizelge 6.13. Durhasandede Köyünde Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi

Giriş Yönü		Yapıların Parseldeki konumlanışı		
Güney	Diğer	Parsel Kenarına	Parsel Ortasına	Yol Kenarına
13	2 (Kuzey)	3	8	4

Şekil 6.20. Durhasandede Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları

Gündelik ihtiyaca göre oluşturulan avluda; hayvancılık için gerekli olan malzemelerin depolandığı açık alan (çoğu zaman samanlık ya da odunluk), kışın ısınma amaçlı kullanılan odun vb. yakacakların yığıldığı alanlar, özellikle ekmek pişirmek amaçlı kullanılan ocaklık (ekmeklik); yaşam biçimi ve mekân organizasyonu arasındaki ilişkiyi göstermektedir. Alevi kültüründe korunaklı bir barınak inşa etmek öncelikli olmuştur. Bu sebeple her evin parsel sınırını da belirleyen yöresel malzemelerle inşa edilmiş bir avlu duvarı bulunmaktadır.

Ocaklık genellikle evin girişine ve anıt ağaca yakın bir yerde ve avlu içinde konumlandırılmıştır (Şekil 6.23.). Hela köyün ilk kurulduğu zamanlarda yani yerleşimin özgün dokusunda avluda yer alırken günümüzde çoğu evde dış sofanın bir ucuna betonarme malzemeden eklenen bir mekân olarak göze çarpmaktadır. Avludaki hela örneklerini günümüzde bazı evlerde görmek mümkündür. Su temini, köyde bulunan çeşmelerden sağlanmakta iken su şebekesinin köye gelmesiyle beraber ev içinden ya da avludan karşılanmaktadır. Köy ilk kurulduğunda avluda bulunan hamamlık ve helanın 100 cm x100 cm boyutlarında kare formunda bir alanın, zemininin sıkıştırılmış toprak, duvar ve çatısının ise saz demetinden oluşturulduğu aktarılmaktadır¹¹. Köydeki incelenen yapıların dış mekânının 13'ünde ocak, 15'inde anıt ağaç, 12'sinde avlu duvarı, 15'inde hela, yedisinde ise ahır tespit edilmiştir (Çizelge 6.14.).

Çizelge 6.14. Durhasandede Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Anıt Ağaç	Avlu Duvarı	Hela	Ahır	Kuyu	Samanlık	Ambar
13	15	12	15	7			

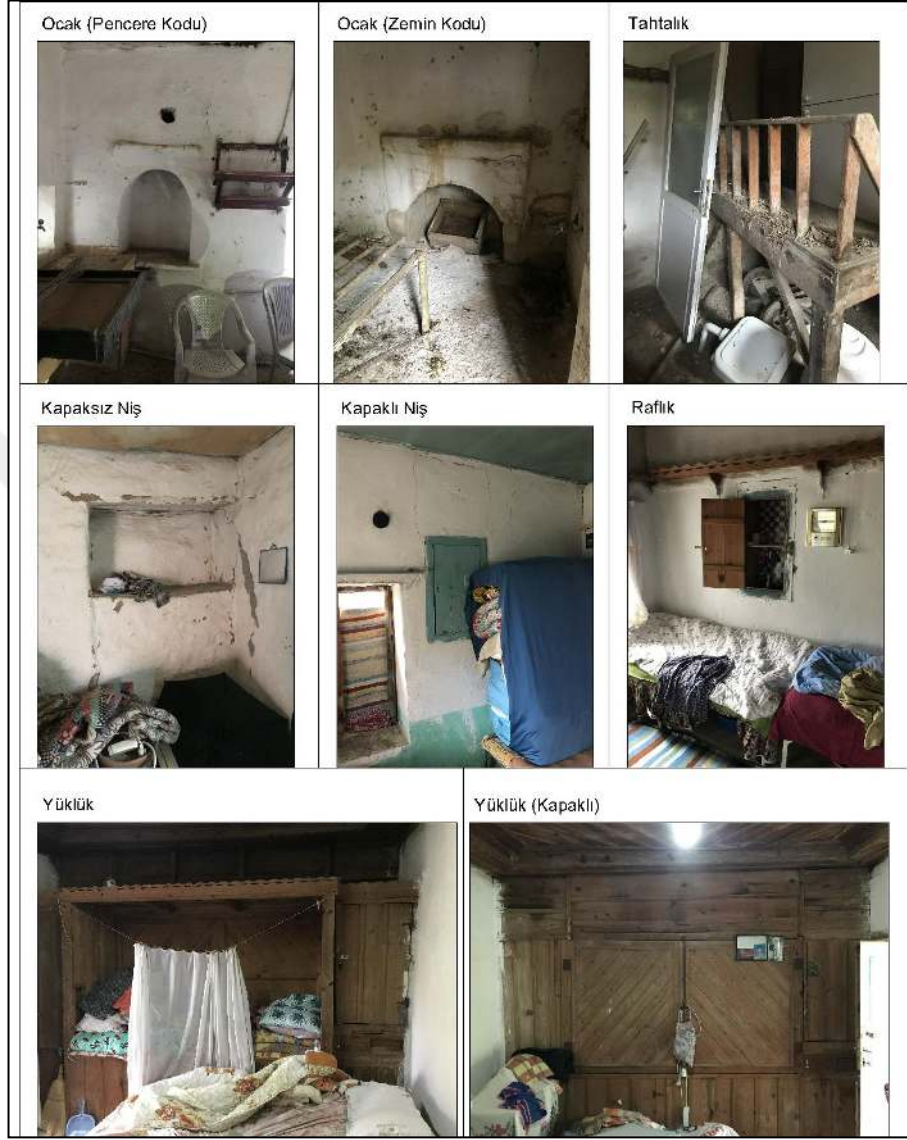
¹¹30.11.2020 tarihinde Durhasandede Köyü sakini Gülüşen Şen ile görüşme

Şekil 6.22. Durhasandede Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler (Yazarın arşivi)

6.3.2.5. Durhasandede Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Durhasandede Köyündeki konutların çoğu dış sofalı plan tipinde inşa edilmiştir. İç mekânda yaşam alanlarını oluşturan odalar birbirine benzer nitelikte olup, içinde yüklük, hamamlık, tahtalık, raflık(*kablık*), açık veya kapaklı duvar nişi, ocak gibi öğeler yer almaktadır (Şekil 6.24.).

Şekil 6.23. Durhasandede Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler (Yazarın Arşivi)

Mutfak ve yaşama alanı olarak kullanılan işlevsel bir ayrıştırmanın görülmediği evlerde ocağın iki tarafında kapaklı ya da kapaksız nişler ile duvarda kapı üst kotunda çoğu zaman duvar boyunca devam eden raflık(*kabluk*) bulunmaktadır. Kapaklı nişlerin kapakları, tahtalık ve raflık ahşap malzemen

üretimiştir. Yaşama ve yatma alanı olarak özelleşmiş mekânlarda göze çarpan Alevi kültürünün yansıması olan *tahtalık*, zeminden 40-60 cm yükseklikte üst alanı oturma ve yatma mekânı olarak altı ise depolama ya da kiler alanı olarak kullanılan odanın neredeyse $\frac{3}{4}$ 'ünü kaplayan tamamen ahşap (çoğu zaman çam ağacından) sistemden üretilmiş bir yükseltilmiş zemin örneğidir. Köyde yaşayanların ahşap işlerinde usta olmalarını açık ve kapalı alanlarda yapılmış olan mekânsal öğelerde görmek mümkündür. Bazı evlerde kapaklı ve ahşap oymalı bir yüklük bulunurken çoğu evdeki yüklük yalın ve sade olarak göze çarpmaktadır. İncelenen evlerin beşinde ocak, beşinde tahtalık, ikisinde yüklük, üçünde raflık, ikisinde ise kapaklı niş tespit edilmiştir (Çizelge 6.15).

Çizelge 6.15. Durhasandede Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Tahtalık	Yüklük	Raflık	Kapaklı Niş	Kapaksız Niş
8	6	6	9	7	3

6.3.2.6. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri

Çalışma kapsamında Durhasandede Köyündeki 15 adet konut incelenmiş ve tipolojik özellikleri belirlenmiştir (Şekil 6.25.). Durhasandede Köyünde genellikle tek katlı yapılar görülse de az oranda iki katlı yapılar da bulunmaktadır (Şekil 6.25.). Köydeki dokuz adet dış sofalı, altı adet sofasız plan tipindeki evlerin onu tek katlı beşi iki katlıdır (Çizelge 6.16.). Katlar arasında işlevsel bir farklılık olmayıp tamamı yaşama alanı olarak tasarlanmıştır.

Şekil 6.24. Durhasandede Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları

Köydeki konutların plan tipolojisinin oluşumunda etkili bir öge olan sofa; bütün oda kapılarının açıldığı, etrafı açık, üstü kapalı, açık alana daha yakın bir

mekândır. Yerleşimdeki altı adet evde bulunan merdiven; bir evde taş, diğerlerinde ahşap malzemeden üretilmiştir.

Açık ve yarı açık mekânların güneye yönlendirildiği, kuzeydoğu-güneydoğu ya da kuzeybatı-güneybatı aksında biçimlendirilen evlerin iki katlı olanlarının çoğunun zemin katında, pencerenin avluya bakan cepheye konulması içe dönük bir yaşam kültürünü yansıtmaktadır. Yapıların sokak cephelerine pencere ya da kapı konulmamasının yerleşimde yaşayanların mahremiyet isteğinden kaynaklandığı belirtilmektedir. Çalışma yapılan on beş örnekte, doğal topografik koşulların konut üretim sürecini avlu organizasyonunda ocaklık ya da avlu duvarından bir adedinin dağa yaslanması olarak etkilediği görülmüştür.

Çizelge 6.16. Durhasandede Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Tek Katlı				İki Katlı			
10				5			
Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma	Sofasız	Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma	Sofasız
4			6	5			

6.3.2.7. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri

Durhasandede Köyündeki geleneksel yapılarda kullanılan yapı malzemesi genellikle ahşap, toprak, saz ve taştır (Şekil 6.26., Çizelge 6.17.). Mütemadi taş temel sisteminin kullanıldığı evlerin temel duvarları zemin kotundan itibaren 30-50 cm yüksekliğinde su basman hizası oluşturarak bitmektedir. Bu sayede temel duvarlarının üstünden başlayan ana duvarların zeminden koparılacak nemden korunduğu düşünülmektedir. Dere yatağından elde edilmiş olan moloz taş, genellikle konutların temellerinde ve zemin kat duvarlarında, kesme taş daha çok ana taşıyıcı olarak, köyün yakınında bulunan sarı topraktan ve doğal bitki örtüsü

olan murt ya da zakkum dal örgüsü ile elde edilen çit duvar ise yapıların ara ya da ön duvarlarında kullanılmıştır. Köyde görülen dal örgü sistemi; 40-50 cm aralıklarla dikey doğrultuda yerleştirilen sandal ya da çam ağacının arasına bir dışarı bir içeri gelecek şekilde örülen murt ya da zakkum ağacının dalından oluşmaktadır. Yığma kargir yapım sistemi ile inşa edilen yapıların derzleri arasında çamur, harç olarak kullanılmıştır. Yapıların cephelerinin üzerine çamur sıva yapıldığı görülmektedir.

Köydeki geleneksel dokunun oluşumunda önemli yer tutan avlu duvarlarında; 30-40 cm yüksekliğinde taş ya da taş ve bitki örtüsü kullanılmıştır. Üst katlardaki ara bölmelerde taşın kullanılmadığı yerlerde çoğunlukla dal örgü sistemi ile üretilmiş çit duvarların kullanıldığı görülmüştür. Döşemeler ise üst katlarda çoğunlukla ahşap kirişler (çoğunlukla kavak ya da meşe) üzerine ahşap kaplama tahtası kullanılarak inşa edilmiştir. Kirişlerde kullanılan ahşapların bir kısmı düzgün kesim kereste olsa da genellikle kaba yonu ağaç gövdesindendir. Zemin katta ise döşeme loğlama¹² tekniği ile sıkıştırılmış sarı topraktan üretilmiş çamurdan oluşmaktadır. İki katlı olan evlerin zemin kat tavanlarında genellikle tavan kaplaması görülmemektedir ve döşeme kirişleri açıktadır. Zemin kat tavanları ise genelde ahşap çatalı tavan kaplamasıdır.

Temel duvarlarının devamında ana taşıyıcı sistem olarak kullanılan 60 cm kalınlığındaki moloz taş duvarlar, yüzeyleri düzeltilerek, sarsılmaya ve yıkılmaya karşı birbirleriyle ilişkili ve bağlantılı bir şekilde örülmüştür. İki katlı evlerin duvarlarında bağlayıcı olarak kullanılan ahşap hatıllar, her iki-üç metrede bir, duvarın hem iç hem de dış yüzüne yerleştirilmiştir.

¹² Loğlamak: Bir çeşit ağır, silindir taşın iki ucuna açılan deliklere kısıkaç yöntemiyle üçgen şeklinde yerleştirilen demir parça yardımıyla taşın hareket etmesi sağlanır ve ileri geri yaparak üzerinden geçtiği toprağı sıkılaştırması ve düzlemesine toprağı loğlama denir.

Şekil 6.25. Durhasandede Köyündeki Yapım Sistemleri ve Malzemeleri (Yazarın arşivi)

Döşeme ve damların yapımı sırasında, ilk olarak (kavak ya da meşeden yapılan) kirişler ya da kaba yonu ahşap ağaç gövdeleri, duvarların üzerine yerleştirilmiştir. Mekânın büyüklüğüne göre bölücü duvarların olmadığı mekânlarda, kirişlerin altına çoğu zaman meşeden yapılma başlıkları olan ahşap dikmeler (çoğu zaman ağaç gövdesi) kullanılmıştır. Taşıyıcı kirişlerin üzerine, ahşap döşendikten sonra köyün topraklığından alınan toprak çamur tabakası olarak

sıkıştırılıp çamurun su geçirirliiği engellenerek yerleştirilmiş, üzerine de saz demeti konulmuştur.

Çizelge 6.17. Durhasandede Köyündeki Yapı Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Duvar		Çatı		Merdiven			
Taş	Karma Taş+Çit Duvar	Teras	Kırma	İç Sofada		Dış Sofada	
				Taş	Ahşap	Taş	Ahşap
8	7		15			1	4

6.3.2.8. Durhasandede Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar

Durhasandede Köyü’nde de genç nüfus köydeki olanakların kısıtlı olmasından dolayı köyü terk etmeye başlamıştır. Daha çok yaşlı nüfusun yaşadığı köyde geleneklerle süregelmış olan üretim ve tüketim döngüsü değişime uğramaya başlamıştır. Alevilik temel öğretisi olan sade ve yalın olma olgusunun işaretlerini bugün hala köyde var olan geleneksel konutlar ve bu konutlarda yaşayanlarla yapılan görüşmelerde görülebilmektedir.

Durhasandede Köyündeki yapılarda görülen bozulmalar daha çok değişen ihtiyaçlara göre gerçekleşmiş, betonarme eklenti mekânlar olarak kendini göstermektedir. Evlerin avlusunda bulunan helanın kış mevsiminde kullanımının zorluğundan ve evin içine su şebekesi gelmesinden dolayı yapıların dış sofasına yerleştirilen ıslak hacim mekânları, yapı içlerinde bir odanın mutfak olarak özelleştirilip içine tezgâh konulması ve pişirme eyleminin burada gerçekleştirilmesinden, odaların klima ya da soba ile ısıtılmasından dolayı özgün olan ocağın kapatılması gibi plan düzlemindeki değişimler kadar cephede de taş duvarların boyanması, ya da özgün olan çatı malzemesinin bakımının yılda bir yapılamamasından dolayı bakımı daha kolay malzeme kullanımına geçilmiştir (Şekil 6.27.).

Şekil 6.26. Durhasandede Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri (Yazarın arşivi)

6.3.2.9. Durhasandede Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi

Alevi köyündeki köy meydanının aktif olarak kullanılması ve evlerin açık alan kullanım yoğunluğunun kapalı alandan fazla olması köy sakinlerinin bir arada olma istediğiyle açıklanabilir. Yapılan görüşmelerde 1990 lı yıllara kadar köyün yol, su, vb. ihtiyaçlarının köylünün ortak çaba ve iş gücü ile karşılandığı belirtilmektedir. Muhtar tarafından her haneden bir kişinin çağrıldığı, köy meydanında toplanılan mecliste köy ile ilgili kararlar alınıp toplanacak para ve yapılacak işlerin planlamasının yapıldığı anlatılmaktadır¹³. Köyde imece usulü yapılan okul binası, su kanalı gibi kamusal işlerde Alevi kültüründen gelen birlik ve beraberlik geleneğinin etkisi görülmektedir. Köyde *kesik* adı verilen insanların birbirinin tarlasını yardımlaşa işlemesi ve ürün toplama geleneği az da olsa devam ettirilmektedir.¹⁴

¹³30.11.2020 tarihinde Durhasandede Köyü sakini Mehmet Güleç ile görüşme

¹⁴30.11.2020 tarihinde Durhasandede Köyü muhtarı Duran Çananmirza ile görüşme

Yapılan inceleme sonucunda, gündelik yaşamın yanı sıra, üretim ve sosyalleşme etkinliklerinin gerçekleşmesine olanak sağlayan mekânların, alevi evlerinde kültürel geleneğin sürdürülebilir olmasına katkı sağladığı anlaşılmaktadır. Ekmek üretiminin geleneksel olarak devam ettiği köyde ocak etkin olarak hem dış mekânda hem de iç mekânda yer bulmaktadır (Çizelge 6.18.). Geleneksel konutların dış mekânlarında ocaklık, hela ve anıt ağaç ağırlıklı bir şekilde yer alırken, Çizelge 6.17’de gösterildiği gibi ahır az da olsa dış mekânda kendine yer bulmaktadır. Bu durum hayvancılığın tarım kadar önemli bir geçim kaynağı olmadığını göstermektedir. Parsellerinde anıt ağacı bulunan konutlarda ocağın ağacın yanında yer alması ise ağacın gölgesinden yararlanılması olarak açıklanabilir. Evlerin çoğunda bulunan avlu duvarı alevi kültüründen kaynaklanan korunaklı bir alan oluşturma isteğinin sonucu olarak değerlendirilmektedir.

Özellikle kışa hazırlık amacıyla sonbaharda pekmez, bulgur, salça, tarhana vb. yapımı ile meyve ve sebze kurutma pratikleri yöreye özgü en yaygın kültürel pratiklerdir. Bu gelenekler, konutların avlusunda ya da dış sofasında gerçekleştirilmektedir. Konut içi ve yakın çevresinde gerçekleştirilen sosyal ritüeller arasında ise, düğün, bayram törenlerinin yanı sıra, imece usulü yapılan üretim etkinlikleri ve günlük sosyal etkileşimler sayılabilir. Köyde gerçekleştirilen sosyal ritüeller arasında, düğün ve bayram törenlerinde *sinsin* ateşinin yakılmasının yanı sıra, imece usulü yapılan üretim etkinlikleri ve günlük sosyal etkileşimler devam ettirilmektedir.¹⁵

Çalışma alanındaki konutlar tek ya da iki katlı olmalarından bağımsız olarak genelde dış sofalı plan tipinde inşa edilmiştir. Yapılan inceleme sonucunda ilk yapılan konutlarda sofasız plan tipinde tek oda olarak planlanmış olan ilerleyen zamanlarda odaların özelleşerek sayısının artmasıyla beraber dış sofalı plan tipine geçilmiş olduğu tespit edilmiştir. Üst katta, dış sofanın kenarına yerleştirilmiş olan mekânların çok işlevli olduğu görülmüştür. Mutfağın özel bir mekân olarak

¹⁵30.11.2020 tarihinde Durhasandede Köyü muhtarı Duran Çananmirza ile görüşme

oluşturulmamasının, ocağın önemiyle ve hem dış mekânda hem de odalarda ocağa yer verilmesiyle doğru orantılı olduğu anlaşılmıştır. İç mekândaki kültürel öğelerin arasında en az rastlanan kapaksız niş olmuştur, duvar içinde depolama ya da sergileme alanı oluşturan nişin sadece iki örnekte yer alması bu öğenin yığma duvarda oluşturulmasının özel bir çaba gerektirmesiyle açıklanabilir. Ocak ile birlikte en sık rastlanan öğe raflık ve tahtalıktır. Köy sakinlerinin ahşap işlerinde usta olmaları dolayısıyla bu öğelere daha çok yer verildiği düşünülmektedir.

Çizelge 6.18. Durhasandede Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç Ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular (Sarı ile renklendirilen konutlar tek katlıdır.)

Kültürel Öğeler			Çalışılan Geleneksel Konutlar														
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Dış	Avlu Duvarı		•	•	•	•	•	•	•	•			•	•	•	•	
	Ocaklık		•	•			•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	Anıt Ağaç		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	Hela		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	Ahır				•			•	•		•	•	•	•			
İç Mekân	Zemin Kat	Oda + Mutfak	Kültürel öğe yok											•	•		
			Ocak	•	•		•	•	•				•			•	
			Tahtalık		•			•	•		•	•					•
			Raflık	•			•		•	•						•	
			Yüklük		•	•	•										
			Kapaklı Niş	•		•		•									
			Kapaksız Niş			•				•							
	1. Kat	Oda + Mutfak	Kültürel öğe yok														
			Ocak								•		•				
			Tahtalık														
			Raflık		•				•		•						
			Yüklük					•		•	•						
			Kapaklı Niş		•			•		•	•						
			Kapaksız Niş					•		•							

6.3.3. Tatar Kültürü ve Yerleşim Özellikleri

Tatarlar; Kırım yarımadasında yerleşik hayat düzeninde yaşayan, siyasi olaylar sonucu değişik dönemlerdeki göçlerle Anadolu'ya gelmiş Türk ve Müslüman bir toplumdur (Kırımlı, 2012). Kırım Tatar kimlik oluşumunun 14. yüzyıl sonu ile 15. yüzyıl başına denk geldiğini ve etnik olarak heterojen bir grup oldukları söylenebilir (Aydınöl ve Aydınöl, 2004). Kırım Tatarları, günümüzde halk arasında “*Nogay*” olarak adlandırılrsa da Nogaylar, yarımada dışındaki Kırım Hanlığı topraklarında hayvancılığa dayalı konargöçer olarak yaşayan kısmen farklı kültürü ve lehçesi olan bir Türk-Müslüman topluluğudur (Denizcan, 2020).

Kırım, tarih boyunca farklı uygarlıkların dolayısıyla kültürlerin hüküm sürdüğü bir yer olagelmıştır (Saydam, 1997: 25). Kırım Hanlığı'nda 1475'ten itibaren Osmanlı İmparatorluğu egemen olmuşsa da, 1769-1774 yılında yaşanan Osmanlı-Rus Savaşı'nın ardından imzalanan Küçük Kaynarca Anlaşması ile bu durum sona ermiştir (Aydınöl ve Aydınöl, 2004).

Osmanlılar, Karadeniz üzerinden gerçekleşen ticaretin ve bölge güvenliğinin sağlanmasında önemli bir bölge olması, İstanbul halkının ihtiyaç duyduğu tahıl, yağ, bal, tuz, balık ve et v.b. gıda ürünlerinin çoğunun denizyoluyla kuzeyden temin edilmesinden dolayı Fatih Sultan Mehmet döneminden (1451-1481) başlayarak Kırım'ı ticaret hayatının bir parçası hâline getirmiştir (Canbek,1978:49). Kırım'ın Rusya tarafından 1783'te işgal edilmesine kadar Karadeniz'in kuzey bozkırlarını et üretimi ve hayvan yetiştiriciliğine ayıran Osmanlı, bölgeden düşük maliyetle buğday, et ve tuz alımı sağlamıştır (Yüksel, 2019; Güneş, 2019).

1783 Rus istilasına kadar Osmanlı himayesinde olsa da bağımsız kabul edilen, Rus nüfusu çok az olan Kırım'ı kendi egemenliğine aldıktan sonra *Slavlaştırma* politikası izleyen Rusya'nın temel hedefi, Kırım'ı ana vatanın bir parçası haline getirmek olmuştur (Yüksel, 2019). Rusya tarafı tüm diğer halkların aristokrasilerine olduğu gibi Kırım aristokrasisine de önemli haklar tanıdığından aristokrasi dışında kalan halk fakirleşmeye başlamış ve başta Osmanlı

İmparatorluğu'na olmak üzere kitleler halinde göç başlamıştır. Bu göçler özellikle Kırım Savaşı'ndan (1853-1856) sonra daha da artarak devam etmiştir (Saydam,1997).

Kırım Tatarları, bulundukları bölgede tarımla uğraştıklarından dolayı göç ettikleri yerlere tarımla ilgili makine ve aletleri yanlarında getirmiş ve Kırım'da uyguladıkları tarım tekniklerini ve ürün çeşitlerini buralarda da denemişlerdir (Vatansever, 2019). Tarla mahsullerinin depolanması, ayıklanması ve tarım faaliyetlerinde kullanılan araç-gereç ve makinelerin depolanması için evlerinde geniş avluya ihtiyaç duyan Tatarların geçim kaynaklarının mimarilerini etkilediği açıkça görülmektedir. Kırımdaki yapı geleneğini geldikleri yerlerde de devam ettiren Tatarlar oldukça sade, yalın tek katlı ve dış sofalı olan yaşam alanlarını doğal çevreden temin ettikleri malzemelerle geleneksel olarak inşa etmişlerdir (Vatansever ve Çiftçi, 2019).

Ceyhan bölgesinde yapılan alan çalışmasında Tatar kültürünün devam ettirildiği ve bu kültürün yansıması olan kırsal mimarlık mirasının günümüze ulaştığı yapıların yer aldığı köyler; Alnikara, Büyük Burhaniye (Yeşilhöyük), Büyük Mangıt, Çakaldere, Çiftlikler (Çiftlikat), Kesik, Kılıçkaya, Küçük Mangıt, Mercimek, Sirkeli, Toktamiş, Yellibel ve Yıllankale olarak tespit edilmiştir. Tez kapsamında dokunun bütün olarak korunduğu ender köylerden olan Yellibel örnek köy olarak seçilip, özgün mimari karakteri korunmuş olan 15 adet konut yapısının alan incelemesi, fotoğraf ve rölöveler ile belgeleme çalışmaları yapılmış ve Tatar kültürünün mekâna yansıması değerlendirilmiştir.

6.3.3.1. Yellibel Köyü (Mahallesi)

1870'li yıllarda Kırım'ın yoğun şekilde Rus istilasına uğramasının ardından Bahçesaray bölgesinden Karadeniz sahiline inen köy sakinlerinin ataları burada da barınamayıp önce Köstence limanına, daha sonra İstanbul'a, oradan da Tarsus'un bir köyü olan Çiçekli'ye gelmiş, burada aradıklarını bulamayıp geldikleri bölgedeki toprak yapılarına yakın özelliklere sahip, verimli toprakların

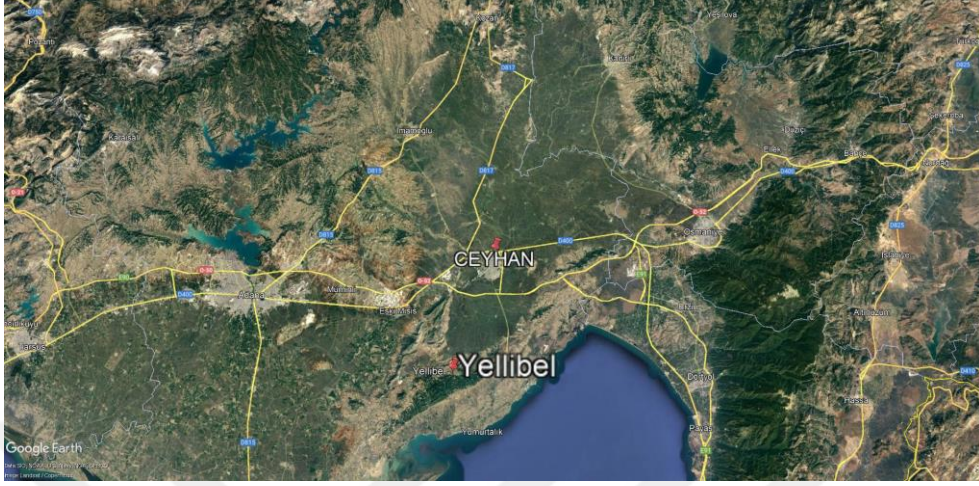
olduğu Ceyhan ovasına yerleşmiştir (Kaçar, 2006). Tatarlar bölgeye ilk geldiklerinde bataklık ve ormanlık bir alanda sivrisinekle mücadele edip Kırım'daki yüzey şekillerine benzer nitelikte tarlalar açmayı başarmıştır. Köyün ilk kurucularından olan Vefa Kaçar ve ailesinin Kırım'daki soyadları Bavlubeg (Beye bağlı soy, sülale) iken soyadı kanunu ile Kaçar olarak değiştirilmiştir (Kaçar, 2006). Geldikleri yerde tarım ile uğraşan ve değirmencilik yapan aile yerleştikleri bölgede de bu geleneklerini devam ettirmiştir. Köy iki hane olarak Vefa Kaçar ve Halil Yalçın tarafından kurulmuştur.¹⁶ Günümüzde köy aşağı ve yukarı mahalle olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Aşağı mahalleye sonraki dönemde, iskân politikalarıyla gelmiş olan Balkan Muhacirleri yerleştirilmiş, Tatarlar yukarı mahallede varlıklarını devam ettirmiştir.¹⁷

6.3.3.2. Yellibel Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri

Yellibel Köyü, Adana İli'nin, Ceyhan İlçe'sine bağlı, merkeze 25 km uzaklıkta, denize ise 15 km uzaklıkta olan bir yerleşimdir (Şekil 6.28.). Köyün 2019 nüfus sayımına göre nüfusu 170 dir (Url 32). Ceyhan ilçe merkezinden köy girişine olan ulaşım; Ceyhan-Yumurtalık arasında bulunan asfalt yoldan ilerleyip Narlık Köyü'nden sonra 7-8 km güneybatı yönünde yaklaşık sekiz metre genişliğinde, asfalt kaplı bir yolla sağlanmaktadır. Akdeniz ikliminin görüldüğü, ovoiden yaklaşık olarak 300 metre yükseklikteki sırta kurulmuş olan köy yerleşimi iki mahalleden oluşmaktadır. Köy merkezinden geçen iki lineer ana aksa açılan, kaldırım olmayan, genişliği beş ile yedi metre genişliğinde değişen sokakların zemin döşemesi parke taşı ya da topraktır (Şekil 6.29.).

¹⁶10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü sakini Yusuf Kaçar ile görüşme

¹⁷10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü muhtarı Adem Güleç ile görüşme

Şekil 6.27. Yelibel Köyünün Konumu (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir.)

Şekil 6.28. Yelibel Köyünün Yerleşim Karakteri ve Sokakları (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

İçme suyu şebekesi ve PTT acentesinin olduğu köyde kanalizasyon şebekesi ve sağlık evi bulunmamaktadır. Okulu taşınmalı eğitimden dolayı aktif olarak kullanılmazken, beş adet çeşmesi, köye içme suyu şebekesi kuruluna kadar köyün temel su kaynağı olmuştur. Kuzeyinde Ermenilerden kalan kilise ve kale kalıntıları bulunan köyün merkezinde cami ve kahvehane gibi kamusal nitelikli yapılar vardır. Kamusal nitelikli yapıların yanı sıra konutlar, ahırlar, *otabay* (yarı açık alanda ekmek pişirme ve sosyalleşme mekânı) gibi özel ve yarı özel nitelikli alanlar köyün genel yerleşim dokusunu oluşturmaktadır.

Yellibel Köyünde köy sakinlerinin ataları köye ilk geldiklerinde Kırım'daki yerleşik hayatlarını burada da sürdürmek istediklerinden gelirken yanlarında getirdikleri tarım aletlerini kullanarak tarım faaliyetlerine devam etmişlerdir. Yellibel Köyünde yetiştirilen ürünler arpa, buğday, pamuk, tütün olarak sıralanabilir. Ekim'in ilk haftasında ürün ekimi yapılırken, Haziran ve Temmuz ayları boyunca da ekilen ürünler hasat edilir ve üretim süreci bu şekilde devam eder. Köye 1952 'de traktör gelene kadar geleneksel yöntemle ekinleri (arpa, buğday v.b.) tane ve saplarına ayrılmak için, ismi 'dövmek'ten gelen *düven* veya *düğən* denilen, üzerinde keskin çakıl taşları dikine çakılı bulunan yaklaşık 80 x180 cm boyutlarındaki uç tarafı kalkık, iki veya üç ahşabın yan yana getirilip, iki ahşap kuşakla birbirine bağlanan alet (*düven*: Şekil 6.30), *barka* (ahşap bağlama elemanı) yardımıyla at arabasını atlara bağlayıp avlu içinde birkaç saat tur attırılarak işlenmektedir. Geleneksel olarak uygulanan bu üretim sistemi, avlunun(*azbar*) mekânsal olarak yeterli büyüklükte tasarlanması gerektiğini ve kullanımının önemli olduğunu göstermektedir. Köy ilk kurulduğunda sakinlerinin akraba topluluğu olmasından dolayı avlu duvarı yapmamışlardır. Köyün temel geçim kaynağı tarım olsa da köy sakinleri kendi ihtiyaçlarını gidermek adına hayvancılık da yaptığından evlerin büyük çoğunluğunun avlusunda ahır yapısı da tespit edilmiştir.

Şekil 6. 29. Düven Örneği (Yazar arşivi)

Köy meydanının aktif olarak kullanılması evlerin açık alan kullanım yoğunluğunun kapalı alandan fazla olması, köy ilk kurulduğu zamanda avlu(*azbar*) duvarlarının olmayışı (hala birçok evde yoktur) köy sakinlerinin bir arada olma istediğinden kaynaklandığını göstermektedir. Köyde incelenen evlerin sadece bir adedi iki katlı, diğerleri tek katlıdır. Dış sofalı (*cuntluk*) plan tipinde inşa edilen yapıların, Tatarlar'ın geldikleri yerdeki tek katlı ve dış sofalı (*cuntluk*) plan tipi geleneğini devam ettirme istediğinden kaynaklandığı belirtilmektedir.¹⁸

Yakın çevrede bulunan toprak, köyün kuzeyindeki dağdan elde edilen taş ve doğal bitki örtüsünden elde edilen ahşabın, at ya da eşekle taşınıp yerel işçilikle birleştirilip temel yapı sisteminin oluşturulduğu köyün geleneksel konut üretiminde; yaygın olarak kullanılan başka bir yapı sistemi de dal örgü (sandal ağacı ya da çam ağacı dikmelerin arasına çoğu zaman murt ağacı örülerek oluşturulan) üzerine sarı topraktan üretilen çamurla sıva yapılmasıdır (Şekil 6.31). Sakinlerinin kendi evlerini ortak bir kültürle inşa ettiği köydeki yapı ustaları Sait Usta, Muharrem Usta ve İzzet Çavuş'tur.¹⁹

¹⁸ 10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü sakini Veli Kaya ile görüşme

¹⁹ 10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü sakini Sait Coşkun ile görüşme

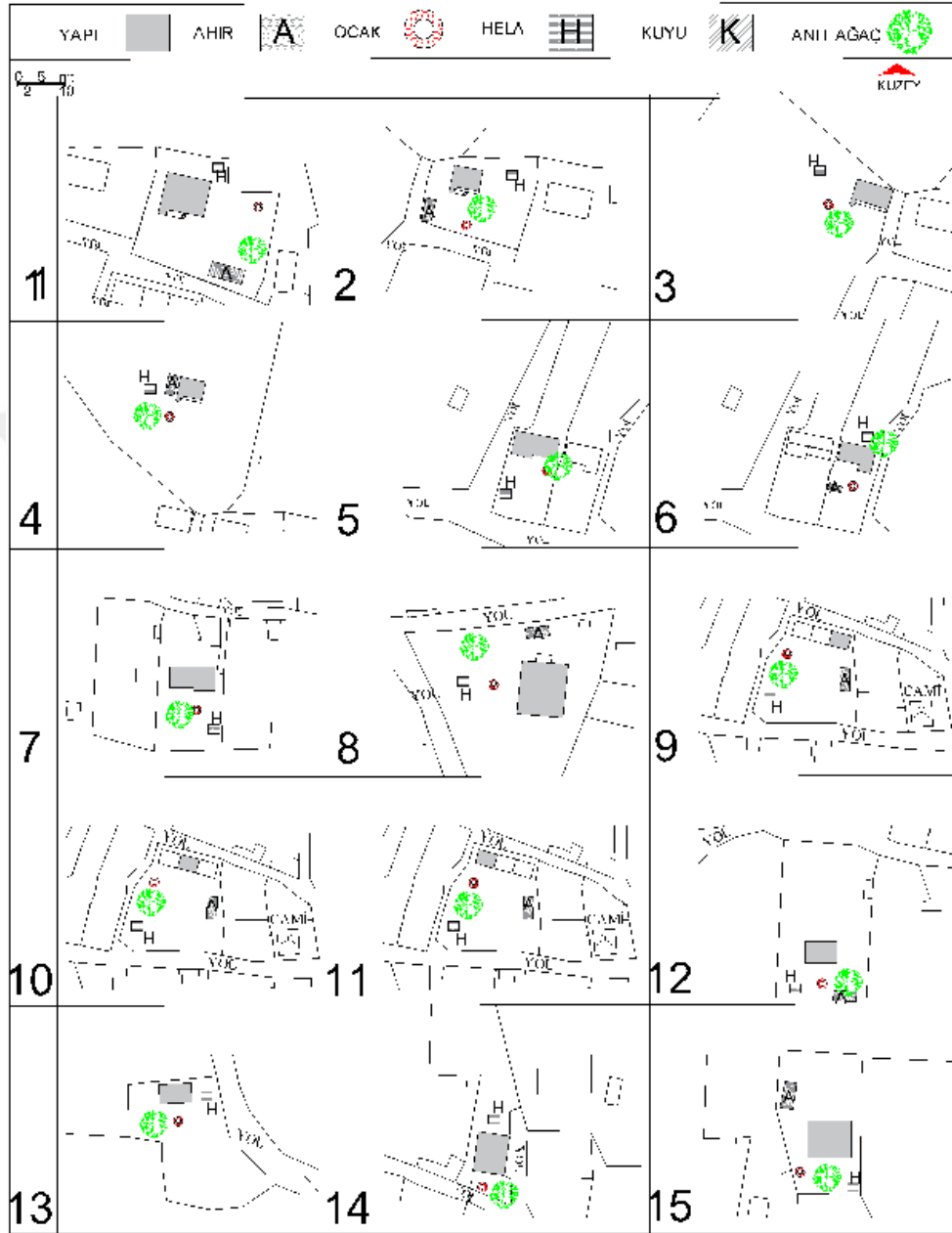
Şekil 6.30. Yelibel Köyünde Tespit Edilen Kırsal Mimari Miras ve Konumları (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadaströ haritası yazar tarafından düzenlenmiş, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

6.3.3.3. Yellibel Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi

Köy, engebeli bir arazi üzerinde, kuzeybatı-güneydoğu yönünde bir uzun aks ve onları dikine kesen kuzeydoğu-güneybatı yönünde iki kısa aks içinde kuzeybatı-güneydoğu yönünde gelişmiş bir yerleşim yeridir. İki mahalleden oluşan köy, ilk kuruluşundan itibaren planlı bir şekilde büyümüştür (Şekil 6.32.). Köyde her bir parselin alanı köy ilk kurulduğunda ortalama 2000 metrekare iken günümüzde miras yoluyla bölünmeler yaşandığı için 500 metrekare olan parseller de bulunmaktadır. Köydeki ilk yerleşim yukarı mahalle denilen kilise kalıntısının güneybatı tarafında başlamış olup ilerleyen yıllarda güneydoğu yönünde inşa edilen alt mahalledeki evlerle genişlemiştir. Avluya(*azbar*) dönük bir yaşamın olduğu köyde yapılara avluya bakan cepheden ve çoğunlukla güneybatı yönünden girilmektedir. Yapılara giriş yapılırken avludan geçilmektedir. İncelenen yapılarda yapı girişlerinin; altı adet evde güney doğu, sekiz adet evde güney batı yönünden olduğu, bir adet eve kuzey doğu, bir adet eve de kuzey batı yönünden giriş yapıldığı görülmektedir (Çizelge 6.19.).

Çizelge 6.19. Yellibel Köyü Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi

Giriş Yönü		Yapıların Parseldeki konumlanışı		
Güney	Diğer	Parsel Kenarına	Parsel Ortasına	Yol Kenarına
13	2	1	9	5

Şekil 6.32. Yellibel Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları

6.3.3.4. Yelibel Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Yapıların parsel içindeki konumlarında ve mimari biçimlenişlerinde köy halkının geçim kaynağı olan tarım faaliyetleri etkin rol oynamaktadır (Çizelge 6.20.). Bu sebeple büyük avluya ihtiyaç duyan köy sakinleri, yapılarını avlu (*azbar*) etrafında inşa etmiştir. Avludaki (azbardaki) yapılar; yaşam alanları, servis birimleri ve diğer öğeler olmak üzere üçe ayrılabilir.

Dış mekân organizasyonunda, ocak ve anıt ağacın avlunun güneyinde oluşturulmasıyla gündelik hayatın bu yönde kurgulandığı dikkat çekmektedir. Helanın ise köy ilk kurulduğunda etrafı saz/kamış örtülü bir mekân olarak yapının kuzeyinde, avlunun yaşam alanlarından en uzak yerinde ve girişi kuzeye bakacak şekilde konumlandırıldığı tespit edilmiştir. *Otabay* (ocak); zeminden 40-50 cm yükseklikte 110 x 60 cm ebatlarında, yüzeyi sarı topraktan üretilmiş çamur sıvalı, ön tarafı açık, fırına benzer nitelikte, genellikle evin girişine ve anıt ağaca yakın bir yerde konumlandırılmıştır. Bazı evlerde *Otabayın* yanında tencere ya da tepsi koymak için tezgâh benzeri 40-50 cm yüksekliğinde 70x50 cm ebatlarında bir öğe bulunmaktadır. Ocaklığa yakın bir yerde bulunan anıt ağaç; dardağan ağacıdır.

Avlunun bir köşesinde bulunan ambarın kapısının üst bölümüne tel geçirilip hava sirkülasyonun sağlandığı iç mekânında da küçük taneli ve iri taneli olan ürünlerin ayrı ayrı depolanması amacıyla iki bölümün oluşturulduğu tespit edilmiştir (Şekil 6.34.). Bu mekânlar parsel sınırına ya da yaşam alanlarına yakın olarak yine doğrusal düzende avlunun etrafında konumlandırılmışlardır.

Çizelge 6.20. Yelibel Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak (<i>Otabay</i>)	Anıt Ağaç	Avlu Duvarı	Hela	Ahır	Kuyu	Samanlık	Ambar
15	15		15	10			2

Şekil 6.33. Yelibel Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler (Yazarın Arşivi)

6.3.3.5. Yelibel Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Yelibel Köyündeki konutlarda iç mekân alanlarını; yatak odası (*işkeruy*) ve yaşama odası (*hayatuy*) oluşturmaktadır. Odalar birbirine benzer nitelikte olup içinde hamamlık (dolaba benzer nitelikte, 60-80 cm genişliğinde ahşap kapısı olan 70 x100 cm büyüklüğünde, duvar yapı malzemesinden üretilmiş, ıslak hacim mekânı) bulunanlar yatak odası (*işkeruy*) olarak kullanılmaktadır.

Şekil 6.34. Yelibel Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler (Yazarın arşivi)

Yerleşimde yapılmış erken dönem örneklerinde hamamlık odanın içinde iken sonraki dönemde ayrı bir mekân olarak odanın kenarında konumlandırılmıştır. İç mekânda bulunan diğer bir öge de ocaktır. Tatar evinde iç mekândaki ocak; zeminden 60-70 cm yükseklikte, duvara ve tavana asılı, zeminden koparılmış, yüzeyi beyaz topraktan üretilmiş çamur sıvalıdır. Ocağın yanında yer alan ahşap raf genellikle mutfak eşyalarının istiflenmesi için kullanılmaktadır. Evlerdeki kapaksız niş (*göz*); iç mekânda gaz lambası v.b. koymak için kullanılırken, dış mekânda anahtar v.b. için kullanılmaktadır. Ahşap malzemeden üretilmiş yüklük ve raflık da köy sakinlerinin gündelik ihtiyaçlarını gidermek için geliştirdiği çözümlerdir (Şekil 6.35.). Sofada bulunan lambalık da köye elektrik gelene kadar kullanılmaya devam etmiştir. Evlerin oldukça sade ve yalın olduğu, işlevselliğin ön planda olduğu gözlenmektedir (Çizelge 6.21.).

Çizelge 6.21. Yelibel Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Hamamlık	Yüklük	Raflık	Lambalık	Kapaklı Niş	Kapaksız Niş
7	11	3	4	1	2	3

6.3.3.6. Yelibel Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri

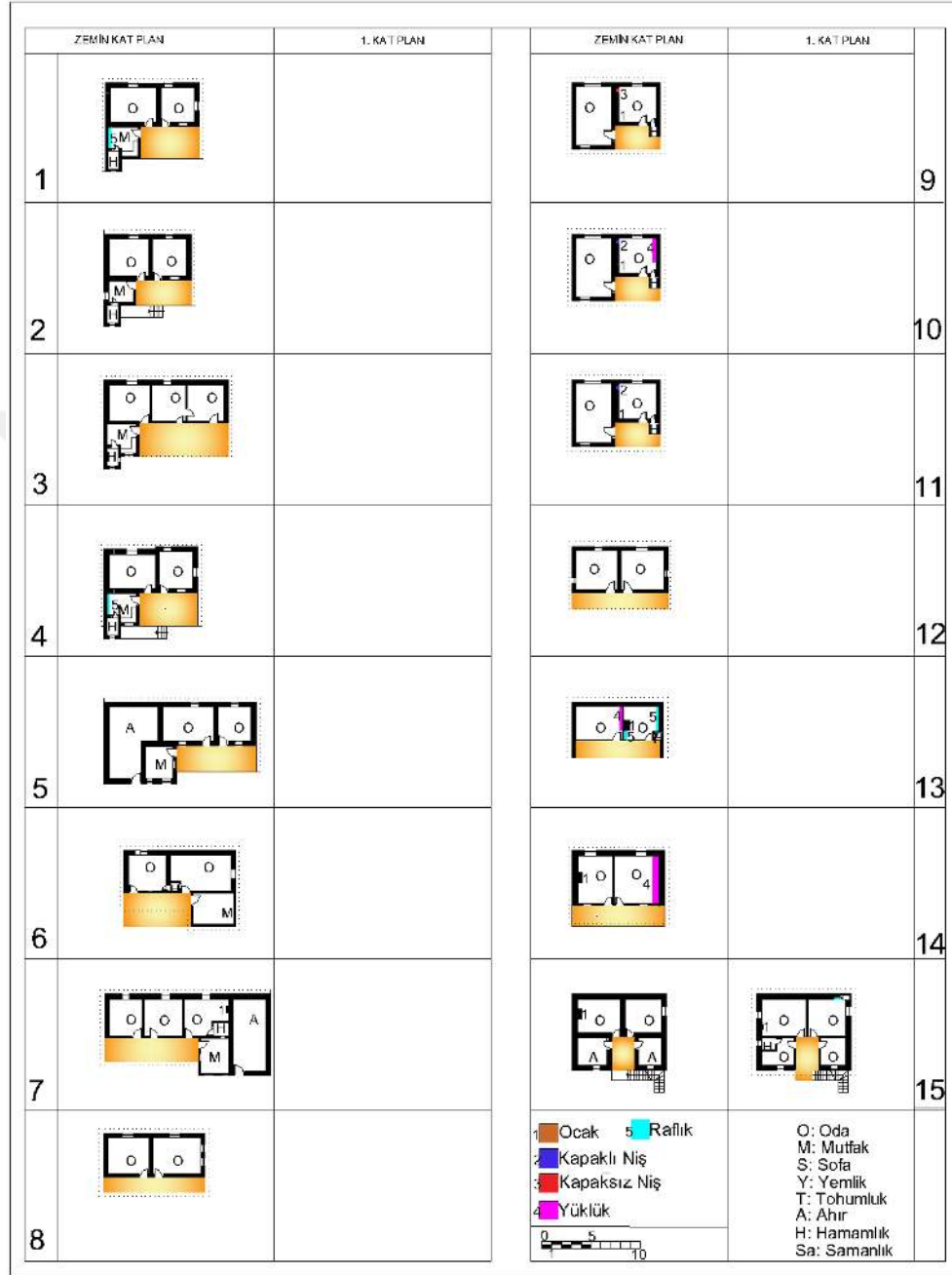
Çalışma kapsamında Yelibel Köyündeki 15 adet konut incelenmiş ve tipolojik özellikleri belirlenmiştir (Şekil 6.36.). 14'ü tek katlı, bir'i iki katlı olan evlerin 14'ü dış sofalı, biri iç sofalı olarak inşa edilmiştir (Çizelge 6.22.). Köydeki geleneksel konutların plan tipolojisinin oluşumunda sofa (*cuntluk*) ana mekân olarak etkili bir öge olup bütün oda kapılarının açıldığı, gün içinde zamanın en çok geçtiği alandır. Köydeki evlerde sofa güney cepheye konumlandırılmıştır.

Kapıların avlu cephesine, pencerelerin hem giriş yönüne hem de kuzey yönüne yerleştirilmesiyle hâkim rüzgârdan faydalanan evlerin bazılarında ise çatı arasında 10-15 cm çapındaki havalandırma delikleri ile de hava sirkülasyonu sağlanmaya çalışılmıştır. Tek katlı olarak inşa edilen evlerin, ailedeki evliliklerle

birey sayısı arttıkça evler yatay olarak yeni bir oda biriminin eklenmesiyle büyütülmüştür. Geleneksel Tatar konutlarının yaşam alanları; odalar (*hayatuy ve işkeruy*) ile bunların açıldığı sofa(*cuntluk*)dan oluşmaktadır.

Çizelge 6.22. Yellibel Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Tek Katlı			İki Katlı		
14			1		
Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma	Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma
14				1	

Şekil 6.35. Yellibel Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları

Çalışma yapılan on beş örnekte, doğal topografik koşulların yapıların su basman kotunun belirlenmesinde etkili olduğu, plan ve cephe düzeninde ise etkili olmadığı görülmüştür. Bir evde ise zemin katın kuzey duvarının dağa yaslanmasından dolayı bu cepheye pencere konulmamıştır.

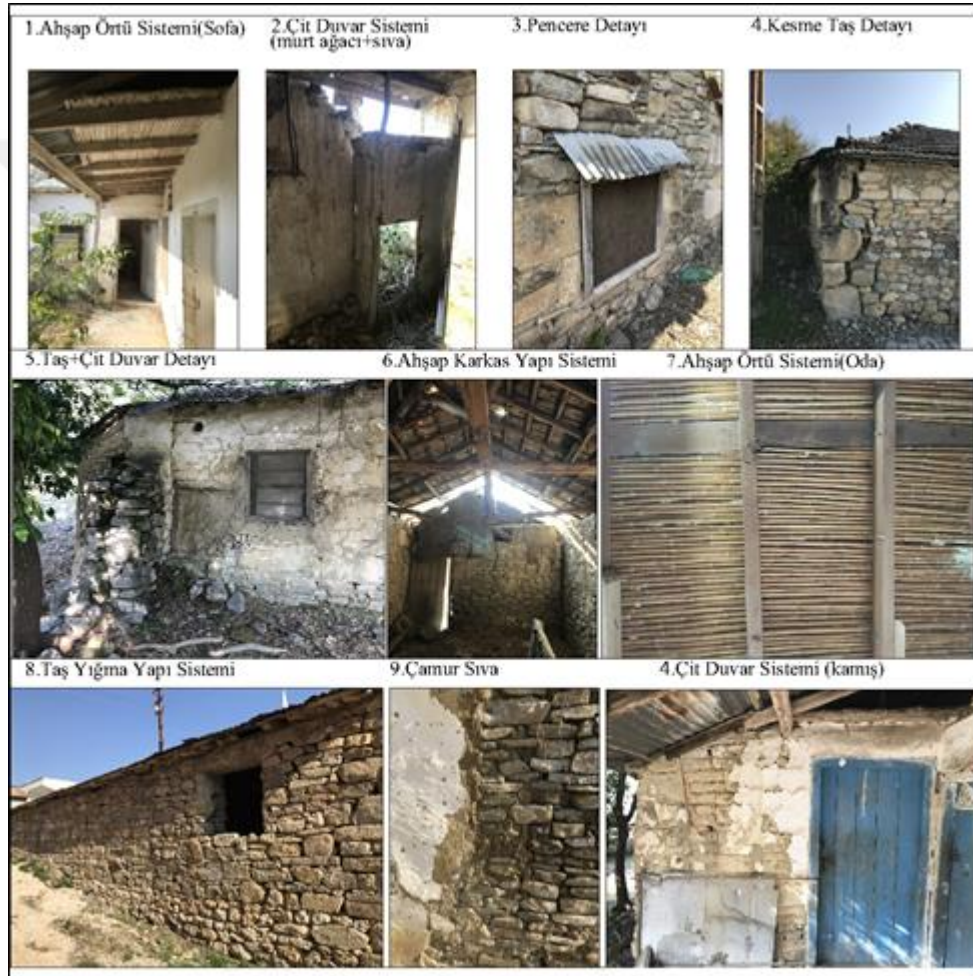
6.3.3.7.Yellibel Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri

Yellibel Köyündeki geleneksel konutlarda kullanılan yapı malzemeleri; ahşap, toprak, saz ve taştır (Şekil 6.37., Çizelge 6.23.). Mütemadi sistem ile üretilen taş temel duvarları zemin kotundan itibaren 50-90 cm yüksekliğinde su basman hizası oluşturarak bitmektedir. Bu sayede temel duvarlarının üstünden başlayan ana duvarlar zeminden koparılarak nemden korunmaları sağlanmıştır. Moloz taş, genellikle konutların temellerinde, kesme taş; köşelerde daha çok ana taşıyıcı olarak, köyün yakınında bulunan topraktan ve doğal bitki örtüsü olan sazdan üretilen çit duvar, taşın kullanılmadığı yerlerde bölücü duvar olarak kullanılmıştır. Çit duvarın ahşap karkası; dikeyde 40-50 cm aralıklarla yerleştirilen çam ağacından dikmelerin iç ve dış cepheye bakan her iki yüzeyine yatayda saz (kamış) 10-15 cm aralıklarla monte edilip arasına dolgu malzemesi olarak moloz taş konulan sistemdir. Yığma kargir yapım sistemi ile inşa edilen, derzleri arasında toprak ve saman karışımından elde edilen çamur, harç olarak kullanılan yapıların cepheleri; kesme taş ya da çit duvar üzerine çamur sıvalıdır.

Köy sakinlerinin yılda iki kere yaptıkları çamur sıva, yapıların kullanım ömrünün uzamasına olanak sağlamaktadır. Bazı evlerin dış cephesinde su basman kotuna kadar sarı topraktan, üstünün ise çatıya kadar beyaz topraktan hazırlanan harç ile sıva yapıldığı tespit edilen köydeki evlerin iç cephesinde ise yılda iki kere bahar aylarında olmak üzere beyaz killi toprak ve su karışımından oluşan harç kullanılmaktadır.

Temel duvarlarının devamında ana taşıyıcı sistem olarak kullanılan 50-60 cm kalınlığındaki moloz taş duvarlar, yüzeyleri düzeltilerek, sarsılmaya ve yıkılmaya karşı birbirleriyle ilişkili ve bağlantılı bir şekilde örülmüştür. Döşeme ve

damların yapımı sırasında, ilk olarak (kavak ya da sandal ağacından yapılan) kirişler ya da kaba yonu ahşap ağaç gövdeleri, duvarların üzerine yerleştirilmiştir. Taşıyıcı kirişlerin üzerine, dere kenarından getirilen kamışlar sıkı bir şekilde döşendikten sonra sarı topraktan üretilmiş çamur tabakası yerleştirilip üzerine de saz demeti konulmaktadır.

Şekil 6.36. Yelibel Köyündeki Yapım Sistemleri ve Malzemeleri (Yazarın arşivi)

Çizelge 6.23. Yellibel Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Duvar		Çatı		Merdiven			
Taş	Karma (Taş+Çit Duvar)	Teras	Kırma	İç Sofada		Dış Sofada	
				Taş	Ahşap	Taş	Ahşap
8	7		15			1	

6.3.3.8. Yellibel Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar

Yellibel Köyünde yapıların içinde küçük bir kapıdan geçilerek girilen hamamlık yerine zamanla dış sofanın ucuna konumlandırılan ıslak hacim mekânları, evin içine su tesisatı ve mutfak tezgâhının girmesi ve klima ya da soba kullanımının başlamasıyla özgün olan ocağın kapatılması gibi plan düzlemindeki değişimler kadar cephede de taş duvarların boyanması ya da kireç ile sıvanması, ahşap olan pencerelerin pvc ile değiştirilmesi ya da yıllık bakımının zor olması ve ustanın artık kolay bulunamaz olması nedenleriyle özgün olan çatı ve sıva malzemesinin değişimi köyde görülen bozulmalardır (Şekil 6.38.). Köyde sık görülen diğer bir bozulma türü de dış sofaların kapatılmasıdır. Bu durumun köy sakinlerinin yaz aylarında klima kullanmasından ve daha önce evde yapılan kışa hazırlık ürünlerinin dışarıdan hazır olarak alınmaya başlamasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Şekil 6.37. Yelibel Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri (Yazarın arşivi)

6.3.3.9. Yelibel Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi

Yapılan inceleme sonucunda, gündelik yaşamın önemli bir parçası olan ekmek üretiminin geleneksel olarak devam ettiği köyde ocak etkin olarak dış mekânda kullanılsa da iç mekânda daha az yer bulmaktadır. Geleneksel konutların dış mekânlarında ocaklık, hela ve anıt ağaç ağırlıklı bir şekilde yer alırken, Çizelge 6.24’de gösterildiği gibi ahır az da olsa dış mekânda konumlandırılmıştır. Bu durum hayvancılığın tarım kadar önemli bir geçim kaynağı olmadığını, tarım için hayvanlardan çok makinaların kullanıldığını göstermektedir. Parsellerinde anıt ağacı bulunan konutlarda ocağın ağacın yanında yer alması ise ağacın gölgesinden yararlanılması olarak açıklanabilir. Evlerin tamamında bulunan dardağan ağacı, Kırımdaki bitki örtüsünü tatar kültürünün sürekliliğini koruma isteğinin sonucu olarak değerlendirilmektedir.

Çalışma alanındaki konutların çoğu tek katlı ve dış sofalı plan tipinde inşa edilmiştir. Mutfak ise ilk dönem evlerinde bulunmazken sonraki dönemde çoğu

evde özelleşmiş bir mekân olarak kendine yer bulmuştur. İç mekândaki kültürel öğelerin arasında en az rastlanan kapaklı niş olmuştur, duvar içinde depolama ya da sergileme alanı oluşturan nişin sadece iki örnekte yer alması bu öğenin yığma duvarda oluşturulmasının zor olmasıyla açıklanabilir. En sık rastlanan öğe hamamlıktır. Bu durum Tatarların geldikleri yerdeki ıslak hacim kullanma geleneğinin devamı olarak değerlendirilmektedir. Hamamlık ile birlikte en sık rastlanan öğe ocaktır.

Günümüzde seyrek de olsa düğünler (*toy*), kutlamalar her ailenin kendi avlusunda yapılmaktadır. Kırım Tatar düğünleri erkek tarafına Perşembe günü hediyeler gönderilmesiyle başlayıp, Pazar günü gelin tarafında düzenlenen eğlencelerle sona eren bir ritüeldir. Bu süreçte verilen yemekler, düzenlenen müzikli, danslı eğlenceler, sohbetler avluda gerçekleştirilmektedir²¹.

Gündelik yaşamın yanı sıra, üretim etkinlikleri ve sosyalleşme etkinliklerinin de gerçekleşmesine olanak sağlayan alanlar, Tatar evlerinde kültürel geleneğin sürdürülebilir olmasına katkı sağlamaktadır. Özellikle kışa hazırlık olarak yapılan pekmez, bulgur, salça, tarhana v.b. yapımı ile meyve ve sebze kurutma pratikleri yöreye özgü en yaygın kültürel pratiklerdir. Bu gelenekler, konutların avlusunda ya da dış sofasında gerçekleştirilmektedir. Köyde gerçekleştirilen sosyal ritüeller arasında en dikkat çeken *tepreş* geleneğidir.²²

Yapılan görüşmelerde her yıl Mayıs ayının ilk ya da ikinci pazar gününde *tepreş* bayramının kutlanıldığı öğrenilmiştir. Hıdrellez ile yakın tarihlerde kutlanan bu bayramın amacı baharın gelişini kutlamaktır. Köyde kutlanan bu bayram aynı zamanda baharın Kırım'da ortaya çıktığı rivayet edilen tarihe denk getirilmektedir. *Tepreş*, Kırım ve Türk bayraklarıyla süslenmiş köy meydanında piknik şeklinde yapılan mevsimlik bayram kutlamasıdır. Tören, Kırım ve Türk milli marşlarının okunmasıyla başlayıp Kur'an-ı Kerim okunarak devam eder. Köy sakinleri ve dışarıdan gelen insanların beraberce yemek yediği, halk oyunu oynadığı, insanların birlik ve beraberlik duygusuyla eğlendiği somut olmayan miras olarak

²¹10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü sakini Ahmet Türkan ile görüşme

²²10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü sakini Ahmet Türkan ile görüşme

nitelendirilen bu geleneğe “*Serbest Kaytarma*” adı verilen oyunu (Şekil 6.39.) bayrama katılan herkes oynamaktadır²³.

Şekil 6.38. Serbest Kaytarma Oyunu (Url 33)

²³10.12.2020 tarihinde Yellibel Köyü sakini Ahmet Türkan ile görüşme

Çizelge 6.24. Yellibel Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular (Sarı İle Renklendirilen Konutlar Tek Katlıdır.)

		Kültürel Öğeler	Çalışılan Geleneksel Konutlar															
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Dış Mekân		Avlu Duvarı																
		Ocak(O tabay)	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
		Anıt Ağaç	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
		Hela	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
		Ahır	•	•		•		•		•	•	•	•	•				•
İç Mekân	Zemin Kat	Oda + Mutfak (Hayatuy+İşkeruy)	Kültürel öge yok					•			•				•			
			Ocak							•		•	•	•		•	•	•
			Hamam ılık	•	•	•	•		•	•		•	•	•		•		•
			Rafılık	•			•									•		
			Yüklük										•			•	•	
			Kapaklı Niş						•									•
			Kapaksız Niş									•	•	•				
			Ocak															•
	1.Kat	Oda + Mutfak (Hayatuy+İşkeruy)	Hamam ılık															•
			Rafılık															•
			Kapaklı Niş															•

6.3.4. Balkan Göçmen Kültürü ve Yerleşim Özellikleri

Osmanlı Devleti'nin on sekizinci yüzyılda askeri, siyasi ve iktisadi olarak gerilemesi; Balkanlar'da bulunan toprakların kaybedilerek Anadolu'ya Müslüman/Türk göçünün başlamasına neden olmuştur (Çolak, 2013). Osmanlı Devleti ile Rusya arasındaki 1877-1878 yılında yapılan 93 Harbi sonrasında başlayan, Balkanlardan yaklaşık yarım milyon insanın ekonomik ve siyasi sebeplerden, dini ve politik baskılardan dolayı kitlesel olarak gerçekleşen göçleri zaman zaman azalıp artmakla birlikte 20. Yüzyıl ortalarına kadar devam etmiştir (Şimşir, 1986:17-20).

Balkanlardan Osmanlı topraklarına gelen göçmen grubun çiftçilikle uğraşan büyük çoğunluğu Adana, Bursa, Konya, Manisa illerine, zanaatla uğraşanlar ise Bursa, İstanbul, İzmir illerine iskân edilmiştir (Değerli ve Karakuzu, 2016). Edirne'den tren yolcuğu yaparak gelen göçmenler, 8-10 gün sonra Adana'ya ulaşmış, gerekli işlemleri yapılarak kalıcı olarak iskân olunacakları yerlere gönderilinceye kadar kamu binalarında konaklamış, sonra da iskân edilecekleri yerlere gönderilmiştir (Çetin, 2011). Nüfus yoğunluğu ve tarımsal potansiyeli gibi nedenlerden dolayı Adana'ya gelen grubun yoğun olarak yerleştirildiği yer, Adana'nın Ceyhan ilçesi olmuştur. Ceyhan'da yerleşik nüfusun oluşmasına katkıda bulunarak yeni yerleşim yerlerinin açılmasına da neden olan ilçedeki köylere iskânları gerçekleştirilen göçmenler, ilk günlerde yerleştirildikleri yerlerdeki insanların yardımlarıyla yaşamlarını sürdürseler de her göçmen aileye tarım için elverişli arazi verilmesiyle, yani toprak dağıtımının gerçekleştirilmesiyle birlikte kendi düzenlerini kurmaları sağlanmıştır (Çanak, 2016:199).

Geldikleri yerde tarımla uğraşan göçmenlerin yerleştirildikleri yere daha kolay uyum sağlayabilmeleri için Ceyhan'a geldiklerinde de aynı şekilde tarım yapmaları ve ülke ekonomisine katkıda bulunmaları planlandığı için göçmenler özellikle buğday - ayçiçeği ekimine uygun bölgelere yerleştirilmiştir (Çanak, 2016). Göçmen köylerinin kurulum aşamasında, genellikle aynı bölgeden grup olarak göç edenlerin birlikte bir yerleşim, mahalle, köy oluşturmalarına imkân

sağlayacak şekilde iki ya da üç odalı dış sofalı evlere iskân edildiği, göç eden farklı kesimlerin birbirine karıştırılmamasına dikkat edildiği görülmektedir (Eres, 2008: 53).

İlk gelen göçmenler, hükümetin iskânın maddi yükünü karşılayabilecek ekonomik duruma sahip olmaması nedeniyle *serbest* şekilde iskân olduğundan devletten herhangi bir yardım almadıkları için istedikleri zaman yer değiştirebilmişlerdir. Ancak 16 Nisan 1951 tarihinde alınan bir kararla 1 Ocak 1950 tarihinden itibaren Bulgaristan'dan gelen göçmenlerin tümü "İskânlı Göçmen" statüsüne alınarak Anadolu'nun farklı bölgelerinde kurulan planlı köylere yerleştirilmiş, her aile için bir ev verilmiş, geçimlerini sağlamaları için tarım arazileri ve hayvanlar temin edilmiştir. Ceyhan'a iskân olunan göçmenlerin çoğu 16 Nisan 1951 tarihinden önce yerleştirilmiş olduğundan iskân defterine *serbest* olarak kaydedilmekle birlikte iskânlı statüde yerleştirilmiştir (Çanak, 2016).

Devlet tarafından kurulan planlı göçmen köylerinde genel olarak ızgara plan şeması kullanılmıştır. Izgara plan şemasında birbirine paralel olan sokaklar üzerinde göçmen konutları sıralanmaktadır. Köyün orta kesiminde yer alan meydan niteliğindeki açık alanlarda ise mescit veya cami yer almaktadır (Eres, 2008: 54). Planlı olarak kurulacak köyün yerleşim yerinin seçiminde, çevresinde tarıma uygun arazilerin yer alması da önemli bir kıstas olmuştur (Örmecioğlu, 2019).

Anadolu'ya gelen göçmenlerin iskânı esnasında meydana gelen en büyük sorunlardan birisi de göçmen konutlarının fiziksel niteliği ve kalitesidir. Devlet bütçesinin o dönemde çok sınırlı olması sebebiyle ancak basit, niteliksiz yapıların inşası mümkün olabilmıştır. Göçmen konutlarının inşa süreci; göçmenlerin mevsimsel ve çevresel etkenlerden korunması amacıyla mümkün olduğunca hızlı tutulmuştur. Bu durum da konutlardaki inşaat kalitesini ve niteliğini etkileyen bir diğer etken olarak görülmektedir. Hükümetin planlı yerleşimlerde yaptırdığı evler, giriş mekânı (*aşkana*) ve yatma mekânından oluşan iki oda şeklindedir (Eres, 2008: 46).

Ceyhan bölgesinde yapılan alan çalışmasında özellikle 19. yüzyılın son çeyreğinde ve 20. yüzyılın ilk yarısında Balkan göçmenlerinin yerleştiği köyler; Yeşilova, Sağkaya, Çiçekli, Büyükmangıt, Küçükburhaniye, Sirkeli, Hamitbey Bucağı, Yeşilbahçe, Akdam, Yeşildam, Haydarağa, Köröküzler, İnceyer, Ekinyazı, Dikilitaş, Irmaklı, Birkent, Günlüce, Çataklı, Kuzucak, Hamidiye ve Mustafabeyli olarak tespit edilmiştir. Dokunun bütün olarak korunduğu ender köylerden olmasından dolayı Mustafabeyli örnek köy olarak seçilip, özgün mimari karakteri korunmuş olan 15 adet konut yapısının alan incelemesi, fotoğraf ve röleveller ile belgeleme çalışmaları yapılmış ve Balkan göçmen kültürünün mekâna yansması değerlendirilmiştir.

6.3.4.1. Mustafabeyli Köyü (Mahallesi)

Mustafabeyli Köyü, 1879 yılında Yörük aşiretlerinden olan Mustafa Bey tarafından ilk kurulduğunda Rıfatiye olan köyün adı daha sonra Mustafabeyli olarak değiştirilmiştir²⁴. Balkanlarda yaşanan toprak kaybı nedeniyle 1890'lı yıllardan başlayarak 1936 ve 1950 yıllarında üç kabile olarak gelen Balkan Türkleri (Muhacirler ve Göçmenler), günümüzde köy nüfusunun çoğunluğunu oluşturmaktadır. 1890 yılında köye gelen göçmenler kendi imkân ve olanakları ile yerleşmişlerse de 1936 da gelenlere devlet tarafından köy içinde ev için birer dönüm, köy dışında ekim için 5-10 dönüm, 1950 yılında gelenlere ise birer dönüm köy içinde ev arazisi, kişi başı onar dönüm de köy dışında ekim arazisi tahsis edilmiştir. Bulgaristan'ın Şumlu ve Akdere bölgesinden gelen göçmen kabileleri ile nüfusu 2000 olan köy 1973 Haziran ayında belediye yapılmış, 2008 yılında 6360 sayılı kanunla tekrar köy statüsüne dönüştürülmüştür.

²⁴ 16.11.2020 tarihinde Mustafabeyli Köyü sakini Mehmet Küçük ile yapılan görüşme

6.3.4.2. Mustafabeyli Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri

Mustafabeyli Köyü, Adana İli'nin, Ceyhan İlçe'sine bağlı, Ceyhan İlçe merkezine 27 km. Osmaniye'ye 16 km. uzaklıkta olup; Adana Gaziantep arasındaki D-400 karayolu üzerinde bulunmaktadır (Şekil 6.40.). Ceyhan ovasının doğusunda alüvyonlarla kaplı bir arazide kurulmuş olan Mustafabeyli 18290 dekar yüzölçümüne sahiptir. Köyün güneyinden Karasu Çayı geçmektedir. Kuzeyinde Tatarlı, güneyinde Lalegölü, doğusunda Sayhöyüğü, batısında da Azizli köyü bulunan toplam nüfusun 2020 yılı itibarıyla 1600 kişi olduğu köyde hane sayısı 350'dir (Url 34).

Şekil 6.39. Mustafabeyli Köyünün Konumu (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir.)

Köy yerleşik alanının büyük bölümünü D400 karayolunun kuzeyindeki bölüm oluştururken 1950 yılında gelen göçmenlerin karayolunun güneyinde arazi verilmesiyle köy yerleşim alanı güneye doğru genişlemiştir (Şekil 6.40.). Köy merkezini de oluşturan kamusal nitelikli binalar; bir adet ilköğretim okulu, bir adet yatılı bölge (YİBO) okulu ile bir adet te çok programlı lise, Tarım Kredi Kooperatifi, Toprak Mahsülleri Ofisi, sağlık ocağı, PTT şubesi, cami ve

kahvehane; Rıfatiye Caddesi boyunca sıralanmaktadır (Şekil 6.41). Çok programlı lise ve YİBO taşınmalı eğitimden dolayı kapatılmıştır.

Şekil 6.40. Mustafabeyli Köyünün Yerleşim Karakteri ve Sokakları (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

Yapılan görüşmelerde, köye ilk olarak yörüklerin yerleştiği, Balkan göçmenlerinin daha sonra göç yolu ile geldiği, köye 1890’larda yerleşildiği, ilk yerleşimcilerin yapı inşasında ağırlıklı olarak kerpiç malzeme kullandıkları; 1930’lar ve sonrasında nüfusun artmasıyla geleneksel konut üretiminin de gelişmeye başladığı belirtilmektedir²⁵.

²⁵16.11.2020 tarihinde Mustafabeyli Köyü muhtarı Mahmut Buldu ve Melek Ağce ile yapılan görüşme

Mustafabeyli Köyünde görüşmelerden aktarılan ifadelerden anlaşıldığı üzere köy yerleşim dokusunun oluşumunda göçmen kültürü etkili olmuştur (Şekil 6.42). Dokuyu oluşturan evlerin çoğu, çamur sıvalı, blok kerpiç duvarlı, tek katlı, dış sofalı yapılardır. Balkan göçmenlerinin köye gelmesiyle oluşturulmaya başlanan avlu duvarı; mekân algısı ve yaşam biçiminin sınırlandırılması adına önemli bir tasarım girdisi olmuştur. İlk gelen kabile kendi imkân ve olanaklarına göre çeşitli büyüklüklerde arazi edinerek kendi evini serbest iskân denilen yöntemle inşa ettiğinden evlerin arazi içindeki konumu çeşitlilik gösterse de, sonraki dönemde köye gelen kabileler için verilen yaklaşık bir dönüm arazi içinde evler planlı iskân politikasına göre iki ya da dört odalı, tek katlı ve dış sofalı olarak arazinin kuzeyine konumlandırılmış parsellerin güneyi avlu olarak bırakılmıştır. Balkan göçmen evlerinin tamamında arazi sınırlarını belirleyen çoğunlukla kerpiç üzeri çamur sıvalı avlu duvarları bulunmaktadır. İkili avlu sisteminin görüldüğü köyde, birinci avlu (eve yakın olan); içinde ocak, kuyu, hela, ahır, ambar, anıt ağaç bulunan alan; ikinci avlu ise *efkere* de denilen tarım ürünlerinin ekilip biçildiği alan olarak birinci bahçeden duvar ya da tel çit ile ayrılarak oluşturulmuştur.

Şekil 6.41. Mustafabeyli Köyü Nitelikli Yapı Çizelgesi (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastro haritası yazar tarafından düzenlenmiş, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

6.3.4.3. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi

Altı adedi bitişik olarak iki kardeş tarafından aynı avlu içinde yapılmış olan evlerin beş adedi parsel kenarına, on adedi yol kenarına olacak şekilde parselde konumlandırılan köydeki evlerin on bir adedi avluyu cephe olarak parselin kuzeyine yerleştirilmiş, güneydeki alan avlu olarak bırakılmıştır (Şekil 6.43., Şekil 6.44., Çizelge 6.25.). Evlerin parselinin avlu duvarı ile sınırlandırıldığı köyde; parsel düzeni dönemsel olarak değişiklik göstermiştir. Göçmenlerin ilk geldiği yıllarda serbest iskân söz konusu iken 1930 lu yıllardan itibaren ev için göçmenlere verilen büyüklüğü yaklaşık bir dönüm parsellerle planlı yerleşimleri sağlanmıştır.

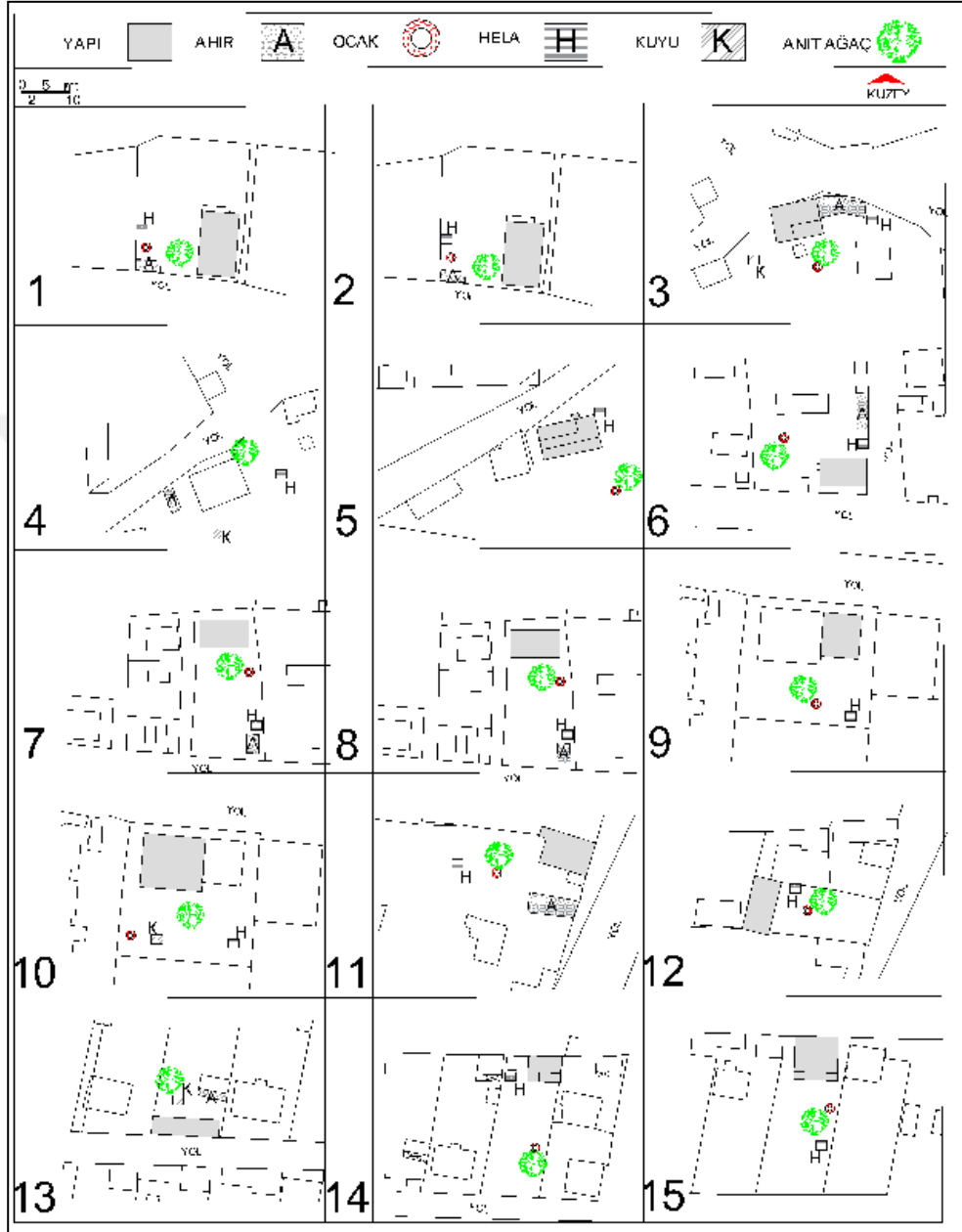
Çizelge 6.25. Mustafabeyli Köyü Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi

Giriş Yönü		Yapıların Parseldeki Konumlanışı		
Güney	Diğer	Parsel Kenarına	Parsel Ortasına	Yol Kenarına
9	6 (güney+diğer)	5		10

Köydeki yapıların girişi çoğunlukla güney cepheden sağlanarak parsel organizasyonunda önemli olan ahır, ocak (ekmeklik), anıt ağaç, kuyu v.b. diğer yapıli öğelerin avlu içinde kendine yer bulması sağlanmıştır (Şekil 6.43.). Bu öğeler her parselde farklı konumlandırılrsa da çoğunlukla en az üç öğenin avluda görüldüğü söylenebilir. İncelen 15 yapının 13'ünde parsel içinde ocak, üçünde kuyu, 14'ünde hela, dokuzunda ahır ve tamamında anıt ağaç olduğu tespit edilmiştir.

Şekil 6.42. Mustafabeyli Köyü Bina-Parsel İlişkisi ve Çalışılan Yapılar (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastro haritası yazar tarafından düzenlenerek hazırlanmıştır).

Şekil 6.43. Mustafabeyli Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları

6.3.4.4. Mustafabeyli Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Mustafabeyli Köyü'nün yaşlıları ile yapılan görüşmelerden anlaşıldığı üzere göçmenlerle beraber avlu duvarı ve hela gibi avlu içindeki yapıları öğeler de çeşitlilik kazanmıştır (Çizelge 6.26.)²⁶. İkili avlu sisteminin görüldüğü köyde gündelik hayat ile iş alanının ayrılması sağlanmıştır. Çoğunlukla kerpiç duvardan yapılan avlu duvarı mahremiyeti sağlayan en önemli öğe olmuştur. İncelenen evlerin ikisinin avlu duvarı taş olup üzerinde bahçe sulamak için kuyudan bahçeye uzanan yaklaşık 10 cm derinliğinde ve 20 cm genişliğinde su kanalı, dördünün avlu girişinde ahşap örtü sistemli *sayvant* örnekleri tespit edilmiştir. Hane halkının atını bağladığı korunaklı bir ara geçiş öğesi olarak dikkat çeken *sayvantın* bulunduğu evlerde *sayvantın* yanında ahır ya da ambar da görülmektedir. Avlu duvarı üzerinde açılan *gökçük* denilen, ebat olarak çeşitlilik gösteren nişler tavukların yumurtlaması ya da *gurka* yatırılması için geliştirilmiş çözümlerdir. Gündelik ihtiyaca göre oluşturulan avluda; en dikkat çeken öğe ocaktır. Köydeki ocak; zeminden yaklaşık 75-85 cm yükseklikte özellikle ekmek pişirmek amaçlı kullanılan zaman zaman yemek ya da börek yapımı için de tercih edilen, yaklaşık 30 cm girişi olan kubbemsi bir yapıda kerpiç üzerine çamur sıva yapılarak oluşturulan, ön tarafı odun atmak ve ekmek pişirmek için boş bırakılan bir öğedir.

Çizelge 6.26. Mustafabeyli Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Anıt Ağaç	Avlu Duvarı	Hela	Ahır	Kuyu	Sayvant	Kapaksız Niş (Gökçük)
13	15	15	14	9	4	4	10

Gelen göçmen kafilesi yerleştikten bir süre sonra hayvancılık ve tarımla uğraşmaya başladığından ahır ve ambar mekânları da dış mekân organizasyonunda oluşturulmuştur. Genellikle evin girişine yakın bir yerde ve avlu içinde

²⁶16.11.2020 tarihinde Mustafabeyli Köyü sakini Osman Gümüş ile yapılan görüşme

konumlandırılan anıt ağaç (çoğu zaman dut ağacı) tüm evlerde tespit edilmiştir (Şekil 6.45.). Avluda bulunan tulumba ya da kuyu genellikle birkaç aile tarafından ortak kullanılmaktadır.

Şekil 6.44. Mustafabeyli Köyündeki Parsellerde Konut Dışı Öğeler (Yazarın arşivi)

6.3.4.5. Mustafabeyli Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Mustafabeyli Köyü'ndeki konutların iç mekânında yaşam alanlarını; odalar, sofa, mutfak ve hamam oluşturmaktadır. Odalar sade ve yalın, birbirine benzer özellikler gösterip iç mekânında az sayıda kapaklı ve kapaksız nişler tespit edilmiştir (Şekil 6.46.). Kapaklı niş; konut sakininin özel eşyalarını sakladığı, çeşitli ebatlarında açılmış nişe ahşap kapak ve kilit takılarak oluşturulan bir öğedir.

Kapaksız niş ise duvar içinin oyulması ile oluşturulan, ebat ve form olarak değişiklik gösteren, eşyaların konulması için geliştirilmiş kapaksız bir öğedir.

Mustafabeyli Köyünde konut içinde ocak, avluda olduğu kadar sık görülmemektedir. Sadece bir evde tespit edilen konut içindeki ocak; zemin kotundan başlayan bulunduğu duvar oyularak oluşturulmuş, 100 x 70 cm ebatlarında bacası duvar yüzeyinde tavana kadar devam eden, kerpiç üzerine çamur sıvalı olarak üretilmiştir. Köydeki evlerin iç mekânında bir adet ocak, üç adet kapaklı niş, altı adet kapaksız niş bulunduğu tespit edilmiştir (Çizelge 6.27.).

Çizelge 6.27. Mustafabeyli Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Kapaklı Niş	Kapaksız Niş	Raf
1	3	6	1

Şekil 6.45. Mustafabeyli Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler (Yazarın arşivi)

6.3.4.6. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri

Çalışma kapsamında Mustafabeyli Köyündeki 15 adet konut incelenmiş ve tipolojik özellikleri belirlenmiştir (Şekil 6.47., Çizelge 6.28.). Genellikle tek katlı yapıların görüldüğü köydeki plan tipolojisinde sofanın biçimlendirici rol oynadığı, kültürün ayırt edici bir özelliği olan, parsel sınırı boyunca devam eden, çoğu

kerpiçten üretilmiş avlu duvarının ise tüm evlerin ortak özelliği olduğu görülmektedir. Köydeki iki katlı konutların zemin katı; bazı evlerde konut, geçim kaynağı tarım olan bazı evlerde ise bölücü duvarı olmayan, ahşap dikmelerle desteklenen, ambar olarak kullanılmaktadır. Oda kapılarının tamamı sofaya açılmaktadır.

Temel yapı malzemesinin kerpiç olduğu köyde odalar birbirine benzer nitelikte olup içinde çok fazla öge tespit edilememiştir. İki ya da üç odalı evlerin çoğunlukta olduğu köyde dört odalı olanların yapılan görüşmelerde iki aile tarafından kullanıldığı belirtilmektedir²⁷. Evlerin bazılarında oldukça yalın olarak tasarlanmış mutfak ile kapı ebatları yaklaşık 60x130 cm olan hamamın özelleşmiş mekân olarak diğer odalardan ayrıştığı görülmektedir. Mutfağın kapısı genellikle sofaya açılırken hamamın kapısı mutfak ya da odalara açılmaktadır. Çoğunluğunun girişinin güney cepheden olduğu evlerin hem kuzey hem de güney cephelerine pencere ve kapı konulmuştur. Çalışma yapılan on beş örnekte, doğal topografik koşulların konut üretim sürecini etkilemediği, kot farkının ahşap bir merdivenle zemin ve birinci katların ayrıştırılmasında kullanıldığı görülmüştür. Yapılan görüşmelerden bazı kişilerin konut yapımında ustalaştığı ve civar köylerin de konutlarını yaptığı belirtilmektedir²⁸.

Çizelge 6.28. Mustafabeyli Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Tek Katlı			İki Katlı		
12			3		
Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma	Dış Sofalı	İç Sofalı	Karma
12			2	1	

²⁷ 16.11.2020 tarihinde Mustafabeyli Köyü sakini Kamer Kalle ile yapılan görüşme

²⁸ 16.11.2020 tarihinde Mustafabeyli Köyü sakinleri Mehmet Küçük ve Mustafa Ayan ile yapılan görüşme

Şekil 6.46. Mustafabeyli Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları

6.3.4.7. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri

Mustafabeyli Köyündeki geleneksel yapılarda kullanılan yapı malzemesi ağırlıklı olarak kerpiçtir (Şekil 6.48., Çizelge 6.29.). Bölgenin konumundan dolayı kolaylıkla erişilebilir bir malzeme olan taş ve ahşabın da tamamlayıcı malzeme olarak kullanıldığı evlerde; köyün güneyinden geçen Karasu Çayı'nın kenarından toplanan moloz taş, genellikle konutların temellerinde su basman kotuna kadar ve bazı evlerin avlu duvarlarında, köyün yakınında bulunan topraklıktan alınan toprak ve saman karışımından elde edilen blok kerpiç ise kimi yapıların ara duvarlarında, kimi yapıların da taşıyıcı duvarlarında kullanılmıştır. Yığma kargir yapım sistemi ile inşa edilen yapıların derzleri arasında çamur, harç olarak kullanılmıştır. Kerpiç duvarların üzerine sarı killi toprak+saman+su karışımından oluşturulan çamur tabakasından sıva yapıldığı görülmektedir.

Üst katlardaki ara bölmelerde çoğunlukla ahşap çerçeve arası dolgu malzemesi olarak kerpiç kullanılmıştır. Döşemeler ise çoğunlukla boyu yaklaşık 400 cm olan ahşap kirişler (kavak ya da meşe) üzerine ahşap kaplama tahtası ya da sık döşenmiş kamış/saz kullanılarak inşa edilmiştir. Kirişlerde kullanılan ahşapların birçoğu düzgün kesim kerestedir. Temel duvarlarının devamında ana taşıyıcı sistem olarak kullanılan 20-40 cm kalınlığındaki blok kerpiç duvarlar, sarsılmaya ve yıkılmaya karşı birbirleriyle ilişkili ve bağlantılı bir şekilde örülmüştür. Döşeme ve damların yapımı sırasında, ilk olarak (kavak ya da meşeden yapılan) kirişler duvarların üzerine yerleştirilmiş üzerine kamış ya da kaplama tahtası konulmuştur.

Mekânın büyüklüğüne göre bölücü duvarların olmadığı ambar gibi mekânlarda, kirişlerin altına başlıklı ahşap dikmelerin kullanıldığı evlerin çatıları kırma ya da beşik çatılı ve kiremit kaplamalıdır. Beşik çatının görüldüğü bazı yapılarda çatının güney ve kuzey kalkan duvarına çeşitli ebat ve şekillerde açılan boşluklarla çatının ve genel olarak yapının havalandırılması sağlanmıştır. Zemin kaplaması için uygulanan sarı killi toprak, saman ve su karışımından oluşturulan

çamur katmanı sıkıştırılarak uygulanmış bu sayede çamurun su geçirimsizliği engellenmeye çalışılmıştır.

Şekil 6.47. Mustafabeyli Köyündeki Konutların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri (Yazarın arşivi)

Çizelge 6.29. Mustafabeyli Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Duvar	Çatı		Merdiven		
Karma Taş+Kerpiç	Beşik	Kırma	İç Sofada	Dış Sofada	
				Taş	Ahşap
15	6	9			3

6.3.4.8. Mustafabeyli Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar

Mustafabeyli Köyü'ndeki kültürel pratiklerin değişiminin mekâna yansması; köye ilk gelen göçmen kabile yıkanma mekânı olarak yatak odasının kuzey köşesinde, 150x150 cm ebatlarında zeminden yaklaşık 20-30 cm yükseklikte kare formlu çamur sıvalı özelleşmiş bir alan kullanırken sonraki dönemde hamam ya da sofaya eklenen ıslak hacmin kullanılması, yemek yapmak için avludaki ocak kullanılırken zamanla mutfığa tezgâh ve fırının girmesiyle ocakların kapatılması ve bu mekânların yok olması olarak açıklanabilir. Ayrıca avlu girişinde atlar için ahşap örtülü özelleşmiş mekân olan *sayvant'ın*, motorlu taşıtların yaygınlaşmasıyla beraber işlevsizleşmesi, avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılan nişlerin günümüzde hem bu amaçla hem de eşya depolamak için kullanılması, yapı içinde eşyaların saklanması ya da düzenlenmesi için duvardaki nişler kullanılırken dolapların yapılmasıyla amacı dışında kullanılması da köydeki görülen diğer bozulma örnekleridir. Yapıların dış sofasına yerleştirilen ıslak hacim mekânları, mutfaklara yapılan tezgâh gibi plan düzlemindeki değişimler kadar cephede de ahşap pencere ve kapıların pvc malzeme ile değiştirilmesi ve duvarların boyanması karşılaşılan müdahalelerdir (Şekil 6.49.). Yapılarda zarar gören, eklenen bölümler ve yeni yapılan yapılarda geleneksel malzemeler kullanılmamakta, yeni yapım teknik ve malzemeleri (betonarme, tuğla, briket vb.) tercih edilmektedir.

Şekil 6.48. Mustafabeyli Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri (Yazarın arşivi)

6.3.4.9. Mustafabeyli Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi

Yapılan inceleme sonucunda, üretim ve sosyalleşme etkinliklerinden olan ekmek üretiminin bazı aileler tarafından geleneksel olarak devam ettirildiği köyde ocağın etkin olarak dış mekânda yer bulduğu görülmüştür (Çizelge 6.30.). Hayvancılık ve tarımın kırsal alanda temel geçim kaynağı olması, bu köyde de geçerlidir ve ahır ile ambar gibi mekânların oluşumunu sağlamaktadır. Geleneksel konutların dış mekânlarında anıt ağaç, ocaklık, kuyu ve hela ağırlıklı bir şekilde yer alırken, Çizelge 6.30'da gösterildiği gibi avlu duvarı tüm evlerin parsel sınırını belirlemek amacıyla oluşturulmuş bir öge olarak göçmenler için mahremiyet ve

güvenlik olgusunun önemli olduğunu göstermektedir. Parsel sınırını belirleyen, ikili olarak oluşturularak gündelik hayat ile iş hayatının ayrımının yapıldığı köydeki avlu duvarları; çoğunlukla kerpiç olsa da, iki avlu arasındaki bölücü duvar çoğunlukla tel ya da ahşap çittir. Avlu girişine en yakın yerde bulunan *sayvant*, atlar için evden en uzak noktada, korunaklı bir alan yaratma isteğinin sonucu olarak değerlendirilmektedir. Avlu duvarı üzerinde bulunan *gökçük*, kümese alternatif olarak geliştirilmiş bir çözüm iken taş malzemeden üretilmiş olan avlu duvarları üzerinde bulunan su kanalı ise göçmenlerin bahçe bakım işlerinde usta olduklarını, Bulgaristan'ın ormanlık alanından geldikleri için de evlerin tamamında anıt ağaç bulunduğu düşünülmektedir.

Çalışma alanındaki konutların genelde dış sofalı plan tipinde inşa edildiği, ilk yapılan konutlarda mutfak ya da hamamın özelleşmiş mekân olarak tasarlanmadığı; hamam için genellikle yatak odası olarak kullanılan odanın köşesindeki yükseltilmiş alanın kullanıldığı, mutfak mekânının ise hiç olmadığı, yemek hazırlama ve pişirmenin avludaki ocaklıkta gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. Sofanın etrafına yerleştirilmiş olan mekânların (odaların) çok amaçlı kullanıldığı, işlevsel ve biçimsel olarak birbirinden çok ayrılmadığı, 1930'lu yıllardan sonra mutfak ve hamam için ayrı mekânların oluşturulmaya başlandığı görülmektedir. Oldukça yalın ve sade olan göçmen evlerinde iç mekânda sadece bir evde ocağa rastlanması, yemek yapmak için dış mekânın tercih edildiğini, evlerin tamamında görülen hela ise göçmenlerin yerleşik kültürden geldiklerini göstermektedir.

Çizelge 6.30. Mustafabeyli Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular (Sarı ile renklendirilen konutlar tek katlıdır.)

KÜLTÜREL ÖĞELER			Çalışılan Konutlar														
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Dış Mekân	Kuyu				•	•						•			•		
	Ocaklık		•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•		•	•
	Anıt Ağaç		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	Hela		•	•	•			•	•	•	•	•	•	•		•	•
	Ahır		•	•	•	•		•	•	•			•		•		
	Sayvant								•	•			•		•		
	Açık Niş (Gökçük)							•	•	•	•	•			•		
İç Mekân	Zemin Kat	Oda	Kültürel öğe yok	•	•	•				•	•		•				•
			Ocak													•	
			Kapaklı Niş				•	•				•					
			Kapaksız Niş				•		•			•		•	•	•	
			Hamamlık														
			Raf	•													
		Ahır															
		Sofa															
		Yemlik															
		Tohumluk															
		Ambar									•	•					
		Samanlık															
	1. Kat	Mutfak	Kültürel öğe yok								•						
			Ocak														
			Çağlık														
			Kapaksız Niş									•					
			Yüklük														
			Hamamlık														
		Oda+	Kapaklı Niş					•									
			Lambalık														

6.3.5. Çerkez Kültürü ve Yerleşim Özellikleri

Çerkezler, Avrupa ile Asya arasında köprü vazifesi gören, kuzeyde Don Nehri'nden, güneyde Abhazya'ya; batıda Azak ve Karadeniz kıyılarından güneydoğuda Sunja'ya kadar geniş bir alan olan Kafkasya'nın kuzeyinden 1880'li yıllardan itibaren dalgalar halinde Anadolu'ya göç etmiş göçmen bir topluluktur (Berber, 2011). Binlerce yıllık bir geçmişe sahip olan Çerkezler, Rus işgali ve sürgününe maruz bırakılınca bulundukları toprakları terk ederek Osmanlı ve Balkanlara sığınmak durumunda kalmıştır (Aslan, 2005:10).

İşgal öncesi dönemde Kırım Hanları'nın baskılarından ve ödedikleri vergilerden şikâyetçi olan Çerkezler, Rusya'nın desteğini talep etmiş ancak Rusya'nın amaçlarını fark ederek Osmanlı'ya yönelmiştir. 19. yy. başlarında Rusya Osmanlı'nın Kafkasya'ya yayılmasını, Osmanlı da Rusya'nın Karadeniz'e ulaşmasını engellemek istediğinden iki ülke için Kafkasya bölgesinin stratejik önemi bulunduğu ifade edilmektedir (Erkan, 1999). Rusya'nın Kafkas bölgesini ele geçirmek için başlattığı Kafkas-Rus Savaşı'nın Yermolov döneminde (1816-1827) yaşanan kanlı harekâtlar ve veba salgınları bölgede yaşayan Çerkezlerin yaklaşık 300 bin olan nüfusunu 1818'de 35 bin kişiye kadar indirerek Rusya'nın hâkimiyetini getirmiştir (Bolat, 2015). Savaş sonrası 1829 yılında imzalanan Edirne Antlaşmasıyla birlikte Karadeniz kıyılarındaki Poti, Anapa kaleleri, Kafkasya'da Çıldır ve Ahıska bölgesinde yaşayan Müslüman grup Anadolu'nun içlerine doğru göç etmek zorunda kalmıştır (Aydemir, 1988). Göç sürecini hızlandırmak isteyen Ruslar, 1862'de Anapa, Konstantinovski ve Taman'da komisyon kurup aile başına 10 ruble para vererek Rus nakliye gemileriyle kabilelerin taşınmasını sağlamış, 1864'te tarihin o döneme kadar gördüğü en büyük sürgünlerinden biri olan Çerkez sürgününe neden olmuştur (Kumuk, 1992: 92).

Rusya, bu yüzyılda Çarlık sınırları boyunca yaşayan Müslümanlara karşı şiddet ve baskı siyasetini artırdığından Osmanlı Devleti'ne Kırım, Kafkasya, Türkistan, Azerbaycan ve Dağıstan bölgesinden yüz binlerce insan göç etmek zorunda kalmıştır (Budak, 1996: 79; İpek, 1994: 3-4). Osmanlı, vatanlarını terk

etmek zorunda kalan Çerkezleri devletin iskân politikasına göre Anadolu ve Rumeli sancaklarına, Karadeniz sahillerine ve Konya, Sivas gibi geniş arazili bölgelere yerleştirerek insan gücü açığını gidermiş, yol yapımında ve pamuk ekiminde çalıştırarak boş bırakılan arazileri canlandırmış ve özellikle orduya yerleştirerek dışarıdan gelebilecek tehlikeleri önlemeye çalışmıştır (Kocacık ve Eser, 2010:190-191; Berber, 2011, Akyüz, 2008: 39) .

İlk durakları Trabzon, Samsun, İstanbul, Varna gibi kentler olan Çerkezler; buralarda bir süre kaldıktan sonra; Sakarya, Kocaeli, Bolu, İstanbul, Bursa, Bilecik, Balıkesir, Çanakkale, Ankara, Eskişehir, Kütahya, Konya, Manisa, İzmir, Aydın, Denizli, Afyon, Antalya, Sinop, Samsun, Çorum, Amasya, Tokat, Yozgat, Sivas, Kayseri, Kahramanmaraş, Adana, Şanlıurfa, Giresun, Ordu gibi şehirlere daimi olarak yerleştirilmiştir (Kocacık ve Eser, 2010: 191.). Göçmenlerin barınma sorunlarının çözülmesi için iskana elverişli olan mahallere evler inşa edilmeye başlanmış, evlerin inşası bitene kadar çadırlara, boş evlere, boş dükkanlara geçici olarak yerleştirilmişlerdir (Saydam, 1992).

Günümüzde, toplam nüfuslarının 5 milyon civarında olduğu tahmin edilen, çoğunluğunu Adige ve Abhaz-Abaza gruplarının oluşturduğu Kuzey Kafkasya kökenli Çerkezler, Türkiye'nin 43 ili, 143 ilçesi ve bunlara bağlı 893 köy-kasabasında varlıklarını sürdürmektedir (Url 35). Doğu Akdeniz bölgesi Çerkezlerin birçoğunun ikinci yerleşim yerleridir. Daha önce Çukurova'ya yerleşen fakat iklim koşullarına uyum sağlayamayacağını anlayanlar daha dağlık ve serin yerlere yeniden göç etmişlerse de, Çukurova'nın sıcak ve sıtması ile mücadele edebilenler Çukurova'da yerleşimlerini sürdürmüşlerdir. Çukurova'daki Çerkez köylerinin büyük çoğunluğunu ovada toplu olarak yapılmış evler, ahırlar ve ambarlar oluşturmaktadır (Aslan, 2005:26). Çerkezlerin kuzey Kafkasya'daki ev inşasında kullandıkları tomrukların üst üste dizilerek yapının ana konstrüksiyonunu oluşturdukları yapım tekniğini kısmen de olsa geldikleri yerlerde devam ettirdikleri görülmektedir (Aslan, 2005:26). Çerkezlerin, çantı tekniği ile ağaç kütükleri

kullanarak inşa ettikleri yapı geleneğini Kafkaslardan getirdikleri kaynaklarda yer almaktadır (Durukan, 2003).

Ceyhan'da yapılan alan çalışmasında; Ağaçlıçeçen, Dağıstan (Naşidiye), Değirmenli, Karamezar/Adapınar, Hamdilli ve Yeşilbahçe köylerinde Çerkezlerin iskân edildiği tespit edilmiştir. Adapınar, Çerkez kültürünü incelemek adına tez kapsamında örnek köy seçilmiş köydeki özgün karakterini koruyan on beş evin rölövesi alınıp, fotoğraflama yoluyla belgelemesi yapılmıştır.

6.3.5.1. Adapınar Köyü (Mahallesi)

Adapınar Köyü, 1868-1869 yıllarında Kuzey Kafkasya'dan göç eden, çoğunluğu Kabardey soyundan gelme bir grubun bölgeye yerleştirilmesi ile kurulmuştur. İlk kurulduğunda Karamezar olan köyün adı, 1930 larda değiştirilip Adapınar olmuştur. Köyün yaşlıları ile yapılan görüşmeler sonucu elde edilen bilgilere göre Çerkezler bu bölgeye iki-üç kuşak öncesinde 1868 yılında Karadeniz üzerinden Kafkasya'nın Nalçık Bölgesi'nden gelmiştir²⁹. Köyün ilk kurulduğu alan şimdiki yerleşimin 1.7 km. kuzeybatısında, Ceyhan Nehri'nin hemen doğu kıyısında yer alan yarım höyüktür. 120 hane olarak burada iki- üç yıl kaldıktan sonra çocukların nehirde boğulması ve sel taşkınlarının yaşanmasından dolayı köy şimdiki bulunduğu alana taşımıştır (Şekil 6.50.).

6.3.5.2. Adapınar Köyünün Mevcut Fiziksel ve Mekânsal Özellikleri

Adana il merkezine 52 km, Ceyhan'a 18 km. uzaklıkta kurulmuş olan Adapınar köyünün günümüzde nüfusu 217 kişi ve tarım arazilerinin toplamı ise 12.075 dekadır (Url 36). Yazlar kurak ve sıcak, kışları ılık ve yağışlı geçen köyde ortalama sıcaklık 18.7 C', en soğuk ay Ocak ayı, en sıcak ay Ağustos ayıdır. Köydeki hakim rüzgar yönü; kuzey ve kuzeydoğu ile güneybatıdır. Bölgede en çok rastlanan ağaç türleri okaliptüs, ardıç ve çamdır. Akdeniz bitki örtüsünün devamı olan kısa bodur ağaçlarla (Keçiboynuzu (Harnup), Sakız Ağacı, Murt (Mersin),

²⁹15.12.2020 tarihinde Adapınar Köyü muhtar yardımcısı Recep Dinçer ile yapılan görüşme

Şekil 6.50. Adapınar Köyü'nün Yerleşim Karakteri ve Sokakları (Google Earth Pro görüntüsü yazar tarafından düzenlenmiştir, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

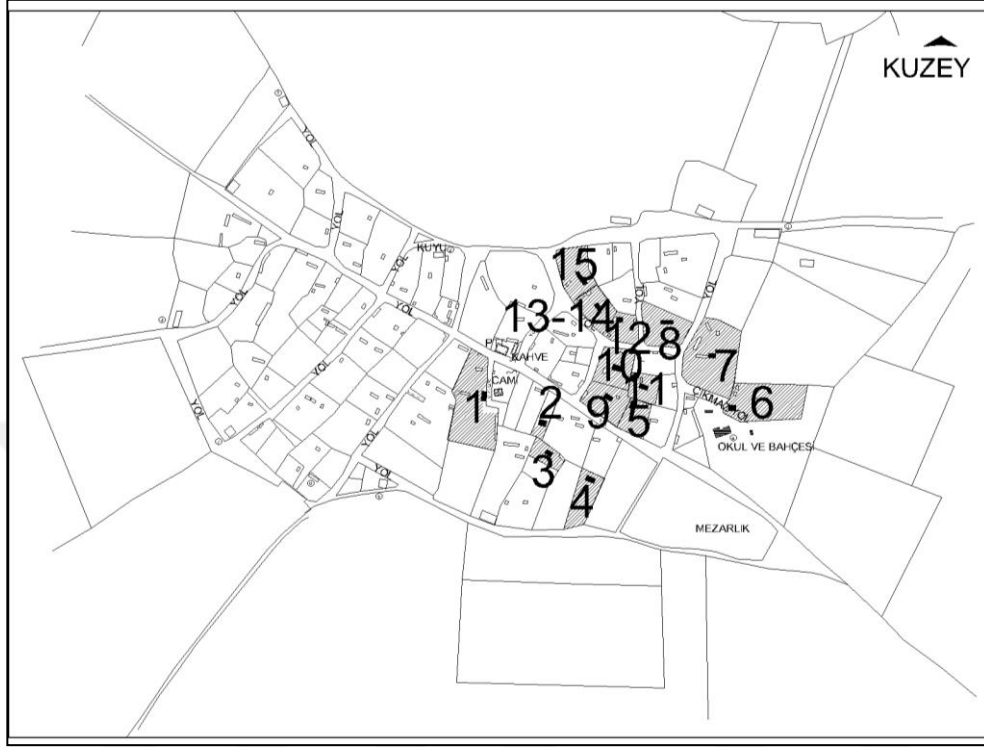
Şekil 6.51. Adapınar Köyünde Tespit Edilen Kırsal Mimari Miras ve Konumları (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadaströ haritası yazar tarafından düzenlenmiş, fotoğraflar yazar tarafından çekilmiştir.)

6.3.5.3. Adapınar Köyünde Bulunan Yapılarda Bina/Parsel ilişkisi

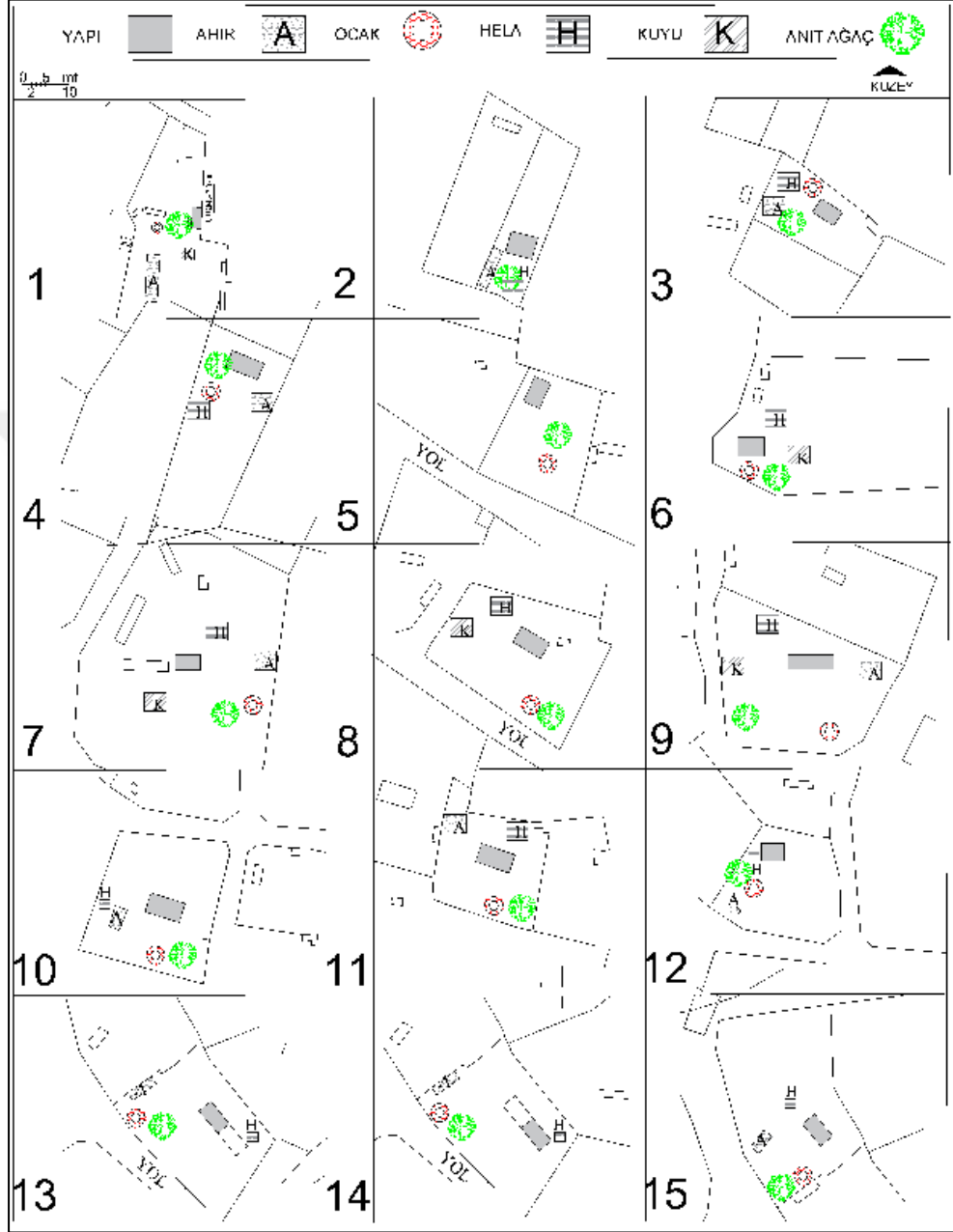
Komşuların genellikle akraba olduğu köyde parseller arası ilişkileri arttırmak için kalın ve yüksek taş duvarlar yerine alçak taş duvar, saz ya da tel çit gibi daha hafif malzemeler tercih edilerek ara geçiş boşlukları bırakılmıştır. Parsel büyüklüklerinin yaklaşık 2000-2500 m² olduğu köyde toplu bir yerleşim olduğu söylenebilir (Şekil 6.53.). Konutların genellikle kuzey köşesinde konumlandırıldığı parsellerin konut dışı alanı avlu olarak kullanılmakta ve içerisinde ahır, kuyu, samanlık, ocak, anıt ağaç, helanın bulunmasıyla gündelik hayatın büyük bir bölümü burada gerçekleştirilmektedir (Şekil 6.54.). Genellikle güney cepheden girişin olduğu köydeki evlerin dokuz adedi parsel kenarına, bir adedi yol kenarına ve beş adedi parsel ortasında olacak şekilde konumlanmıştır (Çizelge 6.31.).

Çizelge 6.31. Adapınar Köyü Bina- Parsel İlişkisi Frekans Dağılım Çizelgesi

Giriş Yönü		Yapıların Parseldeki Konumlanışı		
Güney	Diğer	Parsel Kenarına	Parsel Ortasına	Yol Kenarına
12	3	9	5	1

Şekil 6.52. Adapınar Köyü Bina-Parsel İlişkisi ve Çalışılan Yapılar (Ceyhan İlçe Belediyesi arşivinden alınan kadastro haritası yazar tarafından düzenlenerek hazırlanmıştır).

Şekil 6.53. Adapınar Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Vaziyet Planları

6.3.5.4. Adapınar Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Adapınar Köyü'nün sakinleri ile yapılan görüşmelerden anlaşıldığı üzere Çerkezler için birlik ve beraberlik önemlidir. Akrabalar ve komşular arası sıkı ilişkilerin olduğu köyde hafif malzemelerle yapılan avlu duvarı bu ilişkileri korumak üzere geliştirilmiştir. Avluda; en dikkat çeken öge ocaktır. Köyde dış mekânda bulunan ocak; tuğlaların, üstü açık bir kubbe oluşturacak şekilde yan yana dizilip aralarına bağlayıcı olması için çamur harç doldurulup iç ve dış yüzeyinin aynı çamur harçla sıvandığı, zemine gömülü, yaklaşık 75-85 cm yükseklikte, tandıra benzeyen, üst bölümünde yaklaşık 50 cm girişi olan ekmek pişirmek için kullanılan öğedir. Avluda bulunan özgün kuyu ise zemin kotunun yaklaşık 10-15 m alt kotunda, yaklaşık 40-50 cm çapında, iç yüzeyi düzgün kesim taş kaplı, yer altı suyuna ulaşmak için oluşturulmuş, birkaç ailenin birlikte kullandığı bir diğer öğedir. Köyün yaşlılarından aktarılan bilgiye göre özgün Çerkez evlerinin avlusunda; anıt ağacın altında, yaz aylarında oturmak ya da geceleri uyumak gibi çok işlevli kullanılan genellikle iki katlı, ardıc ya da çam ağacından çantı tekniği ile üretilmiş *hayma* denilen ahşap taht bulunmaktayken yerinde yapılan çalışmada görülmemiştir. İncelenen 15 yapının 13'ünde parsel içinde ocak, üçünde kuyu, 14'ünde hela, dokuzunda ahır ve tamamında anıt ağaç olduğu tespit edilmiştir (Çizelge 6.32.).

Çizelge 6.32. Adapınar Köyünde Dış Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Anıt Ağaç	Avlu Duvarı	Hela	Ahır	Kuyu
14	15	10	13	12	5

Çerkezler için hayvancılık önemli bir geçim kaynağı olduğundan dış mekân organizasyonunda ev için kullanılan dal örgü sistemi üzerine çamur sıvalı, saz çatılı ahır mekânları oluşturulmuştur. Ahırlar, genellikle biri saman depolamak

diğeri hayvan barınağı olmak üzere iki bölümden oluşturulmuştur. Saman depolamak için kullanılan bölümlerin dış cephesinde kapı üzerinde açılmış 30-40 cm lik boşluklar, avludan samanı daha kolay doldurmak için kullanılmaktadır. Evlerin tamamında avlu içinde konumlandırılan anıt ağaç; yerleşimde garip dost olarak bilinen, sivrisinekleri uzaklaştırdığı düşünülen okalıptüs ağacı ya da dut ağacıdır (Şekil 6.55.).

Şekil 6.54. Adapınar Köyünde Parseldeki Konut Dışı Öğeler (Yazarın arşivi)

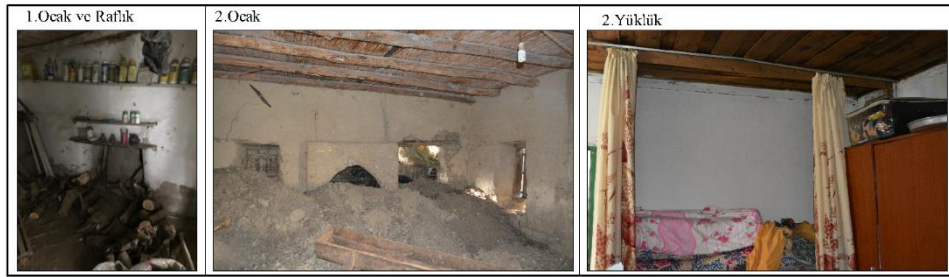
6.3.5.5. Adapınar Köyünde İç Mekânda Yer Alan Kültürel Öğeler

Adapınar Köyündeki konutların iç mekânında yaşam alanlarını; oda ve sofa oluşturmaktadır. Odalar sade ve yalın, birbirine benzer nitelikte olup içerisinde az sayıda yüklük, raflık ve ocak tespit edilmiştir (Şekil 6.56.). Köy sakinleri ile yapılan görüşmede özgün Çerkez evlerinin tamamında özellikle yemek pişirmek için ocak bulunduğu, odalar arası işlevsel ayrımın bulunmadığı, yemek yapmak için ocaklı odanın kullanıldığı, yıkanmak için ise yerden 10-15 cm yükseklikte, odanın bir köşesinde bulunan, dışarıya su gideri olan, kare formunda bir alanın hamam olarak kullanıldığı belirtilmektedir³¹.

Adapınar Köyünde avluda olduğu kadar sık görülmeyip sadece iki evde tespit edilen konut içindeki ocak; zemin kotundan ya da zeminden 10 cm yüksekte başlayan bulunduğu duvar oyularak oluşturulmuş, 90 x 70 cm ebatlarında, kerpiç üzerine çamur sıvalı olarak üretilmiştir. Köydeki evlerin iç mekânında iki adet ocak, bir adet raflık beş adet yüklük bulunduğu tespit edilmiştir (Çizelge 6.33.).

Çizelge 6.33. Adapınar Köyünde İç Mekânda Yer Alan Öğelerin Frekans Dağılım Çizelgesi

Ocak	Yüklük	Raflık
2	5	1

Şekil 6.55. Adapınar Köyünde Konut İçindeki Kültürel Öğeler (Yazarın arşivi)

³¹15.12.2020 tarihinde Adapınar Köyü muhtar yardımcısı Recep Dinçer ile yapılan görüşme

6.3.5.6. Adapınar Köyünde Bulunan Yapıların Plan Tipolojileri

Çalışma kapsamında Adapınar Köyündeki 15 adet konut incelenmiş ve tipolojik özellikleri belirlenmiştir (Şekil 6.57.). Genellikle tek katlı ve dış sofalı yapıların görüldüğü köydeki evlerin plan tipolojisinde sofa; tüm kapıların açıldığı, evin güneye açılan en önemli mekânı olarak göze çarpmaktadır (Çizelge 6.34.). Temel yapı malzemesinin kerpiç ya da çit duvar olduğu köydeki az sayıdaki iki katlı konutların zemin katı, bölücü duvarı olmayan, ahşap dikmelerle desteklenen, ambar ya da ahır olarak organize edilmiş mekânlardır.

Kareye yakın dikdörtgen biçiminde tasarlanan iki katlı evlerin ikinci katına, dikdörtgenin kısa kenarında yer alan, ardıc ağacından yapılmış bir merdivenle ulaşılır. Bu kat yaşama mekânlarına ayrılmıştır. Merdivenle ulaşılan sofadan odalara ulaşılır. Hela bina dışında yer alırken, banyo yapılan yer, odanın bir köşesindeki özelleştirilmiş alandır. Odalar yemek yemek, oturmak, yatmak gibi birden fazla işlevi karşılamaktadır. Alanda yapılan incelemelerde yapım tarihi en eski olan evlerin önceleri bir oda ve sofadan oluştuğu, zaman içinde yatayda büyüyerek iki ya da üç odalı olarak inşa edildikleri tespit edilmiştir³².

Çizelge 6.34. Adapınar Köyünde Tespit Edilen Plan Tiplerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Tek Katlı			İki Katlı	
13			2	
Dış Sofalı	Sofasız	Karma	Dış Sofalı	Karma
11	2	—	2	—

³²15.12.2020 tarihinde Adapınar Köyü sakinleri Ümran Gümüş ve Cemal Gücüm ile yapılan görüşme

Şekil 6.56. Adapınar Köyünde Çalışma Yapılan Evlerin Kat Planları

6.3.5.7. Adapınar Köyünde Bulunan Yapıların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri

Adapınar Köyü'ndeki yapılarda kullanılan yapı malzemesi ağırlıklı olarak ardıç ağacından yapılmış dikmelerin arasına kamış, yığın ya da çılıbırdı ağaç dallarının örülmesiyle oluşturulmuş çit duvardır (Şekil 6.58.). Ardıç ağacının bazı evlerde doğal dallarıyla birlikte hem dikey hem de yatayda taşıyıcı olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. İncelen evlerin çok azında blok kerpiç malzemeye rastlanılmıştır (Çizelge 6.35.). Yığma kargir yapım sistemi ile inşa edilen yapıların sıvaları ise, köyün topraklığından elde edilen sarı killi toprak, saman ve su karışımından oluşturulan çamur tabakasıdır. Yılda iki kez bahar aylarında yapılan sıva sırasında, iki çeşit harç kullanılmaktadır. Birincisi toprak, su ve üçte bir oranında hayvan gübresi karıştırılarak elde edilen ve kaba sıva olarak ilk önce sürülen, ikincisi ise sadece su ve toprak karıştırılarak elde edilen ve ilki kuruduktan sonra uygulanan karışımdır. Karışım, uygulama sırasında çimento harcı renginde iken, kuruduktan sonra açık sarı renk almaktadır³³.

Yerden yükseltilmeden yapılan yapıların özgün çatı örtüsü olarak ardıç ağacının dış kabukları, berdi otu, kındırğa otu ya da saz bitkisi kullanılmıştır. Doğal bitki örtüsünden elde edilen çatı örtüsü, uzunluğu yaklaşık 2 m olan demir çubuk yardımıyla ahşap çatı konstrüksiyonun üzerine örtülmüştür. Üst katlardaki ara bölmelerde de çit duvar kullanılmıştır. Döşemeler ise çoğunlukla boyu yaklaşık 4m olan ahşap kirişler (ardıç ya da çam) üzerine ahşap kaplama tahtası ya da sık döşenmiş kamış/sazdır. Kirişlerde kullanılan ahşapların birçoğu düzgün kesim kerestedir. Döşeme ve damların yapımı sırasında, ilk olarak kirişler duvarların üzerine yerleştirilmiş üzerine kamış ya da kaplama tahtası konulduktan sonra kaba sıva için hazırlanan çamur harç serilmiştir.

³³15.12.2020 tarihinde Adapınar Köyü sakinleri Ümran Gümüş ve Cemal Gücüm ile yapılan görüşme

Şekil 6.57. Adapınar Köyündeki Konutların Yapım Sistemleri ve Malzemeleri
(Yazarın arşivi)

Ambar, ahır gibi mekânlarda, kirişlerin altına ahşap dikmelerin kullanıldığı evlerin çatıları genellikle beşik çatıdır. Çatının güney ve kuzey kalkan duvarına çeşitli ebat ve şekillerde açılan boşluklarla çatının ve genel olarak yapının havalandırılması sağlanmıştır. Zemin kaplaması için uygulanan sarı killi toprak,

saman ve su karışımından oluşturulan çamur katmanı sıkıştırılarak uygulanmış bu sayede çamurun su geçirirliği engellenmeye çalışılmıştır. Köylüler kendi evlerini kendileri yapsa da marangoz ustası Hamdi Özer gibi bazı kişilerin ev yapımında ustalaştığı ve köydeki ev yapımlarına yardım ettiği belirtilmektedir³⁴.

Çizelge 6.35. Adapınar Köyündeki Yapım Sistem ve Malzemelerinin Frekans Dağılım Çizelgesi

Duvar			Çatı		Merdiven			
Taş	Kerpiç	Çit Duvar	Beşik	Kırma	İç Sofada		Dış Sofada	
					Taş	Ahşap	Taş	Ahşap
	2	13	15					2

6.3.5.8. Adapınar Köyünde Bulunan Yapılarda Görülen Bozulmalar

Adapınar Köyünde kent ile iletişimin artması, teknolojik araçların daha yaygın kullanımı ile başlayan etkileşim ve değişim, konutlarda ve bağlantılı olarak yerleşim dokusunda etkisini göstermiştir. Köyün doğal bitki örtüsünün değişmesiyle özgün yapı malzemesi olan ardıç ağacının temin edilememesi, geleneksel yaşam düzeninin değişmesi, yapıların kullanım yoğunluğunun azalması, sürekli kullanılmayan binaların bakım sorunlarının artması değişim ve bozulmalara neden olmuştur. Oda sayısının artması, ıslak hacimlerin sofanın bir ucuna eklenmeye başlanması, mekânların çok işlevli olmaktan çıkıp özelleşmesi, çatı örtüsü olarak çinko levhaların kullanılması, bu bozulmaların başlıcalarıdır.

Köyün ilk sakinleri yıkanma mekânı olarak odanın kuzey köşesinde, 150x150 cm ebatlarında zeminden yaklaşık 20-30 cm yükseklikte kare formulu çamur sıvalı özelleşmiş bir alan kullanırken, sonraki dönemde hamam ya da sofaya eklenen ıslak hacmin kullanılması, yemek yapmak için oda içindeki ocak kullanılırken zamanla mutfak mekanının özelleşmesi ve içerisine tezgâh ve fırının girmesiyle ocakların kapatılması bu mekânların yok olmasına neden olmuştur.

³⁴15.12.2020 tarihinde Adapınar Köyü sakinleri Ümran Gümüş ve Cemal Gücüm ile yapılan görüşme

Cephede ahşap pencere ve kapıların pvc malzeme ile değiştirilmesi ve duvarların kireç badana yapılması ya da boyanması karşılaşılan diğer müdahalelerdir (Şekil 6.59.).

Şekil 6.58. Adapınar Köyünde Görülen Bozulma Örnekleri (Yazarın arşivi)

6.3.5.9. Adapınar Köyünden Elde Edilen Bulguların Değerlendirilmesi

Yapılan inceleme sonucunda, hayvancılık ve tarımın köyde temel geçim kaynağı olması ahır ve ambar gibi mekânların kullanımının sürekliliğini sağladığı görülmüştür. Geleneksel konutların dış mekânlarında anıt ağaç, ocak, kuyu ve hela ağırlıklı bir şekilde yer almaktadır (Çizelge 6.36.). Dış mekânda kullanılan ocak; Çerkez kültürüne özgü yere gömülü tandır benzeri bir yapıdadır. Okaliptus ağacının çok suya ihtiyacı olması nedeniyle bataklıktaki suları çekmesinden dolayı sivrisinek ve neden olduğu sıtma hastalığının da yoğunluğunun azalmasına katkı sağladığı için köydeki evlerin bahçelerine ekildiği tespit edilmiştir.

Çalışma alanındaki konutların tek ya da iki katlı olmalarından bağımsız olarak genelde dış sofalı plan tipinde inşa edildiği, ilk yapılan konutlarda mutfak ya da hamamın özelleşmiş mekân olarak tasarlanmadığı; hamam için genellikle yatak odası olarak kullanılan odanın köşesindeki yükseltilmiş alanın kullanıldığı, mutfak mekânının ise hiç olmadığı, yemek hazırlama ve pişirmenin ocak olan odada gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. Sofanın etrafına yerleştirilmiş olan mekânların (odaların) çok amaçlı kullanıldığı, işlevsel ve biçimsel olarak birbirinden çok ayrılmadığı görülmüştür. Oldukça yalın ve sade olan Çerkez evlerinin ayırt edici temel özelliği yapım tekniği ve malzemesidir. Zeminden yükseltilmeden yapılan evlerin temel yapı malzemesi doğal bitki örtüsünden üretilmiş dal örgü sistemli çit duvar üzeri çamur sıvama tekniğidir.

Çizelge 6.36. Adapınar Köyündeki Kültürel Özelliklerin İç ve Dış Mekâna Nasıl Yansıtıldığına Dair Bulgular (Sarı İle Renklendirilen Konutlar Tek Katlıdır.)

KÜLTÜREL ÖĞELER			Çalışılan Konutlar															
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Dış Mekân	Kuyu		•		•	•		•	•	•								
	Ocak		•	•	•		•	•	•	•	•	•	•			•	•	
	Anıt Ağaç		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	Hela							•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
	Ahır		•	•	•	•		•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	
İç Mekân	Zemin Kat	Oda	Kültürel öge yok		•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•	•	•
			Ocak	•									•					
			Kapaklı Niş															
			Kapaksız Niş															
			Hamamlık															
			Yüklük											•				•
			Raf	•									•					
		Ahır								•								
		Sofa																
		Yemlik																
		Tohumluk																
		Ambar															•	
		Samanlık																
	1. Kat	Oda	Kültürel öge yok															
			Ocak															
			Çağlık															
			Kapaksız Niş															
			Yüklük								•						•	
			Hamamlık															
			Kapaklı Niş															

6.4. Alan Çalışması Bulgularının Değerlendirilmesi

Çalışma kapsamında incelenen köylerde çevresel, sosyokültürel ve sosyoekonomik çeşitlilik kırsal mimari oluşumu etkilemiştir.

6.4.1. Kültürün Bina/Parsel ilişkisine Etkisi

Yapılan çalışmada genel yerleşim kararları, bina-parsel ilişkileri, yapıların parselde konumlanmaları mimari şekillenmede oldukça etkili olmuştur. Temel belirleyici etkenin bölgenin olanaklarının olduğu köylerin konumlanmasında tarıma elverişli toprakların bol olduğu ovalık alan daha çok sırt ve etek daha az tercih edilmiştir. Çalışma yapılan köylerden Yellibel (Tatar) sakinlerinin ataları geldikleri yerdeki iklim ve toprak yapısına en uygun alanı köy kurmak için seçmiş, Adapınar (Çerkez) sakinlerinin ataları ilk yerleşim yerinin nehir kenarı olması ve yaşanan sel taşkınlarından dolayı bugünkü yerine taşınmış, Durhasandede (Alevi) sakinlerinin ataları ise 1700 lerde, Alevilerin korunaklı bir hayatı benimsemesinden dolayı dağ eteğine yerleşmiştir. Yörük (Burhanlı) Köyü 1830 yılında ovada, Alevi (Durhasandede) Köyü etekte, Tatar (Yellibel) Köyü sırtta, Balkan Göçmeni (Mustafabeyli) Köyü 1879 yılında ovada, Çerkez (Adapınar) Köyü 1868-69 yılında ovada konumlanmıştır (Çizelge 6.37.). Köylerdeki topoğrafya, konut mimarisinin su basman kotunun belirlenmesinde rol oynamış, plan ve cephe düzenlemesinde ise Yellibel’de (Tatar) bir evin zemin katının dağa yaslanmasından dolayı cepheye pencere konulamamasında, Durhasandede de (Alevi) ise iki evde dış mekândaki avlu ve ocaklık duvarı gibi parsel kenarına sıralanan öğelerin konumlanmasında etkili olmuştur.

Burhanlı (Yörük) ve Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köylerinde evlerin çoğu yol kenarına, Durhasandede (Alevi) ve Yellibel (Tatar) köylerinde parsel ortasına, Adapınar (Çerkez) köyünde ise parsel kenarına konumlanmıştır (Çizelge 6.38.). Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köyünde avlunun bahçe olarak kullanılmasından dolayı ev yol kenarına inşa edilmiş, Durhasandede (Alevi) köyünde ise daha korunaklı alan yaratma isteğinden dolayı parsel ortası

konumlanma daha sık yapılmıştır. Avluya dönük yaşamın olduğu köylerin tamamında yapılara giriş yapılırken avludan geçilmiş ve en çok güney yönü tercih edilmiştir.

Çizelge 6.37. Arazi Kullanım Açısından Değerlendirme Çizelgesi

Çalışılan Köy	Burhanlı	Durhasandede	Yellibel	Mustafabeyli	Adapınar
Etnik köken	Yörük	Alevi	Tatar	Balkan Göçmeni	Çerkez
Konumu	Ovada	Etekte	Sırtta	Ovada	Ovada

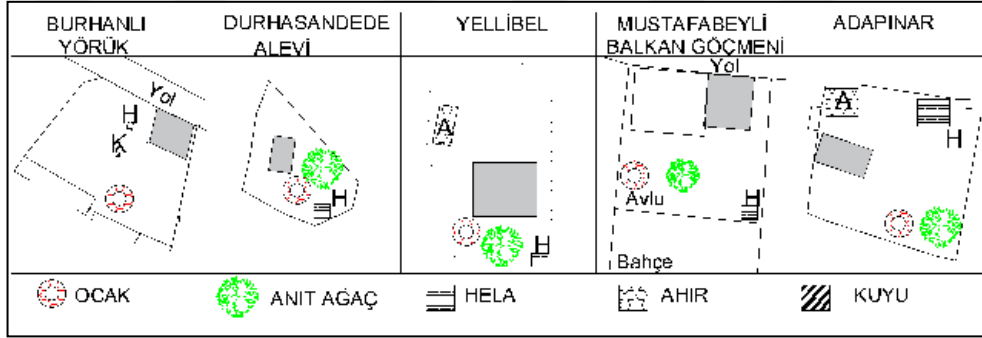
Güneşten yarar sağlanması amacıyla konutlar kuzey-güney aksında konumlandırılarak hâkim rüzgârdan yararlanılmış böylece sürekli bir hava akımı sağlanarak mekânlarda doğal iklimlendirme etkisi yaratılmıştır.

Çizelge 6.38. Kültürün Bina/Parsel İlişkisine Etkisi

ÇALIŞILAN KÖY	Binaların Parselde Konumlanması			Giriş Yönü		
	Parsel Ortasına	Parsel Kenarına	Yol Kenarına	Güney	Kuzey	Diğer
Burhanlı (Yörük)	2	4	9	15	2	0
Durhasandede (Alevi)	8	3	4	13	0	2
Yellibel (Tatar)	9	1	5	13	0	2
Mustafabeyli (Balkan Göçmeni)	0	5	10	9	0	6
Adapınar (Çerkez)	5	9	1	12	0	3

Gündelik yaşamın yanı sıra, üretim ve sosyalleşme etkinliklerinin gerçekleşmesine olanak sağlayan mekânlar, çalışma alanında kültürel geleneğin sürdürülebilir olmasına katkı sağlamaktadır. Çalışma alanında yaşayanların temel geçim kaynağı hayvancılık ve tarım ağırlıklı olduğu için parsel içinde avlunun bir köşesine yöresel malzemeler kullanılarak yapılmış olan ahır, ambar vb. örneklerin

yanında geleneksel yaşam döngüsü için gerekli olan kuyu, hela ve ocak örnekleri de konumlandırılmıştır (Şekil 6.60). Ekmek üretiminin geleneksel olarak devam ettiği köylerin tamamında ocak etkin olarak ulaşımının kolay olması amacıyla parsel içinde konuta yakın bir yerde inşa edilmiştir. Parsellerinde anıt ağacı bulunan konutlarda ağacın yanında ocağın yer alması, ocakta pişen yemeğin gölge bir alanda yenilmesi isteğinden kaynaklandığı düşünülebilir. Şebeke suyu olmayan zamanlarda aktif olarak kullanılan kuyu günümüzde çalışma alanında önemini yitirmiştir. Parseldeki hela, konuta en uzak alanda, parsel sınırında konumlandırılarak koku ve bakterilerin uzaklaştırılması sağlanmıştır.

Şekil 6.59. Vaziyet Planı Açısından Değerlendirme

6.4.2. Kültürün Dış Mekâna Etkisi

Çalışma alanındaki konutların avlularında benzer öğeler yer alsa da bu öğeler kültürler göre çeşitlilik göstermektedir. Dış mekânda bulunan ambar Durhasandede'de (Alevi) kuyu şeklinde, Yellibel'de (Tatar), Mustafabeyli'de (Balkan Göçmeni) ve Adapınar'da (Çerkez) avluda, Burhanlı'da (Yörük) ise evlerin zemin katında özelleşmiş bir mekândır. Dış mekân organizasyonunda en sık rastlanılan öğeler ocak ve anıt ağaçtır. Yörük ve Alevi kültüründe yere gömülü olan ocak, Tatar ve Balkan kültüründe yerden 40-50 cm yükseklikte fırına benzer nitelikte, Çerkez kültüründe ise tandırdır (Şekil 6.61). İncelenen tüm köylerdeki binaların hemen hemen tamamında dış mekânda ocak bulunmaktadır.

Şekil 6.60. Dış Mekândaki Ocak Kullanımı

Bir diğer sık rastlanılan öge anıt ağaçtır. Durhasandede (Alevi), Yellibel (Tatar), Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) ve Adapınar (Çerkez) köylerindeki evlerin tamamında anıt ağaç bulunurken, Burhanlı (Yörük) köyünde sadece altı evde vardır. Dut ve ceviz ağacının çoğunlukta olduğu görülmüşken, Yellibel’de (Tatar) en çok dardagan ağacı olmasının sebebinin köy sakinlerinin atalarının bu ağaç fidesini geldikleri yerden getirmesi, Adapınar (Çerkez) köyünde ise okaliptüs olmasının sivrisinek ve sıtma ile olan mücadele sonucu geliştirilmiş bir sonuç olduğu anlaşılmıştır.

Avlu duvarı inşasına Yellibel (Tatar) köyündeki evlerde rastlanmamış, diğer köylerdeki evlerin ise en az yarısı farklı malzemelerle oluşturulmuş avlu duvarlarıyla çevrelenmiştir. Alevi kültüründe korunaklı alan inşa etme, Balkan Göçmeni kültüründe ise ikili avlu sistemi oluşturularak avluda tarım yapma isteğinden avlu duvarına bu köylerde daha sık inşa edilmiştir. Çalışılan köylerin hemen tamamında avlunun konuta uzak olan bir köşesinde hela konumlandırılmıştır. Avluda ahır inşasına ise köylerdeki evlerin en az yarısında görülmüş, Yörük kültüründe evin zemin katının ahır olarak kullanılmasından dolayı avluda ahıra daha az rastlanılmıştır. Burhanlı (Yörük) köyündeki evlerin hemen hemen tamamında kuyu görülmüş, Durhasandede (Alevi) ve Yellibel (Tatar) köyündeki evlerin avlularının hiç birinde kuyuya rastlanmazken, Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) ve Adapınar (Çerkez) köyündeki evlerin üçte birinde kuyu olduğu tespit edilmiştir. Alevi ve Tatar köylerinde çeşmelerin aktif olarak kullanılmasından dolayı avluda kuyu bulunmamaktadır. Dış mekânda ambar

mekânı Yellibel (Tatar) köyündeki iki evde kapalı oda şeklinde Durhasandede de ise yere gömülü olarak inşa edilmiş iki ambar örneği tespit edilmiştir. Sayvant ve gökcük dış mekânda sadece Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köyünde görülmüştür (Çizelge 6.39).

Çizelge 6.39. Kültürün Dış Mekâna Etkisi

ÇALIŞILAN KÖY	Dış Mekânda Yer Alan Öğeler								
	Ocak	Anıt Ağaç	Ahır	Hela	Kuyu	Ambar	Avlu Duvarı	Sayvant	Gökcük
Burhanlı (Yörük)	15	6	6	13	14	0	8		
Durhasandede (Alevi)	13	15	7	15	0	2	12		
Yellibel (Tatar)	15	15	10	15	0	2	0		
Mustafabeyli (Balkan Göçmeni)	13	15	9	14	4	0	15	4	10
Adapınar (Çerkez)	14	15	12	13	5	0	10		

6.4.3. Kültürün İç Mekâna Etkisi

Çalışma alanında iç mekândaki öğeler kültürel çeşitliliğin yansımaları olarak ortaya çıkmıştır. Konutların iç mekânında en çok rastlanılan öge ocaktır ancak Tatar köyündeki ocak ile Yörük, Alevi, Balkan Göçmeni ve Çerkez köylerindeki ocak arasında malzeme olarak benzerlik olsa da biçimsel olarak farklıdır (Şekil 6.62.). Yörük, Çerkez ve Balkan Göçmeni köylerinin iç mekânındaki ocakların tamamı zemin kotunda, Alevi köyünde bacası duvar içinden çatıya çıkan şekilde ve zemin ya da pencere kotunda, Tatar köyünde ise bacası duvar dışından çatıya çıkan şekilde ve pencere kotundadır. Burhanlı (Yörük), Durhasandede (Alevi) ve Yellibel (Tatar) köylerindeki evlerin en az yarısının

içinde ocağa rastlanırken, Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) ve Adapınar (Çerkez) köylerindeki evlerinde nadiren ocak tespit edilmiştir.

Yüklük, yer yataklarının depolandığı, çam ağacından üretilmiş bir öge olarak Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köyü dışındaki tüm köylerde iç mekânda kullanılmıştır. Kapaklı ve kapaksız nişe, ev sakininin özel eşyasını depoladığı öge olarak köylerin çoğunda rastlanılsa da örneklerin görüldüğü bina adedi fazla değildir ve Adapınar (Çerkez) köyünde herhangi bir tür nişe sahip ev görülmemiştir. Bunun nedeninin nişlerin yığma duvarda oluşturulmasının özel bir çaba gerektirmesinden kaynaklandığı düşünülebilir. Raflık ise Burhanlı (Yörük) köyü dışındaki köylerde tespit edilmiştir.

Yıkanmak için Yörük kültüründe çağlık ve hamamlık, Tatar kültüründe sadece hamamlık, Balkan göçmeni ve Çerkez köyünde ise odanın köşesinde dışarı gideri olan bir alan kullanılmaktadır. Alevi kültüründe ise yıkanmak için özelleşmiş bir alan bulunmamaktadır. Yörük ve Tatar kültüründeki hamamlık işlevsel olarak benzerlik gösterse de biçimsel olarak farklı iki ögedir. Yörük kültüründe hamamlık çoğunlukla yüklük dolabının içinde ahşaptan yapılmış bir dolap bölümü iken Tatar köyünde, odanın içinde küçük bir kapıdan geçilen 70x70x180 cm ebatlarında yapının duvarlarıyla aynı malzemeden üretilmiş bir mekândır. Çalışma yapılan köylerden Yellibel (Tatar) köyündeki evlerin 11'inde hamamlık/yunmalık bulunması bu kültürde yıkanmak için ayrı bir mekânın önemini göstermektedir. Çağlık ve eşik sadece Burhanlı'da (Yörük), oda içinde özelleşmiş alan oluşturmak amacıyla oluşturulan tahtalık ise sadece Durhasandede (Alevi) köyünde tespit edilmiştir. Lambalık ise sadece Burhanlı (Yörük) ve Yellibel (Tatar) köylerinde merdiven kenarında ve dış sofada yerleştirilen bir ögedir (Şekil 6.62, Çizelge 6.40).

BURHANLI YÖRÜK	Ocak 	Lambalık 	Eşik 	Cağlık
DURHASANDEDE ALEVİ	Ocak 	Tahtalık 	Raflık 	
YELLİBEL TATAR	Ocak 	Hamamlık 	Lambalık 	
MUSTAFABEYLİ BALKAN GÖÇMENİ	Ocak 			
ADAPINAR ÇERKEZ	Ocak 			

Şekil 6.61. İç Mekândaki Kültürel Öğeler

Çizelge 6.40. Kültürün İç Mekâna Etkisi

ÇALIŞILAN KÖY	İç Mekânda Yer Alan Öğeler									
	Ocak	Çağlık	Hamam (Hamamlık/ Yunmalık)	Yüklük	Eşik	Lambalık	Kapaklı Niş	Kapaksız Niş	Tahtalık	Rafık/Kablık/ Raf
Burhanlı (Yörük)	13	8	5	5	4	2	2	4	0	0
Durhasandede (Alevi)	8	0	0	6	0	0	7	3	6	9
Yellibel (Tatar)	7	0	11	3	0	1	2	3	0	4
Mustafabeyli (Balkan Göçmeni)	1	0	0	0	0	0	3	6	0	1
Adapınar (Çerkez)	2	0	0	5	0	0	0	0	0	1

6.4.4. Kültürün Yapılardaki Plan Tipolojilerine Etkisi

Yapılan alan çalışmasında konutların plan tipleri köy sakinlerinin sosyokültürel ve sosyoekonomik durumuna göre çeşitlilik göstermiş, tek ya da iki katlı olmalarından bağımsız olarak genelde sofalı plan tipinde inşa edilmiştir (Şekil 6.63.). En fazla Burhanlı (Yörük) köyündeki evlerde iki katlı yapılara rastlanmıştır, bunun nedeninin Yörük kültüründe zemin katların hayvancılık için ayrılmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Ahır, hem dış mekânda hem de iç mekânda oluşturulsa da, Burhanlı (Yörük) ve Adapınar (Çerkez) dışındaki köylerde iç mekânda ahıra rastlanmamıştır. Bu durum Yörük ve Çerkez kültürü için hayvancılığın önemli bir geçim kaynağı olduğunu göstermektedir.

Plan şemalarının, konut içinde ve dışında yer alan kültürel öğelerin farklılığı, kültürel özelliklerin mekâna farklı niteliklerde yansıtıldığını göstermektedir. Beş köyde gerçekleştirilen alan çalışmasında evler sofalı plan tipinde inşa edilmiştir ve yılın soğuk dönemlerinde yoğun olarak kullanılan konut iç mekânları, yılın sıcak dönemlerinde daha az kullanılmaktadır. Yılın sıcak

dönemlerinde hane halkının yemek yeme, toplanma, uyuma gibi yaşama faaliyetlerinin birçoğu evin dışındaki mekânlarda yürütüldüğünden bu dönemlerde yapıya ait mekânlar arasında en aktif işleve sahip olan mekân dış sofa veya avludur.

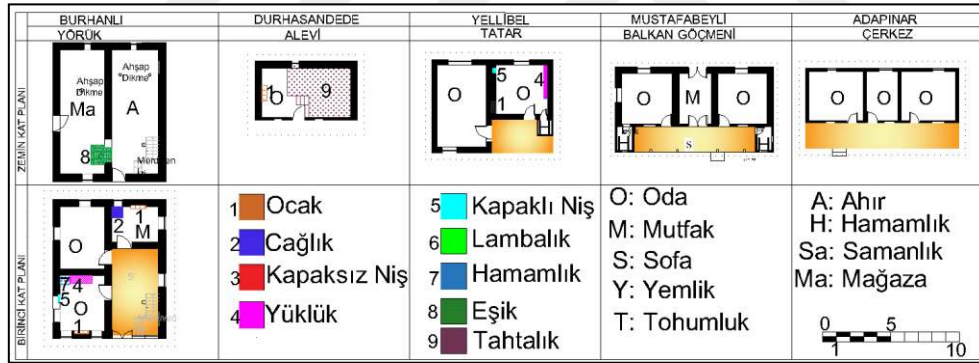
Çalışma alanındaki konutların biçimlenmesinde en etkili öge olan sofa, dış ve iç olmasından bağımsız olarak tüm oda kapılarının açıldığı mekândır. Çalışmada Burhanlı (Yörük) ve Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köyleri dışındaki köylerde iç sofalı plan tipindeki evlere rastlanılmamıştır. Durhasandede (Alevi), Yellibel (Tatar) Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) ve Adapınar (Çerkez) köyündeki evlerin çoğunluğu tek katlı ve dış sofalı plan tipinde inşa edilmiştir (Çizelge 6.41.). Burhanlı Yörük köyünde ilk yapılan konutlardaki dış sofa ilerleyen zamanlarda iç sofayla birlikte kullanılmış ve konutların değişen ihtiyaçlara göre oda sayılarının artmasıyla iç sofaya dönüşmüştür. Üst katta, iç sofanın etrafına yerleştirilmiş olan mekânlar kendi içerisinde depolama, yıkanma ya da sergileme mekânları bulundurmaktadır. Mutfağın ise özel bir mekân olarak nadiren oluşturulması, ocağın önemiyle ve hem dış mekânda hem de odalarda ocağa yer verilmesiyle doğru orantılıdır. Durhasandede (Alevi) ve Adapınar (Çerkez) köylerinde iç mekân organizasyonunda mutfağa hiç rastlanmazken, mutfak en fazla Yellibel (Tatar) ve Mustabeyli (Balkan Göçmeni) köylerindeki evlerde tespit edilmiştir. Bu durumun göçebe bir hayattan gelen Alevi ve Yörük kültüründe yerleşik düzenden gelen Tatar ve Balkan Göçmeni kültürüne nazaran dış mekân kullanımının daha yoğun olduğunu, yemek pişirmek için avluda bulunan ocağın kullanıldığını düşündürmektedir.

Yöre halkı ile yapılan birebir görüşmelerde ve yerinde yapılan çalışmada tüm köylerin ilk oluşumlarında odaların organizasyonunda işlevsel kullanım açısından bir farklılık yoktur ve mutfak ile ıslak hacim mekânları sonraki dönemlerde yapılara eklenmiştir. Odalar arası işlevsel farklılık Durhasandede (Alevi) ve Adapınar (Çerkez) köylerindeki evlerin hiç birinde tespit edilmemiş, diğer köylerdeki evlerin ise üçte birinden fazlasında görülmüştür (Çizelge 6.41,

Şekil 6.63). Bu durum köylerdeki kullanıcılardaki ve kullanıcı taleplerindeki değişimle açıklanabilir.

Çizelge 6.41. Kültürün Plan Tipolojisine Etkisi

ÇALIŞILAN KÖY	Kat Sayısı		Tipi			
	Tek	İki	Dış Sofalı	İç Sofalı	Sofasız	Karma
Burhanlı (Yörük)	3	12	2	7	0	6
Durhasandede (Alevi)	10	5	9	0	6	0
Yellibel (Tatar)	14	1	14	1	0	0
Mustafabeyli (Balkan Göçmeni)	12	3	14	1	0	0
Adapınar (Çerkez)	13	2	13	0	2	0

Şekil 6.62. Kat Planları Açısından Değerlendirme

6.4.5. Kültürün Yapım Sistemleri ve Malzemelerine Etkisi

Çalışma yapılan köylerin tamamında evlerin yapımında yığma yapı sistemi kullanılsa da kullanılan malzeme farklıdır. Yapıların ana taşıyıcı duvarlarında en yoğun kullanılan malzeme Burhanlı (Yörük), Durhasandede (Alevi) ve Yellibel (Tatar) köyünde taş; Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köyünde kerpiç ve taş; Adapınar (Çerkez) köyünde çit duvardır (Çizelge 6.42).

Çizelge 6.42. Kültürün Yapım Sistem ve Malzemesine Etkisi

ÇALIŞILAN KÖY	Duvar						Çatı			Merdiven			
	Taş	Kerpiç	Çit Duvar	Karma (Taş+ Kerpiç)	Karma (Taş+ Çit Duvar)	Kırma	Beşik	Teras		İç Sofada		Dış Sofada	
										Taş	Ahşap	Taş	Ahşap
Burhanlı (Yörük)	10	2	0	3	0	14	0	1		0	7	5	0
Durhasandede (Alevi)	8	0	0	0	7	15	0	0		0	0	1	4
Yellibel (Tatar)	8	0	0	0	7	15	0	0		0	0	1	0
Mustafabeyli (Balkan Göçmeni)	0	0	0	15	0	9	6	0		0	0	0	3
Adapınar (Çerkez)	0	2	13	0	0	0	15	0		0	0	0	2

Adapınar (Çerkez) dışındaki tüm köylerde kerpiç ve çit duvarın olduğu yapılarda taş su basman görülmüştür (Şekil 6.64). Taş bu köy dışında çalışılan köylerin tamamında tek başına ya da kerpiçle birlikte kullanılan temel malzemesidir. Binaların köşelerinde kesme taşa rastlanmaktayken, duvarların moloz taş duvar örgüsüyle oluşturulduğu ve bu malzemenin yakın çevreden kolaylıkla temin edilebildiği söylenebilir.

Köylerin tamamında kerpiç ve çit duvar yüzeyleri ile zemin kaplama ve tavandaki ahşap kaplama üzeri sarı çamur tabakasıdır. Beyaz toprakla oluşturulan sıva sadece Yellibel’de (Tatar) dış cephenin su basman kotuna kadar olan bölümünde ve iç mekân duvarlarında kullanılmıştır. Yapılan ölçümlerde duvar kalınlıkları; taş malzemenin kullanıldığı yapılarda 55 cm ile 70 cm arasında, kerpiç malzemenin kullanıldığı yapılarda 40 cm ile 60 cm arasında, çit duvar malzemesinin kullanıldığı yapılarda ise 20 cm ile 30 cm arasında değişmektedir. Blok kerpiç duvar, yapı malzemesi olarak sadece Burhanlı (Yörük), Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) ve Adapınar (Çerkez) köylerinde görülürken çit duvara Durhasandede (Alevi), Yellibel (Tatar), ve Adapınar (Çerkez) köylerinde

rastlanmış ve kullanılan sistem ve malzemenin farklı olduğu tespit edilmiştir. Yellibel’de (Tatar) sandal ya da çam ağacı dikmelerin üzerine saz kamışın sıralanıp arasına moloz taş doldurularak oluşturulan çit duvar, Durhasandede’de (Alevi) sandal ya da çam ağacı dikmelerin arasına murt ya da zakkum ağaç dallarının örülmesi, Adapınar (Çerkez) köyünde ise ardıç ağacı dikmelerin arasına kamış, yılgin ya da çılıbrdı ağaç dallarının örülmesiyle oluşturulmuştur (Şekil 6.64, Şekil 6.65).

Alevilerin bir kolu olan Tahtacıların ahşap işlerinde usta olmasından dolayı ahşap malzemeye hem iç mekânda hem dış mekânda en çok Durhasandede (Alevi) köyünde rastlanmıştır. Çatı sisteminin benzerlik gösterdiği evlerde çatıya yerleştirilen saz demetinde farklılıklar bulunmaktadır. Sazın çok olmadığı Durhasandede (Alevi) köyünde saz yerine murt dalından oluşturulan demetler, Adapınar (Çerkez) köyünde berdi otu, kındırğa otu, ardıç ağaç kabuğu kullanılmıştır. Bu durumun yakın çevrede bulunan malzemenin daha çok tercih edilmesinden kaynaklandığı anlaşılmıştır.

BURHANLI YÖRÜK	
DURHASANDEDE ALEVİ	
YELLİBEL TATAR	
MUSTAFABEYLİ BALKAN GÖÇMENİ	
ADAPINAR ÇERKEZ	

Şekil 6.63. Yapım Sistemleri ve Malzemeleri Açısından Değerlendirme

	DIŞ DUVARLAR	İÇ DUVARLAR
BURHANLI YÖRÜK		
DURHASANDEDE ALEVİ		
YELLİBEL TATAR		
MUSTAFAABEYLİ BALKAN GÖÇMENİ		
ADAPINAR ÇERKEZ		

Şekil 6.64. Yapım Tekniği ve Malzeme Kullanımı

6.4.6. Kültürün Yapılarda Görülen Bozulmalara Etkisi

Çalışma alanında değişen ihtiyaçların ve gelişen teknolojinin etkisiyle kültürel pratiklerin bazıları değişerek süreklilik gösterip günümüze kadar gelmeyi başarsa da bazıları tamamen değişip bu pratiklerin uygulandığı mekânların yok olmasına neden olmuştur. Köylerdeki yapıların zaman içindeki biçimsel değişimi; değişen ihtiyaçlar ve teknolojinin gelişmesinden kaynaklanan özelleşmiş mekân ihtiya ının karşılanması amacıyla girişi mevcut odalardan bağımsız, sofaya açılan yeni odaların yatay düzlemde mevcut yapıya eklenmesi ile oluşmuştur.

Köy sakinleri ile yapılan birebir görüşmelerde köylerdeki yapıların özgün halinde, taşıyıcı duvar üzerine yerleştirilen ahşap direkler arası sık döşenmiş saz/ağaç dalı üzeri loğlanmış çamur tabakası ve bitki/saz demeti çatılar, yapılara yalıtım sağlayarak kötü hava koşullarından korurken, köylerdeki bitki örtüsünün bozularak malzeme temin edilememesi ve uygulayacak işçinin bulunamamasından dolayı çatı örtüleri sac ya da kiremit malzeme ile değiştirilmiştir. Yapılarda zarar gören, eklenen bölümler ve yeni yapılan yapılarda geleneksel malzemeler kullanılmamakta, yeni yapım teknik ve malzemeleri (betonarme, tuğla, briket vb.) tercih edilmektedir.

Her ne kadar somut olan kırsal mimari miras değişime uğrayarak bozulma süreci yaşasa da somut olmayan kültürel miras olarak son derece önemli kültür unsuru olan öğeler de varlıklarını azaltarak sürdürmektedir. Yerel  retim ve tüketim biçiminin değişmeye başladığı çalışma alanında yerel terminoloji de giderek unutulmaya başlamıştır.

6.4.7. Çalışma Alanının Somut Olmayan Kültürel Miras Açısından Değerlendirilmesi

Geleneksel olarak üretilen çalışma alanındaki mimari öğeler çevre-insan etkileşiminin en çarpıcı örneklerini yansıtmaktadır, Bu öğeler, köylerin kırsal karakterinin en önemli somut kültürel unsurları olduğu kadar üretimindeki geleneksel yöntemler somut olmayan kültürel miras olarak önemli veri kaynaklarıdır. Çalışma alanındaki avlu ya da sofa gibi açık ya da yarı açık alanlar, yaz aylarında ev halkının toplu olarak oturduğu, misafir ağırladığı, uyuduğu, düğün ya da ölüm gibi durumlarda kalabalığın toplandığı, pekmez, buğday, salça, tarhana gibi kışlık erzakların hazırlandığı, somut olmayan kültürel mirasın sürdürülmesine katkı sunan mekânlardır.

Köylerde geleneksel olarak devam ettirilmeye çalışılan ekmek üretimi dış mekânda ocak yapımının geleneksel yöntemlerle sürdürülmesine katkı sağlamaktadır. Mustafabeyli (Balkan Göçmeni) köyünde, tarım yapımının az da olsa geleneksel olarak sürdürülmesi ikili avlu sisteminin sürdürülmesine neden olmaktadır. Yelibel (Tatar) köyünde sürdürülen tepreş geleneği somut olmayan mirasın sürdürülmesine bir örnektir. Köylerde daha çok yaşlılar tarafından kullanılan yerel mekân isimleri de somut olmayan kültürel miras olarak önemli veri kaynaklarıdır (Çizelge 6.43).

Çizelge 6.43. Mekânlara Verilen İsimler Açısından Değerlendirme Çizelgesi

	Burhanlı	Durhasan Dede	Yellibel	Mustafabeyli	Adapınar
Mekân Adı	Yörük	Alevi	Tatar	Balkan Göçmeni	Çerkez
Oda			Hayatuy İşkeruy		
Mutfak					
Sofa			Cuntluk		
Yıkanma Mekânı	Yunmalık Cağlık		Hamamlık	Hamamlık	Hamamlık
Oturma Mekânı		Tahtalık			
Avlu			Azbar	Efkere	
Kapaklı Niş	Mahmil				
Kapaksız Niş	Tağa			Gökcük	
Ocak (İç)					
Ocak (Dış)	Ocaklık Ekmeklik	Ocaklık Ekmeklik	Otobay	Fırın	Tandır
Duvar Rafı		Raflık Kablık			Raflık Kablık
Ambar	Mağaza				
Ahır					
Aydınlatma Mekânı	Lambalık		Lambalık		
At Bağlama Mekânı				Sayvant	

7. SONUÇ VE ÖNERİLER

Kültürel peyzaj alanları üstün evrensel değer taşıdıkları gerekçesiyle Dünya Mirası Listesi'nde yer almaya başladığından bu yana kültürel peyzaj alanı kategorilerinden birisi olarak tanımlanan kırsal alanların korunması amacıyla 21.yy. başlarından itibaren ulusal ya da uluslararası kuruluşların gerçekleştirdiği, insanlık tarihinin bir dönemini temsil eden kırsal yapıları çevrelerin hızla yitirilmesi sorununa dikkati çeken çalışmaların arttığı görülmektedir. Kırsal peyzajı oluşturan doğal ve kültürel değerlerin anlaşılması için peyzajın somut ve somut olmayan karakterinin iyi analiz edilmesi, tarihi süreç içinde deneysel olarak üretilmiş olan bu alanların korunması için belgeleme ve envanter çalışmalarının yapılması elzemdir.

Türkiye'de kırsal alandaki koruma çalışmalarında ağırlıklı olarak kültürel değerler fiziksel özelliklerin gerisinde kalmaktadır. Yapılan bu çalışma sonucunda kırsal mirasın sadece somut olarak ele alınmasının, kültürel mirasın tek bir yönü ile korunmasının yetersiz olacağı ve korumanın hem somut hem de kültürel alt yapı ile şekillenen somut olmayan miras unsurlarını dikkate alan bütüncül yaklaşımlarla gerçekleştirilebileceği anlaşılmıştır. Kırsal alanlar bu iki miras unsurunun etkileşimleriyle oluşmuş ve değişerek günümüze ulaşmışlardır. Somut olmayan kültürel miras, yaşayan ve devingen bir kültürel ifade biçimi olduğu için korunmasında izlenecek yolların da dinamik olması gerekir.

Kırsal mimarinin oluşumunda kültürün etkin rolünün derecesi ve yansımalarının tespiti için bu tez çalışmasında Ceyhan ilçesindeki etnik bakımdan çeşitlilik gösteren Yörük (Burhanlı Köyü), Alevi (Durhasandede Köyü), Tatar (Yellibel Köyü), Balkan Göçmeni (Mustafabeyli Köyü) ve Çerkez (Adapınar Köyü) kültürü kırsal mimari miras bağlamında örneklenmiştir. Tez çalışması kültürel özelliklerin kırsal mimari mirasa nasıl yansıtıldığını ortaya çıkararak, kırsal mimari mirasın korunmasında söz konusu özelliklerin nasıl belgelenebileceği üzerine odaklanmıştır. Bu kapsamda yapılan alan çalışması sonucunda kırsal

mimari miras örneği evlerin kültürel çeşitliliğinin mekâna yansıması; parsel organizasyonunda, yerleşimdeki iç ve dış mimari oluşumlarda, plan tipolojisinde, yapı sistem ve malzemelerinde kendini göstermektedir.

- Beş köyde de kuzey ve güney aksında biçimlendirilen evlerin, hem kuzey hem de güney cephesine pencere ve kapı konularak bölgedeki hâkim rüzgârdan yararlanılmıştır. Yazları daha çok açık havada geçirilen gündelik hayatın kış gelip kapalı alana geçilince güneşten ısı ve ışık kaynağı olarak yararlanma isteğiyle dış ya da iç sofa genelde güney cepheye göre konumlandırılmıştır. Kırsal yaşam kültürünün etkisi ile köy sakinlerinin kapalı mekânda yaşamak istememeleri günlük yaşamın avlu, sofa vb. mekânlarda geçirilmesinden dolayı yaşam alanlarının güneye ve manzaraya yönelmesi gerektiği bilgisinin tersine, incelenen yapılarda giriş güneyden alınarak, yaşam mekânları kuzeye yönlendirilmiştir. Avlu ve sofa, kış mevsimi için yapılan bulgur, salça vb. üretiminin geleneksel olarak sürdürüldüğü, bayram ziyaretleri, düğün vb. zamanlarında toplanılan mekân olarak somut olmayan kültürel mirasın sürekliliğine de katkı sağlamaktadır.
- Çalışma alanındaki köylerin sosyokültürel yapıyı referans alarak sürdürdükleri geleneksel yapı kültüründe açık mekânlar da kapalı mekânlar kadar önemli bir yere sahiptir. Bu yapılar, mekânsal özellikleri bakımından günlük yaşamın organizasyonu için kullanılan ve üretim–tüketim biçiminin yansımaları olarak değerlendirilen kültürel öğelerdir. Çalışma alanındaki gündelik ihtiyaca göre oluşturulan avlu örneklerinde; kültürel olarak süregelen yaşam biçimi ve mekân organizasyonu arasındaki ilişkiyi görmek mümkündür. Çalışma alanındaki köylerin tamamında dış mekânda köy sakinlerinin kendi kültürel yaşamının yansıması olan ocak, ahır, hela, kuyu vb. yapıları öğeler, iç mekânda ise ocak, yüklük, niş vb. tespit edilmiştir. Dış ve iç mekânda tespit edilen bu öğelerin yapı malzemelerinde

benzerlik olsa da biçimsel olarak farklılıklar olduğu, bunun da kültürel alt yapıdan kaynaklandığı sonucuna varılmıştır.

- Çalışma alanındaki sade ve yalın olan konutlar sofalı plan tipine göre inşa edilmiştir. Türkiye'nin farklı kırsal alanlarındaki ev planlarının çoğunda bulunan ve Türk evi plan tipinin temel unsurlarından biri olan sofa çalışma alanındaki konutlarda da temel biçimlendirici rol oynamıştır.
- Çalışma alanındaki evlerin yapıım sistemlerinde benzerlik görülse de, malzeme kullanımındaki farklılık yakın çevre olanaklarından kaynaklanmaktadır.

Çalışma alanındaki kırsal mimari yerleşimlerin biçimlenmesinde iklim, topografya, yakın çevrede bulunan malzeme olanakları kadar sosyal ve kültürel yapı da oldukça etkili olmuştur. Kırsal mimarinin şekillenmesinde, çok geniş bir kavram olan kültürün gelenekle şekillenen yaşam biçimi ve mekân organizasyonu arasındaki ilişki; geleneksel kırsal yaşam alanlarının organizasyonuna etki ederek çeşitlilik kazanmasını sağlamıştır. Yapılan çalışmada yöre halkının kültürünün yansması olan sosyal yaşam iç ve dış mekândaki mimari şekillenmede oldukça etkili bir unsurdur.

7.1. Kırsal Mimari Miras İçin Örnek Envanter Fişi

Kırsal alanda yerleşimin konumu, yerleşimdeki parsel düzeni, iç ve dış mekân organizasyonu köy sakinlerinin kültürünü yansıtmaktadır. Kırsal alan koruma çalışmaları için daha önce geliştirilmiş envanter fişlerinde yapıları ve yerleşim dokusunu oluşturan kültürel özellikler, fiziksel özelliklerin gerisinde kalmıştır. Bu amaçla çalışma kapsamında geliştirilen envanter fişinde standart anıt fişinde bulunması gerekli bilgilerin yanı sıra, ele alınan yapıların kültürel özellikleriyle bütüncül olarak tanımlanabilmesi için alt başlıkların fişe eklenmesi önerilmiştir.

Somut ve somut olmayan kültürel mirasın bütüncül olarak tespiti için tez kapsamında hazırlanan, iki bölümden oluşan envanter fişinin birinci bölümünde yapının vaziyet ve kat planları, kesiti gibi somut özellikler incelenirken ikinci bölümde yapıdaki geleneksel yaşam ve kültürel yansımaların da tespiti yapılmış, aynı çevredeki kültürel çeşitliliğin mekâna yansımaları değerlendirilmiştir. Altı bölümden oluşan fişin ikinci bölümünde; yerleşim, parsel, yapı ve iç ve dış mekân olmak üzere iki bölümden oluşturulmuş kültür ile bilgilerin yanı sıra somut olmayan miras olarak nitelendirilen, mekânların yöreye özgü isimlerinin açıklandığı yöresel sözlük ve kültürel öğelere ait fotoğraflar yer almaktadır. Belgeleme çalışmaları için hazırlanan envanter fişlerinde; dış mekânda, yöre halkının açık alanda yani avluda gerçekleştirdiği gündelik yaşam organizasyonunun mekâna yansımaları incelenirken, iç mekânda, kültürel pratiklerin geleneksel yapı üzerine kattığı değerler incelenmiştir (Şekil 7.1). Çalışma kapsamında incelenen beş adet köydeki toplam yetmiş beş adet yapıya ait örnek envanter fişleri çalışmanın Ekler bölümünde sunulmuştur.

7.1.1. Birinci Bölüm-Genel Tanıtım

Kırsal alan koruma çalışmalarında, somut ve somut olmayan kültürel mirasın bütüncül olarak tespiti için tez kapsamında hazırlanan envanter fişinin birinci bölümünde yapının dış mekânında yer alan ocak, kuyu, anıt ağaç, hela vb. kültürü yansıtan öğeleri içeren vaziyet planı, yapım sistemini ve iç mekândaki ocak, kapalı niş, kapaksız niş, raf vb. kültürü yansıtan öğeleri içeren zemin kat planı, varsa birinci kat planı, yapının yapım sistemini, malzemesini anlatır nitelikte çizilmiş kesit ve cepheden yapıyı anlatan bir fotoğraf yer almaktadır.

Vaziyet Planı: Yapının arsa sınırlarını ve komşuluk ilişkilerini de gösterir nitelikte 1/200 ölçekte hazırlanmış olup kültürün peyzaja olan etkileri değerlendirilmiştir. Bu anlamda avluda yer alan ekmeklik, ahır, hela, kuyu, ocak, anıt ağaç lejantla belirtilmiştir.

Kat Planı: Yapının kat planı/planları yerinde alınan rölöve doğrultusunda 1/100 ölçekte çizilmiştir. Yapıya sonradan eklenen ya da yapının özgün halinde olan fakat günümüzde yok olmuş, izi olan mekânlar da süreci değerlendirebilmek adına plana eklenmiştir. Yörede sık kullanılan yapı malzemeleri yapım sisteminin anlaşılabilir olması adına farklı lejantlarla belirlenip plan üzerine işlenmiştir.

Kesit: Yapıyı anlatacak yerden alınan kesitte yapının taşıyıcı sistemi, kat yüksekliği, kapı ve pencere yüksekliği, duvar nişlerini anlatacak şekilde 1/100 ölçekte çizilmiştir.

Fotoğraf: Yapıyı anlatır nitelikte cephe fotoğrafı birinci envanter fişinin alt sağ köşesine eklenmiştir.

7.1.2. İkinci Bölüm-Mimari Özellikler ve Kültürel Yansımalar

Altı bölümden oluşan fişin ikinci bölümünde; yerleşim, parsel, yapı, kültürün iç ve dış mekân yansımaları ile yöresel sözlük ve kültürel öğelere ait fotoğraflar yer almaktadır (Şekil 7.2.).

7.1.2.1. Yerleşim İle İlgili Bilgiler

Adı: Köyün resmi kayıtlardaki adı ve varsa eski adı belirtilmiştir.

Etnik Köken: Köyde yaşayanların kültürel kimliği belirtilmiştir.

Coğrafi Konum: Köy merkezinin enlem ve boylam dereceleri GPS cihazı ile okunmuş koordinat bilgileri belirtilmiştir.

Kuruluş Tarihi: Köyün ilk kurulduğu tarih belirtilmiştir.

Bitki Örtüsü: Köy yakınındaki bitki örtüsü çeşidi belirtilmiştir.

Su ile İlişki: Yerleşimin su ile ilişkisi belirtilmiştir (Su Kenarı Köyü, İlişkisiz).

Topoğrafik Durum: Yerleşimin kurulu olduğu arazinin topoğrafik durumu belirtilmiştir (Ova, Yamaç, Sirt, Etek vb.).

Kamusal Yapılar: Yerleşimde bulunan kamuya açık yapılar belirtilmiştir (Cami, Okul, Postane, Karakol, Kooperatif Binası vb.).

7.1.2.2. Parsel İle İlgili Bilgiler

Kadastral Bilgi: Yapının ada/parsel olarak kadastral bilgileri belirtilmiştir.

Parsel Alanı: Parselin yapı adasında kapladığı alan “m²” birimi ile belirtilmiştir.

Parsel Eğimi: Parselin zemininin topoğrafik özelliği belirtilmiştir (Düz, Hafif Eğimli, Eğimli).

Yapının Parseldeki Konumu: Yapının parseldeki konumlanışı belirtilmiştir (Parsel Kenarı, Parsel Ortası, Yol Kenarı).

Yapı Oturum Alanı: Yapının parselde kapladığı alan “m²” birimi ile belirtilmiştir.

Parseldeki Yapı Türleri: Parselde bulunan yapılar belirtilmiştir (Anıt Ağaç, Ocak, Kuyu, Hela, Ahır, vb.)

7.1.2.3. Yapı İle İlgili Bilgiler

Envanter No İl, ilçe ve köy kodları kullanılarak geliştirilmiştir. İl için plaka numarası kod olarak kullanılırken ilçe için il içindeki ilçelerin alfabetik sıralanışına göre, köy için de ilçe içindeki alfabetik sıralanışa göre rakam verilmiştir. Yapı numarası, köy numarasından sonra kesme işareti ile ayrılarak ve sıra sayısı verilerek belirlenmiştir. Örnek: 01.02.12/001: Adana İli, Ceyhan İlçesi, Burhanlı köyünde yer alan 1 no’lu yapı.

Yapım Yılı: Yapının yapım yılı sözlü görüşmelerden elde edilen bilgiler doğrultusunda bu sütunda belirtilmiştir.

Yapı Adı: Belgelenen yapının bilinen adı ya da kime ait olduğu belirtilmiştir.

Yapı Türü: Yapının türü belirtilmiştir (Köy Evi, Ambar, Ahır, Çiftlik, Mağara, Muhtarlık, Dükkân, Kahvehane, Fırın, Dini Yapı, vb.).

Yapı Yönü: Yapının giriş kapısı dikkate alınarak yönü belirtilmiştir.

Yerle İlişki: Yapının zeminle kurduğu ilişki belirtilmiştir (Hemzemin, Su Basmanı Var).

Giriş Kapısı Tipi: Özgün yapının giriş kapısı belirtilmiştir (Kemerli, Çift Kanatlı, Tek Kanatlı, vb.).

Pencere Tipi: Özgün yapının ana cephe pencere tipi belirtilmiştir (Çift Kanatlı Ve Ahşap Kepenkli, Çift Kanatlı Ve Demir Parmaklıklılı, Tek Kanatlı Ve Demir Parmaklıklılı, Giyotin, Kemerli).

Çatı Tipi ve Malzemesi: Yapıdaki çatı tipi ve malzemesi belirtilmiştir (Kırma Çatı, Beşik Çatı, Teras Çatı Ve Kiremit, Saç, Bitki Örtüsü).

Kullanım Durumu: Günümüzde yapıyı kullananların, yapının mülkiyeti ile bağlantısı belirtilmiştir (Mülk Sahibine Ait, Kiracı, Köy Malı).

Plan Tipi: Yapıda kullanılan plan tipi belirtilmiştir (Dış Sofalı Ve İki Katlı, İç Sofalı Ve İki Katlı, Karma Ve İki Katlı, Sofasız Ve İki Katlı, Dış Sofalı Ve Tek Katlı, İç Sofalı Ve Tek Katlı, Sofasız Ve Tek Katlı).

Kat Sayısı: Parselde inşa edilmiş olan yapının özgün kat sayısı belirtilmiştir (Tek Katlı, İki Katlı, Kısmi Üç Katlı, Üç Katlı).

Oda Sayısı: Yapının özgün oda sayısı belirtilmiştir.

Yapım Sistemi: Yapının yapım sistemi belirtilmiştir (Binanın her katı için Yığma: Kerpiç, Yığma: Taş, Yığma: Kerpiç-Taş, Ahşap Karkas-Toprak Dolgu(Hug/Çit Duvar), v.b.).

Sıva Malzemesi: Yapının dış ve iç duvar kaplama malzemesi belirtilmiştir.

Zemin Malzemesi: Yapının zemin kaplama malzemesi belirtilmiştir (Zemin Kat, Birinci Kat).

Tavan Malzemesi: Yapının tavan kaplama malzemesi belirtilmiştir (Zemin Kat, Birinci Kat).

Duvar Malzemesi: Yapının duvar malzemesi belirtilmiştir (Zemin Kat, Birinci Kat).

Sağlamlık Durumu: Yapının belgelendiği sıradaki stabilitesi, statik açıdan sağlamlık durumu belirtilir (İyi, Orta, Kötü, Yıkık).

7.1.2.4. Kültür İle İlgili Bilgiler

Hamam (Yunmalık): Yapının özgün durumunda hamamı varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Yüklük: Yapının özgün durumunda yüklük varsa (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Cağlık: Yapının özgün durumunda cağlığı varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Ocak: Yapının özgün durumunda ocağı varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi). (Var, Yok, İzi Var, Tespit Edilemedi).

Tahtalık: Yapının özgün durumunda tahtalık varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Mahfil: Yapının özgün durumunda mahfil (kapaklı niş) varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Tağa: Yapının özgün durumunda tağa (kapaksız niş) varsa belirtilmiştir (Var, Yok, İzi Var, Tespit Edilemedi).

Raf/Raflık: Yapının özgün durumunda raf/raflık varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Eşik: Yapının özgün durumunda eşik varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Lambalık: Yapının özgün durumunda lambalık varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü- Malzemesi).

Ahır: Yapının özgün durumunda ahır varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü-Malzemesi).

Mağaza: Yapının özgün durumunda mağaza varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü-Malzemesi).

Anıt Ağaç: Yapının özgün durumunda avluda anıt ağaç varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü-Malzemesi).

Hela: Yapının özgün durumunda hela varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü-Malzemesi).

Kuyu/Tulumba: Yapının özgün durumunda kuyu/tulumba varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü-Malzemesi).

Avlu Duvarı: Yapının özgün durumunda avlu duvarı varsa belirtilmiştir (İç Mekân /Odayla Bağlantılı/Zeminle Bağlantılı/Duvarla Bağlantılı, Dış Mekân /Türü-Malzemesi).

7.1.2.5. Yöresel Sözlük

Hazırlanan envanter fişinin ikinci bölümünün sonunda incelenen yapılarda ve parsellerde kültürün yansıması olan mekânlar ve/veya alanlar için varsa kullanılan yöresel kelimelerin ve açıklamalarının olacağı bir bölüm tasarlanmıştır.

Envanter No:	Birinci Bölüm
VAZİYET PLANI	
ZEMİN KAT PLANI	BİRİNCİ KAT PLANI
A-A KESİTİ	CEPHEDEN ÇEKİLMİŞ FOTOĞRAF

Şekil 7.1. Çalışma Kapsamında Hazırlanmış Olan Envanter Fişi Birinci Bölüm Örneği

Envanter No:		İkinci Bölüm			
Fotoğraf 1		Fotoğraf 2		Fotoğraf 3	
YERLEŞKE	YERLEŞİM ADI	KURULUS TARİHİ			
	İKTİSİK KÖKEN	BİTKİ ÖRTÜSÜ			
	COĞRAFİ KONUMU	SU İLE İLİŞKİSİ			
		TOPOĞRAFİK KONUMU			
PARSEL	KADASTRAL BİLGİ	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU			
	PARSEL ALANI	YAPI ÖLÇÜRLÜK ALANI			
	PARSEL EĞİMİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	PLAN TİPİ			
	YAPI ADI	KAT SAYISI			
	YAPI TÜRÜ	ODA SAYISI			
	YAPI YÖNÜ	YAPI SİSTEMİ			
	YERLE İLİŞKİSİ	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR	İÇ DUVAR	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YARI SAHİBİ	KIRBAKLI	SEYİRCİ	
	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ	ORTA	KOTU	ZİKIR
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	TÜR/MALZ.
	HAMAMLIK				
	YERKİLİK				
	ÇAĞLIK				
	ÖÇAK				
	TAHTALIK				
	MAHMİL				
	TAĞA				
	RAFE/RAFLIK				
	İŞİK				
	LAMBALIK				
	AHIR				
	MAĞAZA				
ANIT AĞAÇ					
HİSLE					
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				

Şekil 7.2. Çalışma kapsamında hazırlanmış olan envanter fişi ikinci bölüm örneği

7.2. Kırsal Mimari Mirasın Korunması İçin Öneriler

Bulunduğu yöredeki yapım teknolojisi, gelenekler, kültürel etkinlikler ve doğal çevrenin sunduğu kısıtlı olanaklarla insanın doğa ile etkileşimiyle deneysel olarak üretilmiş olan kırsal mimarlık mirası, değişen yaşam alışkanlıkları ve teknolojik gelişmelerle hızla yitirilmektedir. Yitirilen geleneksel kırsal yaşam kültürünün bugüne ulaşan somut ve somut olmayan kanıtları, kültürel kayba yol açarak geçmişle olan bağların yok olmasına neden olmaktadır. Son yıllarda yapılan politikaların etkisi ile hız kazanan toplumsal yaşamdaki değişikliklerle kırsal yerleşimlerin çoğu nüfusunun büyük bölümünü kaybetmiş ya da kentlerin genişlemeye başlaması ile kentlere bağlı mahallelere dönüşmüştür. Terk edilerek nüfusunun büyük bölümünü kaybeden köylerdeki kırsal mimarlık mirasının doğa şartları karşısında direnemediği görülmüştür.

Kırsal mirası korumanın bütüncül bir yaklaşımla ve katılımcı bir anlayışla ele alınması gerektiği kabulünden yola çıkılarak; tez kapsamında kırsal mimari mirasın korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için öneriler geliştirilmiştir.

- Mekânsal açıdan yapıların özgün karakteri, yapı malzemesi ve yapım tekniği doğrultusunda, iç mekândaki özgün öğeler de dikkate alınarak yerel zanaatın ve ustalığın desteklenmesi gerekmektedir. Yapıların bakım ve onarımları için köy merkezindeki kamusal yapılarda (okul, cami, vb.) kursların açılması önerilirken doğal bitki örtüsünden oluşan yapı elemanlarının temininin sürekliliği içinse köy yakınlarında koruluk bir alanda yapı malzemelerinin üretilmesi ve yapı malzemesi temin edilen alanların korunması önerilmektedir.
- Sosyal açıdan genç nüfusun artırılmasına yönelik olarak temel geçim kaynağı tarım ve hayvancılık olan köylerdeki tarımsal ürünlerin çeşitlendirilmesinin, teknoloji desteğiyle son derece verimli topraklara sahip Çukurova bölgesinde bulunan köylerde organik tarım ve alternatif tarım yöntemlerinin teşvik edilmesinin ve dayanışmanın ön planda olduğu

kooperatifleşme vb. yollarla ürünlerin pazarlanmasına yönelik stratejilerin geliştirilmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir.

- Ekonomik açıdan, bir dönemin ve kültürün özgün özelliklerini yansıtan köylerde köy tasarım rehberi hazırlanarak koruma, onarım ve planlama çalışmaları yapılması böylece alanın yaşayan müzeye dönüştürülerek bölgedeki kırsal turizmin ve genç nüfusun artırılması köylerde yeni ekonomik modellerin, teknolojik çözümlerin ve işbirliklerinin oluşmasını destekleyeceğinden alanın korunarak sürdürülebilirliği yanında ekonomik olarak kalkınmanın da beraberinde gerçekleşmesini sağlayacaktır.
- Kırsal mimarlık alanında yapılan akademik çalışmaların desteklenmesi, bu alanlarda yapılacak belgeleme çalışmalarında envanter fişlerinin üretilmesi, hazırlanacak olan bu envanter fişlerinde iç ve dış mekanda kültüre özgü mekanların ve mekan isimlerinin yer alması önerilmektedir.

Bu çalışma ile farklı etnik gruplara ait yerleşimlerde kapsamlı çalışmaların yapılmasıyla kültürel özelliklerin mekâna yansımada benzerlikler ve farklılıkların ortaya çıkarılmasının ve kırsal mimari mirasın kültürel altyapı ile ilişkilendirilerek araştırılmasının kırsal mirasın sürdürülebilirliğinin sağlanması açısından önemli olduğu vurgulanmaya çalışılmıştır. Kırsal mirasın korunabilmesinin ilk adımı olan tespit çalışmasında somut miras kadar önemli bir yere sahip olan somut olmayan mirasın da ortaya çıkarılmasında envanter fişleri önemli bir yere sahiptir. Çalışma alanındaki kültürel çeşitlilik göz önünde bulundurularak hazırlanan envanter fişlerinin başka coğrafyalarda yapılacak olan çalışmalarda kullanıldığında daha farklı sonuçların çıkacağı ve yöredeki kültürün mekana yansımada tespitinde faydalı olacağı, kırsal mimarlık literatürüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Söz konusu araştırmalar, kırsal yerleşimlerin özgün nitelikleriyle gelecek kuşaklara aktarılması ve halen yaşamakta olan kırsal hayatın mevcut özellikleriyle değerlendirilip desteklenerek sürdürülmesi açısından önemlidir.

KAYNAKLAR

- Adana İl Yıllığı., 1967. Adana. [AIY, 1967]
- Adana İl Yıllığı, 1973. Adana. [AIY, 1973]
- Adana İl Yıllığı, 1991. Adana. [AIY, 1991]
- Akın, G., Akın, N., Eres, Z., & İvedi, B., 2002. Şanlıurfa Birecik-Suruç Kırsal Mimarlık Envanteri Raporu. Yayına Hazırlayan) Birecik-Suruç Türkiye Kültür Envanteri Pilot Bölge Çalışmaları, 1(1): 119-192.
- Akipek, S., 2001. Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına Dair Sözleşmenin Değerlendirilmesi. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt: 50, Sayı: 4, s:13-39.
- Akyüz, J., 2008. Göç Yollarında; Kafkaslardan Anadolu'ya Göç Hareketleri. Bilig Dergisi, 46:154-162.
- Alam, A. A., Asad, R., & Kabir, M. E., 2016. Rural Settlements Dynamics And The Prospects Of Densification Strategy In Rural Bangladesh. Springerplus, 5(1), 1-11.
- Altaban, Ö., 1984. Kentsel Gelişmenin Kırsal Alandaki Etkileri Üzerine Görüşler. Türkiye 8. Dünya Şehircilik Günü, Adana, 73-80.
- Anık, M., 2012. Kimlik Ve Çokkültürcülük Sosyolojisi. Açılım Kitap Yayınları, İstanbul, 311s.
- Aran, K., 2000. Barınaktan Öte; Anadolu'da Kır Yapıları. Ofset Yapımevi, İstanbul, 120s.
- Arslanoğlu, İ., 2000. Kültür Ve Medeniyet Kavramları. Türk Kültürü Ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi, 15:243-255.
- Aru, K., A., 1998. Türk kenti. Türk Kent Dokularının İncelenmesine Ve Bugünkü Koşullar İçinde Değerlendirilmesine İlişkin Yöntem Araştırması. Yapı-Endüstri Merkezi Yayınları. İstanbul, 288s.
- Aslan, C., 2005. Doğu Akdeniz'deki Çerkesler. Adana Kafkas Kültür Deneği Yayınları. Adana, 178s.

- Aydemir, İ., 1988. Göç: Kuzey Kafkasyalı'ların Göç Tarihi. Gelişim Matbaası, Ankara, 220s.
- Aydingün, A., Ve Aydingün, İ., 2004. Kırım Tatarlarının Vatana Dönüşü: Kimlik Ve Kültürel Canlanma. Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara, 164s.
- Aydınlı, H. İ., 2003. Örgüt Kültürünün Yönetim Açısından Önemi. Bilgi Sosyal Bilimler Dergisi, 2: 79-99.
- Baloğlu, H. ve Soysal, M., 2000. Adana İli Ceyhan İlçesine Bağlı Yeşilova Köyünün Sosyo-Ekonomik Yapısı Üzerine Bir Araştırma. Adana İl Tarım Müdürlüğü ve Ekonomisi.
- Başoğlu, O., ve Kahya, Ö., 2016. Tatarlı Höyük Zooarkeoloji Çalışmaları. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 25(3): 155-166.
- Batur, A. Ve Gür, Ş., 2005. Doğu Karadeniz'de Kırsal Mimari, Milli Reasürans T.A.Ş Yayınları, İstanbul, 253s.
- Baykara, T., 2001. Türk Kültür Tarihine Bakışlar. Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara, 243s.
- Berber, F., 2011. 19. Yüzyılda Kafkasya'dan Anadolu'ya Yapılan Göçler. Karadeniz Araştırmaları, (31): 17-49.
- Beyhan, G., 2009. Sürdürülebilir Ve Ekolojik Yerleşim Özelliği Taşıyan Vernaküler Mimari Miras; Isparta Dere Mahallesi Örneği. International Ecological Architecture And Planning Symposium, Uluslararası Ekolojik Mimarlık Ve Planlama Sempozyumu. Eds. P. Engincan, H. Yaşar, M. Uçak, Antalya, Turkey, Pp. 316-325.
- Binan, C., 1999. Mimari Koruma Alanında Venedik Tüzüğü'nden Günümüze Düşünsel Gelişimin Uluslararası Evrim Süreci. Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Basım- Yayın Merkezi Matbaası, İstanbul, 116 s.

- Birinci, S., ve Diğ., 2017. Kültür Turizmi Açısından Harran İlçe Merkezi ve Geleneksel Kubbe Meskenleri (Şanlıurfa). Electronic Turkish Studies, 12(3): 93-118.
- Bolat, S., 2015. Aydın'ın üç Çerkez Yerleşiminde Etnik Kimlik Araştırması (Master's Thesis). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Bostan, H., 2016. Antropoloji, Kültür ve Güvenlik. Güvenlik Bilimleri Dergisi, Kasım 2016,5 (2), 1-31.
- Bostancı, N., 2002. Toplum ve Kültür (İ. Sezal editör). Sosyolojiye Giriş, Martı Yayınları, Ankara, s. 129-159.
- Budak, M., 1996. 1853-1856 Kırım Savaşından Osmanlı Devleti ile Şeyh Şamil Arasındaki İlişkiler. Tarih Boyunca Balkanlardan Kafkaslara Türk Dünyası Semineri 29-31 Mayıs 1995, Bildiriler, 79-92.
- Canatan, K., 2009. Avrupa Toplumlarında okk lt rc l k: Sosyolojik Bir Yaklaşım. Journal Of International Social Research, 1(6):80-98.
- Canbek. A., 1978. Kafkasya'nın Ticaret Tarihi - Eski ağlardan XVII. Yüzyıla Kadar. Kuzey Kafkasyalılar Yardım Derneğı Yayınları, İstanbul, 64s.
- Correia, M., 2014. Versus-Booklet, Lessons From Vernacular Heritage To Sustainable Architecture, Portugal, Esg / Escola Superior Gallaecia, Vilanova De Cerveira, Isbn: 978-2- 906901-78-0, [Www.Esg.Pt/Versus](http://www.Esg.Pt/Versus).
- anak, E., 2016. Bulgaristan T rklerinin Ceyhan'a İsk nı (1950-1951). International New Tendencies Congress In Ottoman Researches (Inocte 2016), Sarajevo, Bosna-Hersek, 7 - 09 Ekim 2016, s.199-222.
- ek l Vakfı, 2012. "Anadolu'da Kırsal Mimarlık" [Http://Library.Atilim.Edu.Tr/Shares/Library/Files/E-Kitap/Anadoludakirsalmimarlik-Ekitap.Pdf](http://Library.Atilim.Edu.Tr/Shares/Library/Files/E-Kitap/Anadoludakirsalmimarlik-Ekitap.Pdf).

- Çelen, G., 2019. Divriği–Tuğut (Çiğdemli) Köyü Kırsal Mimarlık Mirası Ve Sürdürülebilirlik Olasılıkları (Yüksek Lisan Tezi). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Çelik, D., ve Yazgan, M. E., 2007. Kentsel Peyzaj Tasarımı Kapsamında Tarihi Çevre Korumaya Yönelik Yasa Ve Yönetmeliklerin İrdelenmesi. Bartın Orman Fakültesi Dergisi, 9(11), 1-10.
- Çetin, T., 2011. Bulgaristan’dan Göç Eden Türk Nüfusun Dağılımını Etkileyen Coğrafi ve Kültürel Faktörler. Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi (TÜCAUM) VI. Ulusal Coğrafya Sempozyumu, Ankara, Türkiye, 3 - 05 Kasım 2010, s.71-82.
- Ceylan, Y., 2020. Çokkültürlülük ve Anadolu Aleviliği. Astana Yayınları.
- Çolak, F., 2013. Bulgaristan Türklerinin Türkiye’ye Göç Hareketi (1950-1951). Tarih Okulu Dergisi, (XIV): 115-145.
- Çorapçıoğlu, K., Çakır, S., Nezih, A., Görgülü, H. C., Kolbay, D., Seçkin, P., Ünsal, E., 2008. Kırsal Alanda Yöresel Mimari Kimlik Rehber Kitap, TC. Bayındırlık Ve İskân Bakanlığı TAU Müdürlüğü, Cilt 2, MSGSÜ Döner Sermaye İşletmesi Müdürlüğü, İstanbul.
- Coşkun, N., 2013. Tahtacılar Ve Tahtacı Ocaklarına Bağlı Oymakların Yerleşim Alanları. Türk Kültürü Ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, 68:33-54.
- Dağgülü, M. ve Dağgülü, İ. B., 1996. Tarih Öncesi Kültürlerin Devamı Olarak Trakya Yöresinde Günümüze Kadar Süregelen Dal Örgüsü Yapı Geleneği. Çağlar Boyunca Anadolu’da Yerleşim Ve Konut Uluslararası Sempozyumu, s.91-103
- Dağgülü, M. ve Dağgülü, İ. B., 1996. Trakya’daki Yöresel Köy Konutlarında Belirleyici Ve Değiştirici Rol Oynayan Faktörler. Çağlar Boyunca Anadolu’da Yerleşim Ve Konut Uluslararası Sempozyumu, s.103-111.
- Davulcu, M., 2009. Sakarya Yöresi Kırsal Yerleşmelerinde Konut Mimarisi Ve Ustalık Geleneği Üzerine Bir İnceleme. Kastamonu Üniversitesi Eğitim Dergisi, XVII: 687- 706.

- Değerli, E. S., ve Karakuzu, H., 2016. 1950-1951 Yıllarında Bulgaristan'dan Türkiye'ye Türk Göçü. Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi, (57):313-342.
- Demirarslan, D., 2011. Eski Bir Bektaşî Yerleşimi: Yörük Köyü'nde Evler ve Odanın Oluşumu. Türk Kültürü Ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, (58):69-88.
- Demirbuğa, N., 2010. Kahramanmaraş İli, Büyük Çamurlu Köyündeki Çerkez Konutlarının Mekansal Analizi (Yüksek Lisans Tezi). Çukurova Üniversitesi, Adana.
- Denizcan, D., 2020. Kırım Tatarları ve Nogaylar Örneğinde Deşt-İ Kıpçak'ın Kayıp Batı Ucundan Anadolu'ya Etnik Devamlılık ve Geçişkenlik. Journal Of International Eastern European Studies, 2(2):405-463.
- Dik, E., 2016. Türkiye'de Erken Cumhuriyet Döneminde (1923-1930) “Köy” Sorunu. Ankara Üniversitesi Sbf Dergisi, 71 (3): 693-729. Doi: 10.1501/Sbfder_0000002409
- Doğanay, F., 2002. Türkiye'de Kırsal Yerleşim Ve Geliştirilen Politikalar, Kırsal Alanda Sürdürebilirlik ve Gelişme Politikaları. 4. Kırsal Alan Geliştirme Seminerleri, Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Şehir Ve Bölge Planlama Bölümü.
- Durukan, İ., 2003. Mersin/Atlılât Sadiye Kırsal Mimari Envanter Raporu. Tüba-Ked Türkiye Bilimler Akademisi Kültür Envanteri Dergisi, (1):130-149.
- Ekmen, F. G., 2011. M.Ö. II. Bin Anadolu Terazî Kefeleri Hakkında Gözlemler. Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 4(2): 35-44.
- Eminağaoğlu Z., 2004. Kırsal Yerleşmelerde Dış Mekân Organizasyonu İlgili Politikalar ve Değerlendirmeler (Doktora tezi), Ktü Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

- Eminağaoğlu Z., ve Çevik, S., 2006. Doğa-Kırsal Yerleşme Birliklikleri. Kafkas Üniversitesi, Artvin Orman Fakültesi Dergisi, 7(1): 28-4
- Erder, C., 1977. Venedik Tüzüğü Tarihi Bir Anıt Gibi Korunmalıdır. O.D.T.Ü.I. Mimarlık Fakültesi Dergisi, 3(2):167-190.
- Eres, Z., 2008. Dünyada Geleneksel Kırsal Mimarinin Kültür Varlığı Olarak Tanımlanma Süreci. Türkiye’de Geleneksel Kırsal Mimarinin Korunması: Tarihsel Süreç, Yasal Boyut (Eyüpgiller, K.K. ve Eres, Z., Editör). Kırsaldan Kentsel Geleneksel Yerleşmeler – Nur Akın’a Armağan, YEM Yayınları, İstanbul, s.457-469.
- Eres, Z. (2009). Türkiye’de Planlı Kırsal Yerleşmelerin Tarihsel Gelişimi Ve Erken Cumhuriyet Dönemi Planlı Kırsal Mimarisinin Korunması Sorunu, (Doktora Tezi). İtü Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Erkan, S., 1999. XIX. Yüzyıl Sonlarında Osmanlı Devleti’nin Göçmenleri İskân Politikasına Yabancı Ülkelerin Müdahaleleri. Osmanlı Ansiklopedisi, 4: 612-631.
- Erturgut, B.Ş., 2014. Kırsal Yerleşmelerde Mimari Yapılaşmaların Ekolojik Açıdan İrdelenmesi: Ildırı Ve Şirince Köyü Örnekleri (Doktora Tezi). Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Eröz, M., 1990. Türkiye’de Alevîlik ve Bektaşîlik, Ötüken Yayınları, Ankara, 479s.
- Eröz, M., 1991. Yörükler. Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul, 287s.
- Eyüpgiller, K. K., Eres, Z., Bilge, A. C., & Çinko, M. A., 2017. Kırsal Mimarlık Mirasının Korunması. Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 74s.
- Giray Küçük, S., 2018. Çatalca Vilayetindeki Tarihi Kırsal Alan Camilerinin Mimari Analizi Ve Koruma Sorunları (Doktora Tezi), İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü.

- Girginer, K. S. ve Diğ., 2007. Çukurova Üniversitesi Ceyhan Arkeolojik Yerleşim Envanteri Çalışmaları Ve Ceyhan-Tatarlı Höyük Kazısı Projesi. Ankara'daki Ceyhanlılar Kültür ve Yardımlaşma Derneği Dergisi, 54-62.
- Girginer, K. S. ve Diğ., 2015. 2013 Yılı Tatarlı Hoyuk Kazisi. Kst 36/2,431-446.
- Gould, A.G., 1973. Pashasandbrigands: Otoman Provincial Reform Anditsimpact On Thenomadictribes Of Southern Anatolia 1840-1885 (Doktora Tezi), Univercity Of California,Los Angeles, ABD.
- Gökalp, S., 2019. Kırsal Miras Bileşenlerinin Tanımlanması Ve Bütünleşik Koruma Yaklaşımı: Gökçeada-Zeytinliköy Örneği (Master Tezi). Mersin Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Gökçe, G. C. ve Açıksöz, S., 2015. Kültürel Peyzaj Bileşenleri Ve Turizm İlişkisinde Görsel Peyzaj Analizi: Nallıhan-Beydili Köyü Örneği. I. Eurasia International Tourism Congress: Current Issues, Trends, and Indicators (EITOC-2015),409-419.
- Güler, A. C., 2018. 43 Yıl Sonra Yeniden: 2018 Avrupa Kültürel Miras Yılı. Mimarlık Dergisi, 403:18-19.
- Gülersoy, N. Z., 1998. Türk Kenti: Türk Kent Dokularının İncelenmesine Ve Bugünkü Koşullar İçinde Değerlendirilmesine İlişkin Yöntem Araştırması, Mimarlık Dergisi 282: 54.
- Güneş, C., 2019. Karadeniz’de Uluslararası Ticaretinin Ölçülmesi ve Analizi (1830-1913). Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, 6(11): 385-401.
- Gürbüz, O., 1997. Türkiye’de Göçebe Mesken Örneği: Çadır. Türk Coğrafya Dergisi, (32):185-195.
- Güvenç, B., 1979. İnsan ve Kültür. Remzi Kitabevi, İstanbul,452s.
- Halaçoğlu, Y., 2010. Türkiye'nin Derin Kökleri: Osmanlı Kimliği ve Aşiretler (Vol. 38). Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul,136s.

- Huang, L., & Hu, Y., 2010. The Ecological Strategies of Vernacular Building-Case Study of Tibet. In 2010 International Conference on Challenges in Environmental Science and Computer Engineering, IEEE. Vol. 1, pp. 309-311.
- Hasol, D., 1995. Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü, İstanbul, Yem Yayınları, 520s.
- Herskovits, M. 1948. Man and His Works. Knopf. New York, 678p.
- ICOMOS, 1999. Charter On The Built Vernacular Heritage. Australia.
- ICOMOS, 2013. ICOMOS Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesi.
- İnalcık, H., 2011. Kuruluş ve İmparatorluk Sürecinde Osmanlı: Devlet, Kanun, Diplomasi. Timaş Yayınları, İstanbul, 304s.
- İner, G., 2013. Kırsal konutlarda sürdürülebilirlik kriterlerinin belirlenmesine yönelik bir yöntem: Edirne örneği (Doktora Tezi). Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- İpek, N., 1994. Rumeli’den Anadolu’ya Türk Göçleri (1877-1890), TTK Yayınları, Ankara, 260s.
- Kaçar A., 2006. Ceyhan Ve Yöresindeki Kırım Tatarları Ve Nogaylar, Ceyhan Bel. Kültür Yayınları, Adana, 31s.
- Karakul, Ö., 2019. The Effects Of Tourism On Traditional Craftsmanship For The Sustainable Development Of Historic Environments. European Journal Of Sustainable Development, 8(4):380-380.
- Kayın, E., 2012. Bir ‘Kültürel Manzara-Kültürel Peyzaj’ Ögesi Olarak Kırsal Yerleşimlerin Korunmasına Yönelik Kavramsal Ve Yasal İrdelemeler. Mimarlık Dergisi, 367.
- Kayıkçı, S., 2009. Türkiye’de Kırsal Alan Yönetimi, Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kehl-Bodrogi, K., 2012. Kızılbaşlar/Aleviler. Çeviri: O. Değirmenci ve B. E. Aybudak. Ayrıntı Yayınları, İstanbul, 223s.
- Keleş, R., ve Diğ., 1978. Şehircilik Sorunlar-Uygulama Ve Politika.
- Kemal, N., 1934. Köycülük Rehberi, Tarık Edip Şeriki Kütüphanesi, Ankara, 20s.

- Kırımlı, H., 2012. Türkiye'deki Kırım Tatar ve Nogay Köy Yerleşimleri. Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul, 676s.
- Kocacık, F., Ve Eser, M., 2010. Kafkasya'dan Anadolu'ya Göçler (Sivas İli Örneği). Zeitschrift Für Die Welt Der Türken/Journal Of World Of Turks, 2(1): 187-196.
- Kroeber, A. L., And Kluckhohn, C., 1952. Kroeber, A. L., & Kluckhohn, C. (1952). Culture: a critical review of concepts and definitions. Papers. Peabody Museum of Archaeology & Ethnology, Harvard University, 47(1): 223.
- Kuban, D., 1966. Türkiyede Malzeme Kosullarına Bağlı Geleneksel Konut Mimarisi Üzerinde Bazı Gözlemler. Mimarlık, 4(36): 15-20.
- Kuban, D., 1995. The Turkish Hayat House. Eren Yayıncılık, İstanbul, 280s.
- Kumuk, T., 1992. Çerkezlerin Türkiye'ye Sürgünü, ADIG_ -Kültür Tarih Dergisi, Çev. Murat Papsu, 3:88-89.
- Kurt, H. 2018. Ceyhan Nehri ve Ovadaki Yerleşmenin Tarihçesi. Ceyhan Kültür ve Dayanışma Derneği Dergisi,9:50-52.
- Kutlu, S., 2003. Din Anlayışında Farklılaşmalar Türkiye'de Alevîlik-Bektaşîlik. Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara,45s.
- Kutluoğlu, M. H., 2002. Kavalalı Mehmed Ali Paşa. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, 25: 62-65.
- Kuzucu, K., 2004. Osmanlı Döneminde Sivas İlbeylileri Ve İlbeyli Kazası. Osmanlı Tarihi Araştırma Ve Uygulama Merkezi Dergisi Otam, 15(15), 165-183.
- Küçükerman, Ö., 1991. Kendi Mekanının Arayışı İçinde Türk Evi. Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Yayınları, İstanbul, 214s.
- Köse, A., 2005. Türkiye'de Geleneksel Kırsal Konut Planlarında Göçebe Türk Kültürü İzleri. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7 (2): 165- 200.

- Köy Envanter Etüdü Adana, 1967. Köy İşleri Ve Kooperatifler Bakanlığı. [KEEA, 1967]
- Köy Envanter Etüdü Adana, 1981. Köy İşleri Ve Kooperatifler Bakanlığı. [KEEA, 1981]
- Köy İdaresi İle İlgili Mevzuat, 1991. T.C. Başkanlık İdareyi Geliştirme Başkanlığı, Yayın No:3.
- Levi, E. A. ve Taşçı, B., 2016. Küçükavulcuk Köyü Yerleşim Dokusu ve Evleri. Tüba-Ked (14): 193-207
- Madran, E. ve Özgönül, N., 1999. International Documents, Regarding The Preservation Of Cultural And Natural Heritage, Metu Faculty Of Architecture Press.
- Madran, E., ve Tağmat, T. S., 2007. Kültürel ve Doğal Miras: Uluslararası Kurumlar Ve Belgeler. TMMOB Mimarlar Odası Yayınları, Ankara, 111s.
- Maria, V. (2009). Evaluation Of A Sustainable Greek Vernacular Settlement And Its Landscape: Architectural Typology And Building Physics. Building And Environment, 44(6):1095-1106.
- Massicard, É., 2007. Türkiye’den Avrupa’ya Alevi Hareketinin Siyasallaşması. Çeviri: A. Berktaş. İletişim Yayınları, İstanbul, 367s.
- Muşkara, Ü., 2017. Kırsal Ölçekte Geleneksel Konut Mimarisinin Korunması: Özgünlük. Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, (37):437-448.
- Nguyen, A. T., Tran, Q. B., Tran, D. Q., & Reiter, S., 2011. An investigation on climate responsive design strategies of vernacular housing in Vietnam. Building and Environment, 46(10), 2088-2106.
- Oğuz, E., 2003. Ceyhan Deltasının Jeomorfolojik Evrimi. Ege Coğrafya Dergisi, 12(2).
- Oğuz, M. Ö., 2013. Terim olarak somut olmayan kültürel miras. Milli Folklor, 25(100), 5-13.
- Okyay, İ., 2001. Fransa'da Kentsel Sit Alanlarının Korunması: Malraux Yasası. Yapı-Endüstri Merkezi Yayınları, İstanbul, 133s.

- Oliver, P., 1998. Ed. Encyclopedia Of Vernacular Architecture Of The World 1. Cambridge University Press.
- Oliver, P., 2002. Gereksinim Ve Süreklilik, Çeviri: T. Selin Tağmat, Mimarlık Dergisi, 304:33-34.
- Onat, H., 2009. Kimlik-Teoloji İlişkisi Bağlamında Alevîlik-Bektaşîlikle İlgili Kimlik Tartışmaları Üzerine. Journal Of Alevism-Bektashism Studies, (1): 18-31.
- Oruç Ş. E., 2015. Diyarbakır İli Kırsal Mimari Çeşitliliğinin İklimsel Konfor ve Enerji Etkinliği Açısından Değerlendirilmesi (Doktora Tezi). MSGS Ün. Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Ovalı, P.K., 2009. Türkiye İklim Bölgeleri Bağlamında Ekolojik Tasarım Ölçütleri Sistematiğinin Oluşturulması-Kayaköy Yerleşmesinde Örnekleme (Doktora Tezi). Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Ovalı, P. K. ve Delibaş, N., 2016. Yerel Mimarının Sürdürülebilirliği Kapsamında Karaköy'ün Çözümlemesi. Megaron 11 (4): 515-529.
- Öğdül, H., 2013. Kırsal Mekân Politikalarında Yeni Dönem. Mimarlık Dergisi, 371:44-48.
- Ögel, B., 1978. Türk Kültür Tarihine Giriş III. Türklerde Ev Kültürü. Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 376s.
- Örmecioglu, H. T., 2019. Cumhuriyetin İlk Yıllarında Köycülük Tartışmaları Ve Numune Köyler. Belleten, 83(297): 729-752.
- Özcan, K., 2017. Kırsal Miras Koruma Stratejisi Sandıma Köyü, Bodrum. Millî Folklor, 29 (113): 40-53
- Parekh, B., 2001. Rethinking Multiculturalism: Cultural Diversity And Political Theory. Ethnicities, 1(1):109-115.
- Pekkırıbzlı, T., 2018. Mut (Mersin) İlçesi'nde Kırsal Yerleşmeler (Yüksek Lisan Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Rapoport, A., 2004. Kültür Mimarlık Tasarım (Çeviri: Batur, S.). Yapı-Endüstri Merkezi Yayınları, İstanbul, 135s.

- Reid M., 2015. Kùltür Kısıkaçı(Çeviri: Hayırlı, O). Liberal Düşünce Dergisi, (78): 155-161.
- Rifaioğlu, M. N. ve Güçhan, N., 2007. The Concept Of Identity And Its Identification Process İn Urban Conservation Projects. In An International Conference Of Csaar On Regional Architecture And Identity İn The Age Of Globalization, 13-15.
- Sami, K., 2013. Kırsal Alevî Kùltüründe Çevre, Mekân Ve İnsan Etkilesimi-İki Köy Örneği. Bilig Dergisi, 67:169-194.
- Sansar, M., 2013. 19. Yüzyılda Çukurova Türkmen Aşiretleri I: Cerid Ve Tecirliiler. Studies Of Ottoman Domain, 3(5):1-18.
- Sapir, E., 1921. Culture, Genuine and Spurious. American Journal of SocioLogy, 29:40:1-29.
- Saydam, A., 1992. Tanzimat Devrinde Dobruca'da İskân Faaliyetleri. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakùltesi Dergisi, 7(1):204-214.
- Saydam, A., 1997. Kırım Ve Kafkas Göçleri (1856-1876). Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara,236s.
- Shortall, S.and Shucksmith, M., 2001. Rural Development İn Practice: İssues Arising İn Scotland And Northern Ireland. Community Development Journal, 36(2):122-133.
- Sorokin, P. A., 1947. Society, Culture and Personality: Their Structure and Dynamics. Harper and Brothers Press. New York,742p.
- Sümer, F., 1962. Ağaç-Eriler. Belleten, 103:521-528
- Sümer, F., 1967. Kara Koyunlular. TTK Basımevi, Ankara,184s.
- Sümerkan, M. R., 1990. Biçimlendiren Etkenler Açısından Doğu Karadeniz Kırsal Kesiminde Geleneksel Evlerin Yapı Özellikleri (Doktora Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Şahin, İ., 2006. Osmanlı Döneminde Konar Göçerler (Nomads İn The Ottoman Empire). Eren Yayınları, İstanbul, 310s.

- Şahinalp, M. S., 2012. Yok Olmaya Yüz Tutmuş Bir Kırsal Mesken Tipi Veya Kültürel Miras: Suruç Kümbet Evleri. Gaziantep University Journal Of Social Sciences, 11(3):881-916.
- Şimşir, B. N., 1986. Bulgaristan Türkleri: 1878-1985. Bilgi Yayınevi , Ankara,404s.
- Tansuğ, S., 1992. Türk Ev Mimarisinin Değişme ve Gelişme Çizgisi. Sosyo-Kültürel Değişme Sürecinde Türk Ailesi, Başbakanlık Aile Araştırmaları Kurumu Yay, (71): 756-769.
- Taylan, H. H., 2009. Türkiye’de Köy Ailesinde Aile İçi İlişkiler. Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, 22:117-138
- Tümertekin, E. ve Özgüç, N., 1997. Beşeri Coğrafya: İnsan, Kültür, Mekân. Çantay Kitabevi, İstanbul, 592s.
- Tütengil, O. C., 1977. Yüz Soruda Kırsal Türkiye’nin Yapısı ve Sorunları. Gerçek Yayınevi, İstanbul, 192s.
- Tüba/Tüksek, 2003., Türkiye Kültür Envanteri Kılavuzu. Türkiye Bilimler Akademisi Yayınevi. Ankara,109s.
- Tylor, E. B. , 2016. Kültür Bilimi. çev. Esra Dabağcı. ViraVerita E-Dergi, (4), 91-110.
- Uslu, Ö. S., ve Kaya, A. R., 2015. Kırsal Turizm Alanında Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu (Tkd) Destekleri: Kahramanmaraş Örneği. International Journal Of Social And Economic Sciences (Ijses) E-Issn: 2667-4904, 5(2): 17-24.
- Vatansever T., 2019. Eskişehir’de Bir Kırım Tatar Köyü: Mesudiye, Emel Üç Aylık Fikir-Kültür Dergisi, 268: 77-80.
- Vatansever, M. T., ve Çiftçi, A., 2019. Eskişehir İli, Mahmudiye İlçesi, Mesudiye Köyündeki Geleneksel Yapıların Mimari Özellikleri ve Yapım Teknikleri. Icomos Uluslarasi Anıtlar ve Sitler Günü 2019 Etkinlikleri Kırsal Mimari Miras Sempozyumu Bildiri Özetleri, 22.

- Yalçinkaya, A., 1996. Alevilikte Toplumsal Kurumlar ve İktidar. Ankara: Mülkiyeliler Birliği Vakfı Yayınları, Ankara, 224s.
- Yavuz, N., 2012. Fırka-ı Islahiye Ordusunun Özellikleri ve Faaliyetleri. Gazi Akademik Bakış, (10), 113-128.
- Yener, G. ve Gül. A., 2016. Kültürel Peyzaj Değeri Açısından Yörük Kültürünün İrdelenmesi. Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 20(2):197-205.
- Yıldız, F. Ö., 2019. Kırsal Mimaride Koruma Sorunları-Mardin Alımlı Köyü Örneği (Master's thesis). Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
- Yörükân, Y. 1998. Anadolu'da Alevîler ve Tahtacılar. Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 504s.
- Yurtsever, C., 2015. Çukurova. Çukurova Yayınları, Adana, 440s.
- Yurtsever, C., 2018. Yüreğir Tarihi. Yüreğir Belediyesi Kültür Yayınları, Adana, 194s.
- Yüksel, S., 2019. Rusya'nın Kırım'ı İlhakı (1783). Asya Araştırmaları Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, 3(2):217-226.
- Wang, L., & Yang, Z., 2012. Evaluation of sustainable vernacular architecture and settlements in Yunnan. WIT Transactions on Ecology and the Environment, 155: 905-915.
- White, L., 1949. The Science of Culture. Grove Press. New York, 444p.
- Winston, S., 1933. Culture and Human Behavior. The Ronald Press Company. New York, 249p.

İnternet Kaynakları:

Url 1: <https://Tclf.Org/Places/About-Cultural-Landscapes>. Erişim

Tarihi:20.06.2019

Url 2:<https://whc.unesco.org/en/culturallandscape/>. Erişim Tarihi:20.01.2022

Url 3:<http://Whc.Unesco.Org/En/Culturallandscape>. Erişim Tarihi:02.06.2019

Url 4: <http://Whc.Unesco.Org/En/Culturallandscape>. Erişim Tarihi:15.08.2019

- Url 5: <https://Whc.Unesco.Org/En/Decisions/4580>. Erişim Tarihi:24.07.2019
- Url 6: [https://Australia.Icomos.Org/Wp-Content/Uploads/Guidelines-To-The-Burra-Charter -Cultural-Significance.Pdf](https://Australia.Icomos.Org/Wp-Content/Uploads/Guidelines-To-The-Burra-Charter-Cultural-Significance.Pdf). Erişim Tarihi:05.07.2019
- Url 7: [https://Teftis.Ktb.Gov.Tr/Tr-50543/Somut-Olmayan-Kulturel-Mirasin Korunmasi- Sozlesmesi.Html](https://Teftis.Ktb.Gov.Tr/Tr-50543/Somut-Olmayan-Kulturel-Mirasin-Korunmasi- Sozlesmesi.Html). Erişim Tarihi:20.09.2018
- Url 8 : <http://Www.Ecovast.Org/English/Strategye.Htm>). Erişim Tarihi:21.02.2019
- Url9:<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=442&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=3>. Erişim Tarihi:20.01.2022
- Url 10: <https://Gayrimenkulmevzuati.Com/Eski-Eserler-Kanunu/>. Erişim Tarihi:05.10.2021
- Url 11: <https://Www.Mevzuat.Gov.Tr/Metin.Asp?Mevzuatkod= 7.5.4882&Mevzuatilisiki = 0&Sourcexmlsearch=Plans%C4%B1z%20alanlar>. Erişim Tarihi:07.01.2019
- Url 12: <https://Www.Resmigazete.Gov.Tr/Arsiv/20229.Pdf>. Erişim Tarihi:06.05.2019
- Url 13: <https://Www.Resmigazete.Gov.Tr/Eskiler/2005/06/20050617-8.Htm>. Erişim Tarihi:06.05.2019
- Url 14: <http:// Www.Turkiyesulakalanlari. Com/Wp- Content/Uploads/ Turkeys-Ramsar-Sites.Pdf>. Erişim Tarihi:08.05.2019
- Url 15: <https://Teftis.Ktb.Gov.Tr/Tr-263789/419-Nolu-İlke-Karari-Kentsel-Sitler-Koruma-Ve-Kullanma-.Html>. Erişim Tarihi:05.10.2021
- Url 16: <https://Teftis.Ktb.Gov.Tr/Tr-14397/659-Nolu-İlke-Karari-Dogal-Tabii-Sitler-Koruma-Ve-Kulla-.Html>. Erişim Tarihi:08.05.2019
- Url 17: <https://Www.İka.Org.Tr/Upload/Download/Ulusal-Kirsal-Kalkinma-Stratejisi--451892.Pdf>. Erişim Tarihi:08.05.2019
- Url 18: http://Peyzajmimoda.Org.Tr/Mevzuat/Mevzuat_Detay.Php?Kod=159. Erişim Tarihi:15.01.2020
- Url 19: <https://Www.Resmigazete.Gov.Tr/Eskiler/2005/01/20050128-1.Htm>. Erişim Tarihi:25.11.2019

- Url 20: https://www.mevzuat.gov.tr/Metin.Aspx?Mevzuatkod=7.5.9171_&Mevzuatiliski=0&Sourcexmlsearch=Koruma%20ama%C3%A7%C4%B1. Erişim Tarihi:24.11.2019
- Url 21: <https://www.arkitera.com/Haber/81-İlde-81-Ornek-Koy-Projesi/>. Erişim Tarihi:13.06.2019
- Url 22: [https://mpgm.csb.gov.tr/Genel-Mudurlugumuz-Tarafindan-Koruma-Odakli-Kirsal-Alan-Planlamasi--Bir-Model-Onerisi-Projesi-Sonuclari-Degerlendirme - Calistayi-Duzenlendi-Haber-63176](https://mpgm.csb.gov.tr/Genel-Mudurlugumuz-Tarafindan-Koruma-Odakli-Kirsal-Alan-Planlamasi--Bir-Model-Onerisi-Projesi-Sonuclari-Degerlendirme-Calistayi-Duzenlendi-Haber-63176). Erişim Tarihi:17.08.2019
- Url 23: <https://kvmgm.ktb.gov.tr/TR-44966/koruma-uygulama-ve-denetim-burolari-kudeb.html>. Erişim Tarihi: 23.02.2022
- Url 24: <http://whc.unesco.org/en/statesparties/tr>. Erişim Tarihi:23.02.2022
- Url 25: <http://whc.unesco.org/en/statesparties/tr>. Erişim Tarihi:06.02.2022
- Url 26: <http://whc.unesco.org/en/list/614> Erişim Tarihi:06.02.2022
- Url 27: <http://whc.unesco.org/en/list/1452> Erişim Tarihi:06.02.2022
- Url28:<http://www.burhanlikoyu.com/?pnum=46&pt=Burahn%C4%B1+K%C3%B6y%C3%BC>. Erişim Tarihi: 18.08.2019
- Url 29: <https://www.nufusune.com/177047-adana-ceyhan-burhanli-mahallesi-nufusu>. Erişim Tarihi:18.08.2019
- Url 30: <https://www.nufusune.com/176985-adana-ceyhan-durhasandede-mahallesi-nufusu>. Erişim Tarihi: 12.05.2020.
- Url 31: <https://www.kulturportali.gov.tr/turkiye/adana/kulturenvanteri/durhasandede-turbesi>. Erişim Tarihi: 02.08.2020.
- Url 32: <https://www.nufusune.com/177035-adana-ceyhan-yellibel-mahallesi-nufusu>. Erişim Tarihi: 09.11.2020.
- Url 33: <https://onedio.com/haber/umudu-olmayanin-ati-kosmaz-sadece-cerkeslerin-cok-yakindan-bildigi-19-sey-726370> . Erişim Tarihi: 09.02.2022.

- Url 34: <https://www.nufusune.com/176953-adana-ceyhan-mustafabeyli-mahallesi-nufusu>. Erişim Tarihi: 10.12.2020.
- Url 35: https://tr.wikipedia.org/wiki/Kuzey_Kafkasya_halklar%C4%B1. Erişim Tarihi: 05.04.2021.
- Url 36: <https://www.nufusune.com/177041-adana-ceyhan-adapinar-mahallesi-nufusu>. Erişim Tarihi: 03.03.2021.

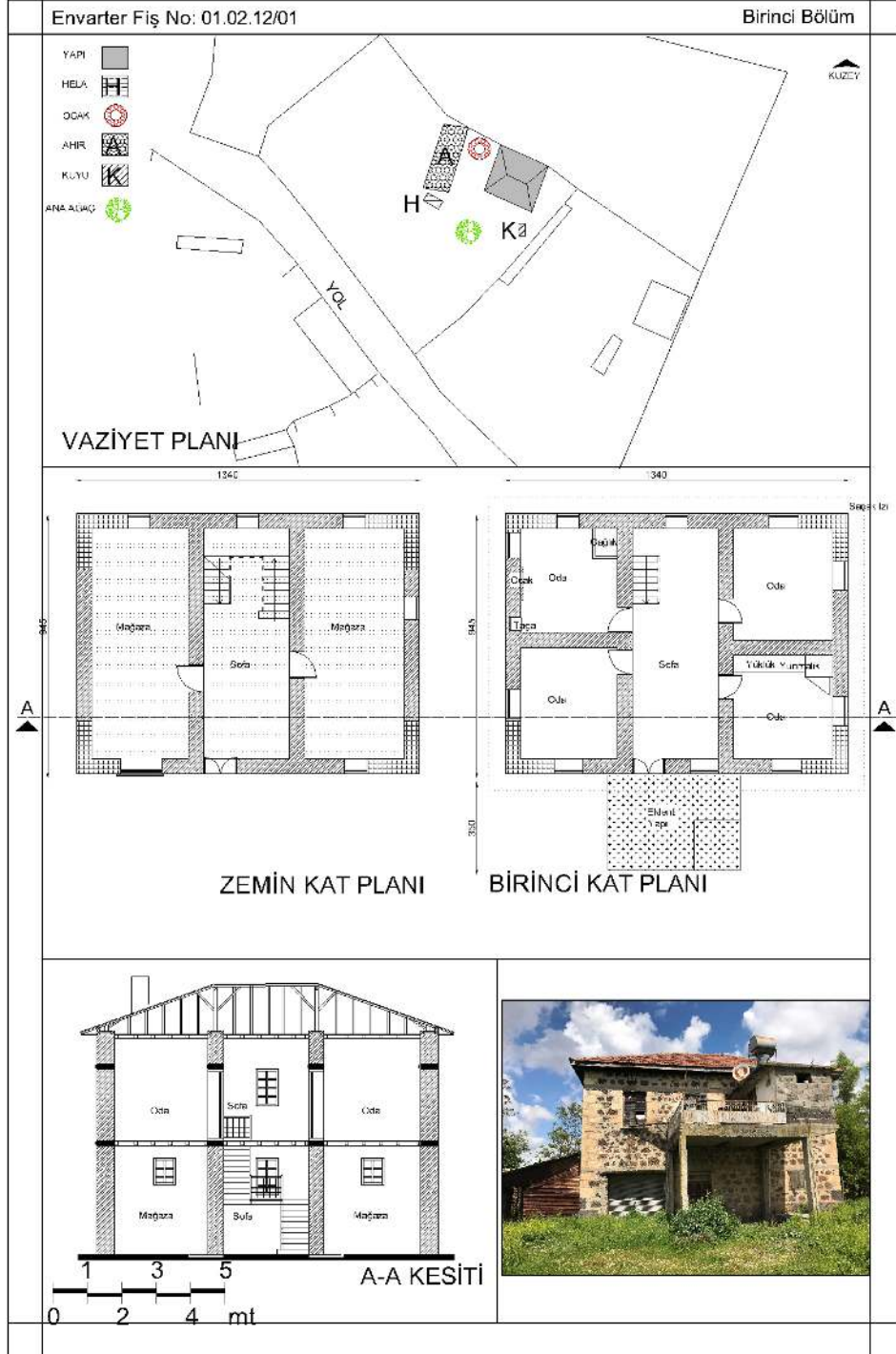
ÖZGEÇMİŞ

Aynur Yeliz GÖGEBAKAN, ilk, orta ve lise öğrenimini Gaziantep'te tamamladı. 2003 yılında Osmangazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. 2009-2012 öğretim yılında Harran Üniversitesi Restorasyon Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak görev yaptı. 2012 yılında Dicle Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalında Yüksek Lisansını tamamladı. 2012 yılından itibaren Çukurova Üniversitesi Rektörlüğü-Yapı İşleri ve Daire Başkanlığında Mimar olarak görev yapmaya başlamış ve halen bu göreve devam etmektedir. Evli ve iki çocuk annesidir.

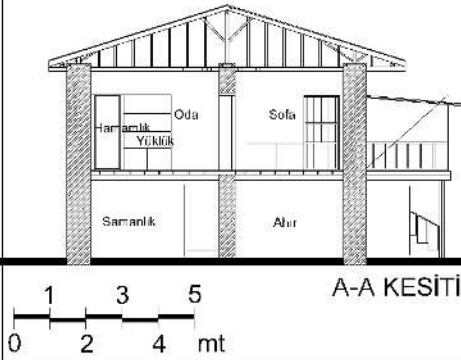
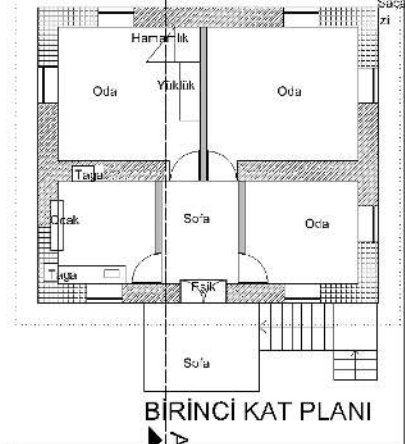
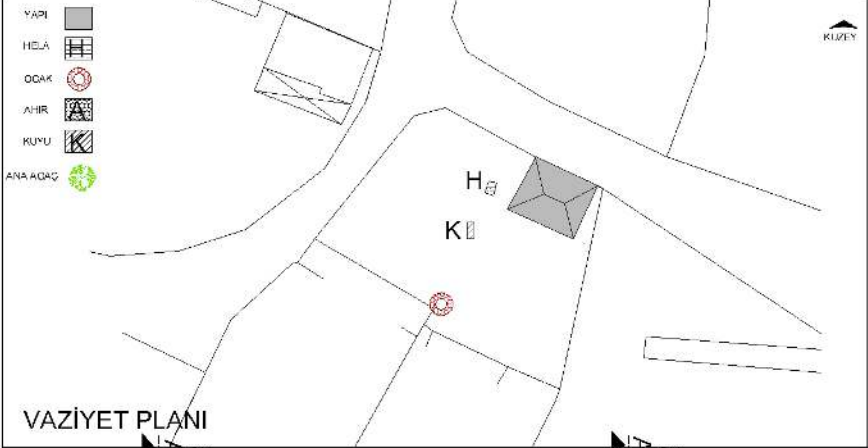
EKLER

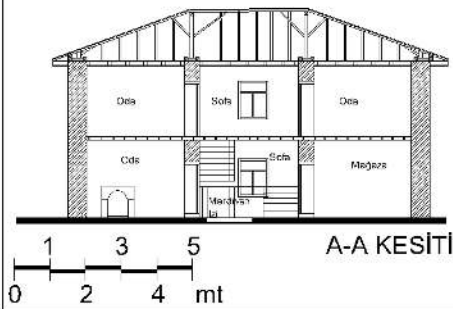
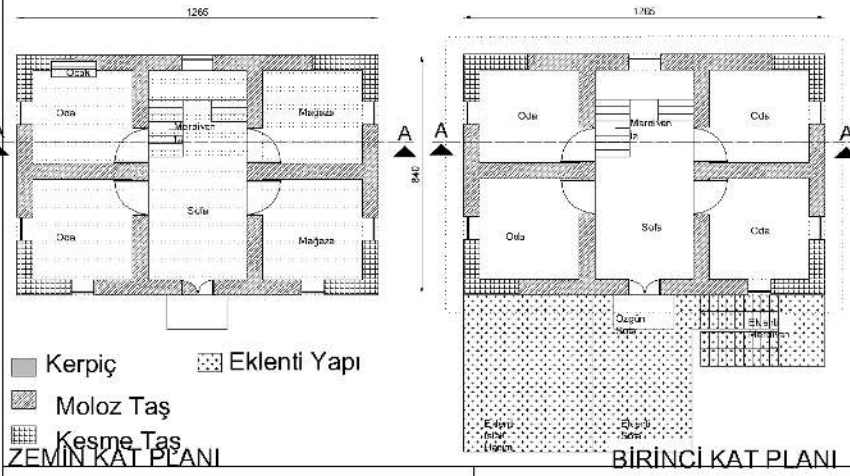
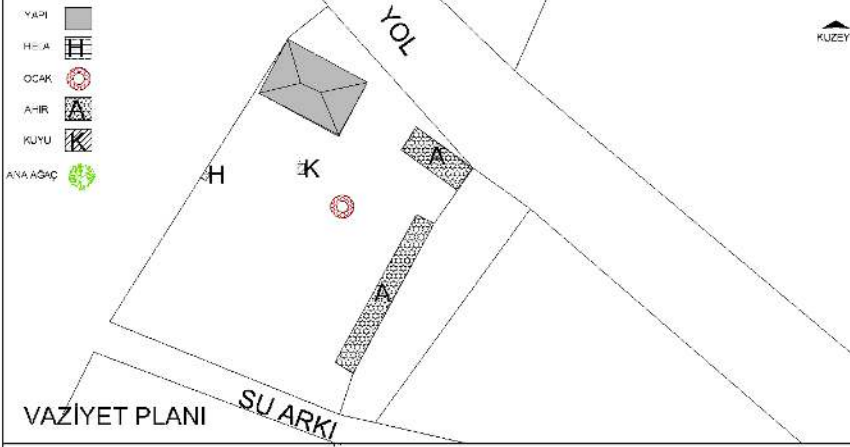
Envanter Fiş No: 01.02.12/01		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURİTANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830	
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFİ KONUMU	K:508124.15 E:2113264.90 Z:21.10 Z:208124.25 E:2113264.77 Z:21.10	SULU İLİSKİSİ	X	
		K:508124.15 E:2113264.90 Z:21.10	Z:208124.25 E:2113264.77 Z:21.10	TOPOGRAFIK KONUMU	OVA
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	112 ADA 4 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI	
	PARSEL ALANI	2938.85m ²	YAPI OTURUM ALANI	147.83m ²	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	● ● K.İ.L.A	
	YAPIM YILI	1951	PLAN TİPİ	İÇ SOFALİ İKİ KATLI	
YAPI BİLGİLERİ	YAPI ADI	MUSTAFA ASKER EVİ	KAT SAYISI	iki	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY BATI	ODA SAYISI	ALTI	
	YERLE İLİSKİSİ	HEMZEMİN	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR YÜK İÇ DUVAR KURU BADA SİVA	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI DEMİR PARMAKLIKLIL	ZEMİN KATI	TOPRAK BERNİT KATI AHSAP	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KATI AHSAP BERNİT KATI SİVA	
	KULLANIM DURUMU	X	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KATI SİVA BERNİT KATI SİVA	
			SAGLAMLIK DURUMU	VI A C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
İİAMAMLIK		X			YÜKLÜK İÇİNDİ
YÜKLÜK		X			AHSAP
ÇAĞLIK			X		BERNİT
OCAK			X		TAŞ
TANITLIK				X	TAŞ
MAHİMİL				X	TAŞ
TAĞA					
RAE/RAFLIK					
ESİK			X		TOPRAK
LAMBALIK		X			AHSAP
AHUR				X	TAŞ
MAGAZA		X			
ANIT AĞAC				X	DUT
İİELA			X		
KUYU/TULUMBA			X		
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	İİAMAMLIK	Yüküklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkamak için kullanılan öge		
	4	MAHİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	ESİK	Temiz ve kirlili alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur		
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan		

Envanter Fiş No: 01.02.12/02				İkinci Bölüm			
							
VERİLEŞİM BİLGİLERİ	VERİLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830			
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI			
	COĞRAFİ KONUMU	4306142.15 29°11'46.64"NO 29°11'46.64"DO 29°11'46.64"DO 29°11'46.64"DO 4306152.25 29°11'46.64"NO 29°11'46.64"DO 29°11'46.64"DO 29°11'46.64"DO	SULU İLE İLİSKİSİ	X			
			TOPOGRAFIK KONUMU	OVA			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	136 ADA 8 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI			
	PARSEL ALANI	1216,58m2	YAPILAN ALANI	150 m2			
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	K. İL A			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1990	PLAN TİPİ	İÇ SOFALI, TEK KATLI			
	YAPI ADI	ZEKİ DURGUN EVİ	KAT SAYISI	BİR			
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT			
	YAPI YONU	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAS			
	VERİLE İLİSKİSİ	SULU BAĞLANTILI	SIVA MALZEMESİ	DİS DUVAR	İÇ DUVAR	KIRILMAZ	
	GİRİŞ KAPISI TİPİ	ÇİFT KANATLI, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TOPLAK	BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	AHŞAP	BİRİNCİ KAT	
	CATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TOPLAK	BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	X	TOPLAK	BİRİNCİ KAT	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİS MEKAN		TÜR/MALZ.		
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI				
	İHAMAMLIK						
	YÜKLÜK						
	ÇAĞLIK						
	OCAK	X		X		TOPLAK SIVALI	
	TANITLIK						
	MAHİMİL						
	TAĞA						
	RAFAELİK						
	ESİK						
	LAMBALIK						
	ATILIR			X		TAS	
	MAGAZA						
ANIT AĞAC							
İHEL A			X				
KUYU/TULUMBA			X				
AVLU DUVARI							
YÖRESEL SÖZLÜK	1	İHAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe				
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe				
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkamak için kullanılan öğe				
	4	MAHİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş				
	5	TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş				
	6	ESİK	Temiz ve kirliliği ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur				
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan				

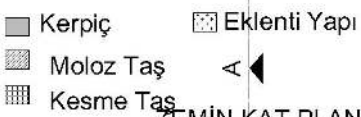

Envanter Fiş No: 01.02.12/03		İkinci Bölüm																																																																																																											
																																																																																																													
YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUS TARİHİ	1830																																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																									
	COĞRAFİ KONUMU	4506102.05 25113546.50 25113546.50 25113546.50 25113546.50	2506102.05 25113546.50 25113546.50 25113546.50 25113546.50	SULU İLİŞKİSİ	X																																																																																																								
			TOPOGRAFİK KONUMU	OVA																																																																																																									
		KAMUSAL YAPILAR	İCAMLOKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																										
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 6 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																									
	PARSEL ALANI	899.88m2	YAPI OTURUM ALANI	77.72 m2																																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	K, II																																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1951	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLI İKİ KATLI																																																																																																									
	YAPI ADI	YAŞAR ERTAŞ EVİ	KAT SAYISI	İKİ																																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT																																																																																																									
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ																																																																																																									
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KIRICI İÇ DUVAR KIRICI BADA																																																																																																									
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	ÇİFT KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BEKİNCİ KAT AHSAP																																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP BEKİNCİ KAT AHSAP																																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRMA BEKİNCİ KAT KIRMA																																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YARISATIŞ	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																																									
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÖCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TANITAJLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MATİMİL</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAĞA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAFLAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ALINIR</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK	X					YÜKLÜK	X					ÇAĞLIK		X				ÖCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TANITAJLIK						MATİMİL			X		TAŞ	TAĞA			X		TAŞ	RAFLAFLIK						ESİK						LAMBALIK						ALINIR	X					MAGAZA						ANIT AĞAC						HELA				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
		İÇ MEKAN				DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																						
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
	HAMAMLIK	X																																																																																																											
	YÜKLÜK	X																																																																																																											
	ÇAĞLIK		X																																																																																																										
	ÖCAK		X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																							
	TANITAJLIK																																																																																																												
	MATİMİL			X		TAŞ																																																																																																							
	TAĞA			X		TAŞ																																																																																																							
	RAFLAFLIK																																																																																																												
	ESİK																																																																																																												
	LAMBALIK																																																																																																												
	ALINIR	X																																																																																																											
MAGAZA																																																																																																													
ANIT AĞAC																																																																																																													
HELA				X																																																																																																									
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																									
AVLU DUVARI																																																																																																													
YERSEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																										
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																										
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkamak için kullanılan öğe																																																																																																										
	4	MATİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																										
	5	TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																										
	6	ESİK	Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur																																																																																																										
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																										

Envanter Fiş No: 01.02.12/04		İkinci Bölüm																																																																																																												
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																																										
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																										
	COĞRAFİ KONUMU	43°08'42.15" 74°11'34.45" 43°08'13.31" 74°11'33.30" 43°08'13.31" 74°11'33.30"	43°08'13.31" 74°11'34.45" 43°08'13.31" 74°11'33.30" 43°08'13.31" 74°11'33.30"	SİTİLE İLİSKİSİ TOPOĞRAFİK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	X OVA CAMİ OKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																									
	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 12 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																																										
PARSEL BİLGİLERİ	PARSEL ALANI	1500m2	YAPILOTURUM ALANI	107.26 m2																																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPİ TÜRLERİ	K. İLA																																																																																																										
YAPİ BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1945	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLI İKİ KATLI																																																																																																										
	YAPİ ADI	MAHİMİL DEMİR EVİ	KAT SAYISI	İki																																																																																																										
	YAPİ TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	SEKİZ																																																																																																										
	YAPİ YONU	GENEYDİTİ	YAPİ SİSTEMİ	YİĞMA TAA																																																																																																										
	YERLE İLİSKİSİ	İBİMZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DIS DUVAR YÖK İÇ DUVAR KIRICI BADA																																																																																																										
	GİRİŞ KAPI TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT AHSAP																																																																																																										
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI DEMİR PARMANLILIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP BİRİNCİ KAT AHSAP																																																																																																										
	KATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRMA TAA BİRİNCİ KAT KIRMA TAA																																																																																																										
	KULLANIM DURUMU	YARSAHİL KIRAZLI KAYMAKLI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ X																																																																																																										
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="2">İÇ MEKAN</th> <th>DIS MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>İHAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SİYALİ</td> </tr> <tr> <td>TAMTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAHİMİL</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAA</td> </tr> <tr> <td>TAĞA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAA</td> </tr> <tr> <td>RAE/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AMİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVTU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN		DIS MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			İHAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK		X		X	TOPRAK SİYALİ	TAMTALIK						MAHİMİL					TAA	TAĞA					TAA	RAE/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AMİR				X		MAGAZA	X					ANIT AĞAC						HELA				X		KUYU/TULUMBA				X		AVTU DUVARI				
		İÇ MEKAN		DIS MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																											
İHAMAMLIK																																																																																																														
YÜKLÜK																																																																																																														
ÇAĞLIK																																																																																																														
OCAK			X		X	TOPRAK SİYALİ																																																																																																								
TAMTALIK																																																																																																														
MAHİMİL						TAA																																																																																																								
TAĞA						TAA																																																																																																								
RAE/RAFLIK																																																																																																														
ESİK																																																																																																														
LAMBALIK																																																																																																														
AMİR					X																																																																																																									
MAGAZA		X																																																																																																												
ANIT AĞAC																																																																																																														
HELA				X																																																																																																										
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																										
AVTU DUVARI																																																																																																														
YÖRESEL SÖZLÜK	1	İHAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																																																											
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																											
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkamak için kullanılan öge																																																																																																											
	4	MAHİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																											
	5	TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																											
	6	ESİK	Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur																																																																																																											
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																											

Envanter Fiş No: 01.02.12/05		İkinci Bölüm																																																																																																											
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																									
YERLEŞİM BİLGİLERİ	COĞRAFİ KONUMU	39°14'17.75" 39°14'44.90" 39°15'53.87" 39°15'59.20" 39°15'59.20" 39°15'59.20"	30°06'12.75" 30°06'12.75" 30°06'12.75" 30°06'12.75" 30°06'12.75" 30°06'12.75"	SU İLE İLİSKİSİ TOPOGRAFİK KONUMU KAMUSAT YAPILAR	X OVA CAMİLOKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																								
	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 6 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI																																																																																																									
YERLEŞİM BİLGİLERİ	PARSEL ALANI	2940.59m2	YAPILOTURUM ALANI	166.72 m2																																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	KA																																																																																																									
YAPIM BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1947	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLIK KATLI																																																																																																									
	YAPI ADI	ERDAL ARIKAN EVİ	KAT SAYISI	iki																																																																																																									
YAPIM BİLGİLERİ	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	BES																																																																																																									
	YAPI YONU	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YÜZME TAŞ																																																																																																									
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR YOK İÇ DUVAR KIRILMIŞ KIRILMIŞ KIRILMIŞ																																																																																																									
	GİRİŞ KAPISI	ÇİFT KANATLI AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK HİRENT KAT AHŞAP HİRENT KAT AHŞAP																																																																																																									
YERLEŞİM BİLGİLERİ	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP HİRENT KAT AHŞAP																																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRMA HİRENT KAT KIRMA																																																																																																									
YERLEŞİM BİLGİLERİ	KULLANIM DURUMU	YATIRILMIŞ	SAGLAMLIK DURUMU	YATIRILMIŞ																																																																																																									
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TATILALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAHİMİL</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAĞA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAE/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>HİFLA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TATILALIK						MAHİMİL					TAŞ	TAĞA					TAŞ	RAE/RAFLIK						ESİK		X				LAMBALIK						AHİR				X		MAGAZA	X					ANIT AĞAC						HİFLA						KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
		İÇ MEKAN				DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																						
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																										
HAMAMLIK																																																																																																													
YÜKLÜK																																																																																																													
ÇAĞLIK																																																																																																													
OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																								
TATILALIK																																																																																																													
MAHİMİL					TAŞ																																																																																																								
TAĞA					TAŞ																																																																																																								
RAE/RAFLIK																																																																																																													
ESİK		X																																																																																																											
LAMBALIK																																																																																																													
AHİR				X																																																																																																									
MAGAZA	X																																																																																																												
ANIT AĞAC																																																																																																													
HİFLA																																																																																																													
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																									
AVLU DUVARI																																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="2">YERLEŞİM BİLGİLERİ</th> </tr> <tr> <th>YERLEŞİM BİLGİLERİ</th> <th>YERLEŞİM BİLGİLERİ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1 HAMAMLIK</td> <td colspan="2">Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe</td> </tr> <tr> <td>2 YÜKLÜK</td> <td colspan="2">Ev halkının yatacak istiflediği mekansal öğe</td> </tr> <tr> <td>3 ÇAĞLIK</td> <td colspan="2">Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe</td> </tr> <tr> <td>4 MAHİMİL</td> <td colspan="2">Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş</td> </tr> <tr> <td>5 TAĞA</td> <td colspan="2">Duvara oyulmuş, kapaksız niş</td> </tr> <tr> <td>6 ESİK</td> <td colspan="2">Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur</td> </tr> <tr> <td>7 LAMBALIK</td> <td colspan="2">Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan</td> </tr> </tbody> </table>					YERLEŞİM BİLGİLERİ		YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM BİLGİLERİ	1 HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe		2 YÜKLÜK	Ev halkının yatacak istiflediği mekansal öğe		3 ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe		4 MAHİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		5 TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		6 ESİK	Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur		7 LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																
		YERLEŞİM BİLGİLERİ																																																																																																											
YERLEŞİM BİLGİLERİ		YERLEŞİM BİLGİLERİ																																																																																																											
1 HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																												
2 YÜKLÜK	Ev halkının yatacak istiflediği mekansal öğe																																																																																																												
3 ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																												
4 MAHİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																												
5 TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																												
6 ESİK	Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur																																																																																																												
7 LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																												

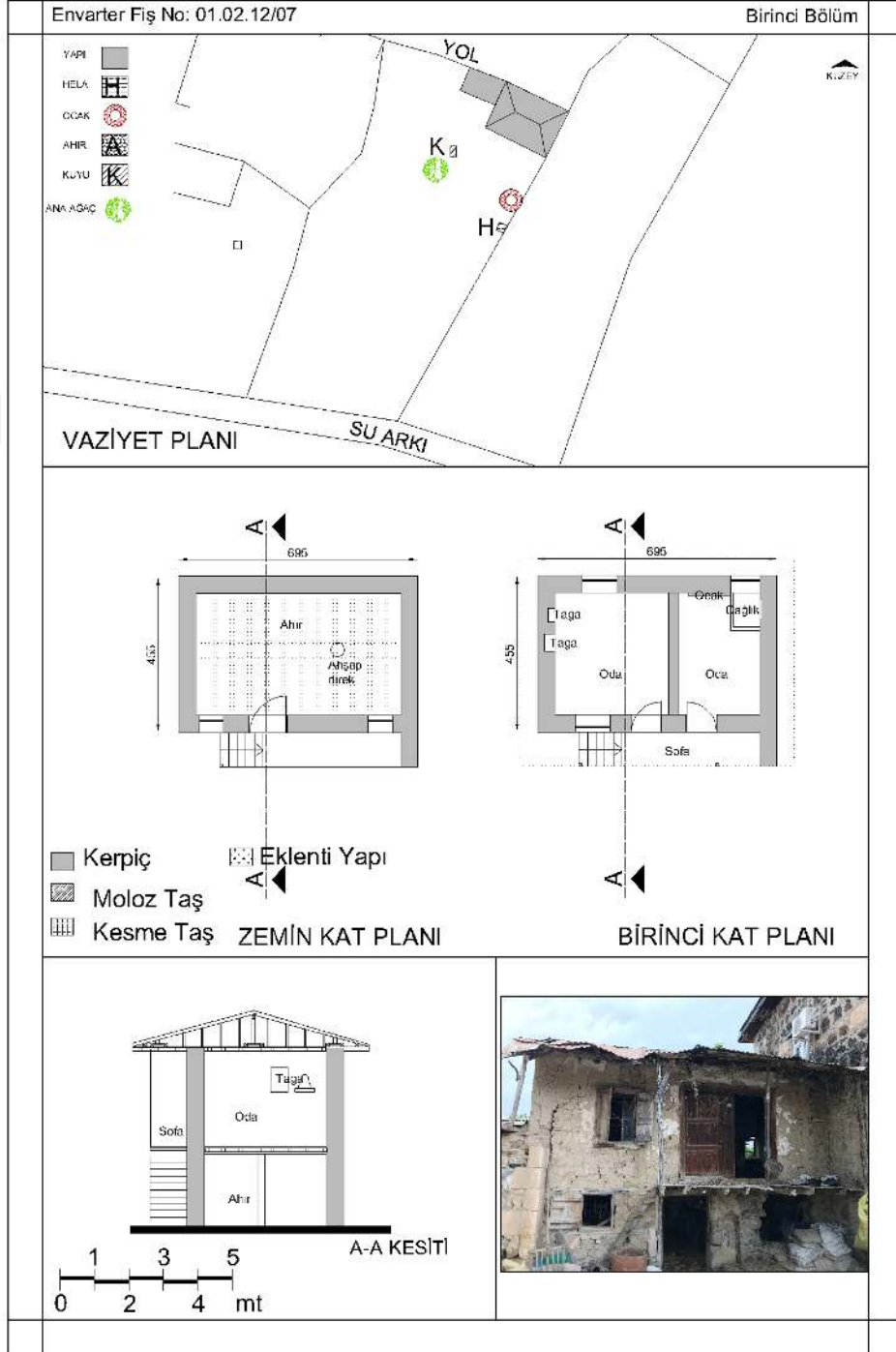
as
ZEMİN KAT PLANI

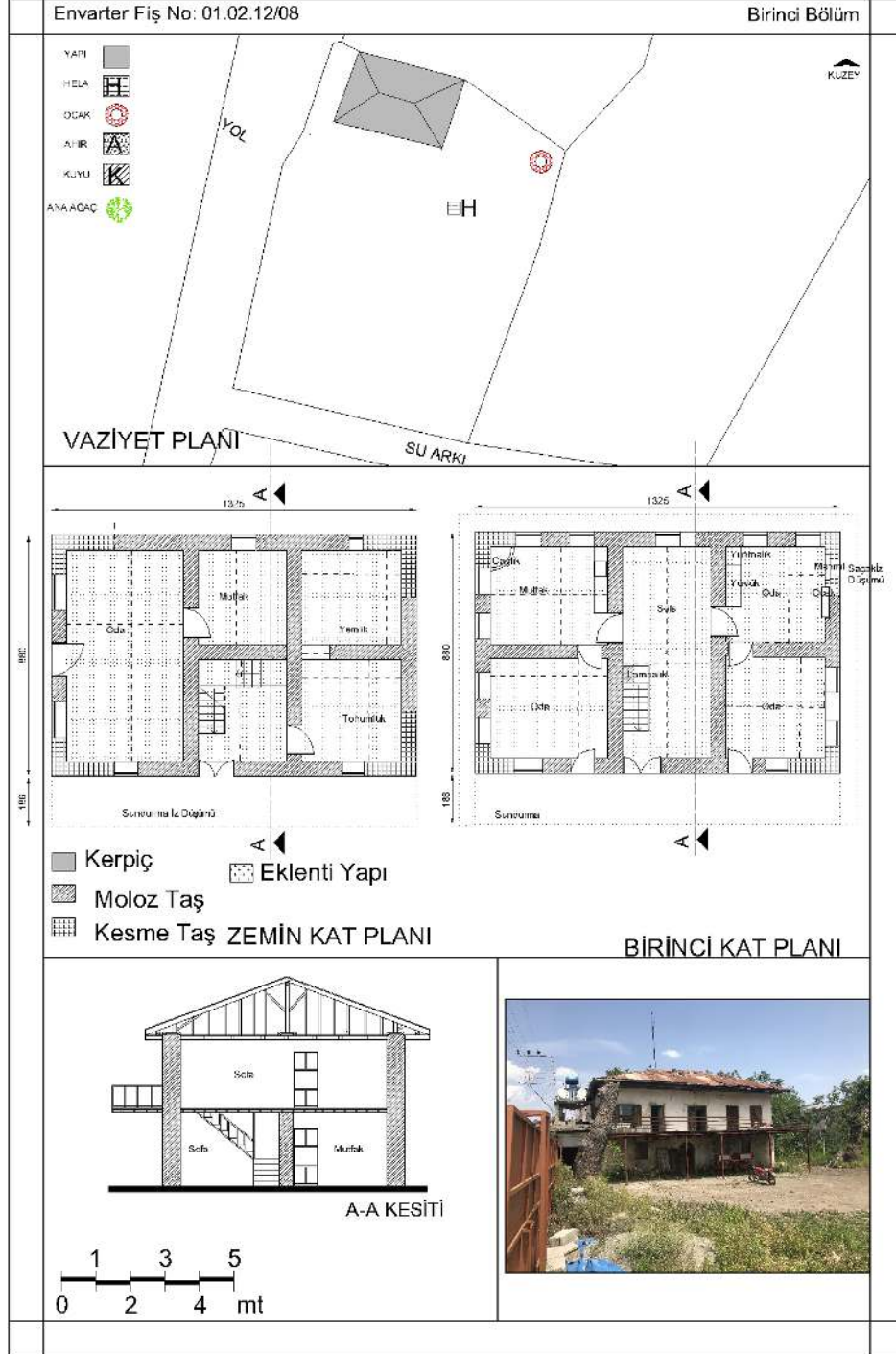
BİRİNCİ KAT PLANI

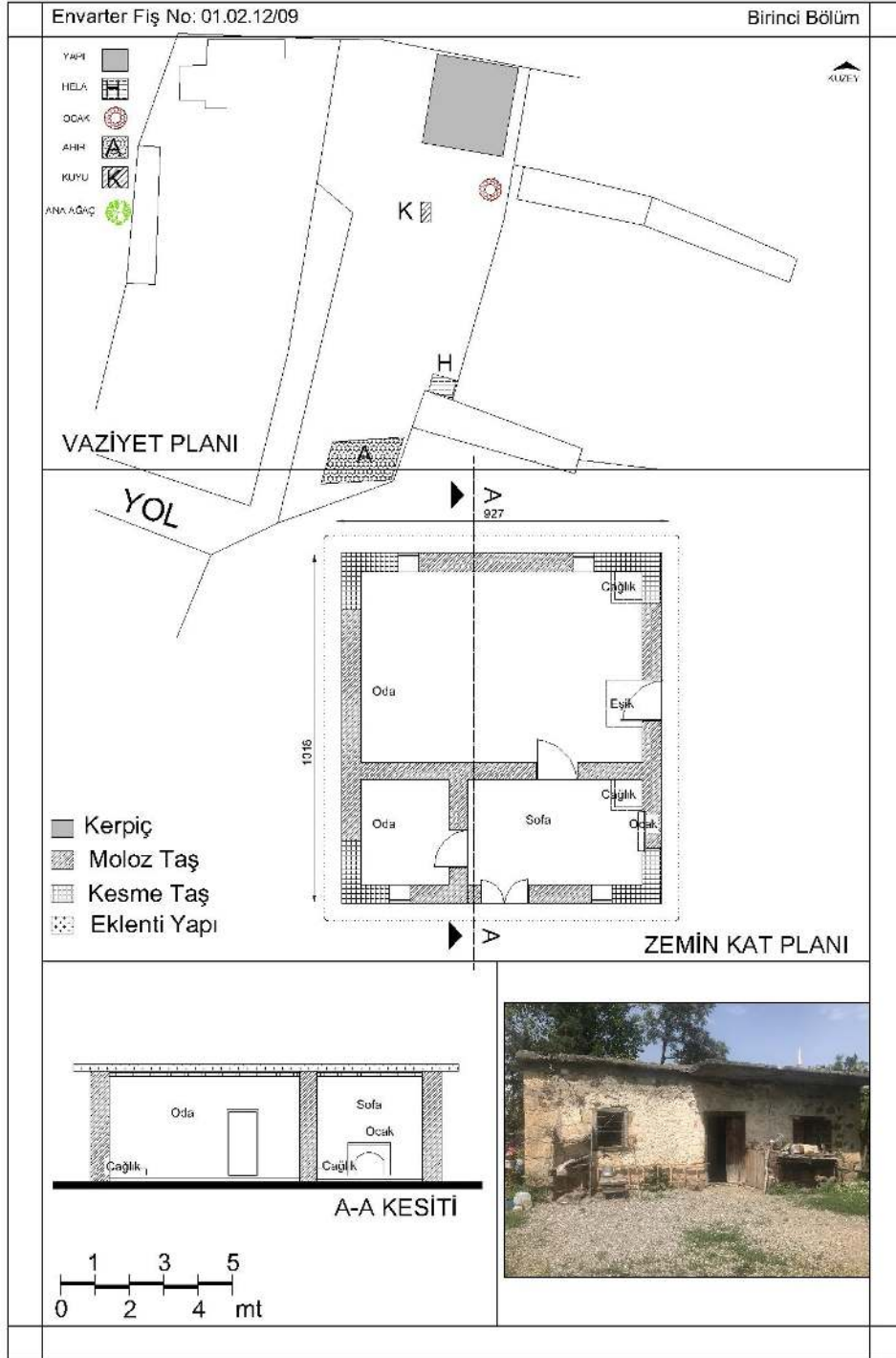
Envanter Fiş No: 01.02.12/06		İkinci Bölüm																																																																																																											
																																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUS TARİHİ	1830																																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																									
	COĞRAFİ KONUMU	43°30'14.75" 43°31'46.49" 43°30'15.31" 43°31'50.29"	43°30'17.55" 43°31'45.677" 43°30'17.87" 43°31'50.55"	SU İLE İLİSKİSİ TOPOGRAFIK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	X OVA CAMLOKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																								
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSEL DEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																																									
	PARSEL ALANI	2119.22m2	YAPILOTURUM ALANI	113.46 m2																																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	3 4 K, II																																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1942	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLI İKİ KATLI																																																																																																									
	YAPI ADI	HASAN BEKİROĞLU EVİ	KAT SAYISI	İKİ																																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT																																																																																																									
	YAPI YONU	GENEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YÜZGA TAŞ																																																																																																									
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DİS DUVAR YOK İÇ DUVAR KIRIĞI KIRIĞI OVA																																																																																																									
	GİRİŞ KAPISI	ÇİFT KANATLI AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK İKİNCİ KAT AHSAP ÜÇÜNCÜ KAT AHSAP																																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP İKİNCİ KAT KIRIĞI ÜÇÜNCÜ KAT KIRIĞI																																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAU	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRIĞI İKİNCİ KAT KIRIĞI ÜÇÜNCÜ KAT KIRIĞI																																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTU YIKIK																																																																																																									
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİS MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>İHAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TATILALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAJİMLİ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAĞA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAE/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>İPELİ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİS MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	İHAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TATILALIK						MAJİMLİ					TAŞ	TAĞA					TAŞ	RAE/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHİR				X		MAGAZA	X					ANIT AĞAC				X		İPELİ				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
		İÇ MEKAN				DİS MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																						
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
	İHAMAMLIK																																																																																																												
	YÜKLÜK																																																																																																												
	ÇAĞLIK																																																																																																												
	OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																							
	TATILALIK																																																																																																												
	MAJİMLİ					TAŞ																																																																																																							
	TAĞA					TAŞ																																																																																																							
	RAE/RAFLIK																																																																																																												
	ESİK																																																																																																												
	LAMBALIK																																																																																																												
	AHİR				X																																																																																																								
	MAGAZA	X																																																																																																											
ANIT AĞAC				X																																																																																																									
İPELİ				X																																																																																																									
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																									
AVLU DUVARI																																																																																																													
YÖRESEL SÖZLÜK	1 İHAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																											
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yarak ıstıflediği mekansal öğe																																																																																																											
	3 ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																											
	4 MAJİMLİ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																											
	5 TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																											
	6 ESİK	Temiz ve kirlili alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur																																																																																																											
	7 LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																											

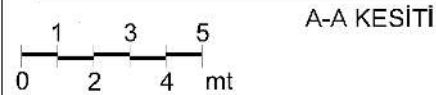
Envanter Fiş No: 01.02.12/07		İkinci Bölüm																																																																																																												
																																																																																																														
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																																										
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																										
	COĞRAFİ KONUMU	43°01'41.75" 21°11'46.49" 43°01'52.91" 21°11'55.92"	43°00'12.75" 21°11'45.677" 43°01'52.87" 21°11'58.535"	SU İLE İLİSKİSİ TOPOĞRAFİK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	X OVA CAMLOKUL SAGLIK EVİ																																																																																																									
	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																										
YAPISAL BİLGİLERİ	PARSEL ALANI	2119.22m ²	YAPILOTURUM ALANI	31.62m ²																																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	43° 21° K. II																																																																																																										
	YAPIM YILI	1930	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI İKİ KATLI																																																																																																										
	YAPI ADI	HASAN BEKİROĞLU EVİ	KAT SAYISI	iki																																																																																																										
YAPI BİLGİLERİ	YAPITÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	iki																																																																																																										
	YAPIYONU	GENEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ/KERPIÇ																																																																																																										
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZMEN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR TOPRAK SIVA İÇİ MUHAR KIRICI SIVA																																																																																																										
	GİRİŞ KAPISI	ÇİFT KANATLI AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK İRİNCİ KAT AHŞAP																																																																																																										
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI AHŞAP KEPEKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP İRİNCİ KAT KIRICI																																																																																																										
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAK	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT SIVA İRİNCİ KAT YÜKÜK																																																																																																										
	KULLANIM DURUMU	YATIRILMIŞ	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																																										
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td>X</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td>X</td><td></td><td>X</td><td>TOPRAK SIVALI</td></tr> <tr><td>TAHİTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAHİMİL</td><td></td><td></td><td>X</td><td></td><td>TAŞ</td></tr> <tr><td>TAĞA</td><td></td><td></td><td>X</td><td></td><td>TAŞ</td></tr> <tr><td>RAŞERAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ESİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIIR</td><td>X</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAGAZA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAC</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>İİEL A</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUDYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK		X				OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TAHİTALIK						MAHİMİL			X		TAŞ	TAĞA			X		TAŞ	RAŞERAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHIIR	X					MAGAZA						ANIT AĞAC				X	DUT	İİEL A				X		KUDYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
			İÇ MEKAN				DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																						
			ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
		HAMAMLIK																																																																																																												
		YÜKLÜK																																																																																																												
ÇAĞLIK			X																																																																																																											
OCAK			X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																								
TAHİTALIK																																																																																																														
MAHİMİL				X		TAŞ																																																																																																								
TAĞA				X		TAŞ																																																																																																								
RAŞERAFLIK																																																																																																														
ESİK																																																																																																														
LAMBALIK																																																																																																														
AHIIR		X																																																																																																												
MAGAZA																																																																																																														
ANIT AĞAC				X	DUT																																																																																																									
İİEL A				X																																																																																																										
KUDYU/TULUMBA				X																																																																																																										
AVLU DUVARI																																																																																																														
YERSEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüküklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																											
	2	YÜKLÜK	Evi halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																											
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																											
	4	MAHİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																											
	5	TAĞA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																											
	6	ESİK	Temiz ve kirlili alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur																																																																																																											
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																											

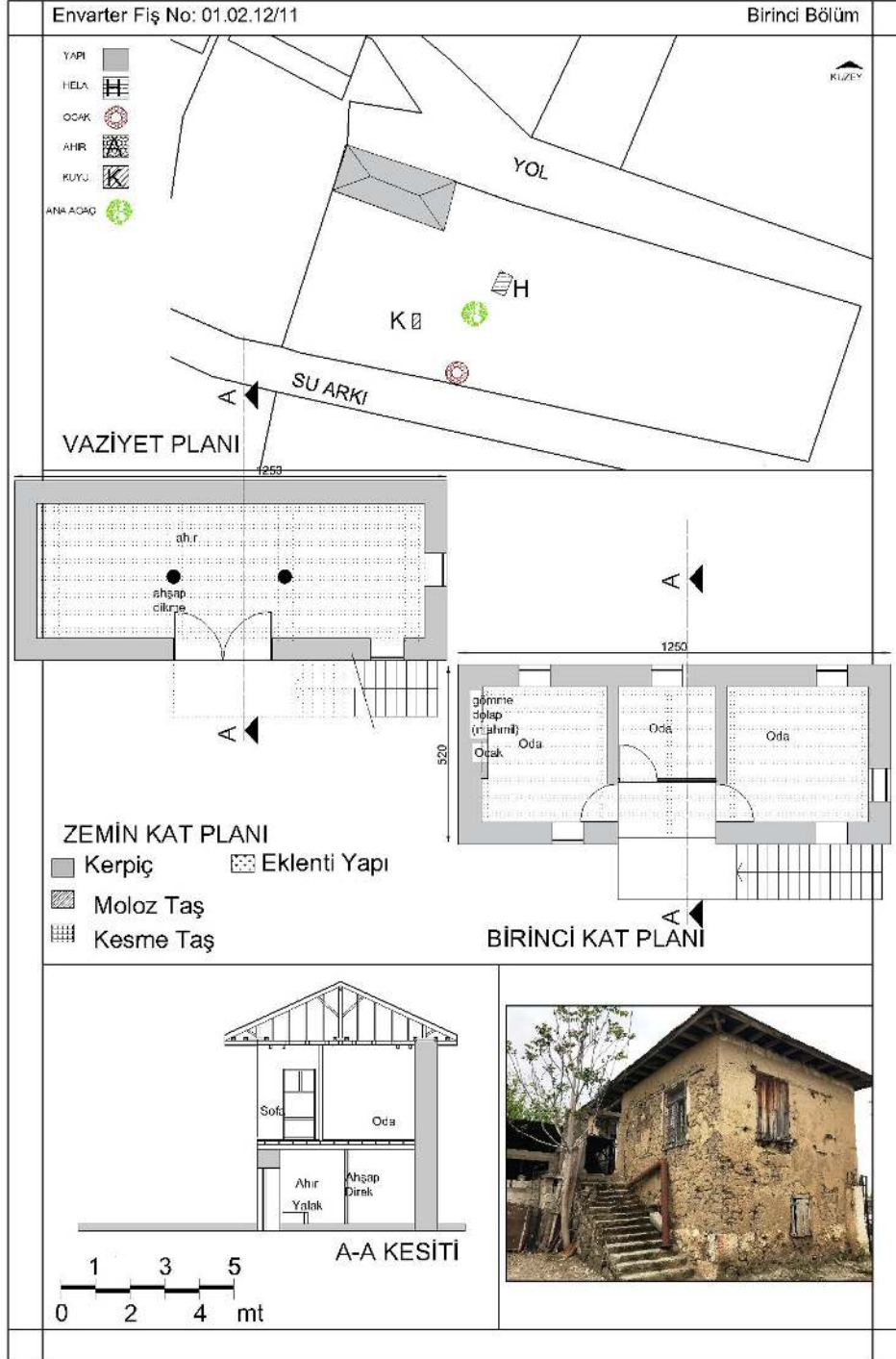
Envanter Fiş No: 01.02.12/08		İkinci Bölüm																																																																																																													
																																																																																																															
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																											
	COĞRAFİ KONUMU	43°01'41.35" N 21°14'44.90" E 43°01'52.31" N 21°15'29.20" E	43°00'19.72" E 21°15'45.77" E 43°01'52.81" N 21°15'46.35" E	SU İLE İLİSKİSİ	X																																																																																																										
			TOPOĞRAFİK KONUMU	OVA																																																																																																											
		KAMUSAL YAPILAR	ICAMLOKUL SAGLIK EVI																																																																																																												
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 1 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	1239.77m2	YAPILOTURUM ALANI	113.46 m2																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	II																																																																																																											
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1995	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLI İKİ KATLI																																																																																																											
	YAPI ADI	YAŞAR ARIKAN EVİ	KAT SAYISI	İKİ																																																																																																											
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	BES																																																																																																											
	YAPI YONU	GENEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YİĞMA-TAŞ																																																																																																											
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DİS DUVAR KIRIM BAZ İÇ DUVAR KIRIM BAZ ZEMİN KAT AHSAP ZEMİN KAT AHSAP ZEMİN KAT AHSAP ZEMİN KAT AHSAP																																																																																																											
	GİRİŞ KAPI TİPİ	KUFT KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	TOPRAK BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	KUFT KANAT, AHSAP KEPEKLI	TAVAN MALZEMESİ	TAŞ BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	TAŞ BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP BERİNCİ KAT AHSAP																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	X																																																																																																											
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DİS MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TAHİTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAHİMİL</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAĞA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAERAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIIR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>İİEL A</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİS MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK	X					YÜKLÜK	X					ÇAĞLIK		X				OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TAHİTALIK						MAHİMİL			X		TAŞ	TAĞA					TAŞ	RAERAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHIIR				X		MAGAZA	X					ANIT AĞAC	X					İİEL A				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI				
		İÇ MEKAN			DİS MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
HAMAMLIK		X																																																																																																													
YÜKLÜK		X																																																																																																													
ÇAĞLIK			X																																																																																																												
OCAK			X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																									
TAHİTALIK																																																																																																															
MAHİMİL				X		TAŞ																																																																																																									
TAĞA						TAŞ																																																																																																									
RAERAFLIK																																																																																																															
ESİK																																																																																																															
LAMBALIK																																																																																																															
AHIIR					X																																																																																																										
MAGAZA	X																																																																																																														
ANIT AĞAC	X																																																																																																														
İİEL A				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																											
AVLU DUVARI																																																																																																															
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yükük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																												
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																												
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																												
	4	MAHİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																												
	5	TAĞA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																												
	6	ESİK	Temiz ve kirlili alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsamındaki kare formundaki çukur																																																																																																												
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																												

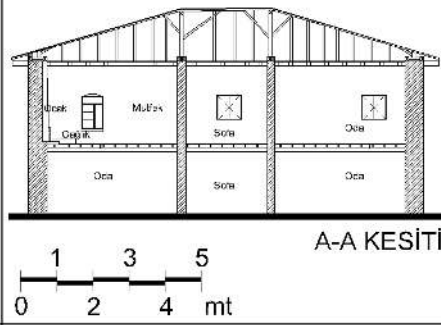
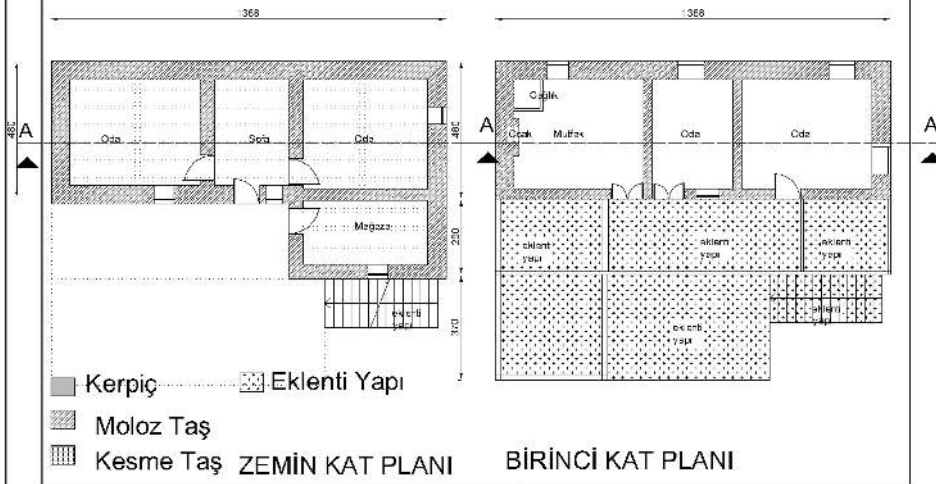
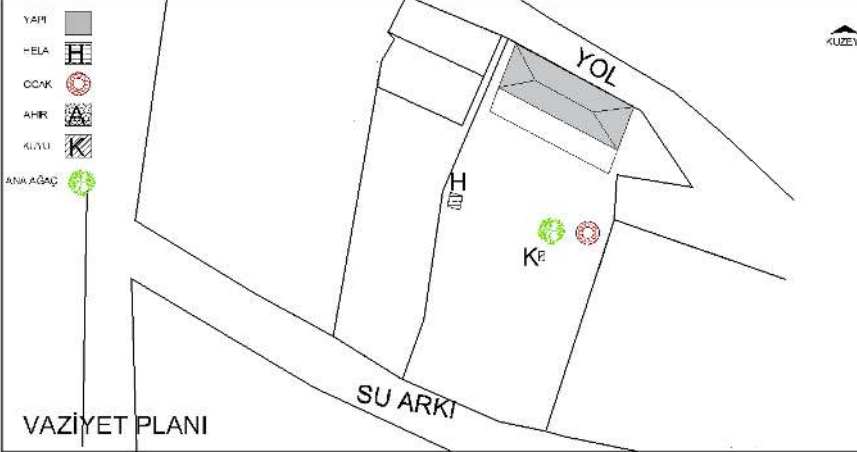
Envanter Fiş No: 01.02.12/09		İkinci Bölüm																																																																																																													
																																																																																																															
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUS TARİHİ	1830																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																											
	COĞRAFİ KONUMU	43°01'41.55" N 28°11'46.64" E 43°01'52.51" N 28°11'50.92" E	43°06'19.72" E 28°11'45.67" E 43°01'52.81" N 28°11'50.55" E	SULU İLE İLİSKİSİ	X																																																																																																										
			TOPOGRAFIK KONUMU	OVA																																																																																																											
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	137 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSEL DEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	927,54m ²	YAPIL OTURUM ALANI	94,36 m ²																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPILAR	K. İLA																																																																																																											
YAPİ BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1942	PLAN TİPİ	İÇ SOFALI, TEKKATLİ																																																																																																											
	YAPI ADI	HASAN BEKİROĞLU EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																											
	YAPIL TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	31																																																																																																											
	YAPIL YONU	GENEYBATI	YAPIL SİSTEMİ	YIGMA TAŞ																																																																																																											
	YERLE İLİSKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR İÇ DUVAR İÇİNE DUVAR KIRIŞMA DUVAR																																																																																																											
	GİRİŞ KAPIL TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPLAK BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP/DEMİR PAR.	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	TERAS VE TOPLAK	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPLAK BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	SAĞLAM DURUM	SAĞLAMLIK DURUMU	SAĞLAM																																																																																																											
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DİŞ MEKAN</th> <th>TÜRMALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>İHAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÖCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPLAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TANITILIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAİİMİL</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAĞA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAE/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>İİEL A</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜRMALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			İHAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK		X				ÖCAK		X		X	TOPLAK SIVALI	TANITILIK						MAİİMİL					TAŞ	TAĞA					TAŞ	RAE/RAFLIK						ESİK		X				LAMBALIK						AHİR				X		MAGAZA						ANIT AĞAC						İİEL A				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI				
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜRMALZ.																																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
İHAMAMLIK																																																																																																															
YÜKLÜK																																																																																																															
ÇAĞLIK			X																																																																																																												
ÖCAK			X		X	TOPLAK SIVALI																																																																																																									
TANITILIK																																																																																																															
MAİİMİL						TAŞ																																																																																																									
TAĞA						TAŞ																																																																																																									
RAE/RAFLIK																																																																																																															
ESİK			X																																																																																																												
LAMBALIK																																																																																																															
AHİR					X																																																																																																										
MAGAZA																																																																																																															
ANIT AĞAC																																																																																																															
İİEL A				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																											
AVLU DUVARI																																																																																																															
YÖRESEL SÖZLÜK	1	İHAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																												
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																												
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																												
	4	MAİİMİL	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																												
	5	TAĞA	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																												
	6	ESİK	Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur																																																																																																												
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																												

Envanter Fiş No: 01.02.12/10		İkinci Bölüm																																																																																															
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																													
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																													
	COĞRAFİ KONUMU	43°01'41.35" N 23°11'46.44" E 43°01'52.31" N 23°11'52.59" E	43°00'12.152" N 23°11'04.5677" E 43°00'12.87" N 23°11'50.6535" E	SU İLE İLİSKİSİ TOPOGRAFIK KONUMU KAMUSAT YAPILAR	X OVA CAMLOKUT SAĞLIK EVİ																																																																																												
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	140 ADA 7 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																													
	PARSEL ALANI	3047,76m ²	YAPILOTURUM ALANI	83,71 m ²																																																																																													
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	K.II																																																																																													
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1952	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLIK KATLI																																																																																													
	YAPI ADI	ESAT DEKROĞLU EVİ	KAT SAYISI	iki																																																																																													
	YAPITÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	iki																																																																																													
	YAPIYONU	GENEYDOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIGMA-TAŞ																																																																																													
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZMEN	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR SİMA İÇİ MUVAH KIRIŞMA																																																																																													
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT AHSAP																																																																																													
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP KEPEKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP BİRİNCİ KAT AHSAP																																																																																													
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT SİMA DİŞ DUVAR SİMA İÇİ MUVAH KIRIŞMA																																																																																													
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	X																																																																																													
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TAHİTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAHİMİL</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAGA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAFERALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>İPEL A</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK	X					YÜKLÜK	X					ÇAĞLIK		X				OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TAHİTALIK						MAHİMİL			X		TAŞ	TAGA					TAŞ	RAFERALIK						ESİK						LAMBALIK						ANIT AĞAC				X		İPEL A				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
		İÇ MEKAN				DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																										
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																													
	HAMAMLIK	X																																																																																															
	YÜKLÜK	X																																																																																															
	ÇAĞLIK		X																																																																																														
	OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																											
	TAHİTALIK																																																																																																
	MAHİMİL			X		TAŞ																																																																																											
	TAGA					TAŞ																																																																																											
	RAFERALIK																																																																																																
	ESİK																																																																																																
	LAMBALIK																																																																																																
	ANIT AĞAC				X																																																																																												
	İPEL A				X																																																																																												
KUYU/TULUMBA				X																																																																																													
AVLU DUVARI																																																																																																	
YERSEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																														
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak ısıtıldığı mekansal öğe																																																																																														
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																														
	4	MAHİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																														
	5	TAGA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																														
	6	ESİK	Temiz ve kirliliği ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur																																																																																														
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																														

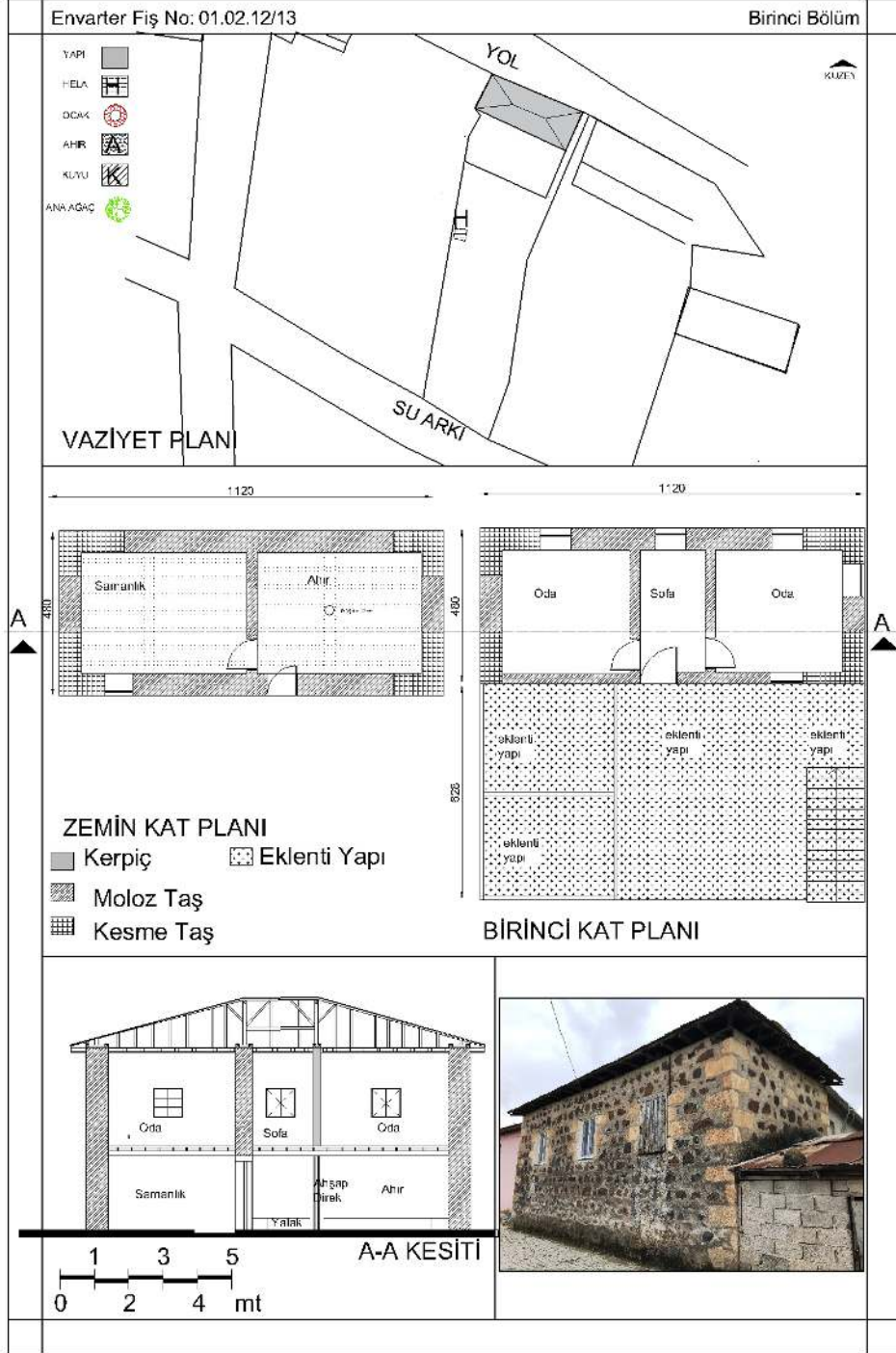
Envanter Fiş No: 01.02.12/11		İkinci Bölüm																																																																																																												
																																																																																																														
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																																										
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																										
	COĞRAFİ KONUMU	43°01'41.75" 31°11'46.49" 43°01'52.91" 31°11'55.92"	43°00'12.75" 31°11'45.677" 43°00'13.87" 31°11'56.535"	SU İLE İLİSKİSİ TOPOGRAFIK KONUMU KAMUSAT YAPILAR	X OVA CAMLOKUL SAGLIK EVİ																																																																																																									
	KADASTRAL BİLGİ	140 ADA 7 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																										
YAPISAL BİLGİLERİ	PARSEL ALANI	3047.76m ²	YAPILOTURUM ALANI	83.71 m ²																																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	83 71 K.II																																																																																																										
	YAPIM YILI	1952	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLI Kİ KATLI																																																																																																										
	YAPI ADI	ENAT BEKROĞLU EVİ	KAT SAYISI	2Kİ																																																																																																										
YAPI BİLGİLERİ	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İÇ																																																																																																										
	YAPI YONU	GENEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA KİSİRCİ																																																																																																										
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZMEN	SİVA MALZEMESİ	İÇ DUVAR KİVA İÇİ MUHAR KİREÇ MADI																																																																																																										
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK İKİNCİ KAT AHSAP																																																																																																										
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP İKİNCİ KAT AHSAP																																																																																																										
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KİREÇ İKİNCİ KAT KİREÇ																																																																																																										
	KULLANIM DURUMU	YATIRILMIŞ	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																																										
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td>X</td><td></td><td>X</td><td>TOPRAK SIVALI</td></tr> <tr><td>TAHİTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAHİMİL</td><td></td><td></td><td>X</td><td></td><td>TAŞ</td></tr> <tr><td>TAĞA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>TAŞ</td></tr> <tr><td>RAFERALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ESİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIIR</td><td>X</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAGAZA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAC</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>İİELİ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUDYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TAHİTALIK						MAHİMİL			X		TAŞ	TAĞA					TAŞ	RAFERALIK						ESİK						LAMBALIK						AHIIR	X					MAGAZA						ANIT AĞAC				X		İİELİ				X		KUDYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
			İÇ MEKAN				DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																						
			ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
		HAMAMLIK																																																																																																												
		YÜKLÜK																																																																																																												
ÇAĞLIK																																																																																																														
OCAK			X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																								
TAHİTALIK																																																																																																														
MAHİMİL				X		TAŞ																																																																																																								
TAĞA						TAŞ																																																																																																								
RAFERALIK																																																																																																														
ESİK																																																																																																														
LAMBALIK																																																																																																														
AHIIR		X																																																																																																												
MAGAZA																																																																																																														
ANIT AĞAC				X																																																																																																										
İİELİ				X																																																																																																										
KUDYU/TULUMBA				X																																																																																																										
AVLU DUVARI																																																																																																														
YERSEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüküklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																											
	2	YÜKLÜK	Evi halkının yarak ısıtıldığı mekansal öğe																																																																																																											
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																											
	4	MAHİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																											
	5	TAĞA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																											
	6	ESİK	Temiz ve kirlili alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur																																																																																																											
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																											

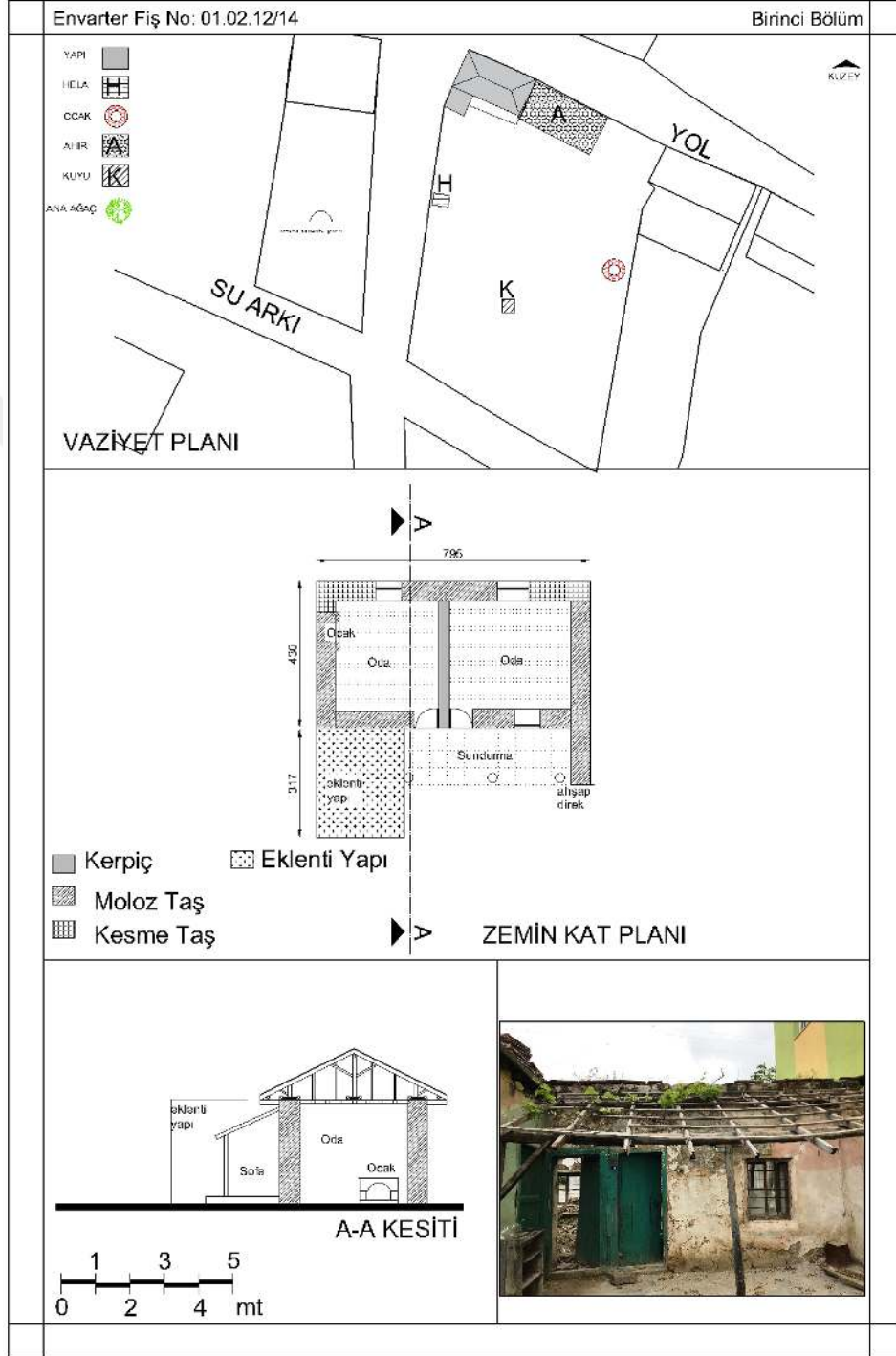
Envanter Fiş No: 01.02.12/2

İkinci Bölüm

YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830																																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																									
	COĞRAFİ KONUMU	4340141.5 43414664.30 4340141.5 43414664.30 4340141.5 43414664.30	4340141.5 43414664.30 4340141.5 43414664.30 4340141.5 43414664.30	SU İLE İLİSKİSİ	X																																																																																																								
			TOPOĞRAFİK KONUMU	OVA																																																																																																									
			KAMUSAT YAPILAR	İCAMLUKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																									
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	138 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																									
	PARSEL ALANI	589,30m2	YAPILAN PARSEL ALANI	64,60 m2																																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TURLERİ	13 K, II																																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1938	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALİ, İKİ KATLI																																																																																																									
	YAPI ADI	NACİ DEMİREL EVİ	KAT SAYISI	İKİ																																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	BİR																																																																																																									
	YAPI YONU	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YİĞMA, TAŞ																																																																																																									
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR BOYA İÇİNDİ YAR BOYA																																																																																																									
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	ÇİFT KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK İRİNCİ KAT AHSAP																																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLAR	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP İRİNCİ KAT AHSAP																																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT BOYA İRİNCİ KAT AHSAP																																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YABANCI İSTİFADENİN KÖV SAKLI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ KOTU YIKIL																																																																																																									
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>İHAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVALI</td> </tr> <tr> <td>TAHİTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAHİMİL</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>TAGA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>TAŞ</td> </tr> <tr> <td>RAE/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>İİELA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	İHAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK		X				OCAK		X		X	TOPRAK SIVALI	TAHİTALIK						MAHİMİL					TAŞ	TAGA					TAŞ	RAE/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHİR						MAGAZA	X					ANIT AĞAC				X		İİELA				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI				
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.																																																																																																						
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
İHAMAMLIK																																																																																																													
YÜKLÜK																																																																																																													
ÇAĞLIK			X																																																																																																										
OCAK			X		X	TOPRAK SIVALI																																																																																																							
TAHİTALIK																																																																																																													
MAHİMİL						TAŞ																																																																																																							
TAGA						TAŞ																																																																																																							
RAE/RAFLIK																																																																																																													
ESİK																																																																																																													
LAMBALIK																																																																																																													
AHİR																																																																																																													
MAGAZA		X																																																																																																											
ANIT AĞAC				X																																																																																																									
İİELA				X																																																																																																									
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																									
AVLU DUVARI																																																																																																													
YÖRESEL SÖZLÜK	1	İHAMAMLIK	Yükklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																										
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																										
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																										
	4	MAHİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																										
	5	TAGA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																										
	6	ESİK	Temiz ve kirli alanı ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur																																																																																																										
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																										

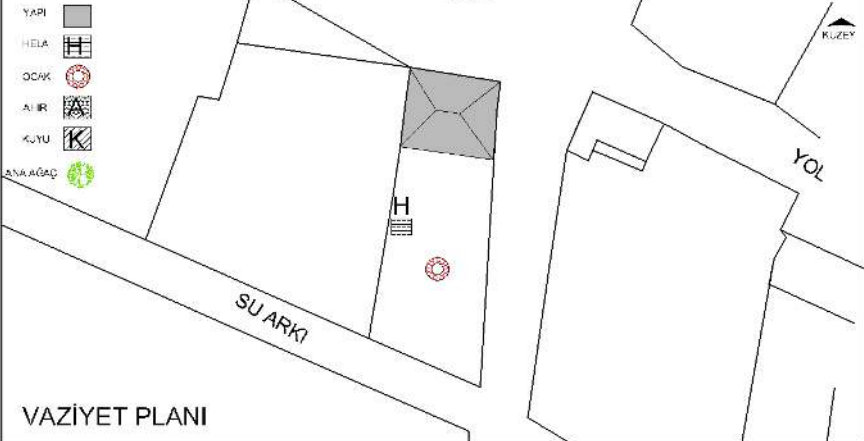
Envanter Fiş No: 01.02.12/13		İkinci Bölüm			
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUŞ TARİHİ	1830	
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFİ KONUMU	4308141.35 43114644.90 4305132.87 43115259.20 4311525.35	4308131.52 43115450.77 43115450.77 4308132.87 43115450.77	SU İLE İLİSKİSİ TOPOGRAFIK KONUMU KAMUSAT YAPILAR	X OVA CAMLOKIT SAGLIK EVİ
	KADASTRAL BİLGİ	138 ADA 2 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
PARSEL BİLGİLERİ	PARSEL ALANI	511,30m2	YAPILOTURUM ALANI	53,76 m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	II	
	YAPIM YILI			1994	
YAPI BİLGİLERİ	YAPI ADI	REŞİT DEMİREL EVİ	PLAN TİPİ	İÇ SOFALLI İKİ KATLI	
	YAPITÜRÜ	KONUT	KAT SAYISI	2	
	YAPIYONU	GENEYBATI	ODA SAYISI	10	
	YERLE İLİSKİSİ	DEMİZMEN	YAPI SİSTEMİ	YİĞMA, TAŞ	
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	ÇİFT KANATLI AHSAP	SİVA MALZEMESİ	DR. DUVAR	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI DEMİR PARMAKLIKLIL	ZEMİN MALZEMESİ	YOK	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	TAVAN MALZEMESİ	İÇİ MUVAFAK	
	KULLANIM DURUMU	YARISALIM	DUVAR MALZEMESİ	BOYA	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	TÜR/MALZ.	
IIAMAMLIK					
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK					
TAHİTALIK					
MAHİMİL					
TAGA					
RAE/RAFLIK					
ESİK					
LAMBALIK					
AHİR		X			
MAGAZA					
ANIT AĞAC					
IIETLA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	IIAMAMLIK	Yüküklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak ısıtıldığı mekansal öğe		
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe		
	4	MAHİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	TAGA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş		
	6	ESİK	Temiz ve kirliliği ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çıkur		
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan		

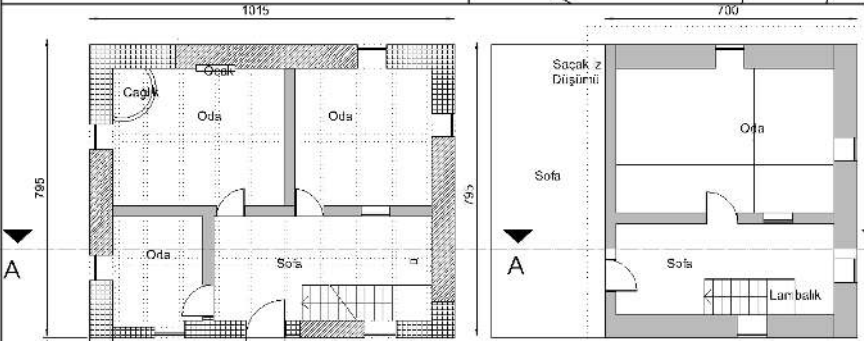
Envanter Fiş No: 01.02.12/14		İkinci Bölüm																																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUS TARİHİ	1830																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																											
	COĞRAFİ KONUMU	A:30142.15 E:3113546.50 Z:31135077 A:30133.31 E:3113519.70 Z:3113563.33 A:300121.25 E:31135077 Z:31135077 A:30133.31 E:3113519.70 Z:3113563.33	SU İLE İLİSKİSİ	X																																																																																																											
			TOPOGRAFIK KONUMU	OVA																																																																																																											
		KAMUSAL YAPILAR	CAMLOKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																												
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	138 ADA 2 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	788.92 m ²	YAPILOTURUM ALANI	39.89 m ²																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	☉ K.İLA																																																																																																											
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1943	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI TEK KATLI																																																																																																											
	YAPI ADI	NAZIM DEMİRKOL SVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																											
	YAPITURU	KONUT	ODA SAYISI	iki																																																																																																											
	YAPI YONU	GENEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA-TAS																																																																																																											
	YERLE İLİSKİSİ	İİEMZEMEN	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KIRICI İÇ DUVAR BOYA																																																																																																											
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	KİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ	KIRMA VEKİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRMA BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	YARISALDIR	İNHAZ (YAY SAĞ)	İYİ																																																																																																											
			SAGLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																																											
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DİŞ MEKAN</th> <th>TÜRMALZ</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td>X</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAJİMİL</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>TAGA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAE/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ESİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHİR</td><td>X</td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>MAĞAZA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAC</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜRMALZ	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK	X					TAHTALIK						MAJİMİL						TAGA						RAE/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHİR	X			X		MAĞAZA						ANIT AĞAC						HELA				X		KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI					
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜRMALZ																																																																																																									
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
	HAMAMLIK																																																																																																														
	YÜKLÜK																																																																																																														
	ÇAĞLIK																																																																																																														
	OCAK	X																																																																																																													
	TAHTALIK																																																																																																														
	MAJİMİL																																																																																																														
	TAGA																																																																																																														
	RAE/RAFLIK																																																																																																														
	ESİK																																																																																																														
	LAMBALIK																																																																																																														
	AHİR	X			X																																																																																																										
MAĞAZA																																																																																																															
ANIT AĞAC																																																																																																															
HELA				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																											
AVLU DUVARI																																																																																																															
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																												
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																												
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkanmak için kullanılan öğe																																																																																																												
	4	MAJİMİL	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																												
	5	TAGA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																												
	6	ESİK	Temiz ve kirliliği ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur																																																																																																												
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																												

Envanter Fiş No: 01.02.12/15

Birinci Bölüm

VAZİYET PLANI

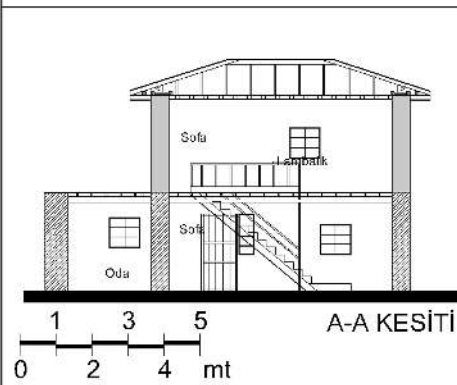

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

- Kerpiç
- Moloz Taş
- Kesme Taş

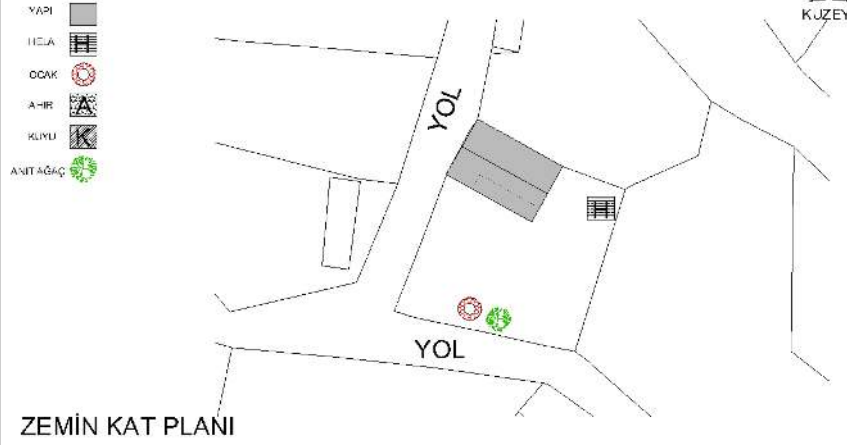
■ Eklenti Yapı

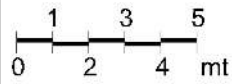
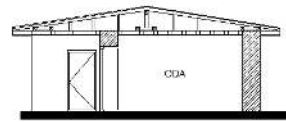
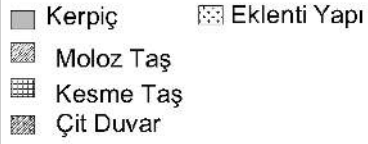
A-A KESİTİ

Envanter Fiş No: 01.02.12/15		İkinci Bölüm																																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	BURHANLI	KURULUS TARİHİ	1945																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	YÖRÜK	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																											
	COĞRAFİ KONUMU	43°50'14.12" N 28°11'35.46" E 43°50'12.72" N 28°11'35.07" E	SU İLE İLİSKİSİ	X																																																																																																											
		43°50'12.72" N 28°11'35.07" E 43°50'12.72" N 28°11'35.07" E	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVA																																																																																																											
		KAMUSAL YAPILAR	CAMLOKUL SAĞLIK EVİ																																																																																																												
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	138 ADA 2 PARSEL	YAPININ PARSEL DEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	303.40 m ²	YAPILOTURUM ALANI	80.69 m ²																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	II																																																																																																											
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1945	PLAN TİPİ	İÇ SOFALIKLI KATLI																																																																																																											
	YAPI ADI	MUSTAFA DEMİRKİLE EVİ	KAT SAYISI	iki																																																																																																											
	YAPITURU	KONUT	ODA SAYISI	dört																																																																																																											
	YAPI YONU	GENEY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ / KIRPIÇ																																																																																																											
	YERLE İLİSKİSİ	İPEZEMEN	SIVA MALZEMESİ	İÇ DUVAR SIVA İÇ DUVAR BOYA																																																																																																											
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANATLI AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK SİVA BİRİNCİ KAT AHŞAP																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT AHŞAP																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VEKİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRMA TAŞ BİRİNCİ KAT KIRPIÇ																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	IV																																																																																																											
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DİŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVA</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAJİMLİ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>TAGA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAE/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>MAĞAZA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>HELE</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK		X				OCAK	X			X	TOPRAK SIVA	TAHTALIK						MAJİMLİ						TAGA						RAE/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK	X					AHİR						MAĞAZA						ANIT AĞAÇ						HELE				X		KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI					
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																									
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
	HAMAMLIK																																																																																																														
	YÜKLÜK																																																																																																														
	ÇAĞLIK		X																																																																																																												
	OCAK	X			X	TOPRAK SIVA																																																																																																									
	TAHTALIK																																																																																																														
	MAJİMLİ																																																																																																														
	TAGA																																																																																																														
	RAE/RAFLIK																																																																																																														
	ESİK																																																																																																														
	LAMBALIK	X																																																																																																													
	AHİR																																																																																																														
	MAĞAZA																																																																																																														
ANIT AĞAÇ																																																																																																															
HELE				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA																																																																																																															
AVLU DUVARI																																																																																																															
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öğe																																																																																																												
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öğe																																																																																																												
	3	ÇAĞLIK	Zeminden 10-15 cm yükseklikteki yıkanmak ya da bulaşık yıkamak için kullanılan öğe																																																																																																												
	4	MAJİMLİ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																												
	5	TAGA	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																												
	6	ESİK	Temiz ve kirliliği ayırmak için kullanılan giriş kapsındaki kare formundaki çukur																																																																																																												
	7	LAMBALIK	Giriş kapısının yanında ya da merdiven başında bulunan aydınlatma aracı konulan alan																																																																																																												

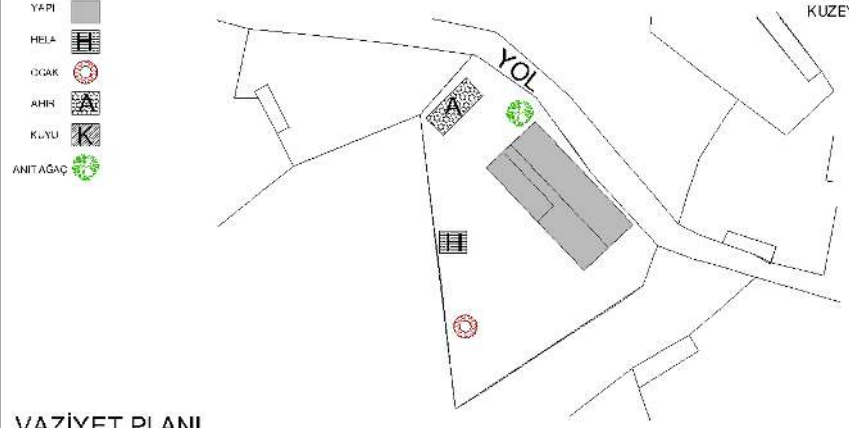

ZEMİN KAT PLANI

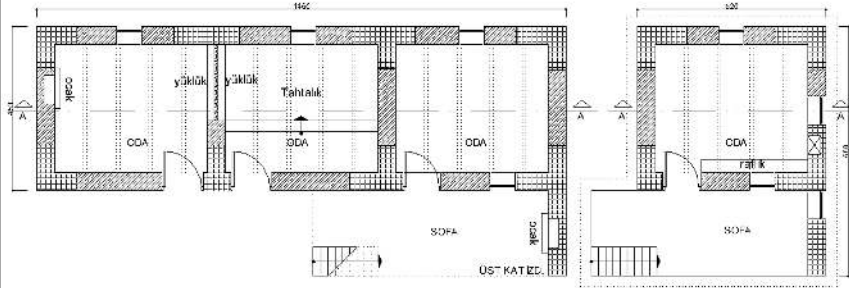

YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURİHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	1700-1750				
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ	BITKİ ORTUSU	MAKİ				
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4083171.008 E: 478233.204 Z: 110.20	N: 4083466.436 E: 478233.790 Z: 110.20	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		N: 4083472.156 E: 478233.947 Z: 110.20	N: 4083471.312 E: 478233.917 Z: 110.20	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE			
PARSEL BİLGİLERİ	CAMİ,OKUL,TÜRBE							
	KADASTRAL BİLGİ	338 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI				
	PARSEL ALANI	593 m2	YAPI OTURUM ALANI	61m2				
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H				
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1930	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI				
	YAPI ADI	MEHMET KOSEVİ	KAT SAYISI	TEK				
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT				
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIĞNA TAŞ				
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR	İÇ DUVAR	BOYA		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT				
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT			
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT				
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ	SAĞLAMLIK DURUMU	ORTA	KÖY MALI	YÜKÜK		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER			İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI		DUVARLA BAĞLANTILI				
HAMAMLIK								
YÜKLÜK								
ÇAĞLIK								
OCAK		X		X		TOPRAK SIVA		
TAHTALIK								
MAHMİL								
TAGA								
RAF/RAFLIK								
EŞİK								
LAMBALIK								
AHİR								
MAĞAZA								
ANIT AĞAÇ				X		DUT		
HİELA				X				
KUYU/TULUMBA								
AVLU DUVARI								
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yükük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge					
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge					
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge					
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş					
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş					
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı					

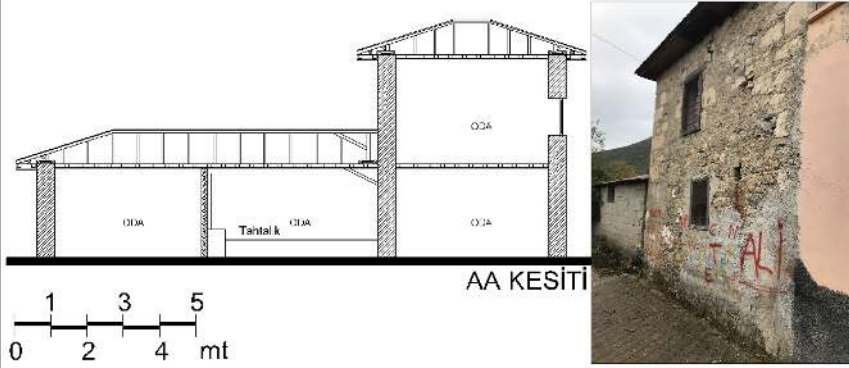
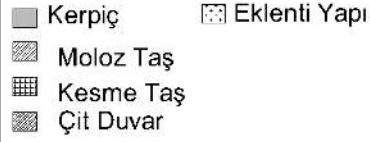

VAZİYET PLANI

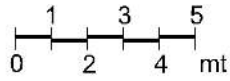
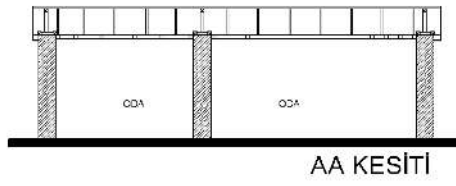
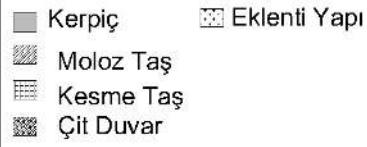
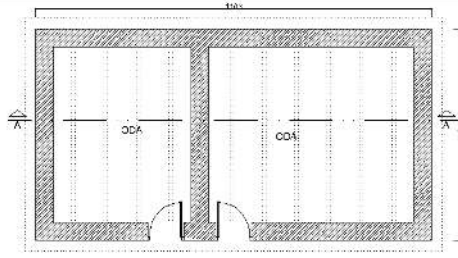
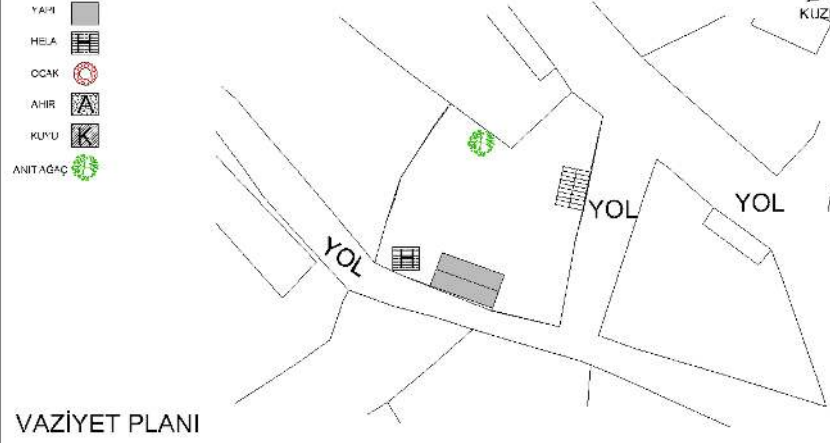

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

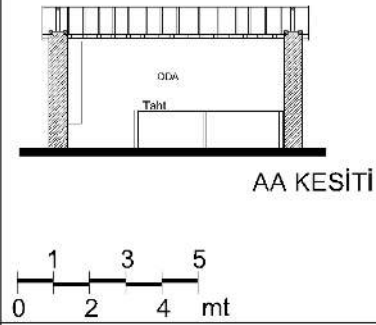
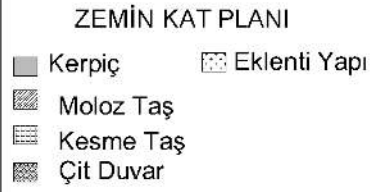
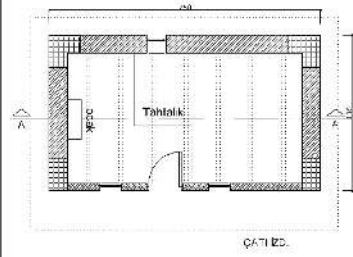
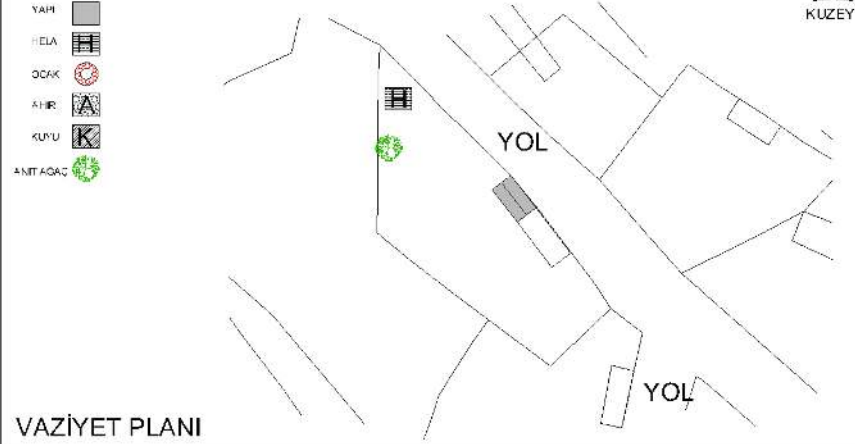

Envanter Fiş No: 01.02.31/02		İkinci Bölüm			
YERLİŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	1700-1750	
	ETNİK KÖKEN	ALEVI	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4083477 026 E: 4083478 304 Z: 110.90	N: 4083486 436 E: 4083487 760 Z: 110.90	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		N: 4083472 150 E: 4083473 847 Z: 110.90	N: 4083471 312 E: 4083472 617 Z: 110.90	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ OKUL TÜRBE				
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	369 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	503 m2	YAPI OTURUM ALANI	82m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	H.A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1938	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI İKİKATLI	
	YAPI ADI	DURMUŞ CAN EVİ	KAT SAYISI	İKİ	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR YOK İÇ DUVAR BOYA	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	ÇİFT KANATLI AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANATLI, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KESİS TAŞ	
	KULLANIM DURUMU	YABİ SAHİBİ KİSAKİ KOY MALL	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTU YIKIK	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK					
YÜKLÜK		X			
ÇAĞLIK					
OCAK		X		X	TOPRAK SİVA
TAHTALIK		X			
NİŞ/KAPAKLI					
NİŞ/KAPAKSIZ					
RAF/RAFLIK		X			
EŞİK					
LAMBALIK					
AHIR				X	
MAGAZA				X	
ANIT AĞAÇ			X	OUT	
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma, yatma mekanı		

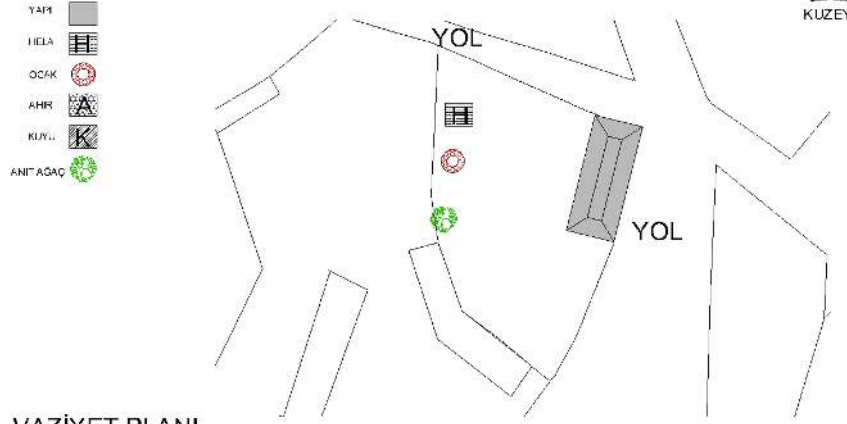

YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE		KURULUŞ TARİHİ	1700-1750	
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ		BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4033477.008 E: 410503.204 Z: 110.00	N: 4033466.106 E: 410503.700 Z: 110.00	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		N: 4033472.510 E: 410501.947 Z: 110.00	N: 4033477.512 E: 410503.007 Z: 110.00	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE	
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ		348 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI		950 m2	YAPI OTURUM ALANI	65 m2	
	PARSEL EĞİMİ		HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	H	
	YAPIM YILI		1938	PLAN TİPİ	SOFASIZ,TEK KATLI	
YAPI BİLGİLERİ	YAPI ADI	HACI KILIÇ EVİ		KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT		ODA SAYISI	İKİ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI		YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN		SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR YOK	İÇ DUVAR KİREÇ BAZ
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP		ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK	BİRİNCİ KAT
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT		TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP	BİRİNCİ KAT
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC		DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KİREÇ TAŞ	BİRİNCİ KAT
	KULLANIM DURUMU	YABANCI	KIRAK	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ	ORTA
			KÖY MİL.		İYİ	KOTU
					İYİ	YIKIK
KÜLTÜR DEĞERLERİ			İÇ MEKAN	DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
			ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	
	HAMAMLIK					
	YÜKLÜK					
	ÇAĞLIK					
	OCAK					
	TAHTALIK					
	NİŞ/KAPAKLI					
	NİŞ/KAPAKSIZ					
	RAF/RAFLIK					
	EŞİK					
	LAMBALIK					
	AHIR					
	MAĞAZA					
YÖRESEL SÖZLÜK	ANIT AĞAÇ				X	DUT
	HELA				X	
	KUYU/TULUMBA					
	AVLU DUVARI				X	
	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge			
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı			

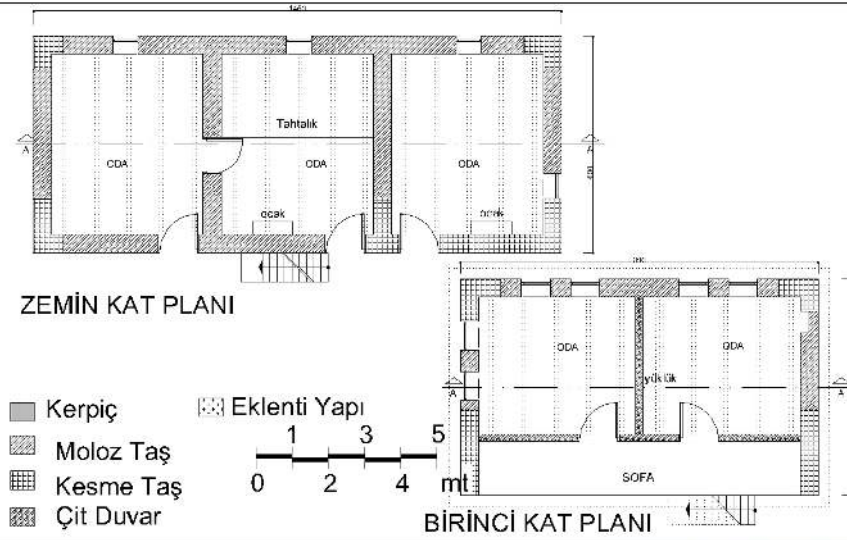

YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE		KURULUŞ TARİHİ	1700-1750			
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ		BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ			
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4053477 006 E: 478553 204 11E 30	N: 465466 436 E: 478552 700 11E 30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		N: 4053479 190 E: 478551 547 11E 30	N: 4053471 512 E: 478550 617 11E 30	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	349 PARSEL		YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI			
	PARSEL ALANI	1100 m2		YAPI OTURUM ALANI	32 m2			
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	32 m2, H			
	YAPIM YILI	1940		PLAN TİPİ	SOĞASIZ, TEK KATLI			
YAPI BİLGİLERİ	YAPI ADI	MEHMET ŞAN'EVİ		KAT SAYISI	TEK			
	YAPI TÜRÜ	KONUT		ODA SAYISI	BİR			
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI		YAPI SİSTEMİ	YİĞMA TAŞ+ÇİT DUVAR			
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN		SİVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: TOPRAK SİVA, İÇ DUVAR: ÇİT, REC. BAC.			
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHSAP		ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: AHSAP			
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMUKLUK		TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHSAP, BİRİNCİ KAT: AHSAP			
	CATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC		DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: ÇİT, DUV. BİRİNCİ KAT: ÇİT, DUV.			
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ	KIRACI	KÖY MALI	İYİ	ORTA	KÖY	YIKIK
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN		TÜR. MALZ.		
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI				
HAMAMLIK								
YÜKLÜK								
ÇAĞLIK								
OCAK			X					
TAHTALIK		X	X					
NİŞ/KAPAKLI								
NİŞ/KAPAKSIZ								
RAF/RAFLIK								
EŞİK								
LAMBALIK								
AHIR								
MAGAZA								
ANIT AĞAÇ			X	OUT				
HELA			X					
KUYU/TULUMBA								
AVLU DUVARI			X					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge					
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge					
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge					
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş					
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş					
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma, yatma mekanı					

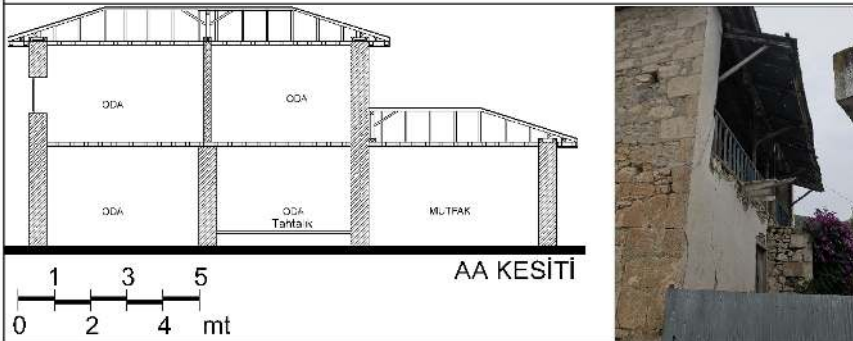

VAZİYET PLANI

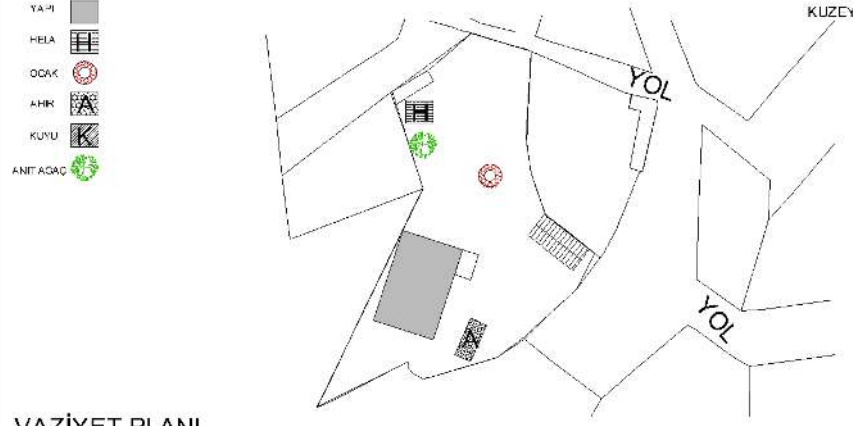
ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

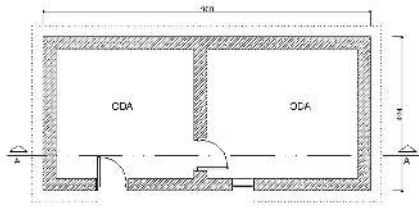

AA KESİTİ

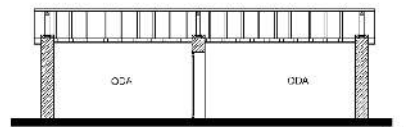
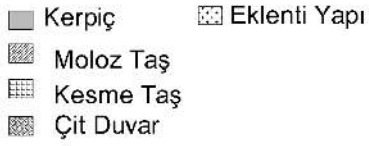
Envanter Fiş No: 01.02.31/05		İkinci Bölüm		
				
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ	1700-1750	
	COĞRAFİ KONUMU	X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017 X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017	X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017 X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017	
		X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017 X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017	X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017 X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017	
X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017 X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017	X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017 X: 4053477.028 Y: 4053466.436 X: 4053472.150 Y: 4053471.312 X: 4053471.947 Y: 4053461.017			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	352 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	
	PARSEL ALANI	693 m2	YAPI OTURUM ALANI	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950	PLAN TİPİ	
	YAPI ADI	İSMAIL KILIÇ EVİ	KAT SAYISI	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY BATI	YAPI SİSTEMİ	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMAZEMİN	SİVA MALZEMESİ	
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIK	TAVAN MALZEMESİ	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAGLANTILI	ZEMİNLE BAGLANTILI	DUVARLA BAGLANTILI	
	HAMAMLIK			
	YÜKLÜK			
	ÇAĞLIK			
	OCAK	X		X
	TAHTALIK	X	X	
	NİŞ/KAPAKLI			
	NİŞ/KAPAKSIZ			
	RAF/RAFLIK			
EŞİK				
LAMBALIK				
AHIR				
MAGAZA				
ANIT AĞAÇ			X	
HELA			X	
KUYU/TULUMBA				
AVLU DUVARI			X	
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge	
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge	
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge	
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş	
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş	
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı	

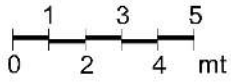
VAZİYET PLANI

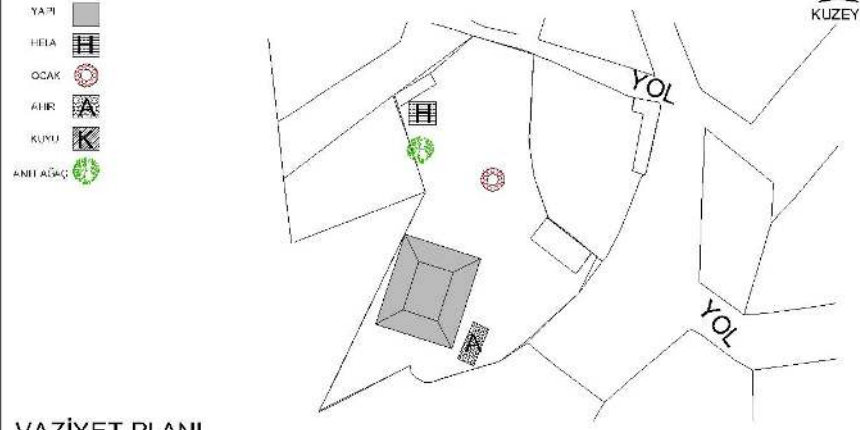
ZEMİN KAT PLANI

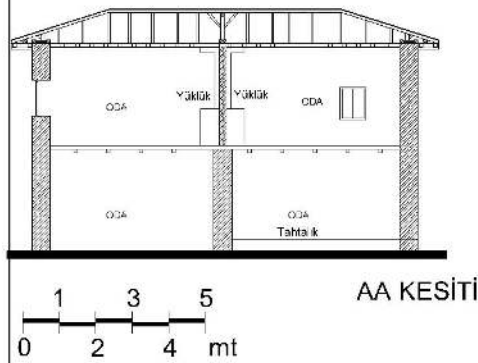
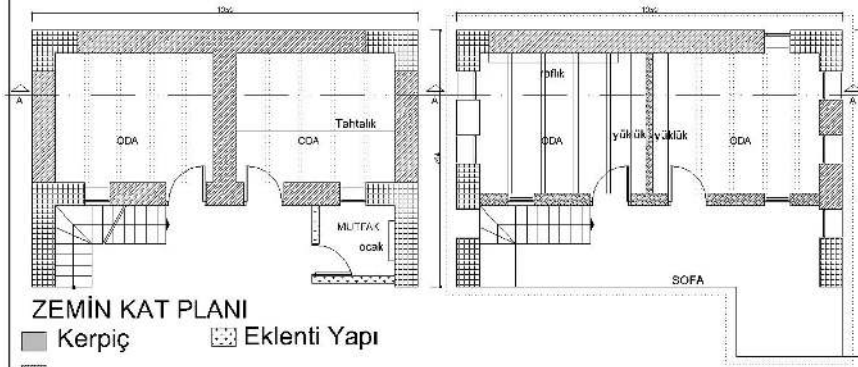
AA KESİTİ

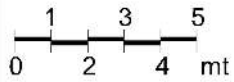
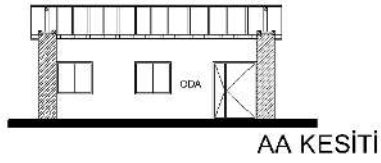
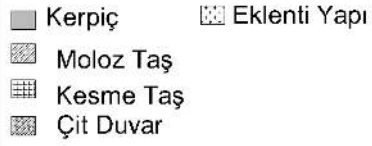
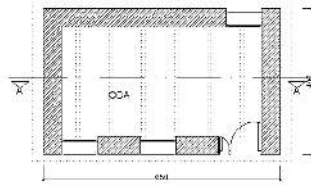
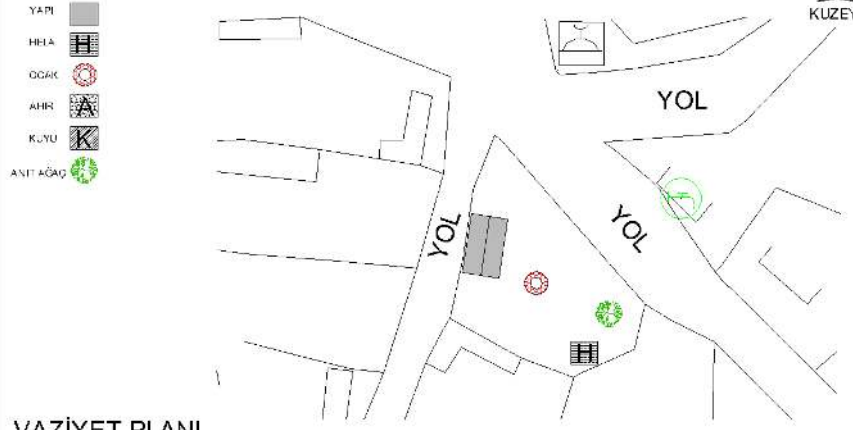
Envanter Fiş No: 01.02.31/06		İkinci Bölüm			
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ		
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ	1700-1750		
	COĞRAFI KONUMU	K: 4053477.006 Y: 476553.704 1:10.00	K: 4053466.406 Y: 476552.780 1:10.00	BITKİ ÖRTÜSÜ	
		K: 4053472.150 Y: 476551.947 1:10.00	K: 4053471.212 Y: 476550.017 1:10.00	MAKİ	
		SU İLE İLİŞKİSİ	YOK		
		TOPOĞRAFIK KONUMU	ETEKTE		
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI,OKUL,TÜRBE		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	347 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU		
	PARSEL ALANI	1220 m2	PARSEL KENARI		
	PARSEL EĞİMİ	HAFIF MEYİLLİ	38 m2		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950	PLAN TİPİ		
	YAPI ADI	İSMAIL KILIÇ EVI	KAT SAYISI		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	YIĞMA TAŞ-ÇİT DUVAR		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	SİVA MALZEMESİ		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, AHŞAP KEPEKİKLİ	ZEMİN MALZEMESİ		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	TAVAN MALZEMESİ		
	KULLANIM DURUMU	YAB. SAHİBİ KIRACI KÖY MALL.	DUVAR MALZEMESİ		
			SAGLAMLIK DURUMU		
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK				
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK				
	OCAK			X	
	TAHTALIK				
	NİŞ/KAPAKLI				
	NİŞ/KAPAKSIZ				
	RAFLIK				
	ESİK				
	LAMBALIK				
	AHIR			X	
	MAĞAZA				
	ANIT AGAÇ			X	DUT
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı		

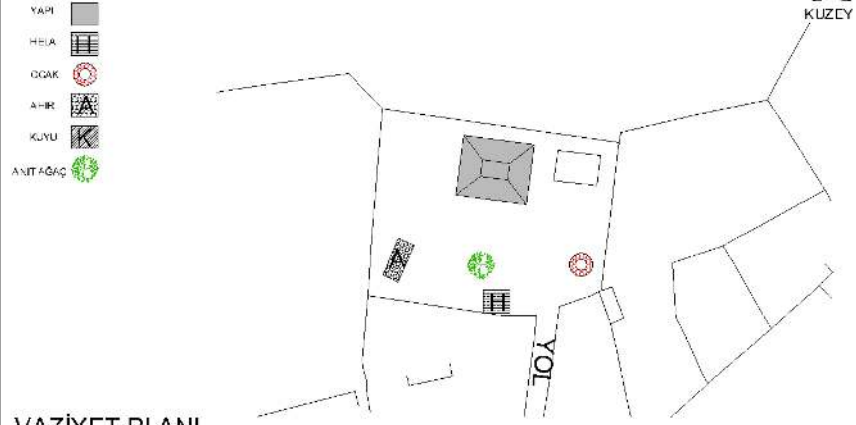
VAZİYET PLANI

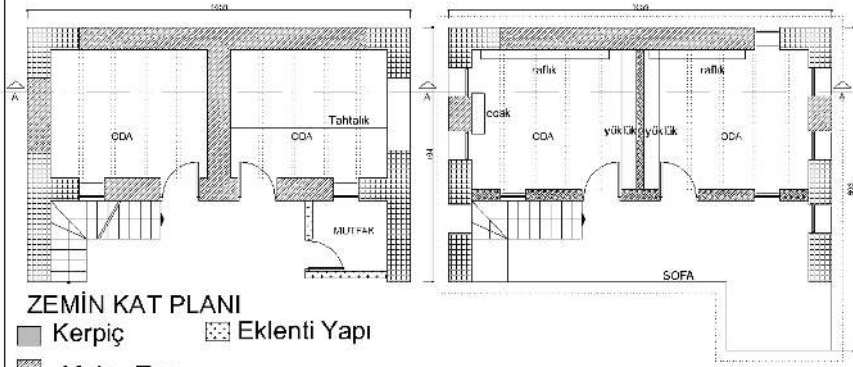
Envanter Fiş No: 01.02.31/07		İkinci Bölüm				
						
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE				
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ				
	COĞRAFI KONUMU	Y: 4003477.020 N: 470253.264 E: 1:10.00 Y: 4003472.156 N: 470251.347 E: 1:10.00	Y: 4003446.436 N: 470252.760 E: 1:10.00 Y: 4003471.312 N: 470252.077 E: 1:10.00			
		KURULUŞ TARİHİ	1700-1750			
		BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ			
		SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		TOPOĞRAFIK KONUMU	ETEKTE			
		KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,TÜRBE			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	347 PARSEL				
	PARSEL ALANI	1220 m2				
	PARSEL EĞİMİ	HAFIF MEYİLLİ				
	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI				
		YAPI OTURUM ALANI	80m2			
		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌳🏠,H.A			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920				
	YAPI ADI	MUSTAFA KURT EVİ				
	YAPI TÜRÜ	KONUT				
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU				
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN				
	GİRİŞ KAPI TIPI	TEK KANAT, AHŞAP				
	PENCERE TIPI	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ				
	ÇATI TIPI VE MALZ.	KIRMA VE SAC				
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ: KIRACI, KÖY MALI				
		PLAN TIPI	DIŞ SOFALI, İKİ KATLI			
	KAT SAYISI	İKİ				
	ODA SAYISI	DÖRT				
	YAPI SİSTEMİ	YIKMA TAŞ				
	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR	BİREC. TAŞ	İÇ DUVAR	KIREÇ BAD.	
	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TOPRAK	BİRİNCİ KAT	AHŞAP	
	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	AHŞAP	BİRİNCİ KAT	AHŞAP	
	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TAŞ	BİRİNCİ KAT	TAŞ	
	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ	ORTA	KOTU	YIKIL	
KÜLTÜR DEĞERLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.	
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			
	HAMAMLIK					
	YÜKLÜK	X				
	ÇAĞLIK					
	OCAK	X			X	
	TAHTALIK	X	X			
	NİŞ/KAPAKLI			X		
	NİŞ/KAPAKSIZ					
	RAE/RAFLIK			X		
	ESİK					
	LAMBALIK					
	AHIR				X	
	MAĞAZA				X	
	ANIT AĞAÇ				X	DUT
HELA				X		
KUYU/TULUMBA						
AVLU DUVARI				X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge			
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı			

Envanter Fiş No: 01.02.31/08		İkinci Bölüm																																																																																																											
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	1700-1750																																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	ALEVI	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																									
	COĞRAFI KONUMU	X: 4053477.626 Y: 476553.204 Z: 110.30	X: 4053466.496 Y: 476553.640 Z: 115.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																																																								
		X: 4053472.150 Y: 476552.947 Z: 110.30	X: 4053471.512 Y: 476553.617 Z: 115.30	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE																																																																																																								
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE																																																																																																										
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	339 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																									
	PARSEL ALANI	315 m2	YAPI OTURUM ALANI	26 m2																																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	HAFIF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	☺, H																																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1930	PLAN TİPİ	SOFASIZ, TEK KATLI																																																																																																									
	YAPI ADI	DURMUŞ ÇAVUŞEVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ																																																																																																									
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ-ÇİTİ DUVAR																																																																																																									
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: BAC, İÇ DUVAR: KIREÇ BAĞ																																																																																																									
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: BİRİNCİ KAT																																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLARI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: BİRİNCİ KAT																																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: ÇİTİ DUVAR, BİRİNCİ KAT: ÇİTİ DUVAR																																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YAPIL SAĞLAM	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ, DÜŞÜK, KÖTÜ, YIKIK																																																																																																									
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DIŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKLI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKSIZ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>EŞİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAĞAZA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK				X		OCAK						TAHTALIK						NİŞ/KAPAKLI						NİŞ/KAPAKSIZ						RAF/RAFLIK						EŞİK						LAMBALIK						AHIR						MAĞAZA						ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA				X		KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI				X
		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.																																																																																																						
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
HAMAMLIK																																																																																																													
YÜKLÜK																																																																																																													
ÇAĞLIK					X																																																																																																								
OCAK																																																																																																													
TAHTALIK																																																																																																													
NİŞ/KAPAKLI																																																																																																													
NİŞ/KAPAKSIZ																																																																																																													
RAF/RAFLIK																																																																																																													
EŞİK																																																																																																													
LAMBALIK																																																																																																													
AHIR																																																																																																													
MAĞAZA																																																																																																													
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																								
HELA				X																																																																																																									
KUYU/TULUMBA																																																																																																													
AVLU DUVARI				X																																																																																																									
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																																																										
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																										
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge																																																																																																										
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																										
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																										
	6	TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma, yalın mekan																																																																																																										

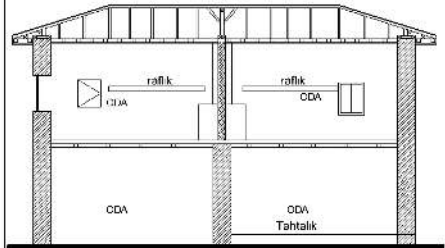

VAZİYET PLANI

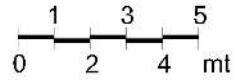

ZEMİN KAT PLANI

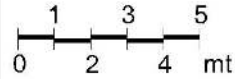
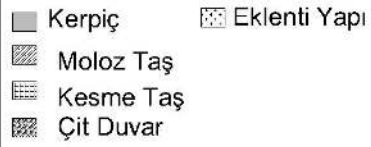
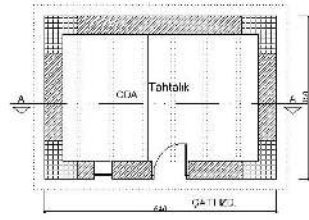
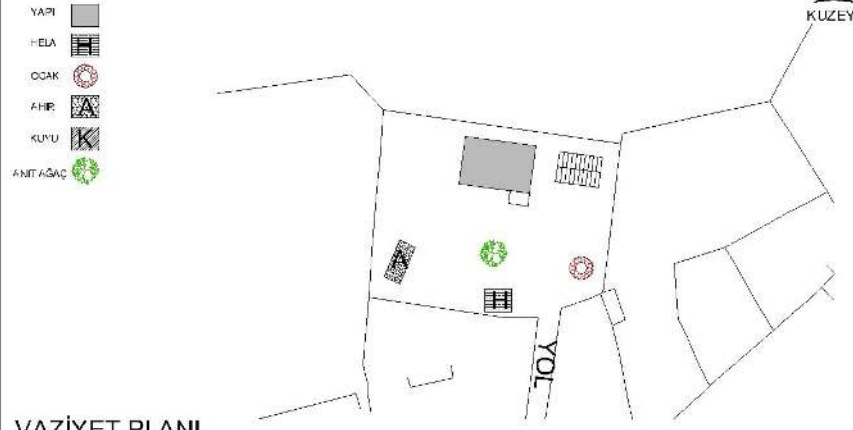
BİRİNCİ KAT PLANI

AA KESİTİ

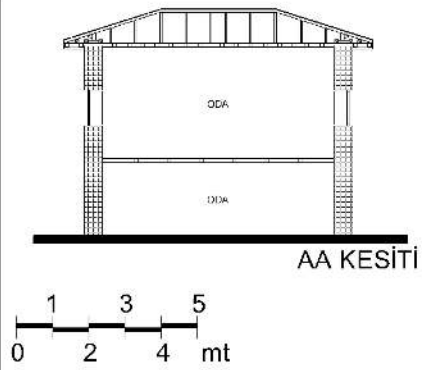
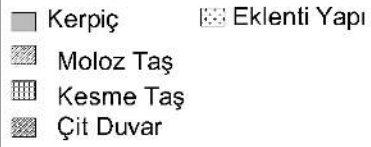
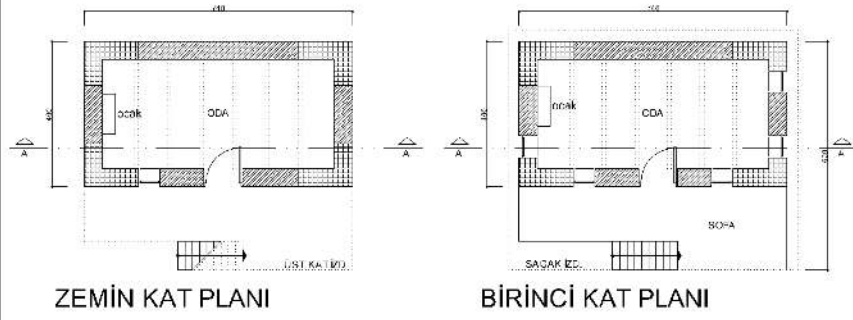
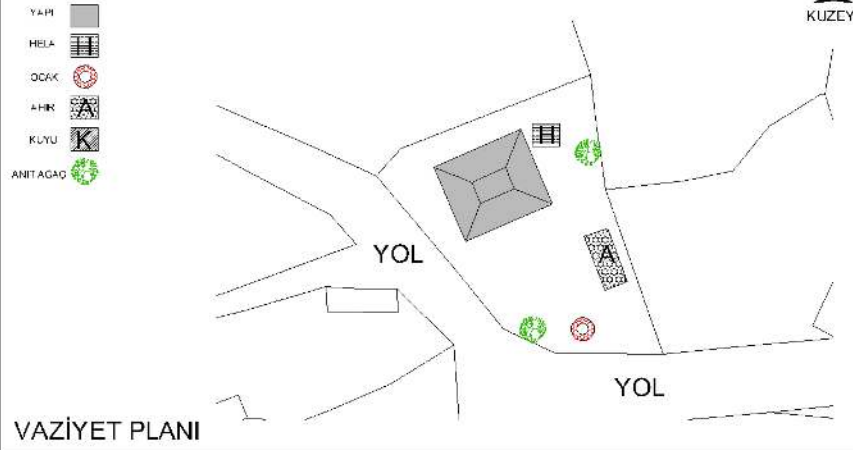

Envanter Fiş No: 01.02.31/09		İkinci Bölüm																																																																									
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ																																																																								
	ETNİK KÖKEN	ALEVI	1700-1750																																																																								
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4053477.008 Y: 478553.504 Z: 110.50 N: 4053466.436 Y: 478553.705 Z: 110.50	BITKİ ÖRTÜSÜ MAKİ SU İLE İLİŞKİSİ YOK TOPOĞRAFİK KONUMU ETEKTE KAMUSAL YAPILAR CAMİ,OKUL,TURBE																																																																								
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	329 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU																																																																								
	PARSEL ALANI	565 m2	PARSEL ORTASI																																																																								
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	YAPI OTURUM ALANI 80 m2 PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ G, H, A																																																																								
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1990	PLAN TİPİ																																																																								
	YAPI ADI	HASAN HÜSEYİN BAŞEYİ	DIŞ SOFALI, İKİ KATLI																																																																								
	YAPI TÜRÜ	KONUT	İKİ																																																																								
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	ODA SAYISI																																																																								
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	ODA SAYISI																																																																								
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	YAPI SİSTEMİ																																																																								
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	YİĞMİR TAŞ*ÇİT DUVAR																																																																								
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	YİĞMİR TAŞ*ÇİT DUVAR																																																																								
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ KIRACI KÖY MALI	YİĞMİR TAŞ*ÇİT DUVAR																																																																								
	SAĞLAMLIK DURUMU	IV	YİĞMİR TAŞ*ÇİT DUVAR																																																																								
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>İÇ MEKAN</th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td>X</td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ/KAPAKLI</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ/KAPAKSIZ</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAFE/RAFLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ESİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> </tbody> </table>				İÇ MEKAN	DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		HAMAMLIK				YÜKLÜK	X			ÇAĞLIK				OCAK	X		X	TAHTALIK	X	X		NİŞ/KAPAKLI		X		NİŞ/KAPAKSIZ				RAFE/RAFLIK		X		ESİK				LAMBALIK				AHIR			X	MAGAZA				ANIT AĞAÇ			X	HELA			X	KUYU/TULUMBA				AVLU DUVARI			X
		İÇ MEKAN	DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																							
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																								
	HAMAMLIK																																																																										
	YÜKLÜK	X																																																																									
	ÇAĞLIK																																																																										
	OCAK	X		X																																																																							
	TAHTALIK	X	X																																																																								
	NİŞ/KAPAKLI		X																																																																								
	NİŞ/KAPAKSIZ																																																																										
	RAFE/RAFLIK		X																																																																								
	ESİK																																																																										
	LAMBALIK																																																																										
	AHIR			X																																																																							
	MAGAZA																																																																										
ANIT AĞAÇ			X																																																																								
HELA			X																																																																								
KUYU/TULUMBA																																																																											
AVLU DUVARI			X																																																																								
YÖRESEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																									
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																									
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge																																																																									
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																									
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																									
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı																																																																									

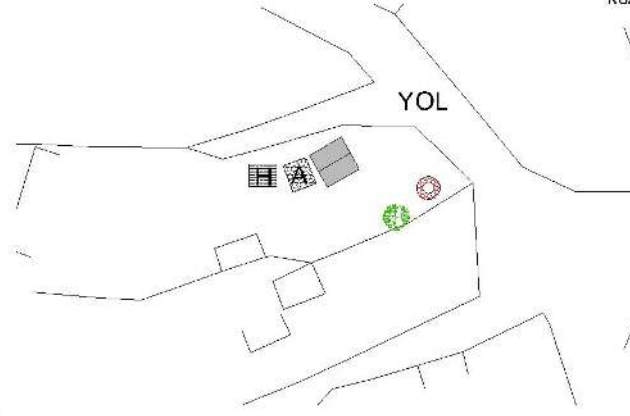
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE		KURULUŞ TARİHİ	1700-1750	
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ		BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4003477 858 E: 478655 204 N: 478655 180 E: 4003472 150	N: 4003466 436 E: 478655 180 N: 4003471 312 E: 478655 017	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		TOPOĞRAFİK KONUMU		ETEKTE		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	329 PARSEL		YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI	
	PARSEL ALANI	315 m2		YAPI OTURUM ALANI	29 m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	G.H.A	
	YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1930		PLAN TİPİ	SOFASIZ, TEKKATLİ
YAPI ADI		HASAN HÜSEYİN BAŞ EVİ		KAT SAYISI	TEK	
YAPI TÜRÜ		KONUT		ODA SAYISI	BİR	
YAPI YÖNÜ		GÜNEYBATI		YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ	
YERLE İLİŞKİSİ		SU BAŞMANIYAR		SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KİREÇ BAD.	İÇ DUVAR KİREÇ BAD.
GİRİŞ KAPİ TİPİ		TEK KANAT, AHŞAP		ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK	BİRİNCİ KAT
PENCERE TİPİ		TEK KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ		TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP	BİRİNCİ KAT
CATI TİPİ VE MALZ.		KIRMA VE SAG		DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ	BİRİNCİ KAT
KULLANIM DURUMU		YAPILARIN KIRACI KÖY MİLİ		SAGLAMLIK DURUMU	İYİ	ORTA
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			
	HAMAMLIK					
	YÜKLÜK					
	ÇAĞLIK					
	OCAK					
	TAHTALIK	X	X			
	NİŞ/KAPAKLI					
	NİŞ/KAPAKSIZ					
	RAF/RAFLIK					
	ESİK					
	LAMBALIK					
	AHIR					
	MAGAZA					
	ANIT AĞAÇ					
HELA						
KUYU/TULUMBA						
AVLU DUVARI						
YÖRESEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge				
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge				
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge				
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş				
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş				
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı				

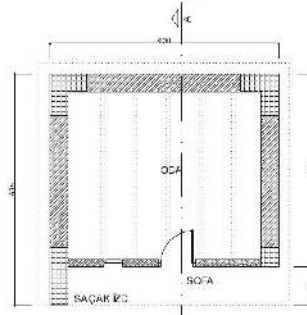

YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE		KURULUŞ TARİHİ	1700-1750			
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ		BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ			
	COĞRAFİ KONUMU	X: 4003477.626 Y: 476553.204 Z: 110.50	X: 4003466.436 Y: 476553.760 Z: 110.50	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		X: 4003472.130 Y: 476551.967 Z: 110.50	X: 4003471.372 Y: 476550.617 Z: 110.50	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE			
			KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL, TÜRBE				
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	368 PARSEL		YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI			
	PARSEL ALANI	343 m2		YAPI OTURUM ALANI	44 m2			
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H.A.			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1930		PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, İKİKATLI			
	YAPI ADI	ALİ GÜLEÇEVİ		KAT SAYISI	İKİ			
	YAPI TÜRÜ	KONUT		ODA SAYISI	İKİ			
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI		YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ			
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANIYAR		SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KİREÇ B. Dİ.	İÇ DUVAR KİREÇ B. Dİ.		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP		ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK	BİRİNCİ KAT AHŞAP		
	PENCERE TİPİ	TEK KANAT, DEMİR PARMAKLIĞI		TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP	BİRİNCİ KAT AHŞAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC		DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ	BİRİNCİ KAT TAŞ		
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ	KİRAÇI	KÖY MAU	İYİ	ORTA	KÖH	YIKIK
		X				X		
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.	
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI				
	HAMAMLIK							
	YÜKLÜK							
	ÇAĞLIK							
	OCAK		X		X			
	TAHTALIK							
	NİŞ/KAPAKLI							
	NİŞ/KAPAKSIZ							
	RAF/RAFLIK							
	ESİK							
	LAMBALIK							
	AHIR				X			
	MAĞAZA							
	ANIT AĞAÇ				X		OUT	
	HELA				X			
	KUYU/TULUMBA							
AVLU DUVARI				X				
YÖRSEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge						
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge						
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge						
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş						
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş						
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma, yatma mekanı						

YAHİ
HELA
OCAK
AHİR
KUYU
ANIT AĞAÇ

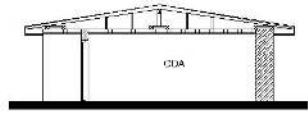

VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

Kerpiç
Moloz Taş
Kesme Taş
Çit Duvar
Eklenti Yapı

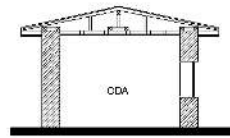
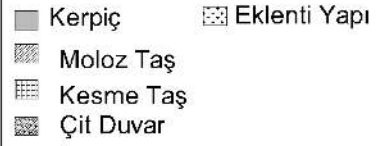
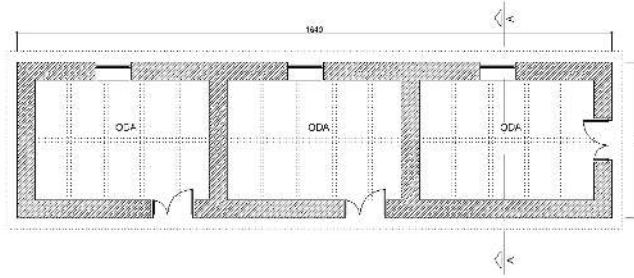
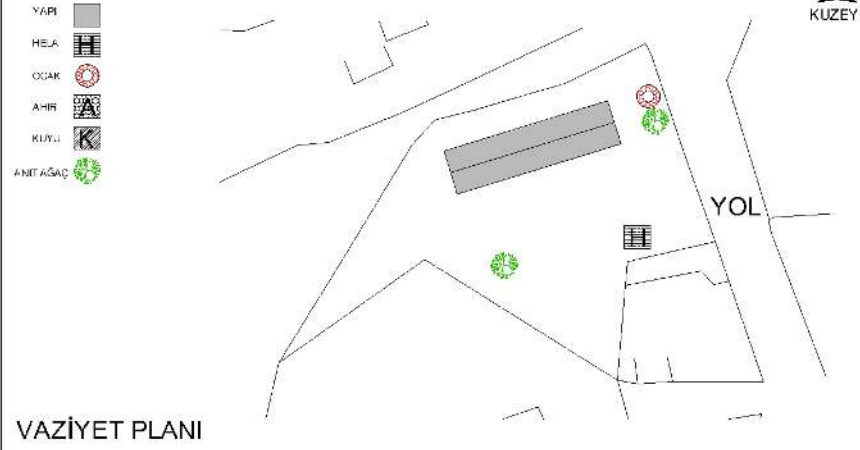

AA KESİTİ

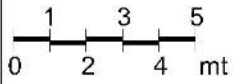
0 1 2 3 4 5 mt

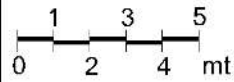
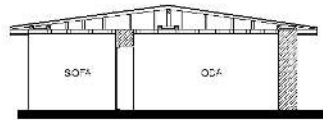
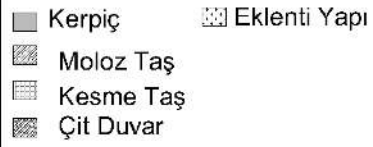
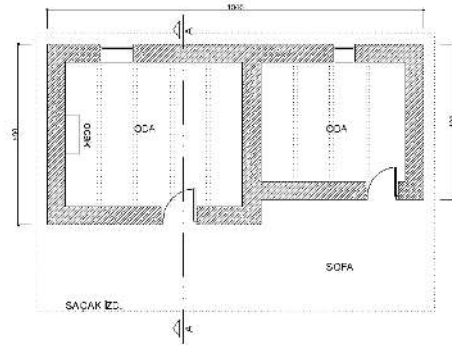
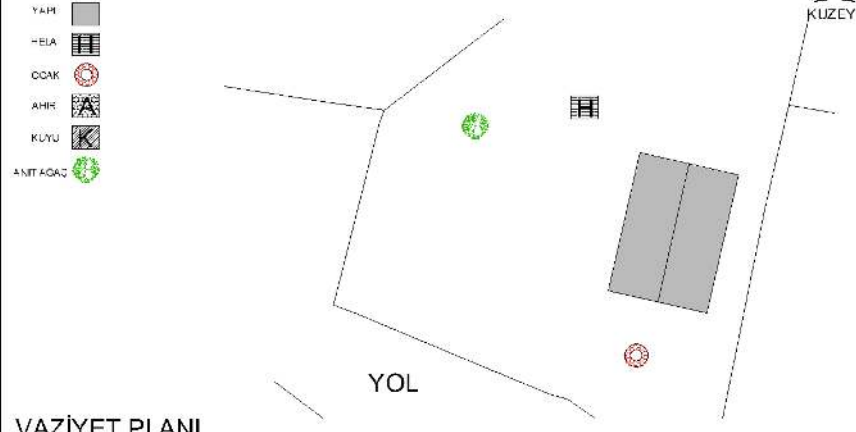
Envanter Fiş No: 01.02.31/12		İkinci Bölüm		
				
YERLİNEK BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	
	ETNİK KÖKEN	ALEVI	1700-1750	
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4003417.030 E: 478523.204 N: 4003417.030 E: 478523.204	N: 4003417.030 E: 478523.204 N: 4003417.030 E: 478523.204	BITKİ ÖRTÜSÜ
		N: 4003417.030 E: 478523.204 N: 4003417.030 E: 478523.204	N: 4003417.030 E: 478523.204 N: 4003417.030 E: 478523.204	MAKİ
TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	359PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	
	PARSEL ALANI	1890m2	PARSEL ORTASI	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	YAPI OTURUM ALANI	
			40m2	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALLI, TEKKATLİ
	YAPI ADI	ALİ RIZA İN-ALAVİ	KAT SAYISI	TEK
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	BİR
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY-BATİ	YAPI SİSTEMİ	YİĞİNA TAŞ+ ÇİTİ DUVAR
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞLIYANINAR	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KİREÇ BİRECİ
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK
	PENCERE TİPİ	TEK KANAT, DEMİR PARMUKLU	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ KIRACI KÖY MALLI	SAGLAMLIK DURUMU	ZEMİN KAT ÇİTİ DUVAR
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	
	HAMAMLIK			
	YÜKLÜK			
	ÇAĞLIK			
	OCAK		X	
	TAHTALIK			
	NİŞ/KAPAKLI			
	NİŞ/KAPAKSIZ			
	RAF/RAFLIK			
	ESİK			
	LAMBALIK			
AHIR		X		
MAGAZA				
ANIT AĞAÇ		X	DUT	
HELA		X		
KUYU/TULUMBA				
AVLU DUVARI		X		
YÖRSEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Yükseklik içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı		

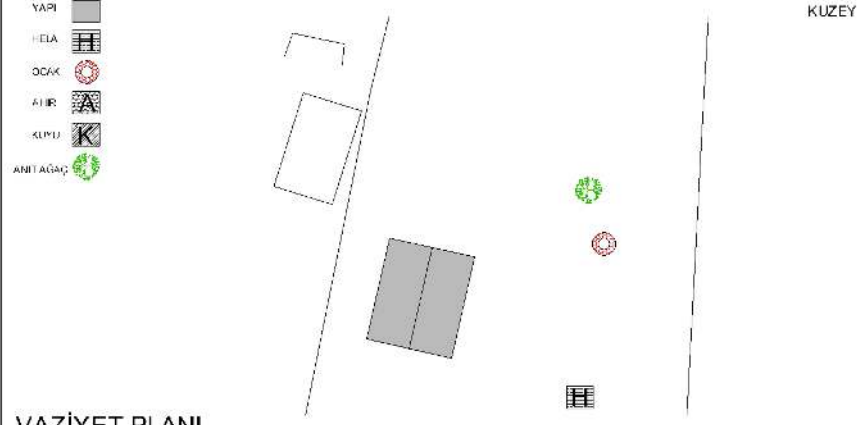
AA KESİTİ

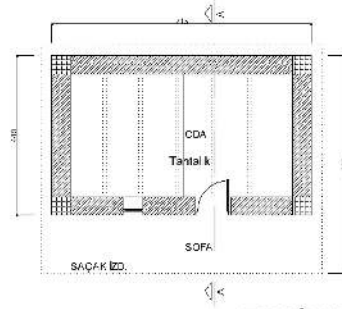
Envanter Fiş No: 01.02.31/13		İkinci Bölüm																																																																																																													
																																																																																																															
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	1700-1750																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	ALEVI	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																											
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4085477 028 E: 418223 304 110.50 N: 4085468 436 E: 418223 300 110.50	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																																																											
		N: 4085472 156 E: 418223 347 110.50 N: 4085471 512 E: 418223 017 110.50	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE																																																																																																											
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	357PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	1161 m2	YAPI OTURUM ALANI	70 m2																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ																																																																																																												
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1890	PLAN TİPİ	SOFASIZ, TEK KATLI																																																																																																											
	YAPI ADI	ELİF ÇOCUK EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																											
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ																																																																																																											
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAS+ ÇİT DUVAR																																																																																																											
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KİREÇ BAZ İÇ DUVAR KİREÇ BAZ.																																																																																																											
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	ÇİFT KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIĞI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ BİRİNCİ KAT																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	YAPILSIZ X	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KÖTÜ YIKIK																																																																																																											
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DİŞ MEKAN</th> <th>TÜRMALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKLI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKSIZ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ESİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>MAGAZA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜRMALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK				X		OCAK						TAHTALIK						NİŞ/KAPAKLI						NİŞ/KAPAKSIZ						RAF/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHIR				X		MAGAZA				X		ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA				X		KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI				X
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜRMALZ.																																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
HAMAMLIK																																																																																																															
YÜKLÜK																																																																																																															
ÇAĞLIK					X																																																																																																										
OCAK																																																																																																															
TAHTALIK																																																																																																															
NİŞ/KAPAKLI																																																																																																															
NİŞ/KAPAKSIZ																																																																																																															
RAF/RAFLIK																																																																																																															
ESİK																																																																																																															
LAMBALIK																																																																																																															
AHIR					X																																																																																																										
MAGAZA					X																																																																																																										
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																										
HELA				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA																																																																																																															
AVLU DUVARI				X																																																																																																											
YÖRESEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																																																													
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																													
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge																																																																																																													
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																													
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																													
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı																																																																																																													

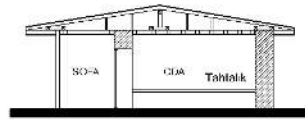
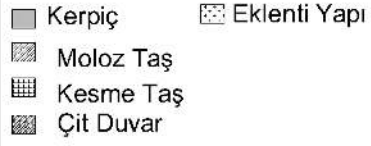
Envanter Fiş No: 01.02.31/14		İkinci Bölüm																																																																																																													
																																																																																																															
YERLİNEKİ BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE	KURULUŞ TARİHİ	1700-1750																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	ALEVI	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																											
	COĞRAFI KONUMU	N: 4083477.656 E: 418253.204 Z: 110.80	N: 4083490.436 E: 418158.780 Z: 110.80	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																																																										
		N: 4083472.150 E: 418251.947 Z: 110.80	N: 4083477.312 E: 418250.017 Z: 110.80	TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE																																																																																																										
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,TÜRBE																																																																																																														
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	297 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	270 m2	YAPI OTURUM ALANI	52 m2																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌳 🏠 H																																																																																																											
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1810	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																																											
	YAPI ADI	HASAN ERESEVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																											
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	BİR																																																																																																											
	YAPI YÖNÜ	KUZEYBATİ	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ+ ÇİT DUVAR																																																																																																											
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIREÇ BAC, İÇ DUVAR KIREÇ BAC																																																																																																											
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK, BİRİNCİ KAT AHSAP																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	TEK KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP, BİRİNCİ KAT KİT																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİT DUVAR, BİRİNCİ KAT KİT																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ KIRACI KOY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	KIRIK ORTA KOTU YIRIK																																																																																																											
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td>X</td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKLI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKSIZ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ESİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAGAZA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK		X		X		TAHTALIK						NİŞ/KAPAKLI						NİŞ/KAPAKSIZ						RAF/RAFLIK						ESİK						LAMBALIK						AHIR						MAGAZA						ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA				X		KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI				X
		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
HAMAMLIK																																																																																																															
YÜKLÜK																																																																																																															
ÇAĞLIK																																																																																																															
OCAK			X		X																																																																																																										
TAHTALIK																																																																																																															
NİŞ/KAPAKLI																																																																																																															
NİŞ/KAPAKSIZ																																																																																																															
RAF/RAFLIK																																																																																																															
ESİK																																																																																																															
LAMBALIK																																																																																																															
AHIR																																																																																																															
MAGAZA																																																																																																															
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																										
HELA				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA																																																																																																															
AVLU DUVARI				X																																																																																																											
YÖNSEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																																																													
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																													
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge																																																																																																													
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																													
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																													
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma,yatma mekanı																																																																																																													

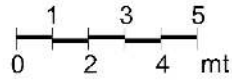
VAZİYET PLANI

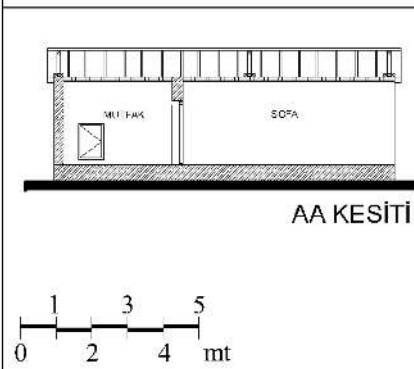
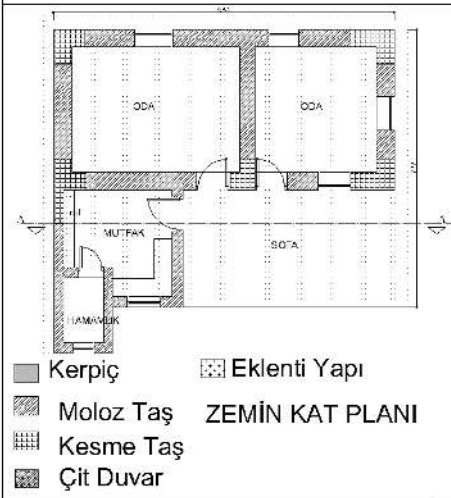
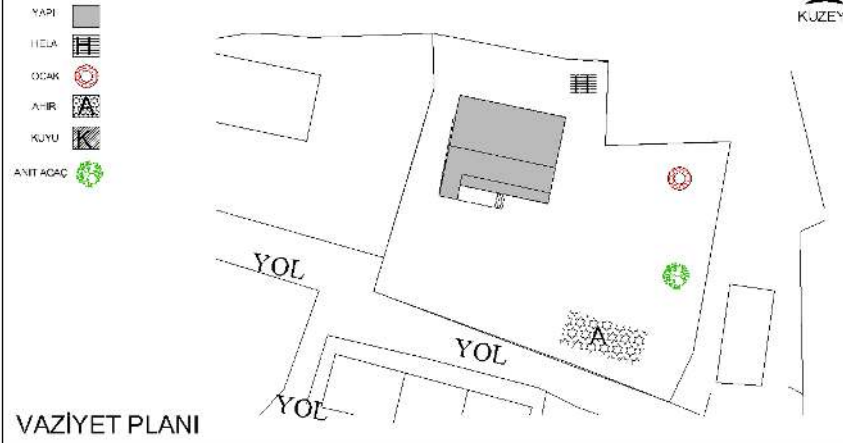
ZEMİN KAT PLANI

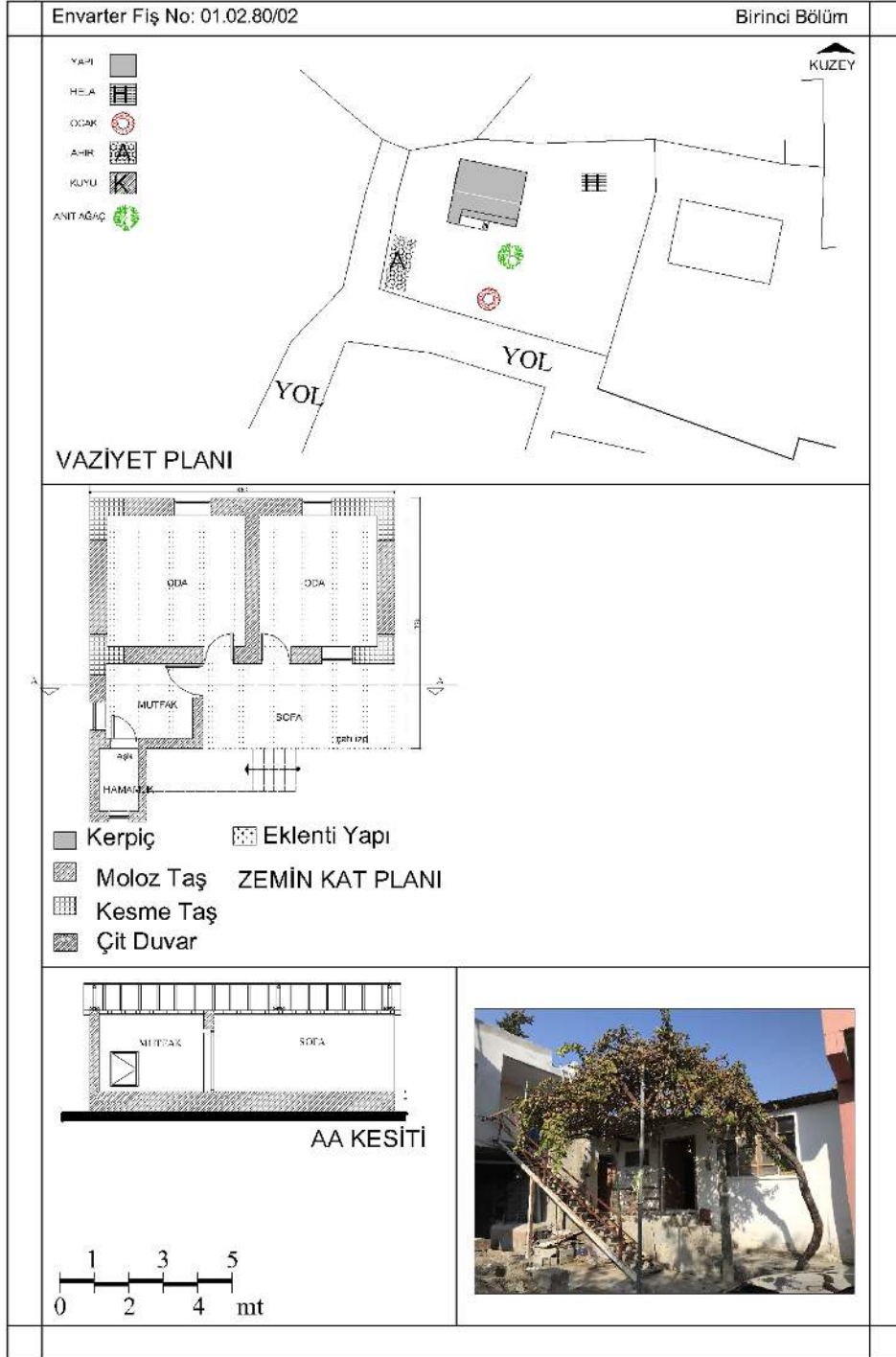
AA KESİTİ

Envanter Fiş No: 01.02.31/15		İkinci Bölüm																																																																																																										
 																																																																																																												
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	DURHASANDEDE																																																																																																										
	ETNİK KÖKEN	ALEVİ																																																																																																										
	COĞRAFI KONUMU	N: 4003477.629 E: 476523.204 116.50	N: 4003466.436 E: 476523.160 116.50																																																																																																									
		N: 4003472.120 E: 476521.947 116.50	N: 4003471.512 E: 476521.617 116.50																																																																																																									
KURULUŞ TARİHİ	1700-1750																																																																																																											
BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																											
SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																																																											
TOPOĞRAFİK KONUMU	ETEKTE																																																																																																											
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL, TÜRBE																																																																																																											
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	297 PARSEL																																																																																																										
	PARSEL ALANI	270 m2																																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ																																																																																																										
	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI																																																																																																										
YAPI OTURUM ALANI	52 m2																																																																																																											
PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 																																																																																																											
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1910																																																																																																										
	YAPI ADI	HASAN ERESEVİ																																																																																																										
	YAPI TÜRÜ	KONUT																																																																																																										
	YAPI YÖNÜ	KUZEY-BATİ																																																																																																										
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANIYAR																																																																																																										
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHSAP																																																																																																										
	PENCERE TİPİ	TEK KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ																																																																																																										
	ÇATI TİPİ VE MALZ	KIRMA VE SAC																																																																																																										
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ: KIRACI KÖY MALLI																																																																																																										
	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALLI, TEK KATLI																																																																																																										
KAT SAYISI	TEK																																																																																																											
ODA SAYISI	BİR																																																																																																											
YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ+ ÇİTİ DUVAR																																																																																																											
SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR: TOPRAK SİVA İÇ DUVAR: KIREÇ BADI																																																																																																											
ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK BİRİNCİ KAT: AHSAP																																																																																																											
TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHSAP BİRİNCİ KAT: TAŞ DUVAR																																																																																																											
DUVAR MALZEMESİ	İYİ DİŞ DÜZ KÖTÜ YIKIK																																																																																																											
SAĞLAMLIK DURUMU																																																																																																												
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>OYAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td>X</td><td>X</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKLI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ/KAPAKSIZ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>EŞİK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>LAMBALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>MAGAZA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> </tbody> </table>				İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	OYAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK				X		TAHTALIK	X	X				NİŞ/KAPAKLI						NİŞ/KAPAKSIZ						RAF/RAFLIK						EŞİK						LAMBALIK						AHIR						MAGAZA						ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA				X		KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI				X	
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																						
		OYAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																								
	HAMAMLIK																																																																																																											
	YÜKLÜK																																																																																																											
	ÇAĞLIK																																																																																																											
	OCAK				X																																																																																																							
	TAHTALIK	X	X																																																																																																									
	NİŞ/KAPAKLI																																																																																																											
	NİŞ/KAPAKSIZ																																																																																																											
	RAF/RAFLIK																																																																																																											
	EŞİK																																																																																																											
	LAMBALIK																																																																																																											
	AHIR																																																																																																											
	MAGAZA																																																																																																											
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																							
HELA				X																																																																																																								
KUYU/TULUMBA																																																																																																												
AVLU DUVARI				X																																																																																																								
YÖRSELE SOZLUK	1 HAMAMLIK	Yüklük içinde bulunan yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																																																										
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																										
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge																																																																																																										
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																										
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																										
	6 TAHTALIK	Zeminden 40-60 cm yükseklikte ahşaptan oluşturulmuş oturma, yatma mekanı																																																																																																										

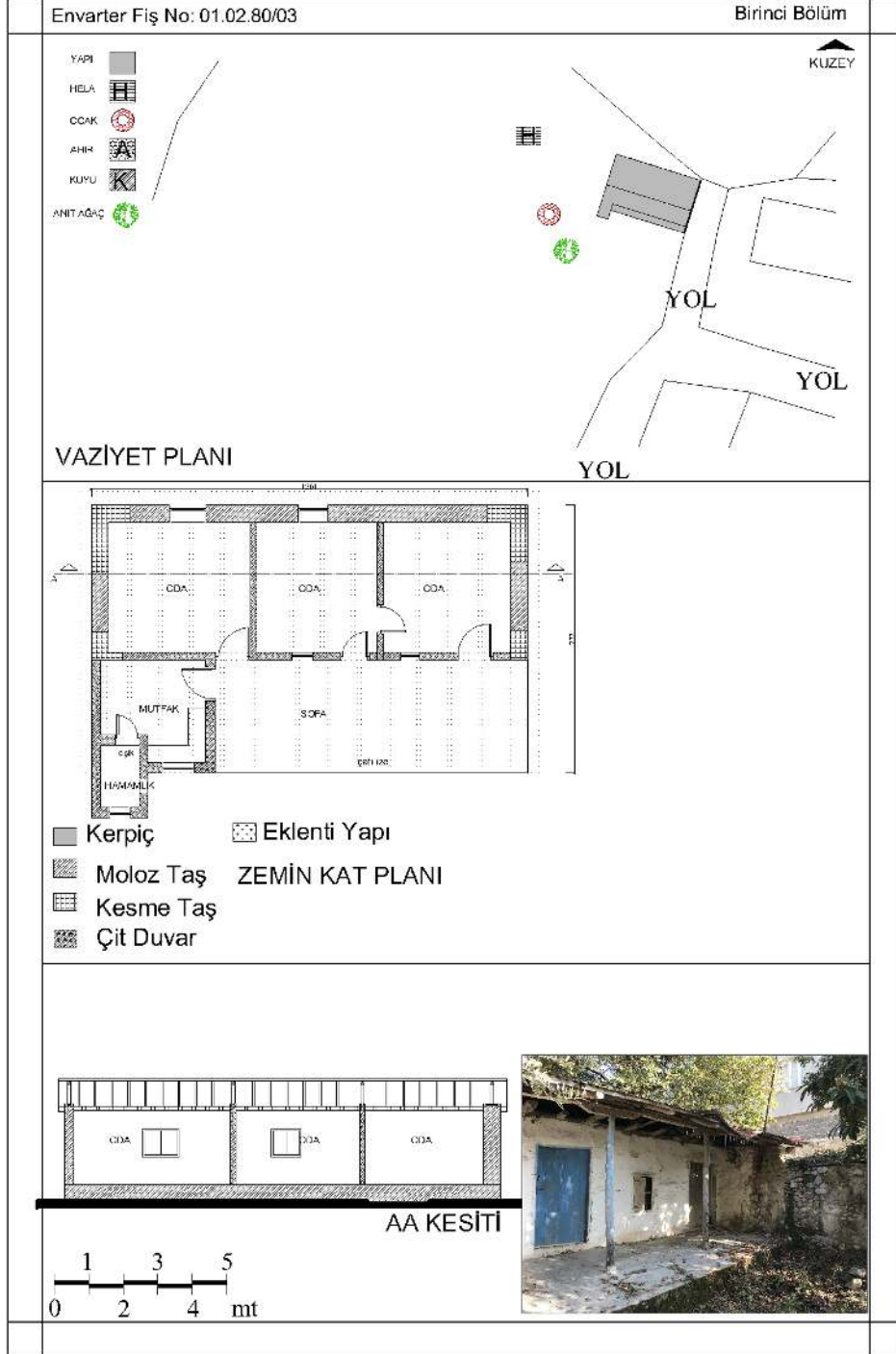

Envanter Fiş No: 01.02.80/01		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880	
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFİ KONUMU	X:4002135 577 Y:476591 515 Z:234.15	X:4002140 594 Y:476462 061 Z:234.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		X:4002151 585 Y:476464 238 Z:234.30	X:4002142 555 Y:476395 572 Z:234.15	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA
				KAMUSAL YAPILAR	CAMI,OKUL,PTT
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	265 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI	
	PARSEL ALANI	743 m2	YAPI OTURUM ALANI	76m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌿 🏠 H.A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALLI TEKKATLİ	
	YAPI ADI	SAĞT ÇOŞKUN EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: BETON SIVA İÇ DUVAR: KIREÇ BADA	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK BİRİNCİ KAT:	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP BİRİNCİ KAT:	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TAŞ BİRİNCİ KAT:	
	KULLANIM DURUMU	YABI SAHİR KIRACI KOY MAU	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTÜL YIKIK	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK	X			
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK				
	OCAK		X		
	TAHTALIK				
	NİŞ/KAPAKLI				
	NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)				
	RAF/RAFLIK		X		
	EŞİK				
	LAMBALIK				
	AHIR		X		
	MAĞAZA				
	ANIT AĞAÇ		X	DARDAĞAN	
HELA		X			
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge		

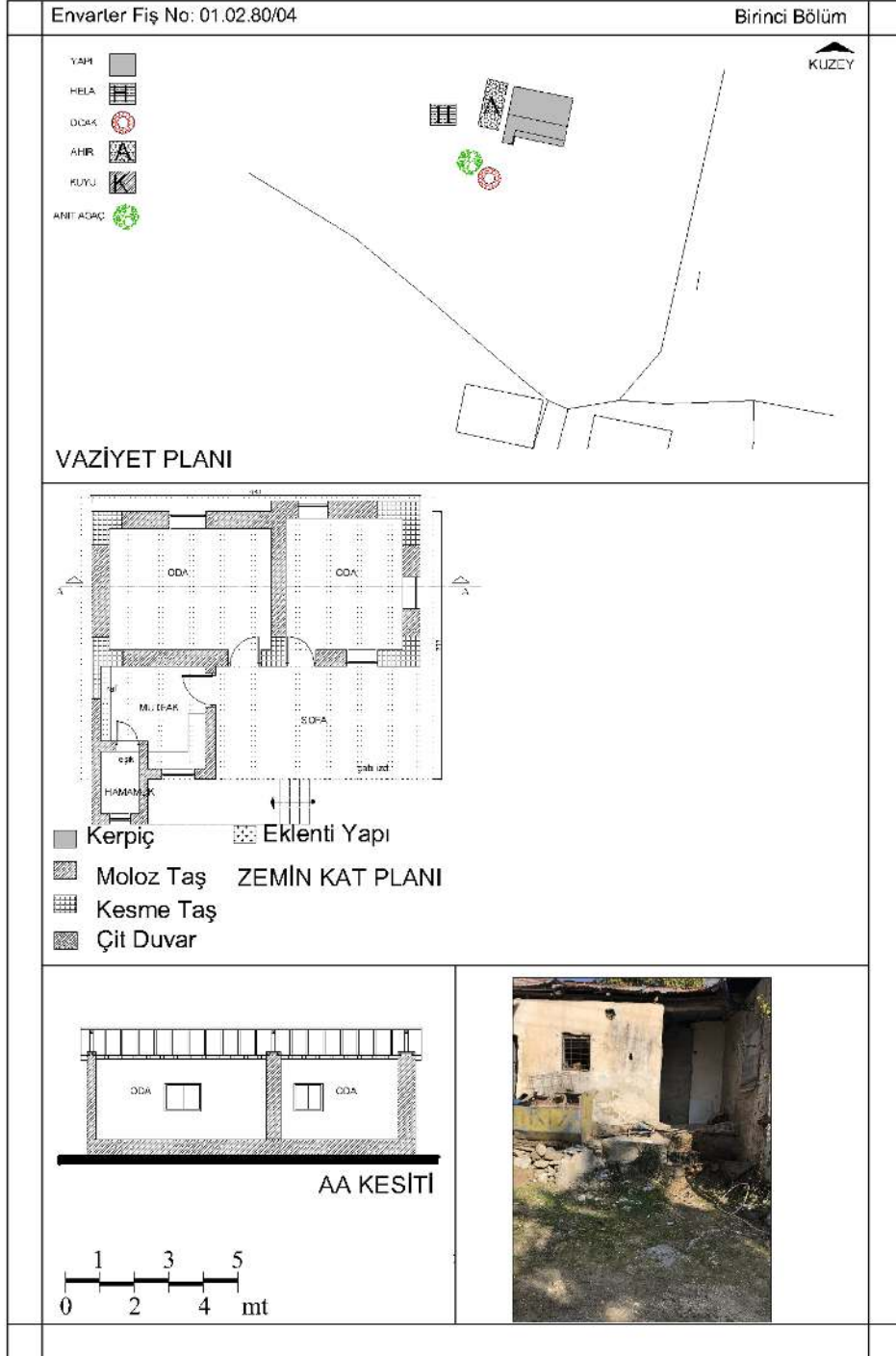

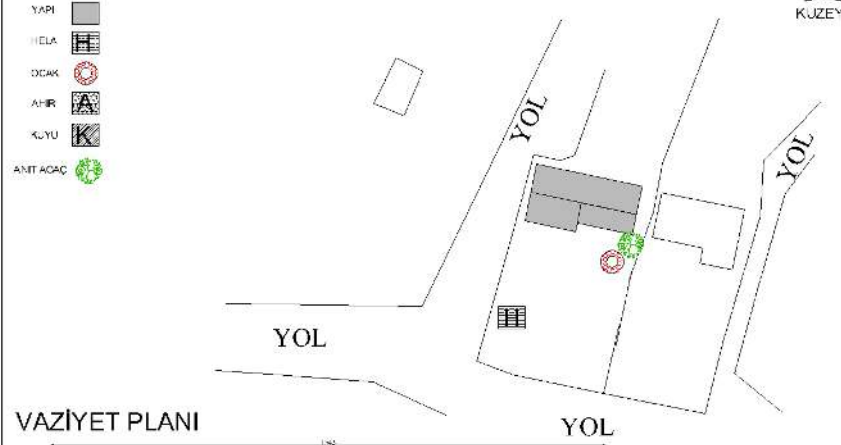
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL		KURULUŞ TARİHİ	1870-1880		
	ETNİK KÖKEN	TATAR		BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFİ KONUMU	X:4682155.877 Y:476381.543 Z:238.10	X:4682140.884 Y:4769402.681 Z:238.10	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK		
		X:4682151.545 Y:4769404.235 Z:238.10	X:4682142.096 Y:4769406.972 Z:238.10	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA		
	KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,PTT					
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	268 PARSEL		YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	439 m2		YAPI OTURUM ALANI	67 m2		
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	H.A		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950		PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI, TEKKATLİ		
	YAPI ADI	RAMAZAN COŞKUN EVİ		KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONJUT		ODA SAYISI	UÇ		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI		YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ		
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR		SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR SİRECİ	İÇ DUVAR KİRECİ	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP		ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK	BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMUKLUKLU		TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP	BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC		DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ	BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ	KİRAÇI	KÖY MALI	İYİ	ORTA	KÖTELİ
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			
	HAMAMLIK	X					
	YÜKLÜK						
	ÇAĞLIK				X		
	OCAK						
	TAHTALIK						
	NİŞ/KAPAKLI						
	NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)						
	RAF/RAFLIK						
	EŞİK						
	LAMBALIK						
	AHIR				X		
	MAĞAZA						
	ANIT AĞAÇ				X		DARDAĞAN
HELA				X			
KUYU/TULUMBA							
AVLU DUVARI							
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge				
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge				
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge				
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş				
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş				
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge				

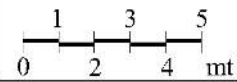
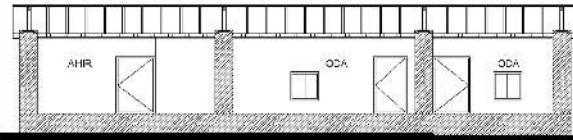
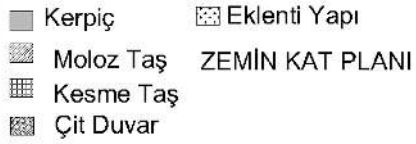
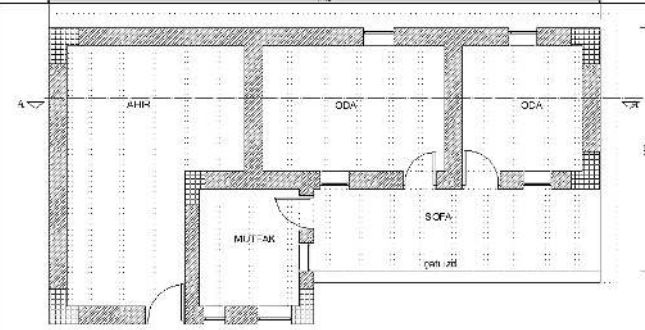
Envanter Fiş No: 01.02.80/03		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880	
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ORTUSU	TARIM ALANI	
	COĞRAFI KONUMU	X:4082155.977 Y:476361.043 Z:235.16	X:4082146.964 Y:476402.091 Z:235.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		X:4082151.945 Y:476404.236 Z:234.30	X:4082142.036 Y:476395.972 Z:234.16	TOPOĞRAFIK KONUMU	SIRTTA
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,PTT				
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	247 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	4417 m2	YAPI OTURUM ALANI	98 m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI,TEKKATLİ	
	YAPI ADI	YUSUF KONAK EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY BATI	YAPI SİSTEMİ	YİĞİNE TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIREÇ BAĞ İÇ DUVAR KIREÇ BAĞ	
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, AHŞAP KEPENKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAG	DUYAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ KIRACI KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTİ YIKIK	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK	X			
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK			X	
	OCAK				
	TAHTALIK				
	NİŞ/KAPAKLI				
	NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)				
	RAF/RAFLIK				
	EŞİK				
	LAMBALIK				
	AHIR			X	
	MAGAZA				
ANIT AĞAÇ			X	DARDAĞAN	
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge		

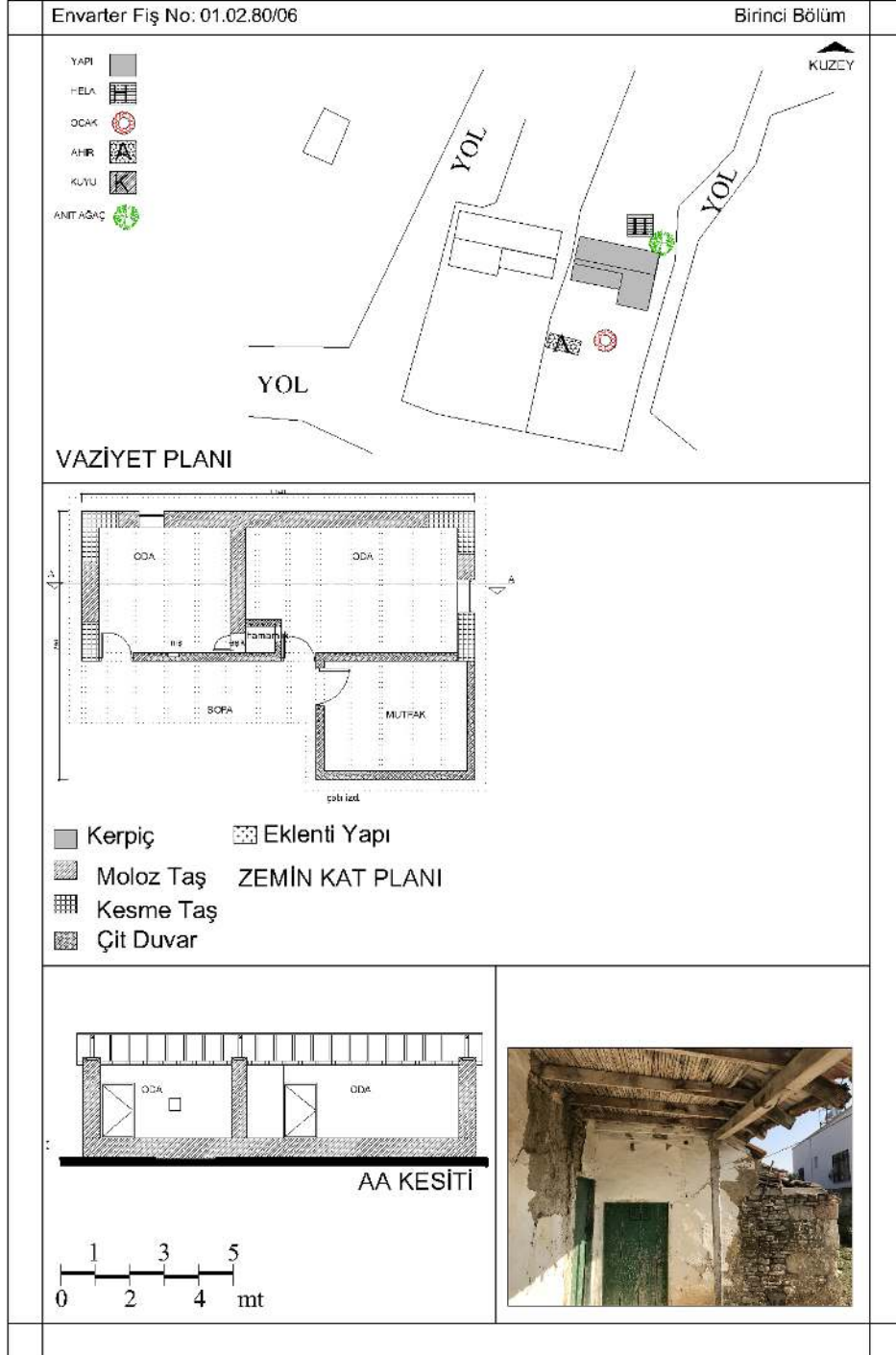
Envanter Fiş No: 01.02.80/04		İkinci Bölüm			
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880	
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BITKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFI KONUMU	X:4052135.877 Y:476351.543 Z:25.15	X:4052136.091 Y:476402.091 Z:25.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		X:4052131.345 Y:476404.235 Z:25.30	X:4052142.036 Y:476355.872 Z:25.15	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, PTT		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	258 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI	
	PARSEL ALANI	5107 m2	YAPI OTURUM ALANI	76 m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	01.01.01.A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1940	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALLI TEKKATLİ	
	YAPI ADI	VELİ KAYA EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGAMA TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIREÇ İÇ DUVAR KIREÇ	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMUKLU	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHSAP BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	X KIRICI KOY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTU YIRIK	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK		X			
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK				X	
TAHTALIK					
NİŞ/KAPAKLI					
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)					
RAF/RAFLIK			X		
EŞİK					
LAMBALIK					
AHIR				X	
MAGAZA					
ANIT AĞAÇ				X	DARDAĞAN
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge			
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge			
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5 GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6 LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge			

VAZİYET PLANI

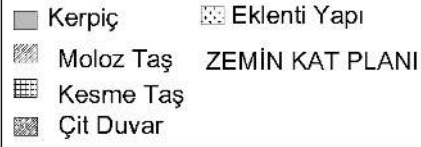
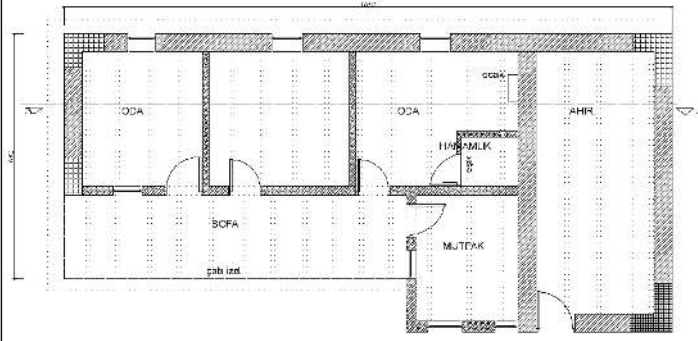
Envanter Fiş No: 01.02.80/05		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880	
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ORTUSU	TARIM ALANI	
	COĞRAFİ KONUMU	X: 4065133.977 Y: 416391.543 Z: 234.15	X: 4065140.904 Y: 416402.091 Z: 234.20	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		X: 4065151.345 Y: 416401.235 Z: 234.30	X: 4065142.056 Y: 416406.972 Z: 235.10	TOPOGRAFIK KONUMU	SIRTTA
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,PTT				
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	248 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	410 m2	YAPI OTURUM ALANI	115 m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	65 0 H	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1940	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEKKATLİ	
	YAPI ADI	İZZETTİN TÜRKKAN EVi	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KİREÇ BASTI İÇ DUVAR KİREÇ BASTI	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ KIRACI KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KÖTÜ YIKIK	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK		X			
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK				X	
TAHTALIK					
NIŞ/KAPAKLI					
NIŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)					
RAF/RAFLIK					
EŞİK					
LAMBALIK					
AHIR		X			
MAGAZA					
ANIT AĞAÇ				X	
HELA				X	
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4	KAPAKLI NIŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	GÖZ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş		
	6	LAMBALIK	Duvaya asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge		

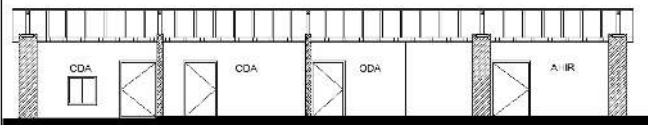
Envanter Fiş No: 01.02.80/06		İkinci Bölüm						
								
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1670-1680				
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI				
	COĞRAFİ KONUMU	X: 4002183 977 Y: 476391 843 Z: 229.10	X: 4002140 864 Y: 476402 001 Z: 229.10	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		X: 4002137 345 Y: 476404 235 Z: 229.10	X: 4002142 006 Y: 476396 972 Z: 229.10	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA			
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, PTT					
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	249 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI				
	PARSEL ALANI	444 m2	YAPI OTURUM ALANI	77 m2				
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 J.H.A				
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1840	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI, TEKKATLI				
	YAPI ADI	CABBAR TÜRKKAN EVİ	KAT SAYISI	TEK				
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ				
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ				
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANIYAR	SİVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR	SÜREC BATTI	İÇ DUVAR	SÜREC BATTI	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TOPRAK	BİRİNCİ KAT		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, AHSAP KEPEKİLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	AHSAP	BİRİNCİ KAT		
	ÇATI TİPİ VE MALZ	KIRMA VE KİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TAŞ	BİRİNCİ KAT		
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ	K. RACI	KÖY MALI	İYİ	ORTA	KÖTÜ	YIKIK
		X						
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.			
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI					
	HAMAMLIK	X						
	YÜKLÜK							
	ÇAĞLIK							
	OCAK			X				
	TAHTALIK							
	NİŞ/KAPAKLI							
	NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)		X					
	RAF/RAFLIK							
	EŞİK							
	LAMBALIK							
	AHIR			X				
	MAĞAZA			X				
	ANIT AĞAÇ			X		DARDAĞAN		
	HELA			X				
	KUYU/TULUMBA							
AVLU DUVARI								
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge					
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge					
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge					
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş					
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş					
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaplan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge					

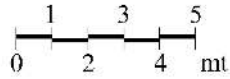
VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

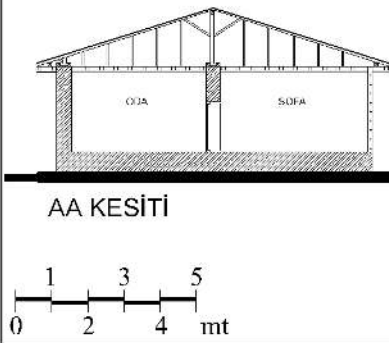
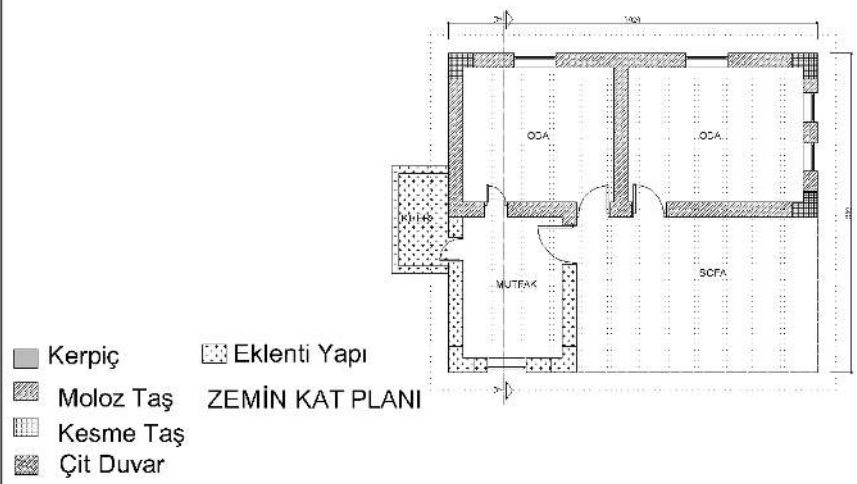
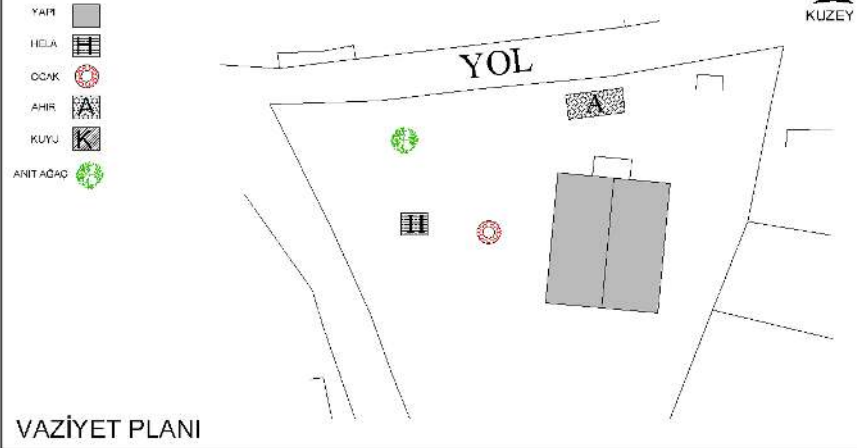

AA KESİTİ

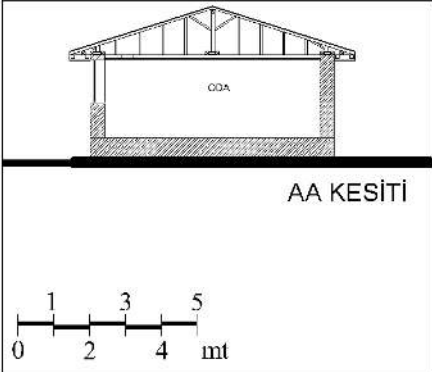
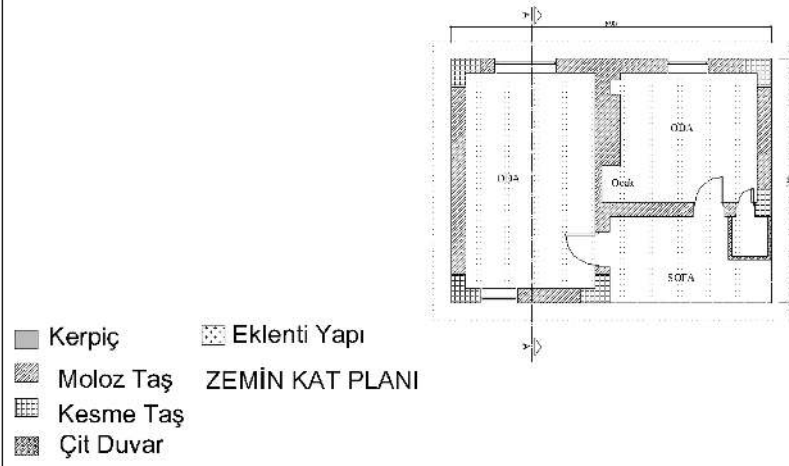

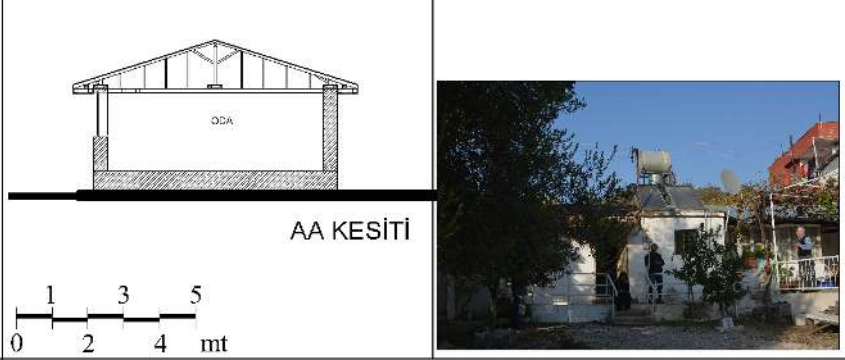
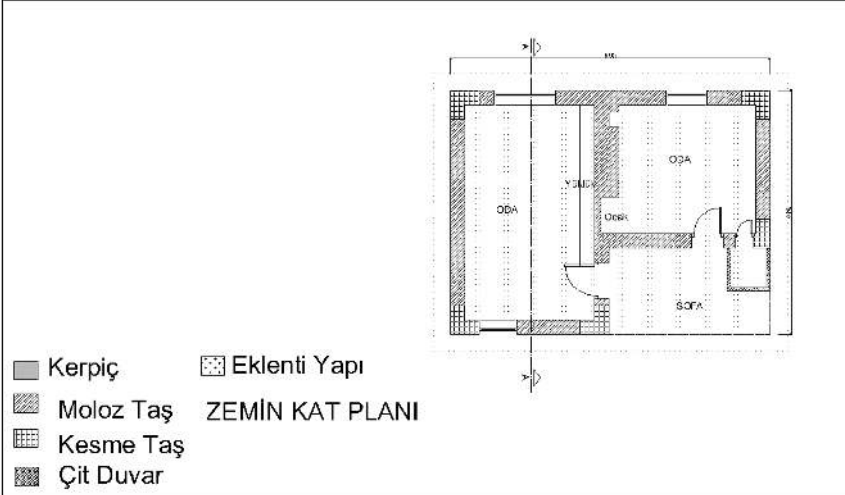
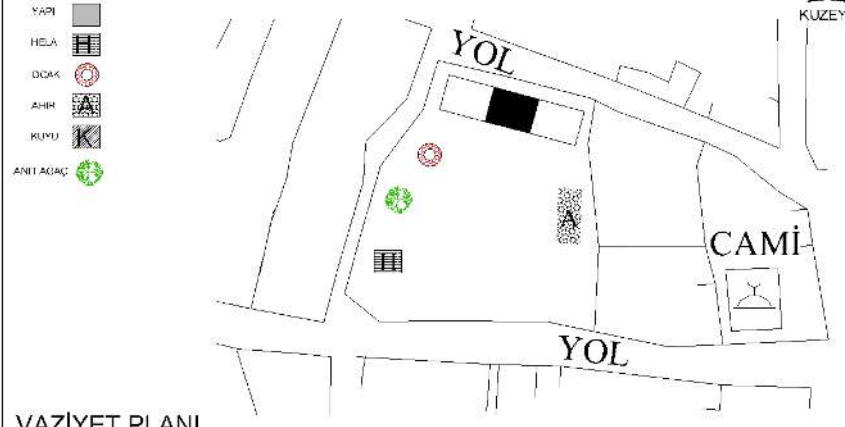
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL TATAR		KURULUŞ TARİHİ	1870-1880			
	ETNİK KÖKEN			BITKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI			
	COĞRAFI KONUMU	X:468275.877 Y:476397.543 Z:235.15	X:4682140.994 Y:4769102.081 Z:235.15	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		X:4682161.545 Y:4769042.235 Z:235.15	X:4682145.875 Y:4769105.072 Z:235.15	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRTTA			
PARSEL BİLGİLERİ			KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,PTT				
	KADASTRAL BİLGİ	244 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI				
	PARSEL ALANI	1821 m2	YAPI OTURUM ALANI	125 m2				
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 				
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1890	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEKKATLI				
	YAPI ADI	İLYAS KURT EVİ	KAT SAYISI	TEK				
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT				
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ				
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASKINLIYAR	SİVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR	KIREÇ BAZ	İÇ DUVAR		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TOPRAK	BİRİNCİ KAT		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, AHŞAP KEPEKÇİLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	AHŞAP	BİRİNCİ KAT		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT	TAŞ	BİRİNCİ KAT		
	KULLANIM DURUMU	YATILMAKTA	KIRACI	KÖY MALLI	İYİ	ORTA	KÖYÜ	YIKIK
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN		TÜRMALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI				
HAMAMLIK		X						
YÜKLÜK								
ÇAĞLIK								
OCAK				X	X			
TAHTALIK								
NİŞ/KAPAKLI								
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)				X				
RAF/RAFLIK								
EŞİK								
LAMBALIK								
AHIR		X						
MAĞAZA								
ANIT AĞAÇ				X		DARDAĞANI		
HELA				X				
KUYU/TULUMBA								
AVLU DUVARI								
YÖRESSEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge					
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge					
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge					
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş					
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş					
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge					

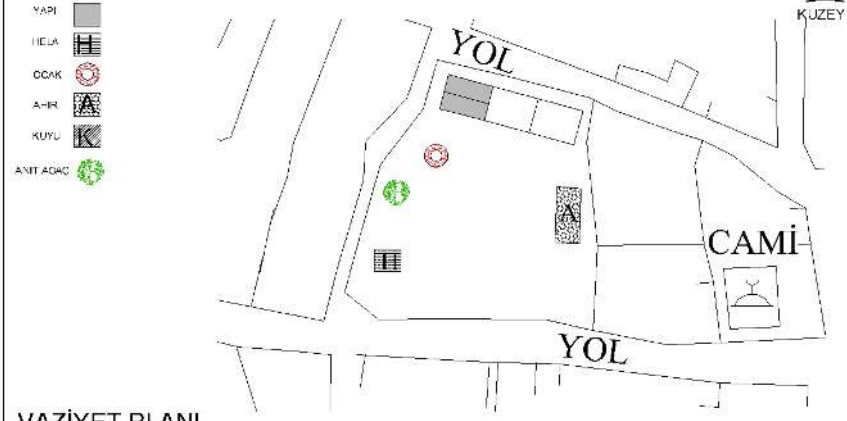

YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880		
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BITKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFİ KONUMU	X: 4282755.877 Y: 416397.343 Z: 234.10	X: 4082146.904 Y: 470462.681 Z: 234.10	SU İLE İLİŞKİSİ YOK		
		X: 4082151.345 Y: 470462.235 Z: 234.10	X: 4082142.056 Y: 470506.072 Z: 234.10	TOPOĞRAFİK KONUMU SIRTITA		
PARSEL BİLGİLERİ			KAMUSAL YAPILAR	CAMI,OKUL,PTT		
	KADASTRAL BİLGİ	235 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	5452 m2	YAPI OTURUM ALANI	90 m2		
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H.A		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1890	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI,TEKKATLI		
	YAPI ADI	KEMAL YALÇIN EVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ		
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: YUK. İÇ DUVAR: KIRMA BİRİNCİ KAT: BİRİNCİ KAT		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK BİRİNCİ KAT: AHŞAP		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP BİRİNCİ KAT: TAŞ		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TAŞ BİRİNCİ KAT: KİTİD		
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ: KIRKACI KÖY MALLI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KİTİD YIKIK		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK		X				
YÜKLÜK						
ÇAĞLIK						
OCAK				X	X	
TAHTALIK						
NİŞ/KAPAKLI						
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)				X		
RAF/RAFLIK						
EŞİK						
LAMBALIK						
AHIR					X	
MAGAZA					X	
ANIT AGAÇ					X	DARDAĞAN
HELA					X	
KUYU/TULUMBA						
AVLU DUVARI						
YÖRSEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge			
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge			

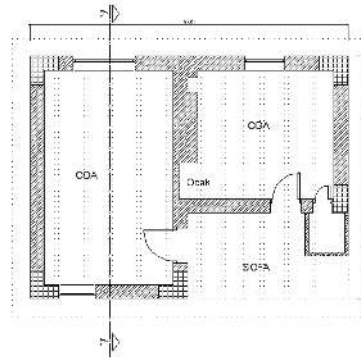

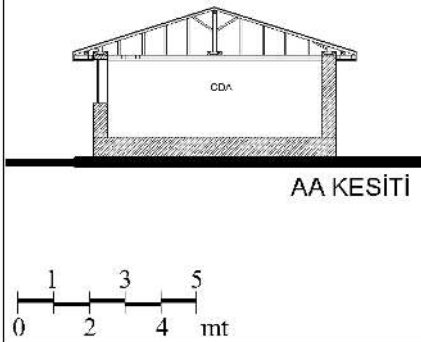
Envanter Fiş No: 01.02.80/10		İkinci Bölüm																																																																																												
YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880																																																																																										
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BITKİ ORTUSU	TARIM ALANI																																																																																										
	COĞRAFİ KONUMU	X:4063153.977 Y:478237.545 Z:238.10	X:4063140.994 Y:478410.691 Z:238.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																																									
		X:4062151.346 Y:478044.226 Z:238.30	X:4062142.656 Y:478046.972 Z:238.10	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRTA																																																																																									
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,PTT																																																																																													
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	250 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																										
	PARSEL ALANI	914 m2	YAPI OTURUM ALANI	60 m2																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	45 0.H.A																																																																																										
	YAPIM YILI	1890	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI,TEKZATLI																																																																																										
YAPI BİLGİLERİ	YAPI ADI	SELİM KANDİREKİVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																										
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ																																																																																										
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA TAŞ																																																																																										
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BANYANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: AHSAP İÇ DUVAR: AHSAP																																																																																										
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK BİRİNCİ KAT: AHSAP																																																																																										
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHSAP BİRİNCİ KAT: AHSAP																																																																																										
	CATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TAŞ BİRİNCİ KAT: AHSAP																																																																																										
	KULLANIM DURUMU	YAPISIZ	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																										
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>İÇ MEKAN</th> <th colspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ/KAPAKLI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>EŞİK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>LAMBALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>MAGAZA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN	DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		HAMAMLIK	X				YÜKLÜK					ÇAĞLIK					OCAK			X	X	TAHTALIK					NİŞ/KAPAKLI					NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)			X		RAF/RAFLIK					EŞİK					LAMBALIK					AHIR				X	MAGAZA					ANIT AĞAÇ				X	HELA				X	KUYU/TULUMBA					AVLU DUVARI				
			İÇ MEKAN	DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.																																																																																								
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																										
		HAMAMLIK	X																																																																																											
YÜKLÜK																																																																																														
ÇAĞLIK																																																																																														
OCAK				X	X																																																																																									
TAHTALIK																																																																																														
NİŞ/KAPAKLI																																																																																														
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)				X																																																																																										
RAF/RAFLIK																																																																																														
EŞİK																																																																																														
LAMBALIK																																																																																														
AHIR					X																																																																																									
MAGAZA																																																																																														
ANIT AĞAÇ				X																																																																																										
HELA				X																																																																																										
KUYU/TULUMBA																																																																																														
AVLU DUVARI																																																																																														
YÜRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge																																																																																											
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																											
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge																																																																																											
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahsap kapaklı niş																																																																																											
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																											
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge																																																																																											

VAZİYET PLANI

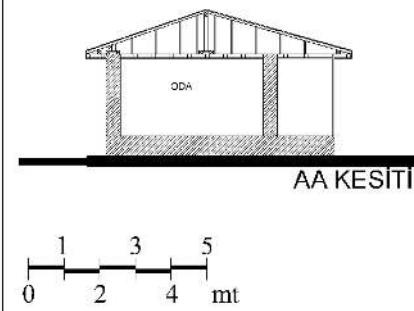
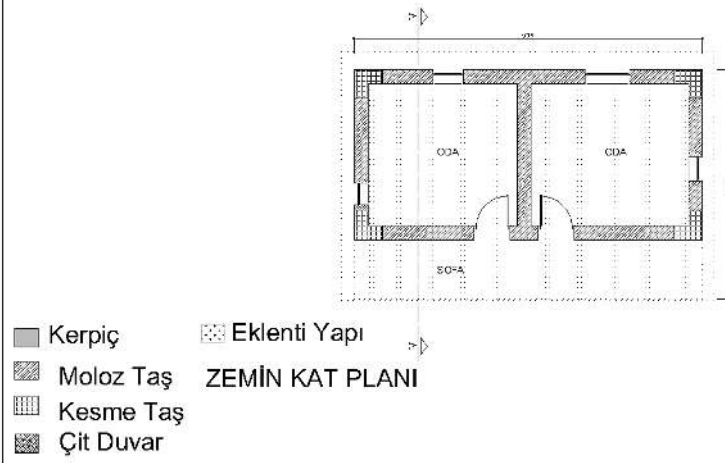
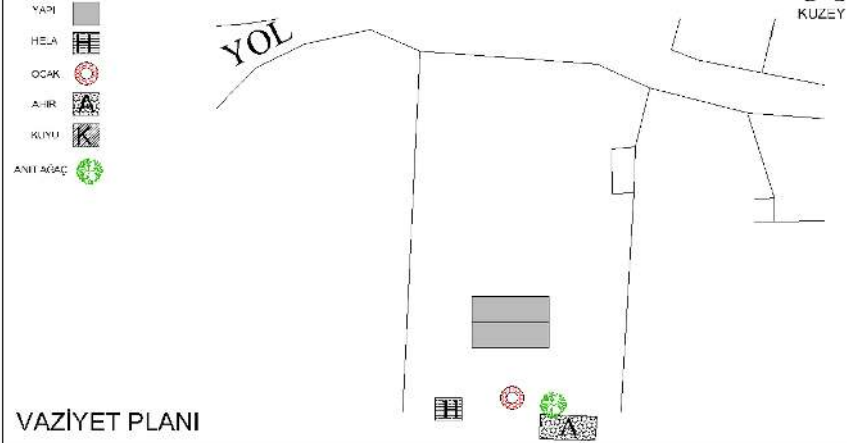
Kerpiç Eklenti Yapı
 Moloz Taş ZEMİN KAT PLANI
 Kesme Taş
 Çit Duvar

AA KESİTİ

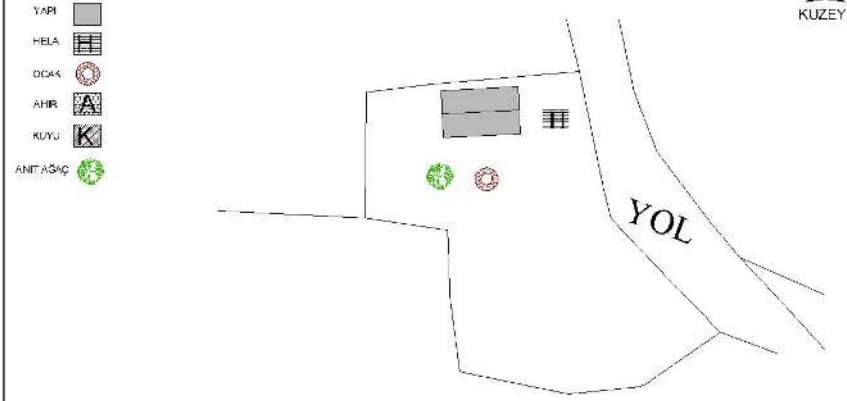

Envanter Fiş No: 01.02.80/11		İkinci Bölüm			
  					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880	
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFI KONUMU	X: 4402153.877 Y: 476381.543 K: 2281.10	X: 4402146.894 Y: 476402.091 K: 2281.20	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		X: 44082151.345 Y: 476404.235 K: 2281.30	X: 44082142.656 Y: 476395.872 K: 2281.10	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL, PTT				
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	250 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	914 m2	YAPI OTURUM ALANI	60 m2	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H.A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1890	PLAN TİPİ	DIŞ SÖFALİ, TEKKATLİ	
	YAPI ADI	HAKKI KANDEMİREVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YİĞMA TAŞ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANI VAR	SİVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIRICI BAĞ	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AĞAÇ	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	CİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAŞ BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ TAMAMEN KIRIK YIKIL	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK		X			
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK			X	X	
TAHTALIK					
NİŞ/KAPAKLI					
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)			X		
RAF/RAFLIK					
EŞİK					
LAMBALIK					
AHIR				X	
MAĞAZA					
ANIT AĞAÇ				X	DARDAĞAN
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	GÖZ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş		
	6	LAMBALIK	Duvaya asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge		

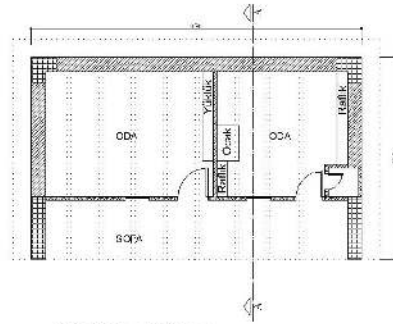

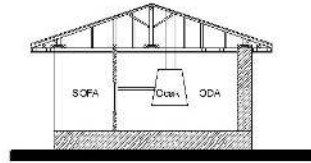
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880		
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BITKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFİ KONUMU	X:4682183.877 Y:476361.543 Z:236.16	X:4682140.994 Y:476402.091 Z:236.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		X:4682151.345 Y:476369.236 Z:236.30	X:4682142.066 Y:476368.972 Z:236.16	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA	
PARSEL BİLGİLERİ			KAMUSAL YAPILAR	CAMI,OKUL,PTT		
	KADASTRAL BİLGİ	245 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	1920 m2	YAPI OTURUM ALANI	63 m2		
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H.A		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1910	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI,TEKKATLI		
	YAPI ADI	İSMAİL İLTİN EVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ		
	YAPI YÖNÜ	GENİB	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ		
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANTI VAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: AHSAP İÇ DUVAR: AHSAP		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHSAP BİRİNCİ KAT: AHSAP		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR FARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHSAP BİRİNCİ KAT: AHSAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KURMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TAŞ BİRİNCİ KAT: TAŞ		
	KULLANIM DURUMU	YAR. SAHİBİ: KIRACI KÖY MAHALLESİ	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTU YIKIK		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK						
YÜKLÜK						
ÇAĞLIK					X	
OCAK						
TAHTALIK						
NİŞ/KAPAKLI						
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)						
RAF/RAFLIK						
EŞİK						
LAMBALIK						
AHIR					X	
MAGAZA						
ANIT AĞAÇ					X	DAKIDAĞAN
HELA					X	
KUYU/TULUMBA						
AVLU DUVARI						
YÖRESEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge				
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge				
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge				
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş				
	5 GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş				
	6 LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge				

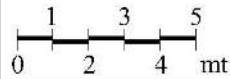
VAZİYET PLANI

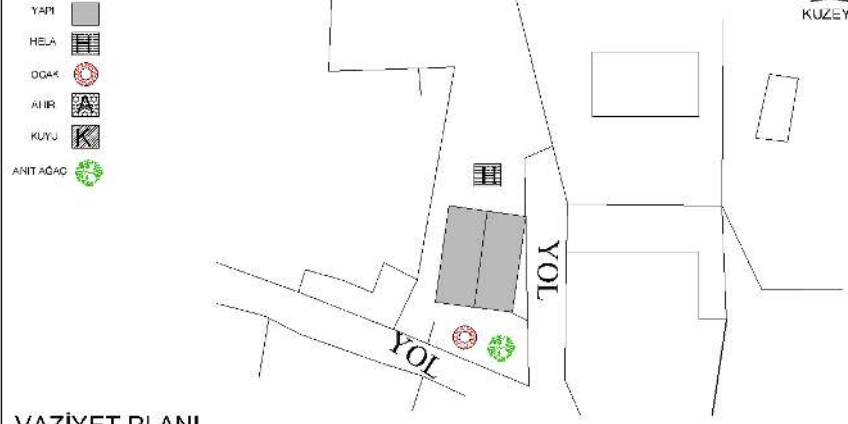
Kerpiç Eklenti Yapı
 Moloz Taş ZEMİN KAT PLANI
 Kesme Taş
 Çit Duvar

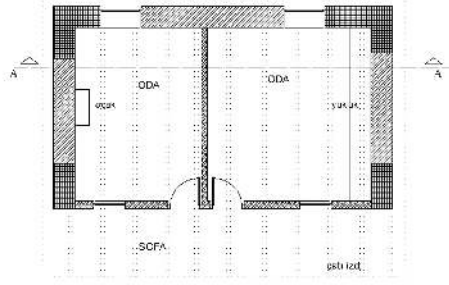
AA KESİTİ

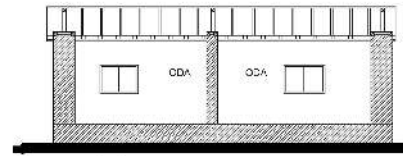
Envanter Fiş No: 01.02.80/13		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880	
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFI KONUMU	X: 4002153.877 Y: 476397.343 Z: 238.10	X: 4002140.994 Y: 476402.081 Z: 238.36	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK
		X: 4002151.345 Y: 476405.238 Z: 238.36	X: 4002142.056 Y: 476396.872 Z: 238.10	TOPOGRAFIK KONUMU	SIRT TA
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, PTT		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	239 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI	
	PARSEL ALANI	1920 m ²	YAPI OTURUM ALANI	63 m ²	
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌳 🏠	
			PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEKKATLİ	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI ADI	HASAN SERCE EVİ	ODA SAYISI	İKİ	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: TUĞRAK SIVA İÇ DUVAR: KIRIÇ BATE	
	YERLE İLİŞKİSİ	SİL BASHMANI VAR	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TUĞRAK BİRİNCİ KAT: AHŞAP	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP BİRİNCİ KAT: KÖMÜR	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	DUYAR MALZEMESİ	İYİ DÜZ KÖMÜR	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KURMA VE KIRGMIT	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ	
	KULLANIM DURUMU	YAYINLANMIŞ KIRACI KÖY MALLI			
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIS MEKAN	TÜR/MALZ.
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK		X			
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK			X		
OCAK					
TAHTALIK					
NİŞ/KAPAKLI					
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)					
RAF/RAFLIK			X		
ESİK					
LAMBALIK			X		
AHIR					
MAĞAZA					
ANIT AĞAÇ			X	DAĞLMAĞAÇ	
HELA		X			
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1 HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge			
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3 RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge			
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5 GÖZ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş			
	6 LAMBALIK	Duvaya asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge			

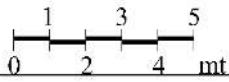
VAZİYET PLANI

- Kerpiç ■ Eklenti Yapı
 ■ Moloz Taş ■ ZEMİN KAT PLANI
 ■ Kesme Taş
 ■ Çit Duvar

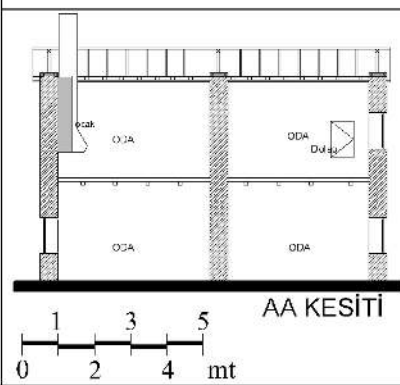
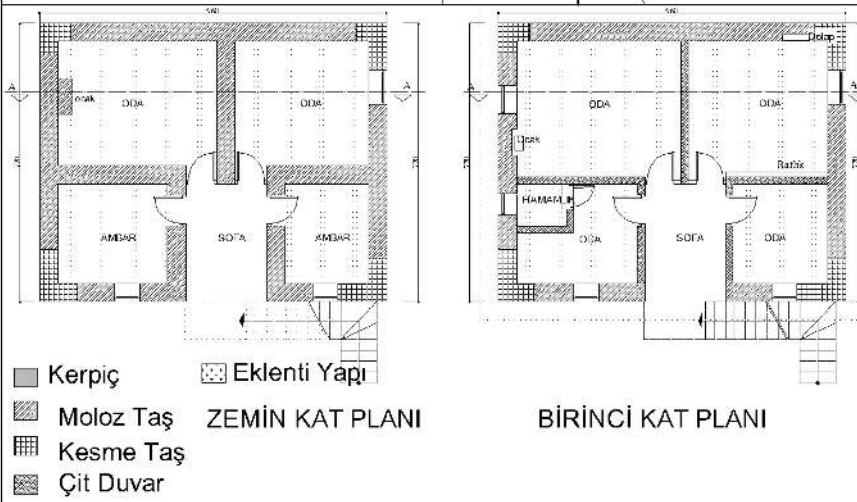
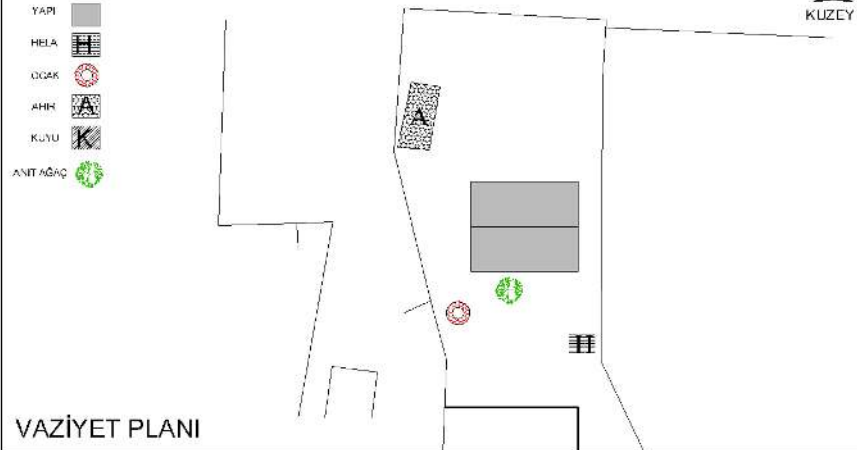

AA KESİTİ

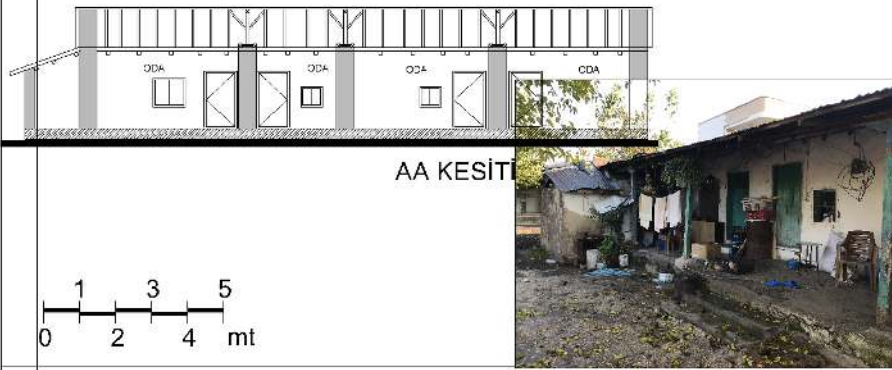
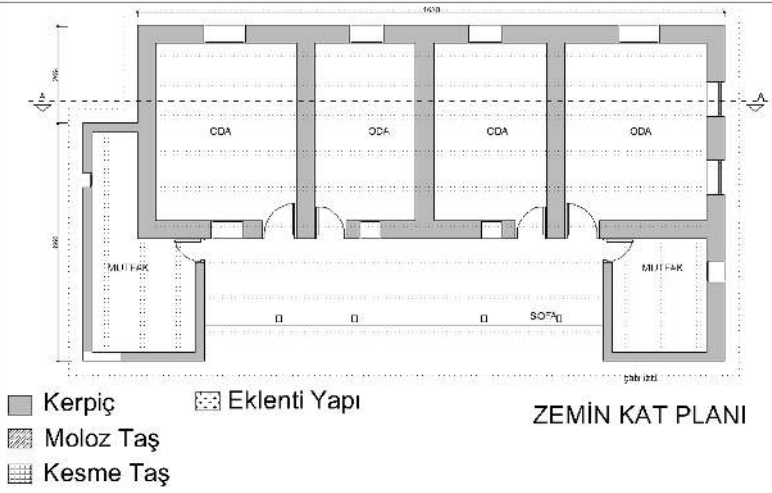
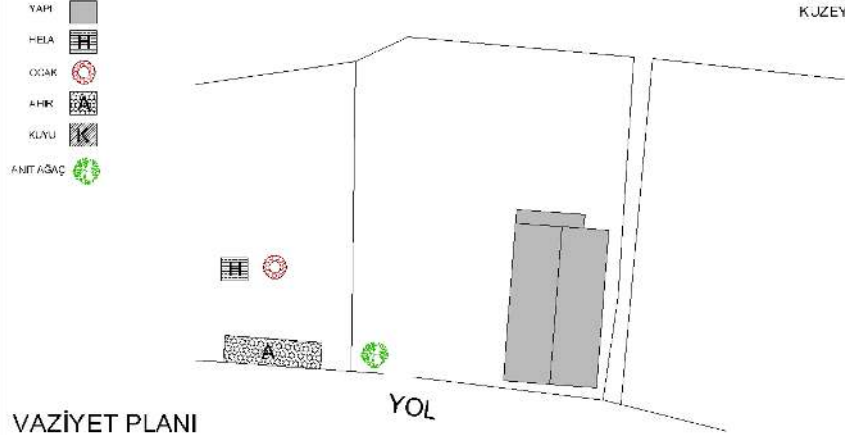

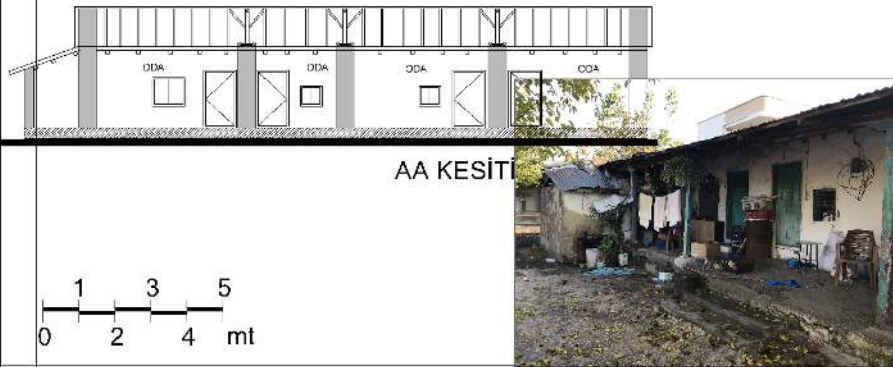
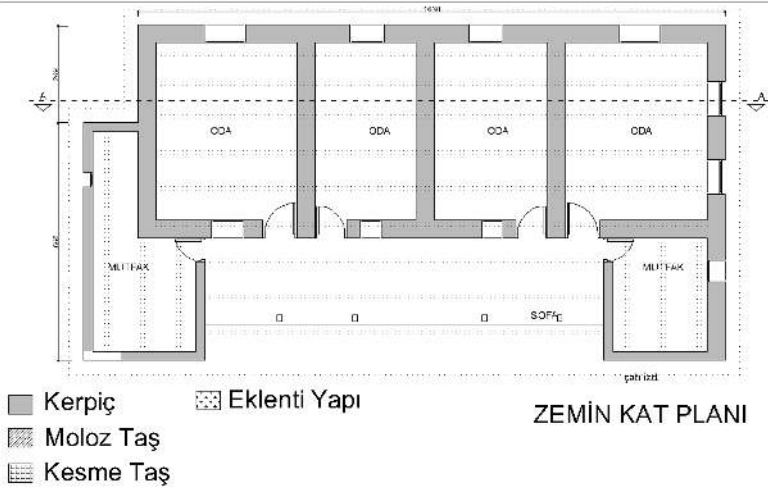
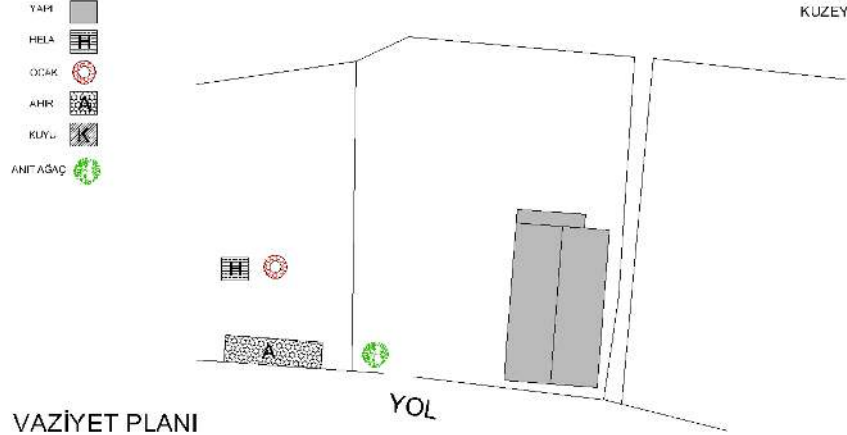
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL		KURULUŞ TARİHİ	1870-1880			
	ETNİK KÖKEN	TATAR		BITKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI			
	COĞRAFİ KONUMU	X: 4002153.877 Y: 476307.503 Z: 236.10	X: 4002140.994 Y: 476162.081 Z: 236.90	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
		X: 4002151.505 Y: 476304.238 Z: 236.30	X: 4002147.068 Y: 476306.872 Z: 236.10	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRTTA			
PARSEL BİLGİLERİ				KAMUSAL YAPILAR	CAMI,OKUL,PTT			
	KADASTRAL BİLGİ	264 PARSEL		YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI			
	PARSEL ALANI	1920 m2		YAPI OTURUM ALANI	63 m2			
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 Q.H			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1940		PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEKKATLI			
	YAPI ADI	MİTHAT KAÇAR EVİ		KAT SAYISI	TEK			
	YAPI TÜRÜ	KONUT		ODA SAYISI	JKL			
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU		YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAŞ			
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANI VAR		SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: DİREK	İÇ DUVAR: KIRICI		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP		ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK	BİRİNCİ KAT: KIRICI		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL		TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHSAP	BİRİNCİ KAT: AHSAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC		DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TAŞ	BİRİNCİ KAT: KIRICI		
	KULLANIM DURUMU	YAPILSAHİBİ	KIRICI	KUYU MALI	İYİ	ORTA	KOTU	YIKIK
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI				
HAMAMLIK								
YÜKLÜK		X						
ÇAĞLIK								
OCAK				X	X			
TAHTALIK								
NİŞ/KAPAKLI								
NİŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)								
RAFLIK								
ESİK								
LAMBALIK								
AHIR								
MAGAZA								
ANIT AĞAÇ						X	DARUĞAN	
HELA						X		
KUYU/TULUMBA								
AVLU DUVARI								
YORSEL SÖZLÜK		1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge				
		2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge				
		3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge				
		4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş				
		5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş				
		6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge				

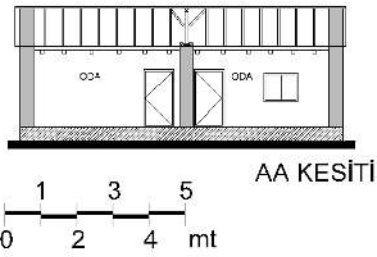
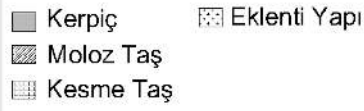
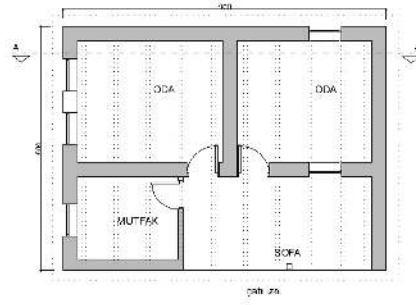
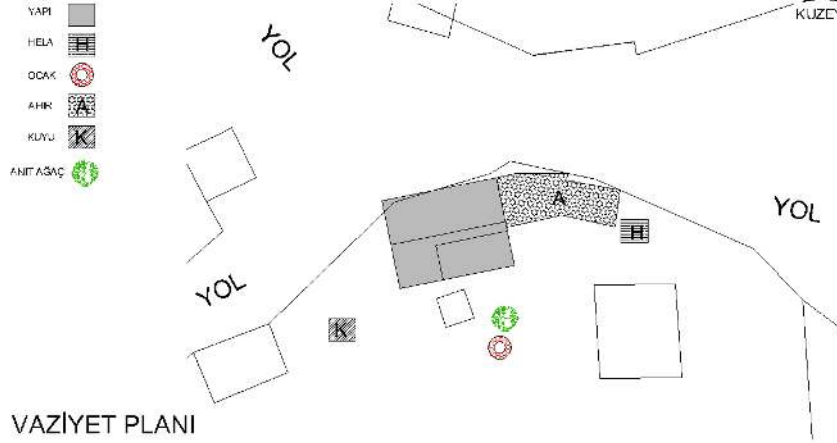
Envanter Fiş No: 01.02.80/15		İkinci Bölüm				
						
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	YELLİBEL	KURULUŞ TARİHİ	1870-1880		
	ETNİK KÖKEN	TATAR	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFİ KONUMU	X:40205183.977 Y:470397.343 Z:234.10	X:40205140.882 Y:470442.051 Z:234.30	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		X:40205151.345 Y:470405.230 Z:234.30	X:40205142.030 Y:470398.872 Z:234.10	TOPOĞRAFİK KONUMU	SIRT TA	
KAMUSAL YAPILAR	CAMİ,OKUL,PTT					
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	262PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	1252 m2	YAPI OTURUM ALANI	146 m2		
	PARSEL EĞİMİ	HAFİF MEYİLLİ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1940	PLAN TİPİ	İÇ SOFALIKLI KATLI		
	YAPI ADI	MİTHAT KAÇAREVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ALT		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIGMA TAS		
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUYAR BOYA İÇ DUYAR		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT AHŞAP		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT AHŞAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKL	DUYAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT TAS BİRİNCİ KAT TAS		
	KULLANIM DURUMU	YARSAHİBİ KIRACI SOY MAİL	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTİ YUKUK		
	KÜLTÜR DEĞER BİLGİLERİ		İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAGLANTILI	ZEMİNLE BAGLANTILI	DUYARLA BAGLANTILI		
HAMAMLIK		X				
YÜKLÜK		X				
CAGLIK						
OCAK				X	X	
TAHTALIK				X		
NIŞ/KAPAKLI						
NIŞ/KAPAKSIZ (GÖZ)						
RAF/RAFLIK						
ESİK						
LAMBALIK				X		
AHIR						
MAGAZA						
ANIT AGAÇ					X	DANDAN
HELA				X		
KUYU/TULUMBA						
AVLU DUVARI						
YÖRESEL SÖZLÜK	1	HAMAMLIK	Oda içinde dolap büyüklüğündeki yıkanmak için kullanılan mekansal öge			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	RAFLIK (KABLIK)	Ev halkının çoğunlukla mutfak eşyalarını istiflediği mekansal öge			
	4	KAPAKLI NIŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5	GÖZ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6	LAMBALIK	Duvara asılan ahşaptan oluşturulmuş aydınlatma konulan mekansal öge			

Envanter Fiş No: 01.02.62/01-02		İkinci Bölüm																																																																																											
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																									
	COĞRAFİ KONUMU	N: 41°16'12" 382 E: 26°52'16" 163 U: 26°52'16" 163 Y: 41°16'12" 382 Z: 54°52'16" 163	N: 41°09'07" 585 E: 26°54'41" 418 U: 26°54'41" 418 Y: 41°09'07" 585 Z: 54°52'16" 163	SU İLE İLİSKİSİ TOPOĞRAFİK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	VAR OVADA CAMİ, OKUL, TÜRBE, PTT																																																																																								
		KADASTRAL BİLGİ	133 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																								
PARSEL BİLGİLERİ	PARSEL ALANI	905 m2	YAPI OTURUM ALANI	161m2																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	H, A																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1959	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																									
	YAPI ADI	OSMAN AĞAÇ EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT																																																																																									
	YAPI YÖNÜ	BATİ	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, KERPIÇ																																																																																									
	YERLE İLİSKİSİ	SU BASMANI VAR	SİVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KİREÇ BAZ İÇ DUVAR KİREÇ BAZ																																																																																									
	GİRİŞ KAPISI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK AHSAP																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	BİRİNCİ KAT																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRVA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	BİRİNCİ KAT																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YAPISIZ KIRICI KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ DİĞER KÜTÜLÜ YIKIK																																																																																									
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="2">İÇ MEKAN</th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YUKLUK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SİVA</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>SAYVANT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>GÖKCÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>EFKERE</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>DUT</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		HAMAMLIK					YUKLUK					ÇAĞLIK					OCAK			X	TOPRAK SİVA	TAHTALIK					NİŞ (KAPAKLI)					NİŞ (KAPAKSIZ)					RAF/RAFLIK		X			SAYVANT					GÖKCÜK					AHIR			X		EFKERE					ANIT AĞAÇ			X	DUT	HELA			X		KUYU/TULUMBA					AVLU DUVARI			X
		İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																								
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																										
HAMAMLIK																																																																																													
YUKLUK																																																																																													
ÇAĞLIK																																																																																													
OCAK				X	TOPRAK SİVA																																																																																								
TAHTALIK																																																																																													
NİŞ (KAPAKLI)																																																																																													
NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																																													
RAF/RAFLIK			X																																																																																										
SAYVANT																																																																																													
GÖKCÜK																																																																																													
AHIR				X																																																																																									
EFKERE																																																																																													
ANIT AĞAÇ			X	DUT																																																																																									
HELA			X																																																																																										
KUYU/TULUMBA																																																																																													
AVLU DUVARI			X																																																																																										
YÖRESEL SÖZLÜK	1	SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																										
	2	YUKLUK	Ev halkının yatak ısıtıldığı mekansal öge																																																																																										
	3	GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																										
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																										
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																										
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																										

Envanter Fiş No: 01.02.62/01-02		İkinci Bölüm			
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890	
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	K: 4105127.352 Y: 506857.482 Z: 10.250	K: 4105107.586 Y: 506864.003 Z: 10.250	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR
		K: 4105120.353 Y: 506860.153 Z: 10.251	K: 4105108.508 Y: 506860.275 Z: 10.250	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVA DA
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE, PTT		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	133 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	905 m2	YAPI OTURUM ALANI	161m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	H, A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1859	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI	
	YAPI ADI	OSMAN AĞÇE EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT	
	YAPI YÖNÜ	BATİ	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, KERPIÇ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIRICI SIVA	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHSAP	ZEMİN MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIRICI SIVA	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARAVANLI	TAVAN MALZEMESİ	İÇ DUVAR KIRICI SIVA	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRICI SIVA	
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ KIRICI KÖY VALİ	SAGLAMLIK DURUMU	ZEMİN KAT KIRICI SIVA	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	TÜR/MALZ.	
HAMAMLIK					
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK				X	
TAHTALIK				TOPRAK SIVA	
NIŞ (KAPAKLI)					
NIŞ (KAPAKSIZ)					
RAF/RAFLIK			X		
SAYVANT					
GÖKCÜK					
AHIR				X	
EFKERE					
ANIT AĞAÇ			X		
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1	SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş		
	4	KAPAKLI NIŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	KAPAKSIZ NIŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.		

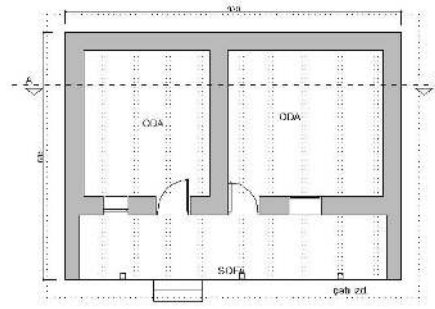
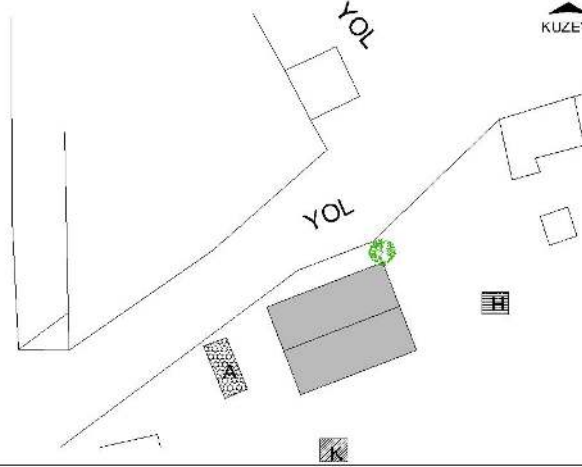

Envanter Fiş No: 01.02.62/03		İkinci Bölüm																																																																																												
																																																																																														
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890																																																																																										
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																										
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4105422.632 E: 260687.163 Z: 20.000	N: 4105408.7365 E: 260688.402 Z: 20.000	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR																																																																																									
		N: 4105420.050 E: 260688.402 Z: 20.000	N: 4105403.658 E: 260687.373 Z: 20.000	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA																																																																																									
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE, PTT																																																																																											
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	164 ADA 1 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																										
	PARSEL ALANI	3169 m2	YAPI OTURUM ALANI	61m2																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	H, A, K																																																																																										
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																										
	YAPI ADI	ALİYİLDİZEYİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																										
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ																																																																																										
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY DOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, KERPIÇ																																																																																										
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: SİREC İÇ DUVAR: SİREC																																																																																										
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK BİRİNCİ KAT: BİRİNCİ KAT																																																																																										
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP BİRİNCİ KAT: BİRİNCİ KAT																																																																																										
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA YE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: KERPIÇ BİRİNCİ KAT: BİRİNCİ KAT																																																																																										
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAĞIR KIRAK KUYU MAL	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ ÇİRA KOTU YIKIK																																																																																										
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>İÇ MEKAN</th> <th></th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>TOPRAK SIVA</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>SAYVANT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>GÖKCÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>EFKERE</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>DUT</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK					YÜKLÜK					ÇAĞLIK					OCAK			X	TOPRAK SIVA	TAHTALIK					NİŞ (KAPAKLI)					NİŞ (KAPAKSIZ)					RAF/RAFLIK					SAYVANT					GÖKCÜK					AHIR			X		EFKERE					ANIT AĞAÇ			X	DUT	HELA			X		KUYU/TULUMBA					AVLU DUVARI			X
		İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																											
HAMAMLIK																																																																																														
YÜKLÜK																																																																																														
ÇAĞLIK																																																																																														
OCAK				X	TOPRAK SIVA																																																																																									
TAHTALIK																																																																																														
NİŞ (KAPAKLI)																																																																																														
NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																																														
RAF/RAFLIK																																																																																														
SAYVANT																																																																																														
GÖKCÜK																																																																																														
AHIR				X																																																																																										
EFKERE																																																																																														
ANIT AĞAÇ			X	DUT																																																																																										
HELA			X																																																																																											
KUYU/TULUMBA																																																																																														
AVLU DUVARI			X																																																																																											
YÖRESEL SÖZLÜK	1	SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																											
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																											
	3	GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																											
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																											
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş																																																																																											
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																											

YAPI
HELA
ODAK
AHIR
KUVU
ANIT AĞAÇ

VAZİYET PLANI

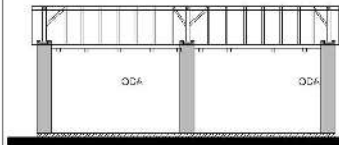
Kerpiç

Eklenti Yapı

ZEMİN KAT PLANI

Moloz Taş

Kesme Taş

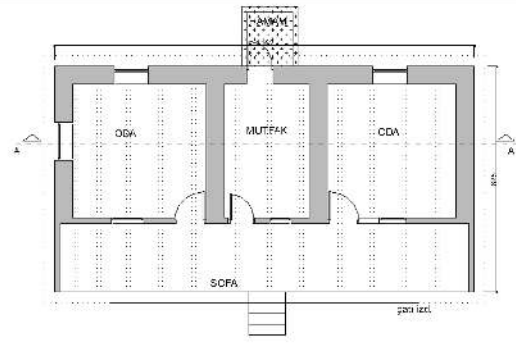
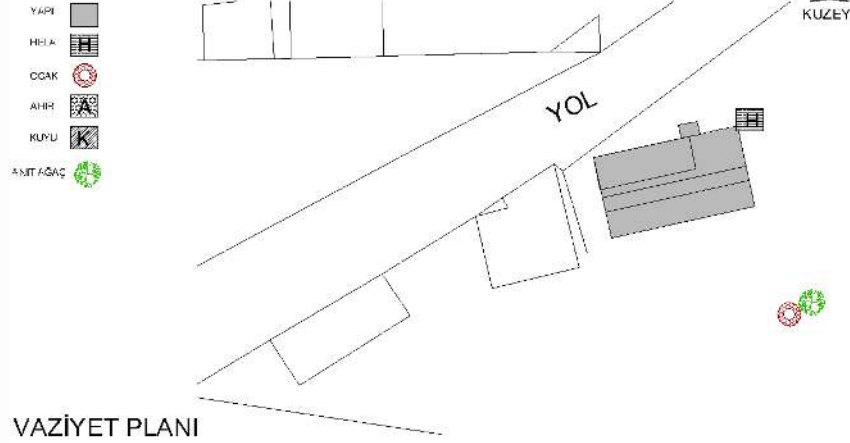

AA KESİTİ

0 1 2 3 4 5
mt

Envanter Fiş No: 01.02.62/04		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFABEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890	
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	N: 4105122.632 E: 306862.143	X: 4105097.595 Y: 306814.263	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR
		N: 4105123.898 E: 306868.109	X: 4105098.656 Y: 306819.375	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE, PTT		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	164 ADA 1 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	3169 m2	YAPI OTURUM ALANI	64m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	63 A, K, H	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1970	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEKKATLİ	
	YAPI ADI	FATMA YILDEZİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	Kİ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIKMA, KERPIÇ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BAŞMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: TOPRAK SIVA, İÇ DUVAR: TOPRAK SIVA	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHAŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: AHAŞAP	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHAŞAP, BİRİNCİ KAT: KERPIÇ	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TUF, BİRİNCİ KAT: KİTİ	
	KULLANIM DURUMU	YAPILAN	KIRAC	KOY KALI	YIKIK
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK				
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK				
	OCAK				
	TAHTALIK				
	NİŞ (KAPAKLI)				
	NİŞ (KAPAKSIZ)				
	RAF/RAFLIK				
	SAYVANT				
	GÖKCÜK				
	AHIR			X	
	EFKERE				
	ANIT AĞAÇ			X	
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1 SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan			
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş			
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.			

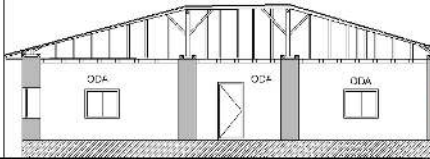
Kerpiç

Moloz Taş

Kesme Taş

Eklenti Yapı

ZEMİN KAT PLANI

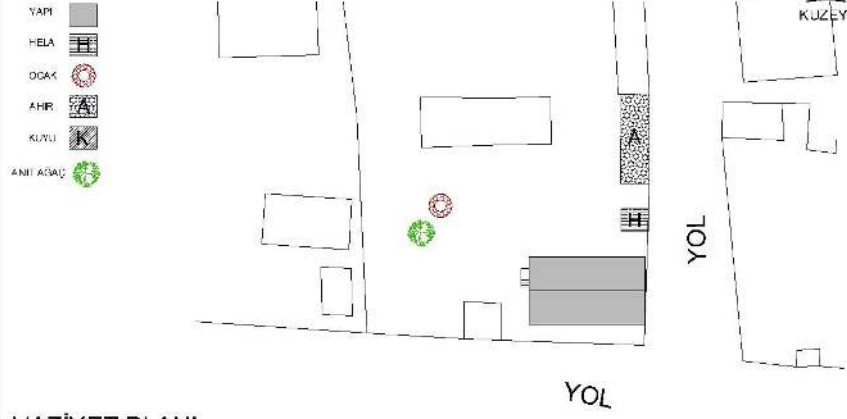
0 1 2 3 4 5 mt

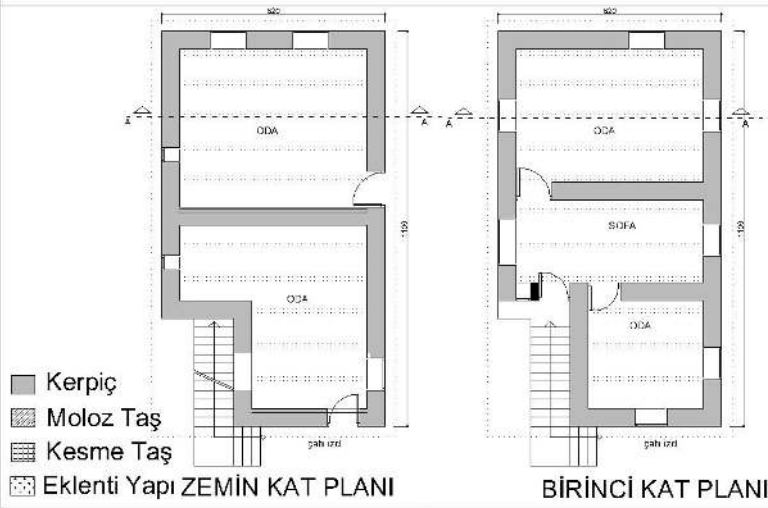
Envarter Fiş No: 01.02.62/05		İkinci Bölüm		
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFABEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ
COĞRAFI KONUMU	N: 4105122.032 E: 206832.163 Z: 41.751 N: 4105123.656 E: 206835.106 Z: 41.236		SU İLE İLİŞKİSİ	VAR
			TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA
			KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL, TÜRBE, PTT
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	164 ADA 1 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	
	PARSEL ALANI	3169 m2	YAPI OTURUM ALANI	75 m2
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	75 m2, H
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1948	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI
	YAPI ADI	İSMAİL YILDIZ EVİ	KAT SAYISI	TEK
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYDOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, KERPIÇ
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KİREÇ BAĞ, İÇ DUVAR TOPRAK SIVA
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK, AHŞAP
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT KİREÇ, ORTA, KÖYLÜ
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	YI, KÖYLÜ
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAĞIRLI, KIRACI, KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	YI, KÖYLÜ
KÜLTÜREL İLİŞKİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TUR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	
	HAMAMLIK	X		
	YÜKLÜK			
	ÇAĞLIK			
	OCAK		X	
	TAHTALIK			
	NİŞ (KAPAKLI)			
	NİŞ (KAPAKSIZ)			
	RAF/RAFLIK			
	SAYYANT			
	GÖKCÜK			
	AHIR		X	
	EFKERE			
	ANIT AĞAÇ		X	DUT
HELA		X		
KUYU/TULUMBA				
AVLU DUVARI		X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1 SAYYANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan		
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş		
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.		

Envanter Fiş No: 01.02.62/06

İkinci Bölüm

VAZİYET PLANI

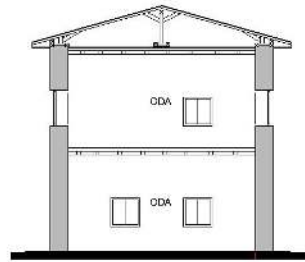
Kerpç

Moloz Taş

Kesme Taş

Eklenti Yapı ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

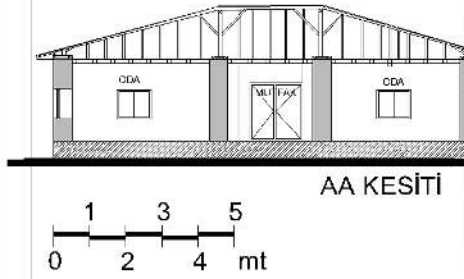
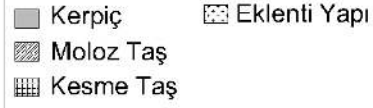
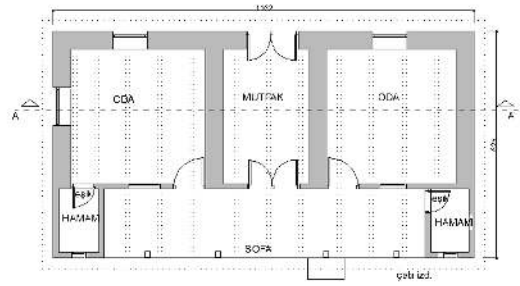
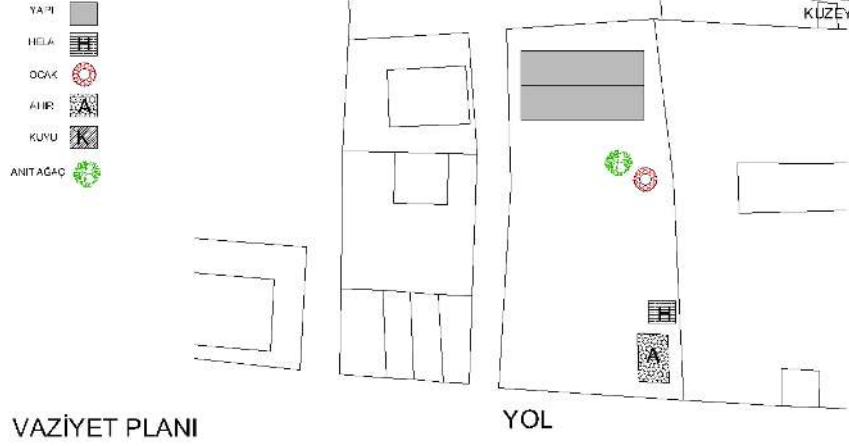

AA KESİTİ

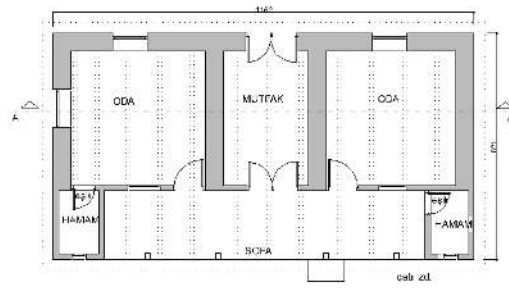
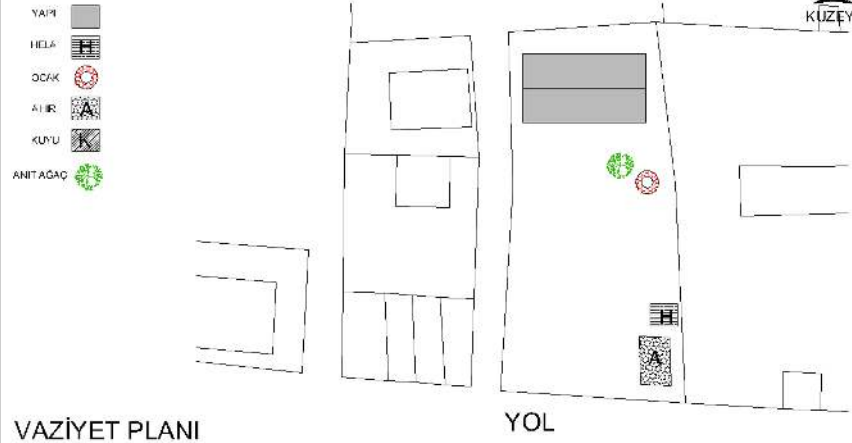
0 1 2 3 4 5 mt

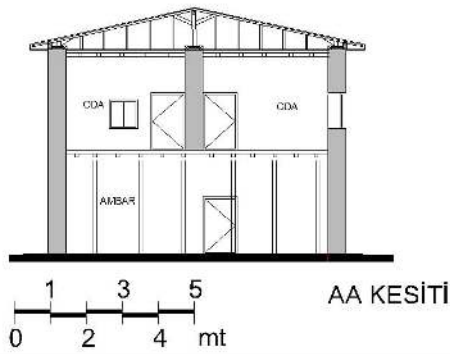
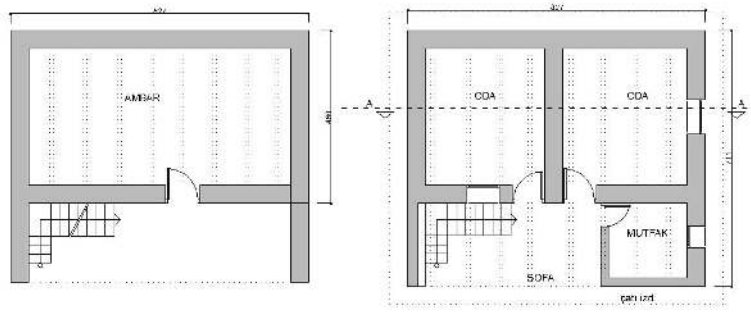
Envanter Fiş No: 01.02.62/06		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUS TARİHİ	1879-1890	
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFI KONUMU	X: 4105122.632 Y: 506862.163 Z: 41.250	X: 4105067.595 Y: 506894.203 Z: 41.250	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR
		X: 4105120.950 Y: 506850.198 Z: 41.250	X: 4105066.656 Y: 506851.575 Z: 41.250	TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA
		KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL, TÜRBE, PTT		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	134 ADA 9 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	1097 m2	YAPI OTURUM ALANI	66 m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	● H, A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	İÇ SOFALI, İKİ KATLI	
	YAPI ADI	AHMET YILMAZEVİ	KAT SAYISI	İKİ	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT	
	YAPI YÖNÜ	BATİ	YAPI SİSTEMİ	YIKIMA, KERPEÇ	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KİREÇ DİŞ DUVAR TOPRAK İÇ DUVAR TOPRAK SIVA	
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT ZEMİN KAT ZEMİN KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	AHŞAP A-ŞAP KERPEÇ	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT İÇ ORTA DİŞ	
	KULLANIM DURUMU	X	SAĞLAMLIK DURUMU	X	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK				
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK				
	OCAK			X	
	TAHTALIK				
	NİŞ (KAPAKLI)		X		
	NİŞ (KAPAKSIZ)				
	RAF/RAFLIK				
	SAYVANT				
	GÖKCÜK			X	
	AHIR			X	
	EFKERE				
ANIT AĞAÇ			X		
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SÖZLEK	1	SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.		

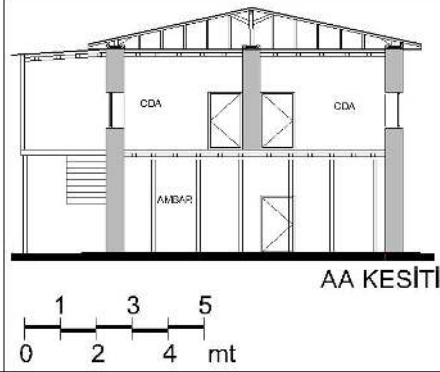
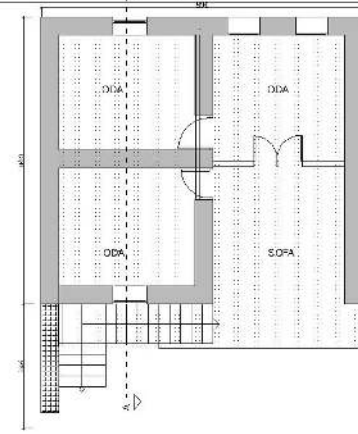
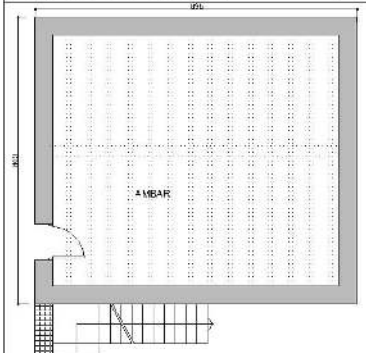
Envanter Fiş No: 01.02.62/07-08		İkinci Bölüm																																																																																											
																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFABEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																									
	COĞRAFI KONUMU	N: 4105122.030 E: 265882.163 Z: 40.7611	N: 4105097.585 E: 265884.403 Z: 40.7611	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR																																																																																								
		N: 4105123.556 E: 265885.196 Z: 40.7611	N: 4105098.858 E: 265886.375 Z: 40.7611	TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA																																																																																								
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	134 ADA 10 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																									
	PARSEL ALANI	605 m2	YAPI OTURUM ALANI	72 m2																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H, A																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																									
	YAPI ADI	MUSTAFA AYAN EVİ	KAT SAYISI	İKİ																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ																																																																																									
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, KERPIÇ																																																																																									
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR BİRECİK İÇ DUVAR TOPRAK SIVA																																																																																									
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KERPIÇ BİRİNCİ KAT																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YARISABİTİ	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																									
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="2">İÇ MEKAN</th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>SAYVANT</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>GÖKCÜK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>EFKERE</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>DUT</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		HAMAMLIK	X				YÜKLÜK					ÇAĞLIK					OCAK			X		TAHTALIK					NİŞ (KAPAKLI)		X			NİŞ (KAPAKSIZ)					RAF/RAFLIK					SAYVANT			X		GÖKCÜK			X		AHIR			X		EFKERE					ANIT AĞAÇ			X	DUT	HELA			X		KUYU/TULUMBA					AVLU DUVARI			X
		İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																								
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																										
HAMAMLIK		X																																																																																											
YÜKLÜK																																																																																													
ÇAĞLIK																																																																																													
OCAK				X																																																																																									
TAHTALIK																																																																																													
NİŞ (KAPAKLI)			X																																																																																										
NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																																													
RAF/RAFLIK																																																																																													
SAYVANT				X																																																																																									
GÖKCÜK				X																																																																																									
AHIR				X																																																																																									
EFKERE																																																																																													
ANIT AĞAÇ			X	DUT																																																																																									
HELA			X																																																																																										
KUYU/TULUMBA																																																																																													
AVLU DUVARI			X																																																																																										
YÖRESEL SÖZLÜK	1 SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																											
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																											
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																											
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																											
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																											
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																											

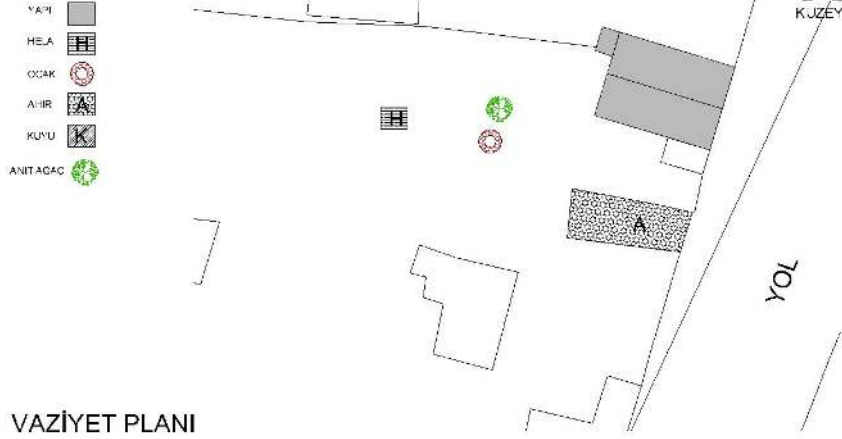
Envanter Fiş No: 01.02.62/07-08		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUS TARİHİ	1879-1890	
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	K: 4105129.352 Y: 506862.162 Z: 24.950	K: 4105307.585 Y: 506864.403 Z: 24.950	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR
		K: 4105129.352 Y: 506862.162 Z: 24.950	K: 4105309.656 Y: 506860.375 Z: 24.950	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA
			KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE, PTT	
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	134 ADA 10 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	605 m2	YAPI OTURUM ALANI	72 m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌳 🏠 H. A	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI	
	YAPI ADI	MUSTAFA AYAN EVİ	KAT SAYISI	İKİ	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, KERPIÇ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: SIVA, İÇ DUVAR: SIVA, TOPRAK SIVA	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: AHŞAP	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARVAKLI KLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: KERPIÇ	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: DİŞA, BİRİNCİ KAT: KİMLİ, YIKIL	
	KULLANIM DURUMU	YAPIL SAĞIR, KIBACI, KOY VALLİ	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ, ORTA, KOTU	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK	X			
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK				
	ÖCAK			X	
	TAHTALIK				
	NİŞ (KAPAKLI)		X		
	NİŞ (KAPAKSIZ)				
	RAF/RAFLIK				
	SAYVANT			X	
	GÖKCÜK			X	
	AHIR			X	
	EFKERE				
	ANIT AĞAÇ			X	
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESSEL SÖZLÜK	1 SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan			
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş			
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu			

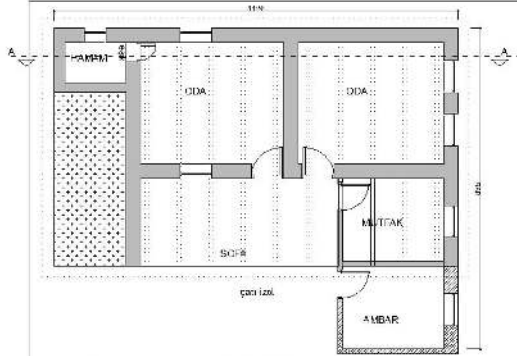
Envanter Fiş No: 01.02.62/07-09		İkinci Bölüm																																																																																																													
																																																																																																															
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUS TARİHİ	1879-1890																																																																																																											
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																											
	COĞRAFI KONUMU	N: 41°51'22.03" E: 30°58'21.63" Z: 811.0 m	N: 41°51'07.585" E: 30°58'04.403" Z: 810.2 m	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR																																																																																																										
		N: 41°51'23.658" E: 30°58'10.00" Z: 810.2 m	N: 41°51'08.658" E: 30°58'12.75" Z: 810.2 m	TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA																																																																																																										
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	150 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																																											
	PARSEL ALANI	1802 m2	YAPI OTURUM ALANI	57 m2																																																																																																											
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌿 🏠 🏠																																																																																																											
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1940	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, İKİ KATLI																																																																																																											
	YAPI ADI	EKREM UZ EVİ	KAT SAYISI	İKİ																																																																																																											
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ																																																																																																											
	YAPI YÖNÜ	DOĞU	YAPI SİSTEMİ	YIKMA, KERPIÇ																																																																																																											
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: TOprak SIVA, İÇ DUVAR: TOprak SIVA																																																																																																											
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOprak, BİRİNCİ KAT: AHŞAP																																																																																																											
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: KERPIÇ																																																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: KERPIÇ, BİRİNCİ KAT: KERPIÇ																																																																																																											
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAĞLIKLI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ, ORTA, KÖTÜ																																																																																																											
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ (KAPAKLI)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>SAYVANT</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>GÖKCÜK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>EFKERE</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK				X		TAHTALIK						NİŞ (KAPAKLI)						NİŞ (KAPAKSIZ)						RAF/RAFLIK						SAYVANT						GÖKCÜK				X		AHIR				X		EFKERE				X		ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA				X		KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI				X
		İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																									
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
HAMAMLIK																																																																																																															
YÜKLÜK																																																																																																															
ÇAĞLIK																																																																																																															
OCAK					X																																																																																																										
TAHTALIK																																																																																																															
NİŞ (KAPAKLI)																																																																																																															
NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																																																															
RAF/RAFLIK																																																																																																															
SAYVANT																																																																																																															
GÖKCÜK					X																																																																																																										
AHIR					X																																																																																																										
EFKERE					X																																																																																																										
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																										
HELA				X																																																																																																											
KUYU/TULUMBA																																																																																																															
AVLU DUVARI				X																																																																																																											
YÖRESEL SÖZLÜK	1	SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																																												
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal üge																																																																																																												
	3	GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																																												
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																												
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																												
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																																												

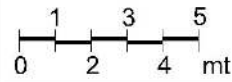
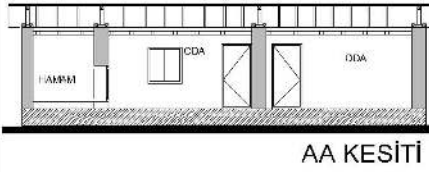
Envarter Fiş No: 01.02.62/07-10		İkinci Bölüm			
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890	
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
	COĞRAFİ KONUMU	X: 41°15'22" Kuzey Y: 29°08'22" Doğu K: 41°15'22" E L: 29°08'22" D	X: 41°05'07" Kuzey Y: 29°08'22" Doğu K: 41°05'07" E L: 29°08'22" D	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR
				TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	150 ADA 3 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI	
	PARSEL ALANI	1802 m2	YAPI OTURUM ALANI	79 m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	55 60 H.K	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1940	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI, İKİ KATLI	
	YAPI ADI	AHMET UZ EVİ	KAT SAYISI	iki	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	35	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YİĞMA, KERPIÇ	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR: SİMA, İÇ DUVAR: BOYA	
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: AHŞAP	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: AHŞAP	
	CATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: KERPIÇ, BİRİNCİ KAT: KERPIÇ	
	KULLANIM DURUMU	X	SAGLAMLIK DURUMU	X	
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK				
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK			X	
	OCAK				
	TAHTALIK				
	NİŞ (KAPAKLI)		X		
	NİŞ (KAPAKSIZ)				
	RAFI/RAFLIK				
	SAYYANT			X	
	GÖKCÜK			X	
	AHIR			X	
	EFKERE			X	
	ANIT AĞAÇ			X	DUT
HELA			X		
KUYU/TULUMBA			X		
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SÖZLÜK	1	SAYYANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş		
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.		

VAZİYET PLANI

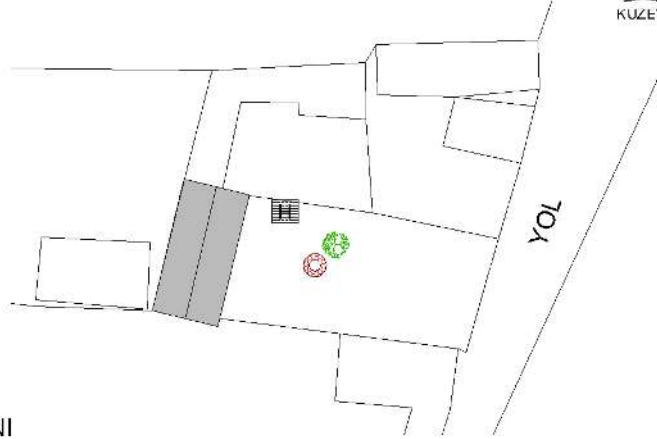

ZEMİN KAT PLANI

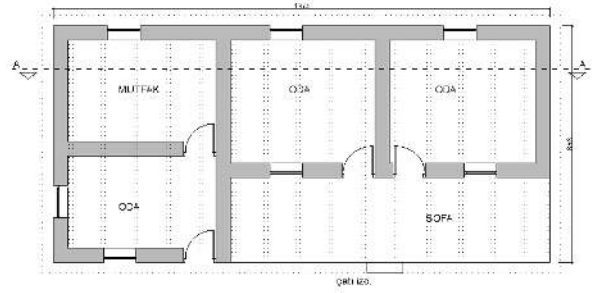

Envanter Fiş No: 01.02.62/07-11		İkinci Bölüm																																																																																											
																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFABEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																									
	COĞRAFI KONUMU	N: 41°51'22.03" E: 41°50'07.585" Y: 50°58'21.63" E: 41°50'4.409" Z: 41.330 H: 6125123.556 E: 41°50'06.658" U: 50°58'10.06" E: 50°58'30.375" Z: 41.330	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR																																																																																									
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	172 ADA 11 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	YOL KENARI																																																																																									
	PARSEL ALANI	2860 m2	YAPI OTURUM ALANI	73 m2																																																																																									
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H.K																																																																																									
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1994	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																									
	YAPI ADI	MEHMET KÜÇÜK EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ																																																																																									
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, KERPIÇ																																																																																									
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: GİPÇ, İÇ DUVAR: SİRECİ																																																																																									
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: AHŞAP																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: KERPIÇ																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: KERPIÇ, DİĞER: DİĞER																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YABANCI, KIBACI, KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ, ORTA, KOTU, YIKIK																																																																																									
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>İÇ MEKAN</th> <th colspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>SAYYANT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>GÖKCÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>EFKERE</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>ANIT AGAC</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN	DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		HAMAMLIK	X				YÜKLÜK					ÇAĞLIK					OCAK				X	TAHTALIK					NİŞ (KAPAKLI)		X			NİŞ (KAPAKSIZ)		X			RAF/RAFLIK					SAYYANT				X	GÖKCÜK					AHIR				X	EFKERE				X	ANIT AGAC				X	HELA				X	KUYU/TULUMBA					AVLU DUVARI			
		İÇ MEKAN	DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.																																																																																								
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																										
HAMAMLIK		X																																																																																											
YÜKLÜK																																																																																													
ÇAĞLIK																																																																																													
OCAK					X																																																																																								
TAHTALIK																																																																																													
NİŞ (KAPAKLI)			X																																																																																										
NİŞ (KAPAKSIZ)			X																																																																																										
RAF/RAFLIK																																																																																													
SAYYANT					X																																																																																								
GÖKCÜK																																																																																													
AHIR					X																																																																																								
EFKERE					X																																																																																								
ANIT AGAC				X																																																																																									
HELA				X																																																																																									
KUYU/TULUMBA																																																																																													
AVLU DUVARI				X																																																																																									
YÖRESEL SÖZLÜK	1 SAYYANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																											
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak ısıtıldığı mekansal öğe																																																																																											
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																											
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																											
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																											
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																											

YAPI
HELA
OCAK
AHIR
KLİYU
ANIT AĞAÇ

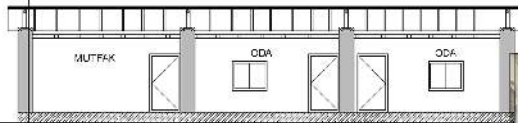

VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

Kerpiç
Moloz Taş
Kesme Taş
Eklenli Yapı

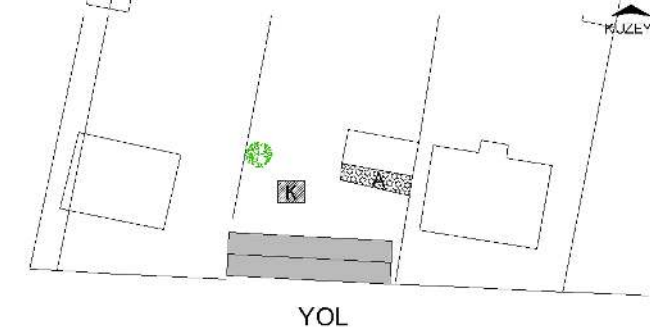
AA KESİTİ

0 1 2 3 4 5 mt

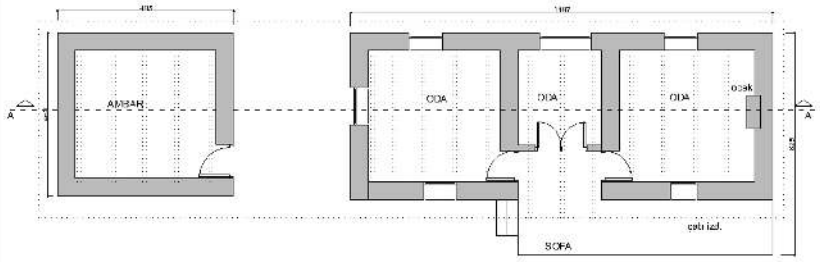

Envanter Fiş No: 01.02.62/07-12		İkinci Bölüm																																																																																																														
																																																																																																																
YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFABEYLİ	KURULUS TARİHİ	1879-1890																																																																																																												
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																												
	COĞRAFİ KONUMU	x: 4108122.630 y: 1100635.163 z: 30.260	x: 6105087.885 y: 60634403 z: 40.300	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR																																																																																																											
		x: 4108120.050 y: 10630.400 z: 40.250	x: 4105008.636 y: 60634.275 z: 40.300	TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA																																																																																																											
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE, PTT																																																																																																													
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	172 ADA 14 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI																																																																																																												
	PARSEL ALANI	352 m2	YAPI OTURUM ALANI	90m2																																																																																																												
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 H.K																																																																																																												
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1954	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALLI TEK KATLI																																																																																																												
	YAPI ADI	OSMAN GÜMÜŞ EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																												
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT																																																																																																												
	YAPI YÖNÜ	BATI	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, KERPIÇ																																																																																																												
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR SAĞPÇ																																																																																																												
	GİRİŞ KAPLI TİPİ	TEK KANAT, AĞAÇ	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK																																																																																																												
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AĞAÇ																																																																																																												
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KERPIÇ																																																																																																												
	KULLANIM DURUMU	YAPI SARIKTIR	SAĞLAMLIK DURUMU	İYİ																																																																																																												
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th>DİŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th></th> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>SAYVANT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>GÖKÇÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>EFKERE</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>DUT</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK	X					YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK				X		TAHTALIK						NİŞ (KAPAKLI)			X			NİŞ (KAPAKSIZ)						RAF/RAFLIK						SAYVANT						GÖKÇÜK						AHIR						EFKERE				X		ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA						KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI				X	
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																										
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																												
	HAMAMLIK	X																																																																																																														
	YÜKLÜK																																																																																																															
	ÇAĞLIK																																																																																																															
	OCAK				X																																																																																																											
	TAHTALIK																																																																																																															
	NİŞ (KAPAKLI)			X																																																																																																												
	NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																																																															
	RAF/RAFLIK																																																																																																															
	SAYVANT																																																																																																															
	GÖKÇÜK																																																																																																															
	AHIR																																																																																																															
EFKERE				X																																																																																																												
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																											
HELA																																																																																																																
KUYU/TULUMBA																																																																																																																
AVLU DUVARI				X																																																																																																												
YÖRESEL SÖZLÜK	1	SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																																													
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																													
	3	GÖKÇÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																																													
	4	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ağışap kapaklı niş																																																																																																													
	5	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																													
	6	EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																																													

YAPI
HELA
OCAK
AHIR
KUYU
ANIT AGAC

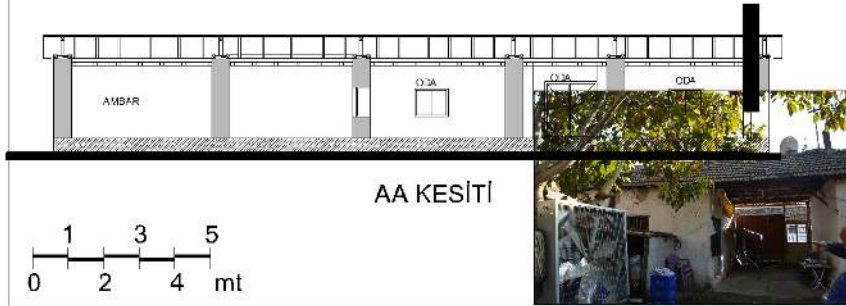

VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

■ Kerpiç ■ Eklenti Yapı
■ Moloz Taş
■ Kesme Taş

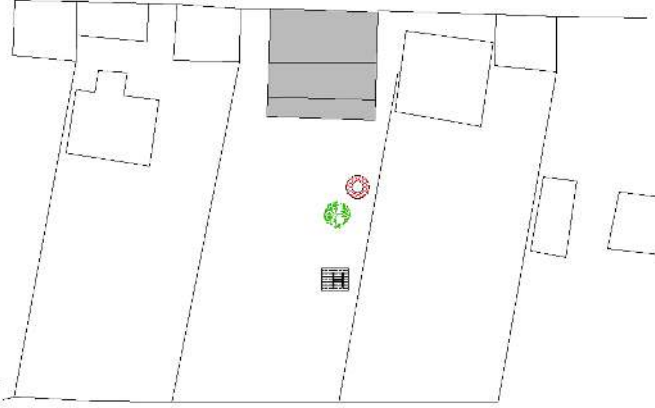

AA KESİTİ

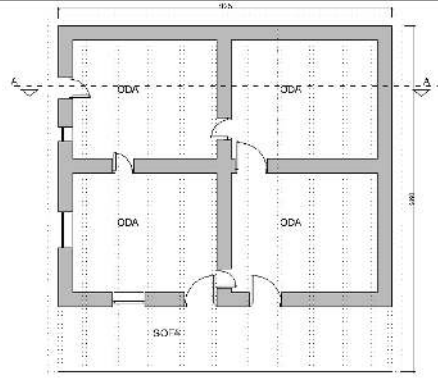
Envanter Fiş No: 01.02.62/07-13		İkinci Bölüm																																																																																																											
																																																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFABEYLİ	KURULUS TARİHİ	1879-1890																																																																																																									
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ																																																																																																									
	COĞRAFİ KONUMU	K: 4105122 022 E: 310682 163 Z: 4105122 022 K: 4105122 022 E: 310682 163 Z: 4105122 022	SU İLE İLİŞKİSİ TOPOĞRAFİK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	VAR OVADA CAMİ, OKUL, TÜRBE, PTT																																																																																																									
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	144 ADA 11 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU																																																																																																										
	PARSEL ALANI	490 m2	YAPI OTURUM ALANI																																																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ																																																																																																										
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1954	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																																									
	YAPI ADI	HASAN GÜRBETEVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																									
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT																																																																																																									
	YAPI YÖNÜ	KUZAY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, KERPIÇ																																																																																																									
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASMANIYAR	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR BİRECİ İÇ DUVAR BİRECİ																																																																																																									
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT																																																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT																																																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KİREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KERPIÇ BİRİNCİ KAT KERPIÇ																																																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ KIRACI KÖY MALİ	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ DİRTA KOTLU YIKIK																																																																																																									
	KÜLTÜR DEĞERLERİ	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YUKLUK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td>X</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ (KAPAKLI)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td><td></td><td></td><td>X</td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>SAYVANT</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>GÖKCÜK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>EFKERE</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>DUT</td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YUKLUK						ÇAĞLIK						OCAK		X				TAHTALIK						NİŞ (KAPAKLI)						NİŞ (KAPAKSIZ)			X			RAF/RAFLIK						SAYVANT				X		GÖKCÜK				X		AHIR						EFKERE				X		ANIT AĞAÇ				X	DUT	HELA						KUYU/TULUMBA				X		AVLU DUVARI				X
		İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.																																																																																																						
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																									
HAMAMLIK																																																																																																													
YUKLUK																																																																																																													
ÇAĞLIK																																																																																																													
OCAK			X																																																																																																										
TAHTALIK																																																																																																													
NİŞ (KAPAKLI)																																																																																																													
NİŞ (KAPAKSIZ)				X																																																																																																									
RAF/RAFLIK																																																																																																													
SAYVANT					X																																																																																																								
GÖKCÜK					X																																																																																																								
AHIR																																																																																																													
EFKERE					X																																																																																																								
ANIT AĞAÇ				X	DUT																																																																																																								
HELA																																																																																																													
KUYU/TULUMBA				X																																																																																																									
AVLU DUVARI				X																																																																																																									
YÖRESEL SÖZLÜK	1 SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan																																																																																																											
	2 YUKLUK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																											
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş																																																																																																											
	4 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																											
	5 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																											
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.																																																																																																											

Envanter Fiş No: 01.02.62/07-14		İkinci Bölüm			
 					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	MUSTAFA BEYLİ	KURULUŞ TARİHİ	1879-1890	
	ETNİK KÖKEN	BALKAN GÖÇMENİ	BITKİ ÖRTÜSÜ	MAKİ	
COĞRAFİ KONUMU	N: 4105125.032 E: 4105125.032 Z: 40.350	N: 4105007.585 E: 4105007.585 Z: 40.350	SU İLE İLİŞKİSİ	VAR	
	N: 4105125.050 E: 4105125.050 Z: 40.350	N: 4105008.658 E: 4105008.658 Z: 40.350	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA	
			KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL, TÜRBE, PTT	
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	144 ADA 9 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL KENARI	
	PARSEL ALANI	507 m2	YAPI OTURUM ALANI	53 m2	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	3. H	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1952	PLAN TİPİ	DİŞ SOFALI, TEKKATLİ	
	YAPI ADI	HASAN YILMAZ EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIKIMA, KERPIÇ	
	YERLE İLİŞKİSİ	SU BASKANI VAR	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR KİREÇ SAD. ÇİDUVAR KİREÇ SAD.	
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE KIREMIT	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT KIRMA BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ KIRACI KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	YIKIL	
KÜLTÜR DEĞERLERİ	İÇ MEKAN		DİŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK				
	YÜKLÜK				
	ÇAĞLIK				
	OCAK	X		X	
	TAHTALIK				
	NIŞ (KAPAKLI)				
	NIŞ (KAPAKSIZ)		X		
	RAF/RAFLIK				
	SAYVANT				
	GÖKCÜK				
	AHIR				
	EFKERE				
ANIT AĞAÇ			X	DUT	
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI			X		
YÖRESEL SOZLUK	1 SAYVANT	Atın bağlandığı avlu girişindeki örtülü mekan			
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3 GÖKCÜK	Avlu duvarında tavukların yumurtlaması için açılmış niş			
	4 KAPAKLI NIŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	5 KAPAKSIZ NIŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	6 EFKERE	İkili avlu sisteminin bulunduğu evlerde ekim yapılan büyük avlu.			

- YAPI
- HİLA
- ODAK
- AHIR
- KUYU
- ANIT ADIĞ

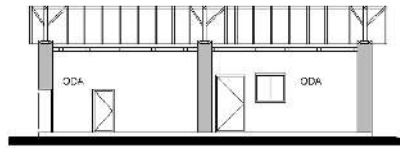

VAZİYET PLANI

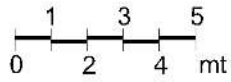

ZEMİN KAT PLANI

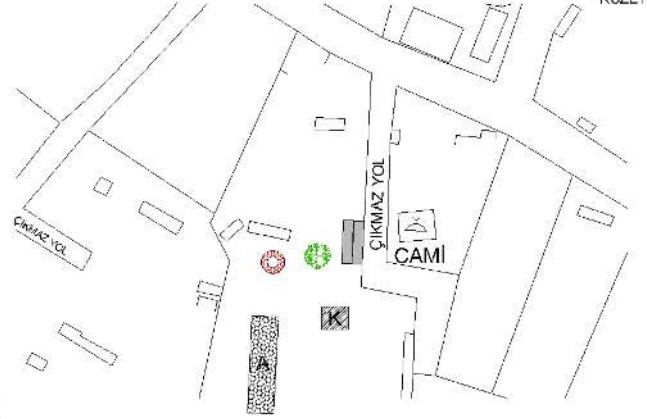
- Kerpiç
- Moloz Taş
- Kesme Taş
- Eklenti Yapı

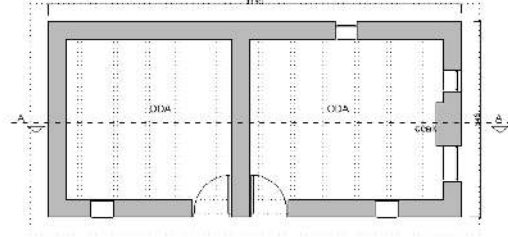
AA KESİTİ

- YAPI
 H-ELE
 DOKK
 AHIR
 KUYU
 ANIT AGAC

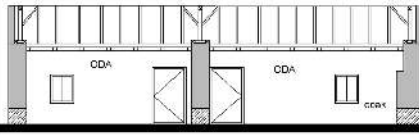

VAZİYET PLANI

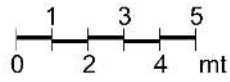

ZEMİN KAT PLANI

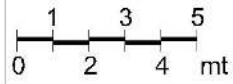
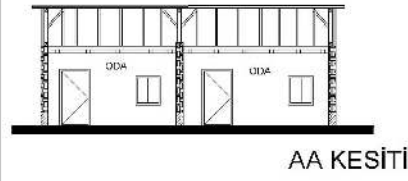
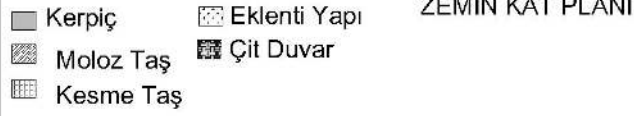
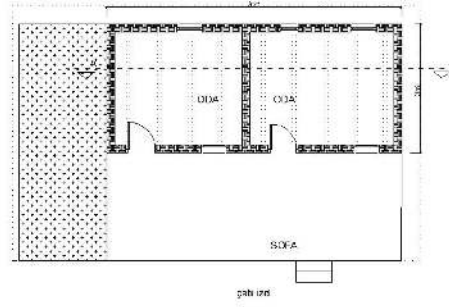
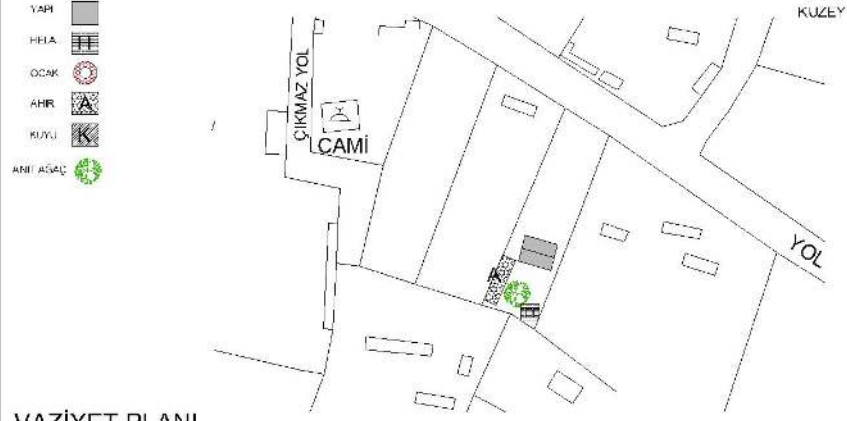
- Kerpiç Eklenti Yapı
 Moloz Taş Çit Duvar
 Kesme Taş

AA KESİTİ

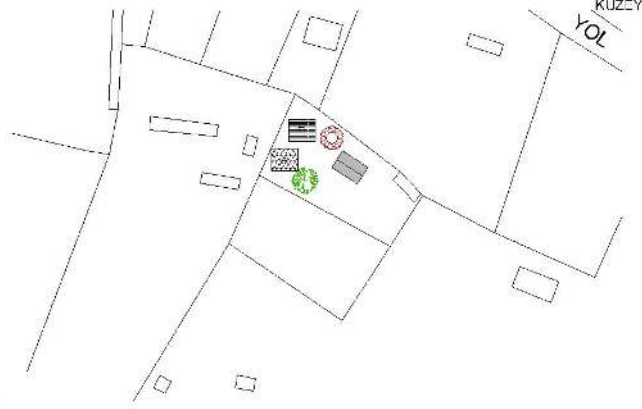

Envanter Fiş No: 01.02.01/01		İkinci Bölüm																																																																												
																																																																														
YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869																																																																										
	ETNİK KÖKEN	CERKEZ	BITKİ ORTUSU	TARIM ALANI																																																																										
	COĞRAFİ KONUMU	K: 4112348.290 Y: 486304.988 Z: 2620 m	K: 4112348.296 Y: 486303.290 Z: 2620 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																									
		K: 4112348.036 Y: 486303.918 Z: 2620 m	K: 4112348.801 Y: 486303.303 Z: 2620 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA																																																																									
			KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL																																																																										
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	248 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU		YOL KENARI																																																																									
	PARSEL ALANI	4652 m2	YAPI OTURUM ALANI	63 m2																																																																										
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 , K, A																																																																										
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1869	PLAN TİPİ	SOFASIZ, TEK KATLI																																																																										
	YAPI ADI	MUSA URAL EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																										
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ																																																																										
	YAPI YÖNÜ	BATI	YAPI SİSTEMİ	YİĞİMA, KERPIÇ																																																																										
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR	İÇ DUVAR																																																																									
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT																																																																									
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT																																																																									
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAK	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT																																																																									
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAĞIR	YAP. SAĞIR	YAP. SAĞIR	YAP. SAĞIR																																																																									
KÜLTÜRLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DİŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YÜKLÜK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> <td>X</td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>OKALİPUS</td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK					YÜKLÜK					ÇAĞLIK					OCAK		X		X	TAHTALIK					NİŞ (KAPAKLI)					NİŞ (KAPAKSIZ)					RAF/RAFLIK			X		AHIR					ANIT AĞAÇ			X		HELA			X	OKALİPUS	KUYU/TULUMBA			X		AVLU DUVARI				
	İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																									
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																											
	HAMAMLIK																																																																													
	YÜKLÜK																																																																													
	ÇAĞLIK																																																																													
	OCAK		X		X																																																																									
	TAHTALIK																																																																													
	NİŞ (KAPAKLI)																																																																													
	NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																													
	RAF/RAFLIK			X																																																																										
	AHIR																																																																													
	ANIT AĞAÇ			X																																																																										
	HELA			X	OKALİPUS																																																																									
	KUYU/TULUMBA			X																																																																										
AVLU DUVARI																																																																														
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak																																																																											
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																											
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																											
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																											
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf																																																																											

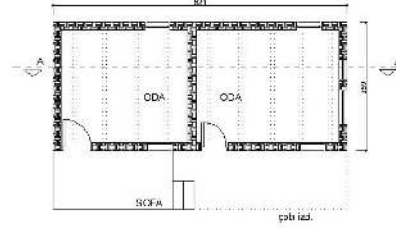

359

YAPI
HELA
ODAK
AHIR
KUYU
AHIR AÇIĞI

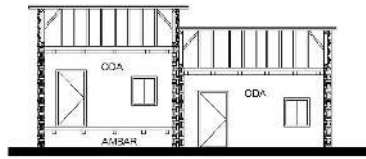

VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

Kerpîç Eklenti Yapı
Moloz Taş Çit Duvar
Kesme Taş

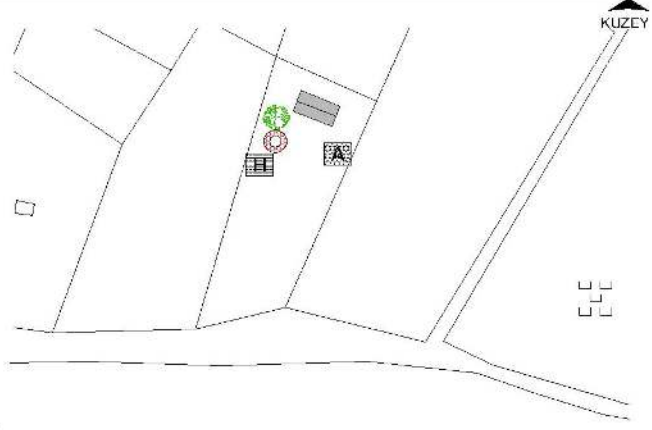
AA KESİTİ

0 1 2 3 4 5 mt

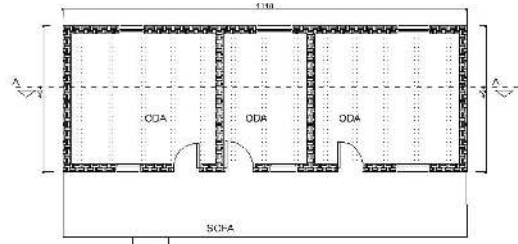

Envanter Fiş No: 01.02.01/03		İkinci Bölüm																																																																																																					
																																																																																																							
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869																																																																																																			
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																																																			
	COĞRAFİ KONUMU	N: 41°13'33.230 E: 46°24'38.0 Y: 22.41 m	N: 41°13'35.536 E: 46°24'39.990 Y: 22.02 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																																																		
		N: 41°13'43.136 E: 46°24'41.18 Y: 22.41 m	N: 41°13'36.801 E: 46°24'35.550 Y: 22.41 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA																																																																																																		
				KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL																																																																																																		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	344 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU																																																																																																				
	PARSEL ALANI	840 m ²	YAPI OTURUM ALANI	30 m ²																																																																																																			
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 .H, A																																																																																																			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1945	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI																																																																																																			
	YAPI ADI	CEMAL DİNÇER EVİ	KAT SAYISI	TEK																																																																																																			
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ																																																																																																			
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ	YIGAMA - ÇİTİ DUVAR																																																																																																			
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: TOPRAK SİVA, İÇ DUVAR: TOPRAK SİVA																																																																																																			
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, AHŞAP																																																																																																			
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: AHŞAP																																																																																																			
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	KIRMA VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: ÇİTİ DUV, BİRİNCİ KAT: ÇİTİ DUV																																																																																																			
	KULLANIM DURUMU	YAPIL SAĞLAM	SAGLAMLIK DURUMU	IV, DİREK, KÖKÜ, YIKIK																																																																																																			
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2"></th> <th colspan="3">İÇ MEKAN</th> <th rowspan="2">DIŞ MEKAN</th> <th rowspan="2">TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>HAMAMLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>YÜKLÜK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>ÇAĞLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>OCAK</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>TAHTALIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ (KAPAKLI)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>RAF/RAFLIK</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AHIR</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>ANIT AĞAÇ</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td></td></tr> <tr><td>HELA</td><td></td><td></td><td></td><td>X</td><td>OKALİPTÜS</td></tr> <tr><td>KUYU/TULUMBA</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>AVLU DUVARI</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	HAMAMLIK						YÜKLÜK						ÇAĞLIK						OCAK				X		TAHTALIK						NİŞ (KAPAKLI)						NİŞ (KAPAKSIZ)						RAF/RAFLIK						AHIR				X		ANIT AĞAÇ				X		HELA				X	OKALİPTÜS	KUYU/TULUMBA						AVLU DUVARI																	
		İÇ MEKAN				DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																																																
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																																																			
	HAMAMLIK																																																																																																						
	YÜKLÜK																																																																																																						
	ÇAĞLIK																																																																																																						
	OCAK				X																																																																																																		
	TAHTALIK																																																																																																						
	NİŞ (KAPAKLI)																																																																																																						
	NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																																																						
	RAF/RAFLIK																																																																																																						
	AHIR				X																																																																																																		
	ANIT AĞAÇ				X																																																																																																		
	HELA				X	OKALİPTÜS																																																																																																	
	KUYU/TULUMBA																																																																																																						
AVLU DUVARI																																																																																																							
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak																																																																																																				
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																																																				
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																																																				
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																																																				
	5	RAFLIK/KABLİK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf																																																																																																				

YAPI
HELEK
ÖĞAK
AHIR
KUYU
ANIT AĞAÇ

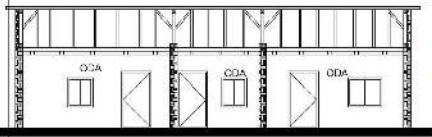

VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

■ Kerpiç ■ Eklenti Yapı
■ Moloz Taş ■ Çit Duvar
■ Kesme Taş

AA KESİTİ

0 1 2 3 4 5
mt

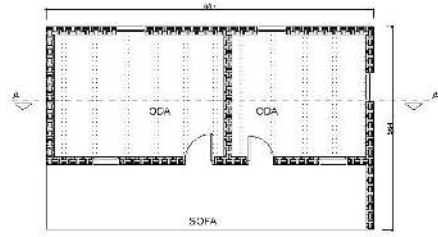

Envanter Fiş No: 01.02.01/04		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ		
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	1868-1869		
	COĞRAFI KONUMU	N: 41°12'14.240" E: 40°07'04.198" Z: 564 m	N: 41°12'13.558" E: 40°07'04.980" Z: 562 m	BITKİ ÖRTÜSÜ	
		N: 41°12'14.240" E: 40°07'04.198" Z: 564 m	N: 41°12'13.558" E: 40°07'04.980" Z: 562 m	TARIM ALANI	
	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK			
	TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA			
	KAMUSAL YAPILAR	CAMİ, OKUL			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	319 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU		
	PARSEL ALANI	1684 m ²	PARSEL KENARI		
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	YAPI OTURUM ALANI		
			65 m ²		
		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	3. H, A		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1960	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI	
	YAPI ADI	TAHSİN ÖZEN EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	ÜÇ	
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, ÇİTİDUVAR	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR 3.350 İÇ DUVAR 3.350	
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT	
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİTİDUV. BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAĞLIK KIRICI KÖY YAL.	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ÇOKU KOTU YIKIK	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN	DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	
HAMAMLIK					
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK				X	
TAHTALIK					
NİŞ (KAPAKLI)					
NİŞ (KAPAKSIZ)					
RAF/RAFLIK					
AHIR				X	
ANIT AĞAÇ				X	
HELA				X	OKULPUS
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESSEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istifleceği mekansal öğe		
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf		

YAPI
HELA
ODAK
AHIR
KUYU
ANIT AĞAÇI

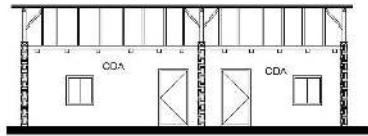

VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

Kerpiç Eklenti Yapı
Moloz Taş Çit Duvar
Kesme Taş

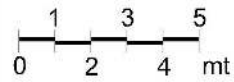
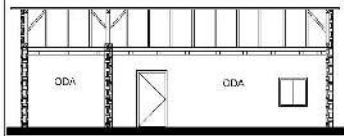
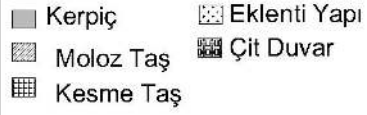
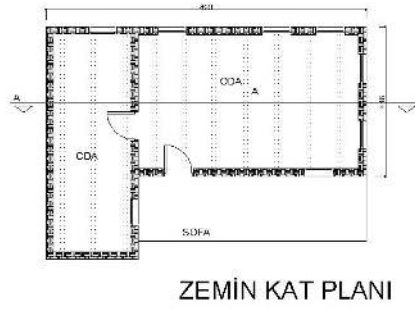

AA KESİTİ

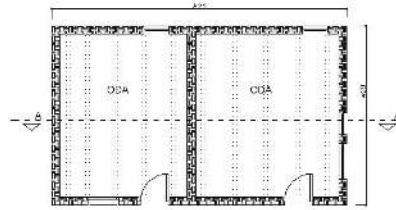
0 1 2 3 4 5 mt

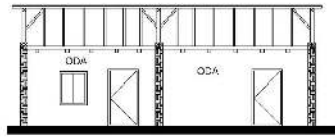
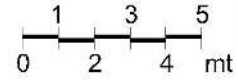
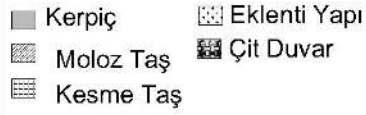
Envanter Fiş No: 01.02.01/05		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞKE BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869	
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI	
	COĞRAFİ KONUMU	N: 41°12'46.233 E: 40°52'4.868 2.2840 m N: 41°12'46.358 E: 40°52'4.113 2.2840 m	N: 41°12'46.558 E: 40°52'9.990 2.2847 m N: 41°12'46.801 E: 40°52'1.569 2.2847 m	SU İLE İLİŞKİSİ TOPOĞRAFİK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	YOK OVADA CAMİ, OKUL
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	301 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU		
	PARSEL ALANI	1208 m2	PARSEL KENARI		
YAPI BİLGİLERİ	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	YAPI OTURUM ALANI	51 m2	
			PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ		
	YAPIM YILI	1930	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI	
	YAPI ADI	MUSTAFA GÜCÜM EVİ	KAT SAYISI	TEK	
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ	
	YAPI YÖNÜ	BATİ	YAPI SİSTEMİ	YİĞİMS, ÇİTİDLİVAR	
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KIREÇ İÇ DUVAR KIREÇ	
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN KAT	TOPRAK	
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIĞI	ZEMİN KAT	AHŞAP	
	CATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT	
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAGLIKLI KIRACI KOYULU	ZEMİN KAT	BİRİNCİ KAT	
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK					
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK				X	
TAHTALIK					
NIŞ (KAPAKLI)					
NIŞ (KAPAKSIZ)					
RAF/RAFLIK					
AHIR					
ANIT AĞAÇ			X		
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak		
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3	KAPAKLI NIŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	4	KAPAKSIZ NIŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf		

Envarter Fiş No: 01.02.01/06		İkinci Bölüm																																																																													
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869																																																																											
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI																																																																											
	COĞRAFİ KONUMU	K: 41°14'48.740 E: 40°55'4.000 Z: 28.46 m	X: 41°15'35.596 Y: 40°55'23.596 Z: 28.47 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK																																																																										
		K: 41°15'48.636 E: 40°53'0.210 Z: 28.47 m	X: 41°15'48.636 Y: 40°53'0.210 Z: 28.47 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA																																																																										
			KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL																																																																											
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	301 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU																																																																												
	PARSEL ALANI	3840 m ²	YAPI OTURUM ALANI																																																																												
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ																																																																												
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1960	PLAN TİPİ	DIŞ SOPALI, TEK KATLI																																																																											
	YAPI ADI	HİKMET OĞUZALP EYİ	KAT SAYISI	TEK																																																																											
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ																																																																											
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, ÇİTİDUVAR																																																																											
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMİZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR																																																																											
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN KAT	YERİÇİ BAĞ																																																																											
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIĞI	ZEMİN KAT	TOPRAK																																																																											
	ÇATI TİPİ VE MALZ	BESKİ VE SAG	ZEMİN KAT	AHŞAP																																																																											
	KULLANIM DURUMU	YAP. SAHİBİ	ZEMİN KAT	ÇİTİ DUV																																																																											
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>İÇ MEKAN</th> <th></th> <th>DIŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YUKLUK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÖÇAK</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHİR</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td>OKALİPTUS</td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARI</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>					İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI			HAMAMLIK					YUKLUK					ÇAĞLIK					ÖÇAK			X		TAHTALIK					NİŞ (KAPAKLI)					NİŞ (KAPAKSIZ)					RAF/RAFLIK					AHİR					ANIT AĞAÇ			X	OKALİPTUS	HELA			X		KUYU/TULUMBA			X		AVLU DUVARI				
		İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																																										
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																																												
	HAMAMLIK																																																																														
	YUKLUK																																																																														
	ÇAĞLIK																																																																														
	ÖÇAK			X																																																																											
	TAHTALIK																																																																														
	NİŞ (KAPAKLI)																																																																														
	NİŞ (KAPAKSIZ)																																																																														
	RAF/RAFLIK																																																																														
	AHİR																																																																														
	ANIT AĞAÇ			X	OKALİPTUS																																																																										
	HELA			X																																																																											
	KUYU/TULUMBA			X																																																																											
AVLU DUVARI																																																																															
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak																																																																												
	2	YUKLUK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																																												
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																																												
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																																												
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf																																																																												

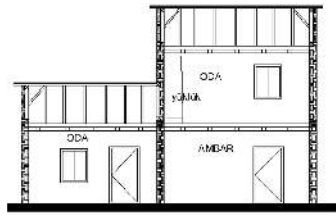
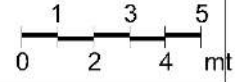
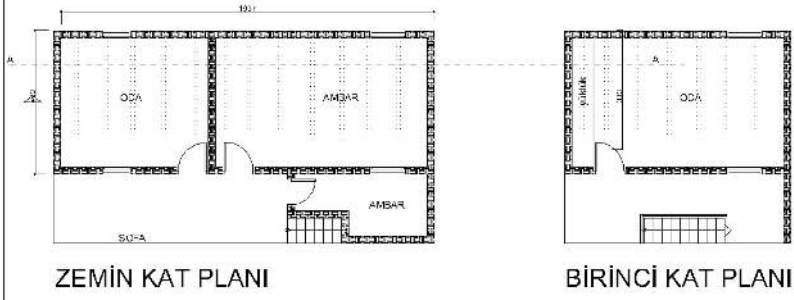
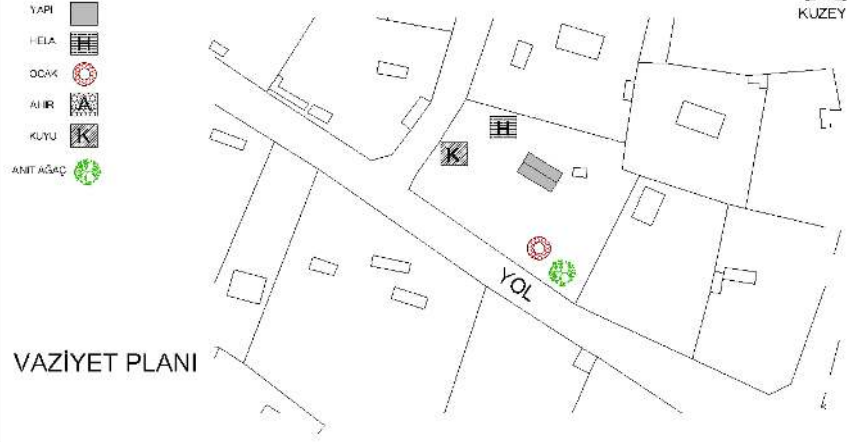
ZEMİN KAT PLANI

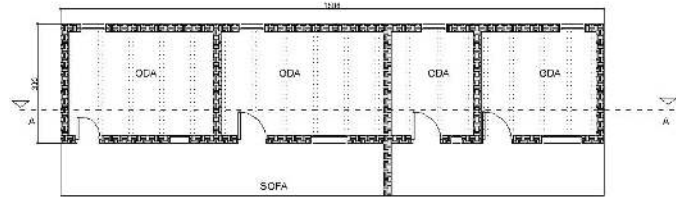
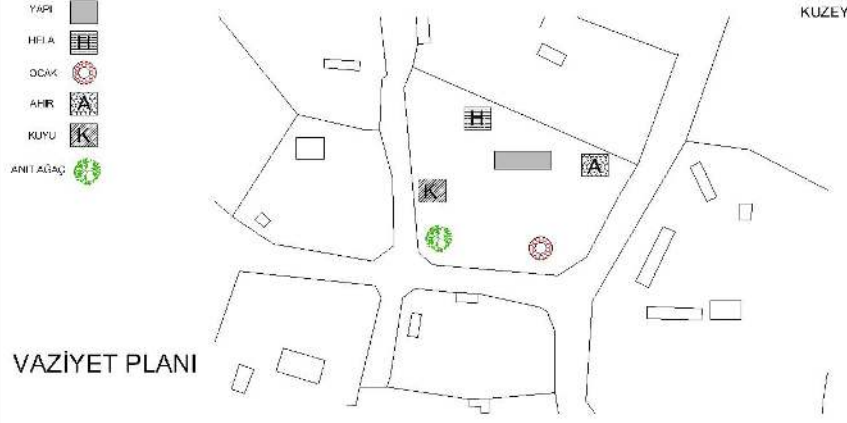
AA KESİTİ

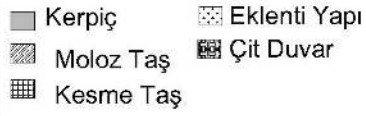
Envanter Fiş No: 01.02.01/07		İkinci Bölüm				
						
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869		
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜŞÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFİ KONUMU	N: 41°12'14.240" E: 29°52'24.898" U: 29.870 m	N: 41°12'18.508" E: 29°52'24.898" U: 29.870 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		N: 41°12'14.6328" E: 29°52'24.8116" U: 29.870 m	N: 41°12'18.6321" E: 29°52'24.8569" U: 29.870 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA	
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	312 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	4872 m2	YAPI OTURUM ALANI	41 m2		
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	K, H, A		
	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	SOKAŞIZ, TEK KATLI		
YAPI BİLGİLERİ	YAPI ADI	NURİ ÇETİN EVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, ÇİT DUVAR		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DİŞ DUVAR SİNG. SAK. İÇ DUVAR SİNG. SAK.		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARAVAKLILIKLI	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİT DUV. BİRİNCİ KAT		
	KULLANIM DURUMU	YATIRILMIŞ	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTU YIKILMIŞ		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN			DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
		HAMAMLIK				
		YÜKLÜK				
ÇAĞLIK						
OCAK				X		
TAHTALIK						
NIŞ (KAPAKLI)						
NIŞ (KAPAKSIZ)						
RAF/RAFLIK						
AHIR				X		
ANIT AĞAÇ				X	DUT	
HELA				X		
KUYU/TULUMBA				X		
AVLU DUVARI						
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	KAPAKLI NIŞ	Duvaya oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	4	KAPAKSIZ NIŞ	Duvaya oyulmuş, kapaksız niş			
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvaya asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf			

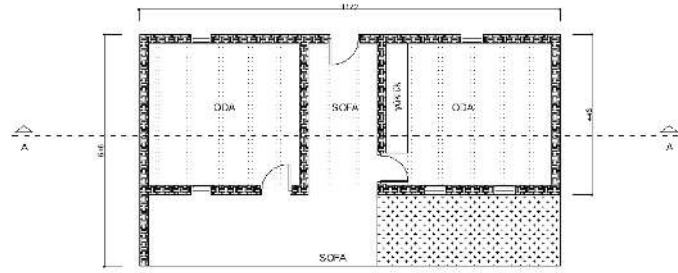
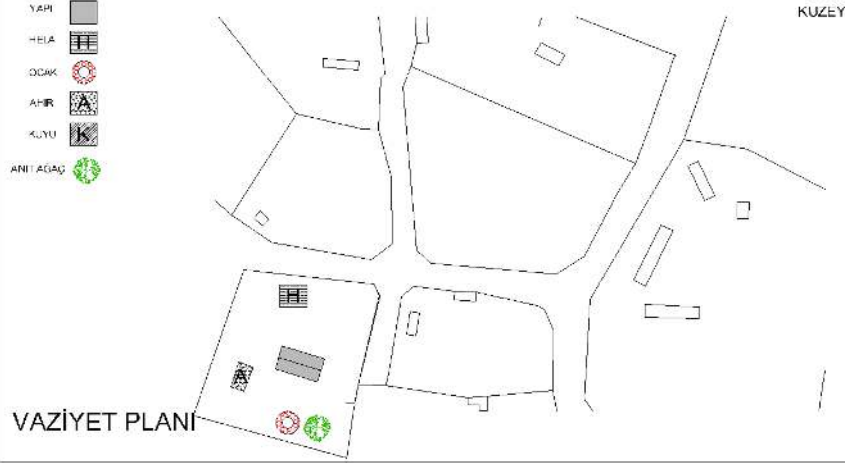
Envanter Fiş No: 01.02.01/08		İkinci Bölüm					
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUS TARİHİ	1868-1869			
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI			
	COĞRAFİ KONUMU	N: 41°21'43.240 E: 28°53'36.960 Z: 25.10 m	N: 41°21'46.100 E: 28°53'28.100 Z: 25.10 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK		
		N: 41°21'46.036 E: 28°53'30.416 Z: 25.10 m	N: 41°21'46.861 E: 28°53'24.559 Z: 25.10 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA		
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL				
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	306 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI			
	PARSEL ALANI	2268 m2	YAPI OTURUM ALANI	52 m2			
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	65 K, H			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1926	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI KIKATLI			
	YAPI ADI	SEYİ GAZI PAYAL EVI	KAT SAYISI	İKİ			
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT			
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YİĞİMA, ÇİT DUVAR			
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR BOYA İÇ DUVAR			
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT			
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT AHŞAP			
	CATI TİPİ VE MALZ.	BEŞİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİT DUV BİRİNCİ KAT ÇİT DUV			
	KULLANIM DURUMU	YAPILARIN KIRILMIŞ KÖY MALLI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ ORTA KOTLU YIKIK			
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
			ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
		HAMAMLIK					
YÜKLÜK		X					
ÇAĞLIK							
OCAK					X		
TAHTALIK							
NİŞ (KAPAKLI)							
NİŞ (KAPAKSIZ)							
RAF/RAFLIK							
AHIR							
ANİTAĞAÇ					X	OKALİPTUS	
HELA				X			
KUYU/TULUMBA				X			
AVLU DUVARI							
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak				
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge				
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş				
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş				
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf				

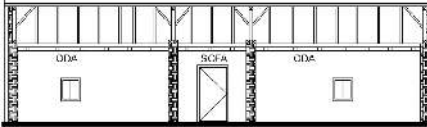
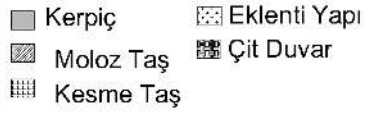
ZEMİN KAT PLANI

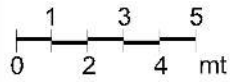
Envanter Fiş No: 01.02.01/09		İkinci Bölüm				
						
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869		
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BITKİ ÖRTÜŞÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFİ KONUMU	X: 41°12'44.240" Y: 38°32'4.369" Z: 25.40 m	X: 41°12'46.538" Y: 38°32'4.380" Z: 25.42 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		X: 41°12'46.036" Y: 38°32'3.418" Z: 25.40 m	X: 41°12'46.691" Y: 38°32'3.508" Z: 25.42 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA	
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	300 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	1880 m ²	YAPI OTURUM ALANI	49,7 m ²		
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	65 66 K, H, A		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1960	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI		
	YAPI ADI	AHMET AKAN EVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	DÖRT		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, ÇİT DUVAR		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR BOYA İÇ DUVAR KIREP		
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPIRAK		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARVAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP		
	KULLANIM DURUMU	YATIL SAĞIR KIRACI KOCY VALI	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİT DUV. DİRTA KÖMÜ YIĞIN		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER			İÇ MEKAN	DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK						
YÜKLÜK						
CAĞLIK						
OCAK					X	
TAHTALIK						
NİŞ (KAPAKLI)						
NİŞ (KAPAKSIZ)						
RAF/RAFLIK						
AHIR					X	
ANIT AĞAÇ					X	
HELA					X	OKALPTUS
KUYU/TULUMBA					X	
AVLU DUVARI						
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak istifleceği mekansal öge			
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf			

ZEMİN KAT PLANI

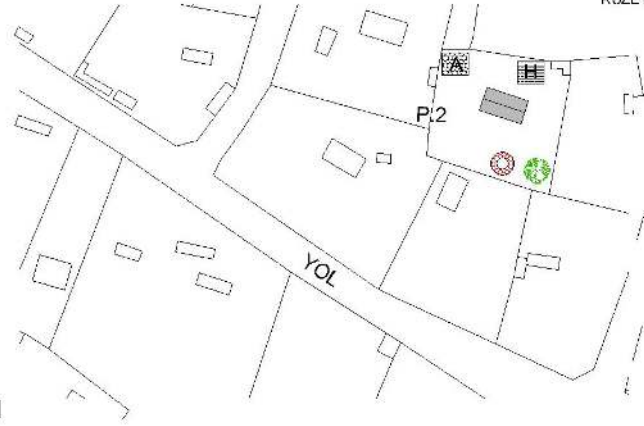

AA KESİTİ

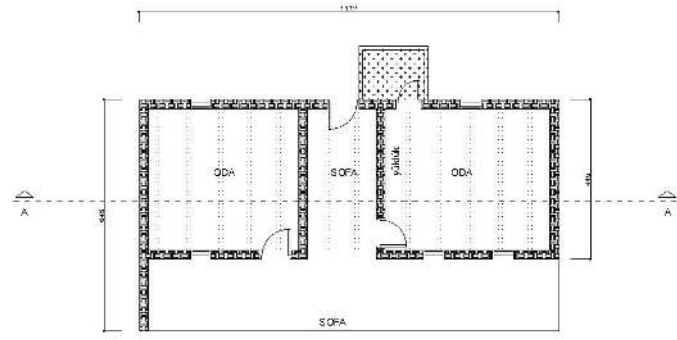

Envanter Fiş No: 01.02.01/10		İkinci Bölüm				
						
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ			
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ			
	COĞRAFİ KONUMU	K:4115148.640 Y:283207.869 Z:28.40 m	E:4115155.536 Y:486320.900 Z:28.02 m	1868-1869 TARIM ALANI		
		K:4115148.636 Y:486320.418 Z:28.31 m	E:4115156.881 Y:486320.150 Z:28.32 m	YOK OVADA CAMİ OKUL		
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	306 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU			
	PARSEL ALANI	1872 m2	PARSEL ORTASI			
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	YAPI OTURUM ALANI			
			497 m2			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1950	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI		
	YAPI ADI	AHMET AKAN EVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIGMA, ÇİT DUVAR		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SİVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR BOYA İÇ DUVAR KİREÇ		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	DIŞ DUVAR BOYA İÇ DUVAR KİREÇ		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK BİRİNCİ KAT AHŞAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP BİRİNCİ KAT AHŞAP		
	KULLANIM DURUMU	YAPIL SAHİBİ KIRACI KÖY MALLI	SAGLAMLIK DURUMU	ZEMİN KAT ÇİT DUV. BİRİNCİ KAT ÇİT DUV. İKİ ORTA KİREÇ YIKIK		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN		TÜR/MALZ.
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
		HAMAMLIK				
YUKLUK		X				
ÇAĞLIK						
OCAK			X			
TAHTALIK						
NİŞ (KAPAKLI)						
NİŞ (KAPAKSIZ)						
RAF/RAFLIK			X			
AHIR				X		
ANIT AĞAÇ				X	OKALİPTUS	
HELA				X		
KUYU/TULUMBA				X		
AVLU DUVARI						
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak			
	2	YUKLUK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf			

- YAPI
- HELA
- ÇÖK
- AHİ
- KUYU
- ANİT AĞAÇ

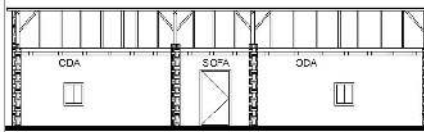

VAZİYET PLANI

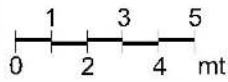

- Kerpiç
- Moloz Taş
- Kesme Taş
- Eklenti Yapı
- Çit Duvar

ZEMİN KAT PLANI

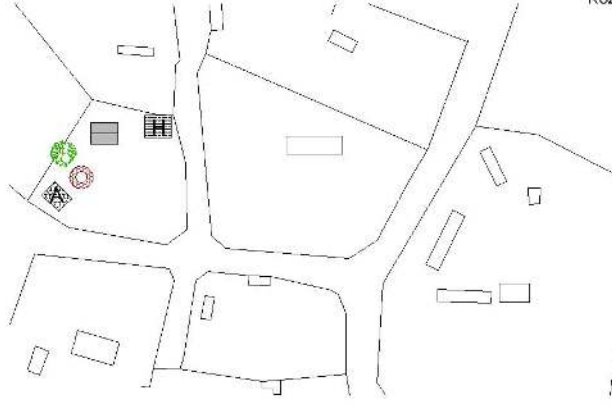

AA KESİTİ

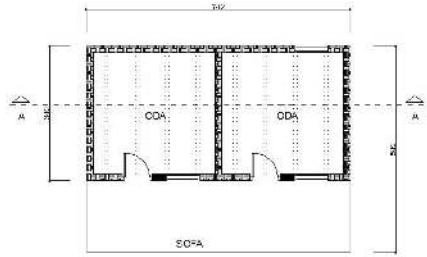
Envanter Fiş No: 01.02.01/11		İkinci Bölüm				
						
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1866-1869		
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFI KONUMU	N: 41°12'14.500 E: 28°24'36.900 Z: 28.40 m	N: 41°12'13.536 E: 28°24'33.800 Z: 28.40 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		N: 41°12'14.6136 E: 28°24'37.116 Z: 28.40 m	N: 41°12'13.8011 E: 28°24'36.9 Z: 28.40 m	TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA	
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	306 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	1132 m2	YAPI OTURUM ALANI	52.2 m2		
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	 A, H		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI		
	YAPI ADI	FATMA BİLİŞ EVİ	KAT SAYISI	TEK		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YİĞİMA, ÇİTİDUVAR		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR: TOPRAK SIVA, İÇ DUVAR: KIREÇ-BAD		
	GİRİŞ KAPI TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: TOPRAK, BİRİNCİ KAT: AHŞAP		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT: AHŞAP, BİRİNCİ KAT: AHŞAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT: ÇİTİ DUV, BİRİNCİ KAT: ÇİTİ DUV		
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAĞLAM, KIRICI, KÖY MAJL	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ, ORTA, KOTU, YIKIL		
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER		İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
		ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
	HAMAMLIK					
	YUKLUK	X				
	ÇAĞLIK					
	OCAK				X	
	TAHTALIK					
	NİŞ (KAPAKLI)					
	NİŞ (KAPAKSIZ)					
	RAF/RAFLIK					
	AHIR				X	
	ANIT AĞAÇ				X	OKAL/PTJS
	HELA				X	
	KUYU/TULUMBA				X	
	AVLU DUvari					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Diş mekanda bulunan ocak			
	2	YUKLUK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf			

- YAPI
- HEKİME
- OCUK
- ALIR
- KUTU
- ANIT AĞAÇ

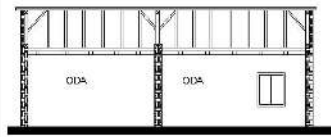
KUZEY

VAZİYET PLANI

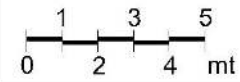

ZEMİN KAT PLANI

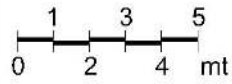
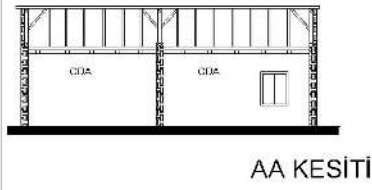
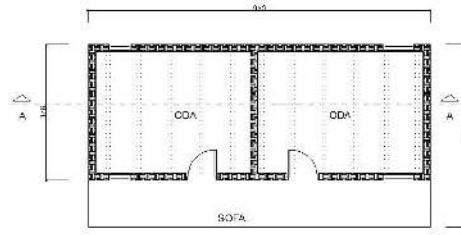
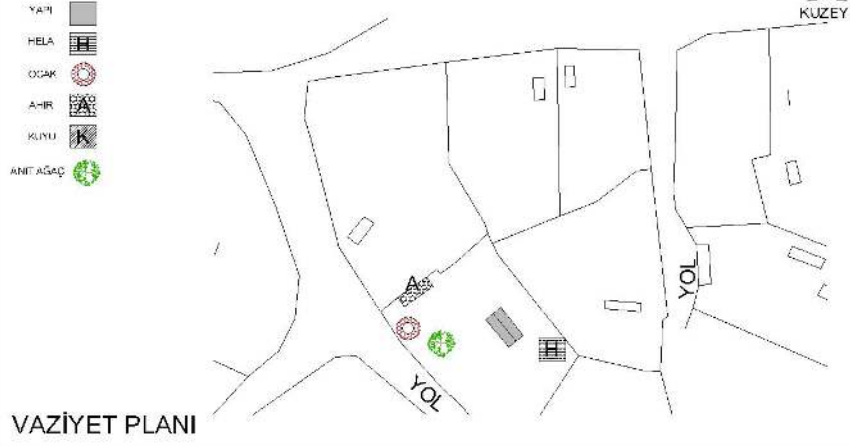
- Kerpiç
- Eklenmiş Yapı
- Moloz Taş
- Çit Duvar
- Kesme Taş

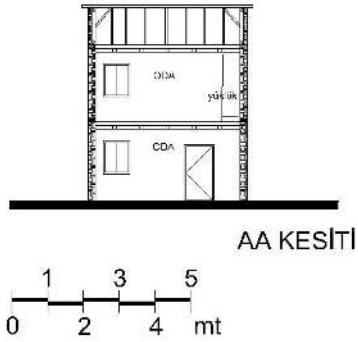
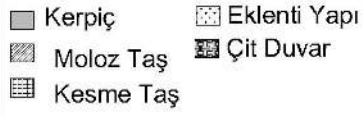
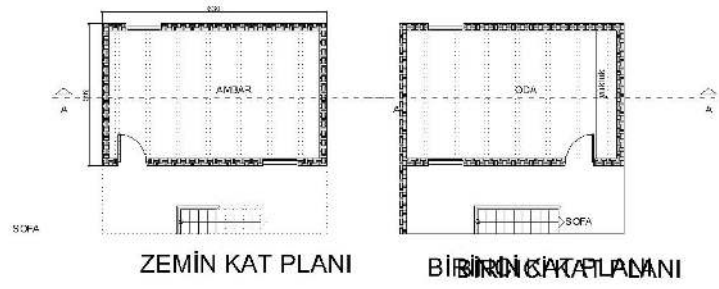
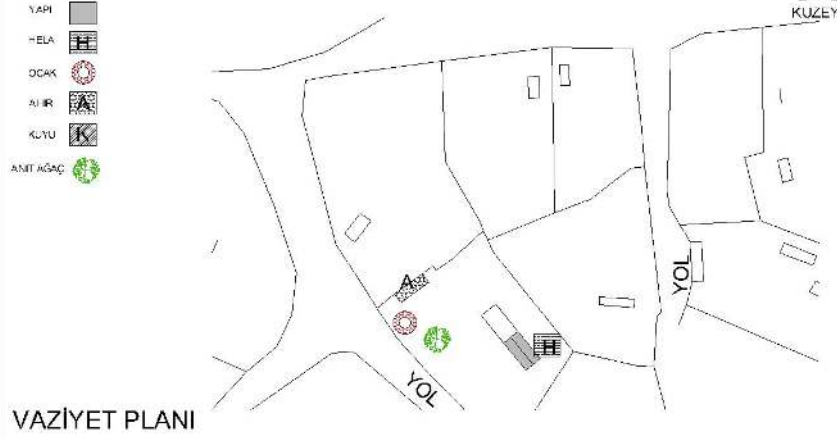
AA KESİTİ

Envanter Fiş No: 01.02.01/12		İkinci Bölüm			
					
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ		
	ETNİK KÖKEN	CERKEZ	1868-1869		
	COĞRAFİ KONUMU	K: 411214E 550 Y: 365224 596 Z: 25 70 01 K: 411214E 036 Y: 380330 618 Z: 25 30 01	K: 4112136 559 Y: 380330 080 Z: 25 40 01 K: 4112136 601 Y: 380330 559 Z: 25 30 01		
		KURULUŞ TARİHİ TARIM ALANI SU İLE İLİŞKİSİ YOK TOPOĞRAFİK KONUMU OVADA KAMUSAL YAPILAR CAMİ, OKUL			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	298 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU		
	PARSEL ALANI	1172 m ²	PARSEL ORTASI		
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	497 m ²		
	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	A. H			
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1980	PLAN TİPİ		
	YAPI ADI	REMZİ ÖZER EVİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	TEK		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	KAT SAYISI		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	ODA SAYISI		
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	YAPI SİSTEMİ		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARVAKLIKLİ	SİVA MALZEMESİ		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK YE SAK	DIŞ DUVAR		
	KULLANIM DURUMU	YAKI SAĞIRI KIBRACI İKİ Y MAL	ZEMİN KAT		
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN			DIŞ MEKAN
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		
HAMAMLIK					
YÜKLÜK					
ÇAĞLIK					
OCAK				X	
TAHTALIK					
NİŞ (KAPAKLI)					
NİŞ (KAPAKSIZ)					
RAF/RAFLIK					
AHİR			X		
ANIT AĞAC			X	OKALİPTUS	
HELA			X		
KUYU/TULUMBA					
AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1 TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak			
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge			
	3 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	4 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	5 RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf			

Envanter Fiş No: 01.02.01/13		İkinci Bölüm		
				
YERLEŞME BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	1868-1869	
	COĞRAFI KONUMU	N: 4112148.243 E: 465229.580 Z: 23.830 m	N: 4112136.558 E: 465229.580 Z: 23.830 m	TARIM ALANI
		N: 4112148.036 E: 465229.448 Z: 23.830 m	N: 4112136.804 E: 465229.580 Z: 23.830 m	YOK
		TOPOGRAFIK KONUMU	OVADA	
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI, OKUL	
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	293 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	
	PARSEL ALANI	1508 m2	PARSEL ORTASI	
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	YAPI OTURUM ALANI	
			36 m2	
		PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	🌿 🏠 A, H	
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1920	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALLI, TEK KATLI
	YAPI ADI	MAHMUT UNAL EVİ	KAT SAYISI	TEK
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY	YAPI SİSTEMİ	YIĞMA, ÇİT DUVAR
	YERLE İLİŞKİSİ	HİZMETZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KİREÇ İÇ DUVAR KİREÇ
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOĞRAK
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİT DUV.
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAHİBİ KIRACI KÖY MALI	SAGLAMLIK DURUMU	İYİ
				ORTA
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	İÇ MEKAN		DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.
	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI	
	HAMAMLIK			
	YÜKLÜK			
	ÇAĞLIK			
	OCAK			X
	TAHTALIK			
	NİŞ (KAPAKLI)			
	NİŞ (KAPAKSIZ)			
	RAF/RAFLIK			
	AHIR			X
	ANIT AĞAÇ			X
	HELA			X
	KUYU/TULUMBA			
	AVLU DUVARI			
YÖRESEL SÖZLÜK	1 TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak		
	2 YÜKLÜK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge		
	3 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş		
	4 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş		
	5 RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf		

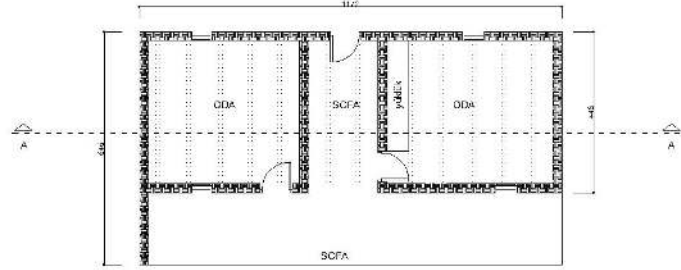

Envanter Fiş No: 01.02.01/14		İkinci Bölüm																																																													
																																																															
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ																																																												
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	1868-1869																																																												
	COĞRAFİ KONUMU	E: 41°14'41.280 N: 40°32'4.180 Z: 218.83 m E: 41°14'46.036 N: 40°32'36.416 Z: 218.83 m	E: 41°14'36.568 N: 40°32'8.080 Z: 218.82 m E: 41°14'30.801 N: 40°32'34.561 Z: 218.82 m																																																												
		KURULUŞ TARİHİ BITKİ ÖRTÜSÜ SU İLE İLİŞKİSİ TOPOĞRAFİK KONUMU KAMUSAL YAPILAR	1868-1869 TARIM ALANI YOK OVADA CAMİ, OKUL																																																												
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	293 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU																																																												
	PARSEL ALANI	1508 m2	YAPI OTURUM ALANI																																																												
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ																																																												
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1980	PLAN TİPİ																																																												
	YAPI ADI	ARIF ÜNAL EVİ	KAT SAYISI																																																												
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI																																																												
	YAPI YÖNÜ	GÜNEYBATI	YAPI SİSTEMİ																																																												
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SİVA MALZEMESİ																																																												
	GİRİŞ KAPİ TİPİ	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ																																																												
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLİ	TAVAN MALZEMESİ																																																												
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAC	DUVAR MALZEMESİ																																																												
	KULLANIM DURUMU	YAPILSIZ	SAGLAMLIK DURUMU																																																												
	KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER	<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>İÇ MEKAN</th> <th>DİŞ MEKAN</th> <th>TÜR/MALZ.</th> </tr> <tr> <th>ODAYLA BAĞLANTILI</th> <th>ZEMİNLE BAĞLANTILI</th> <th>DUVARLA BAĞLANTILI</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>HAMAMLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>YUKLUK</td> <td>X</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ÇAĞLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>OCAK</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>TAHTALIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKLI)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>NİŞ (KAPAKSIZ)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>RAF/RAFLIK</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AHIR</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ANIT AĞAÇ</td> <td></td> <td>X</td> <td></td> </tr> <tr> <td>HELA</td> <td></td> <td>X</td> <td>OKALİPTUS</td> </tr> <tr> <td>KUYU/TULUMBA</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>AVLU DUVARİ</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>				İÇ MEKAN	DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	ODAYLA BAĞLANTILI	ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI		HAMAMLIK				YUKLUK	X			ÇAĞLIK				OCAK		X		TAHTALIK				NİŞ (KAPAKLI)				NİŞ (KAPAKSIZ)				RAF/RAFLIK				AHIR		X		ANIT AĞAÇ		X		HELA		X	OKALİPTUS	KUYU/TULUMBA				AVLU DUVARİ		
		İÇ MEKAN	DİŞ MEKAN	TÜR/MALZ.																																																											
ODAYLA BAĞLANTILI		ZEMİNLE BAĞLANTILI	DUVARLA BAĞLANTILI																																																												
HAMAMLIK																																																															
YUKLUK		X																																																													
ÇAĞLIK																																																															
OCAK			X																																																												
TAHTALIK																																																															
NİŞ (KAPAKLI)																																																															
NİŞ (KAPAKSIZ)																																																															
RAF/RAFLIK																																																															
AHIR			X																																																												
ANIT AĞAÇ			X																																																												
HELA			X	OKALİPTUS																																																											
KUYU/TULUMBA																																																															
AVLU DUVARİ																																																															
YÖRESEL SÖZLÜK	1 TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak																																																													
	2 YUKLUK	Ev halkının yatak istiflediği mekansal öge																																																													
	3 KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş																																																													
	4 KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş																																																													
	5 RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf																																																													

YAPI
HELA
OGAK
AHIR
KULALI
ANIT AÇIĞI

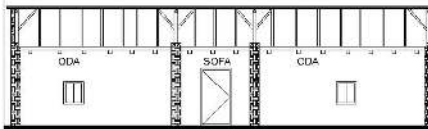
VAZİYET PLANI

ZEMİN KAT PLANI

Kerpiç
Moloz Taş
Kesme Taş
Eklenti Yapı
Çit Duvar

0 1 2 3 4 5 m

AA KESİTİ

Envanter Fiş No: 01.02.01/15		İkinci Bölüm				
YERLEŞİM BİLGİLERİ	YERLEŞİM ADI	ADAPINAR	KURULUŞ TARİHİ	1868-1869		
	ETNİK KÖKEN	ÇERKEZ	BİTKİ ÖRTÜSÜ	TARIM ALANI		
	COĞRAFI KONUMU	N: 41°12'14.8" M: 30° Y: 48°32'0.98" Z: 843.7 m	N: 41°12'13.6" M: 30° Y: 48°32'0.98" Z: 843.7 m	SU İLE İLİŞKİSİ	YOK	
		N: 41°12'14.8" M: 30° Y: 48°32'0.98" Z: 843.7 m	N: 41°12'13.6" M: 30° Y: 48°32'0.98" Z: 843.7 m	TOPOĞRAFİK KONUMU	OVADA	
		KAMUSAL YAPILAR	CAMI OKUL			
PARSEL BİLGİLERİ	KADASTRAL BİLGİ	294 PARSEL	YAPININ PARSELDEKİ KONUMU	PARSEL ORTASI		
	PARSEL ALANI	2064 m2	YAPI OTURUM ALANI	52 m2		
	PARSEL EĞİMİ	DÜZ	PARSELDEKİ YAPI TÜRLERİ	A. H		
YAPI BİLGİLERİ	YAPIM YILI	1980	PLAN TİPİ	DIŞ SOFALI, TEK KATLI		
	YAPI ADI	EMİN BULUT EVİ	KAT SAYISI	İKİ		
	YAPI TÜRÜ	KONUT	ODA SAYISI	İKİ		
	YAPI YÖNÜ	GÜNEY BATI	YAPI SİSTEMİ	YIKIMA, ÇİTİ DUVAR		
	YERLE İLİŞKİSİ	HEMZEMİN	SIVA MALZEMESİ	DIŞ DUVAR KİREÇ BATI		
	GİRİŞ KAPISI	TEK KANAT, AHŞAP	ZEMİN MALZEMESİ	ZEMİN KAT TOPRAK		
	PENCERE TİPİ	ÇİFT KANAT, DEMİR PARMAKLIKLIL	TAVAN MALZEMESİ	ZEMİN KAT AHŞAP		
	ÇATI TİPİ VE MALZ.	BESİK VE SAG	DUVAR MALZEMESİ	ZEMİN KAT ÇİTİ DUV. ORTA		
	KULLANIM DURUMU	YAPI SAĞLAM KIRICI RÖY KALIN	SAGLAMLIK DURUMU	ZEMİN KAT KIRICI RÖY KALIN		
KÜLTÜR İLE İLGİLİ BİLGİLER			İÇ MEKAN	DIŞ MEKAN	TÜR/MALZ.	
			ODAYLA BAGLANTILI	ZEMİNLE BAGLANTILI	DUVARLA BAGLANTILI	
	HAMAMLIK					
	YÜKLÜK	X				
	ÇAĞLIK					
	OCAK				X	
	TAHTALIK					
	NİŞ (KAPAKLI)					
	NİŞ (KAPAKSIZ)					
	RAF/RAFLIK					
	AHIR				X	
	ANIT AĞAÇ				X	
	HELA				X	OKALİPTUS
	KUYU/TULUMBA					
	AVLU DUVARI					
YÖRESEL SÖZLÜK	1	TANDIR	Dış mekanda bulunan ocak			
	2	YÜKLÜK	Ev halkının yatak ısıtıldığı mekansal öge			
	3	KAPAKLI NİŞ	Duvara oyulmuş, ahşap kapaklı niş			
	4	KAPAKSIZ NİŞ	Duvara oyulmuş, kapaksız niş			
	5	RAFLIK/KABLIK	Duvara asılı, mutfak eşyası konulan ahşap raf			